

Uradni list

Evropske unije

C 296 E

Slovenska izdaja

Informacije in objave

Zvezek 55

2. oktober 2012

<u>Številka objave</u>	Vsebina	Stran
I	<i>Resolucije, priporočila in mnenja</i>	
	RESOLUCIJE	
	Evropski parlament	
	ZASEDANJE 2011–2012	
	Seje: 5.–7. april 2011	
	Zapisnik seje je bil objavljen v Uradnem listu C 176 E, 16.6.2011.	
	SPREJETA BESEDILA	
	Torek, 5. april 2011	
2012/C 296 E/01	Migracijski tokovi, ki nastajajo zaradi nestabilnosti: obseg in vloga zunanje politike EU Resolucija Evropskega parlamenta z dne 5. aprila 2011 o migracijskih tokovih, ki nastajajo zaradi nestabilnosti: obseg in vloga zunanje politike EU (2010/2269(INI))	1
2012/C 296 E/02	Vloga žensk v kmetijstvu in na podeželju Resolucija Evropskega parlamenta z dne 5. aprila 2011 o vlogi žensk v kmetijstvu in na podeželju (2010/2054(INI))	13
2012/C 296 E/03	Financiranje EU na področju razgradnje jedrskih elektrarn v novih državah članicah Resolucija Evropskega parlamenta z dne 5. aprila 2011 o učinkovitosti in uspešnosti financiranja EU na področju razgradnje jedrskih elektrarn v novih državah članicah (2010/2104(INI))	19
2012/C 296 E/04	Nov politični okvir EU za boj proti nasilju nad ženskami Resolucija Evropskega parlamenta z dne 5. aprila 2011 o prednostnih nalogah in splošnem pregledu novega političnega okvira EU za boj proti nasilju nad ženskami (2010/2209(INI))	26

SL

(Nadaljevanje na naslednji strani)

Sreda, 6. april 2011

2012/C 296 E/05	Evropska mednarodna naložbena politika Resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. aprila 2011 o prihodnji evropski mednarodni naložbeni politiki (2010/2203(INI))	34
2012/C 296 E/06	Zaščita finančnih interesov Evropske unije – boj proti goljufijam Resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. aprila 2011 o zaščiti finančnih interesov Evropske unije – boj proti goljufijam – letno poročilo 2009 (2010/2247(INI))	40
2012/C 296 E/07	Predpisi, ki urejajo delovanje političnih strank na evropski ravni, in pravila glede njihovega financiranja Resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. aprila 2011 o uporabi Uredbe (ES) št. 2004/2003 o predpisih, ki urejajo delovanje političnih strank na evropski ravni, in pravilih glede njihovega financiranja (2010/2201(INI))	46
2012/C 296 E/08	Upravljanje in partnerstvo na enotnem trgu Resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. aprila 2011 o upravljanju in partnerstvu na enotnem trgu (2010/2289(INI))	51
2012/C 296 E/09	Enostni trg za Evropejce Resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. aprila 2011 o enotnem trgu za Evropejce (2010/2278(INI))	59
2012/C 296 E/10	Enotni trg za podjetja in rast Resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. aprila 2011 o enotnem trgu za podjetja in rast (2010/2277(INI))	70
Četrtek, 7. april 2011		
2012/C 296 E/11	Razmere v Siriji, Bahrajnu in Jemnu Resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. aprila 2011 o razmerah v Siriji, Bahrajnu in Jemnu	81
2012/C 296 E/12	Četrta konferenca Združenih narodov o najmanj razvitih državah Resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. aprila 2011 o četrti konferenci Združenih narodov o najmanj razvitih državah	85
2012/C 296 E/13	Poročilo o napredku Islandije za leto 2010 Resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. aprila 2011 o poročilu o napredku Islandije za leto 2010	89
2012/C 296 E/14	Poročilo o napredku Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije za leto 2010 Resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. aprila 2011 o poročilu o napredku Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije v letu 2010	94
2012/C 296 E/15	Razmere v Slonokoščeni obali Resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. aprila 2011 o razmerah v Slonokoščeni obali	101

Torek, 5. april 2011

I

(Resolucije, priporočila in mnenja)

RESOLUCIJE

EVROPSKI PARLAMENT

Migracijski tokovi, ki nastajajo zaradi nestabilnosti: obseg in vloga zunanje politike EU

P7_TA(2011)0121

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 5. aprila 2011 o migracijskih tokovih, ki nastajajo zaradi nestabilnosti: obseg in vloga zunanje politike EU (2010/2269(INI))

(2012/C 296 E/01)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1638/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 2006 o splošnih določbah o ustanovitvi evropskega instrumenta sosedstva in partnerstva ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1717/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. novembra 2006 o vzpostavitvi instrumenta za stabilnost ⁽²⁾,
- ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1889/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o uvedbi instrumenta financiranja za spodbujanje demokracije in človekovih pravic po svetu ⁽³⁾,
- ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1905/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o vzpostavitvi instrumenta za financiranje razvojnega sodelovanja ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1257/96 z dne 20. junija 1996 o humanitarni pomoči ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju sporazuma o partnerstvu med članicami skupine afriških, karibskih in pacifiških držav na eni strani ter Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na drugi, podpisanega v Cotonouju 23. junija 2000 ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju Sklepa Sveta 2010/427/EU z dne 26. julija 2010 o organizaciji in delovanju Evropske službe za zunanje delovanje ⁽⁷⁾,
- ob upoštevanju konvencije Združenih narodov o varstvu pravic vseh delavcev migrantov in njihovih družinskih članov, ki je bila sprejeta 18. decembra 1990,
- ob upoštevanju Ženevske konvencije z dne 28. julija 1951 in protokola k tej konvenciji o statusu beguncev, sprejetega 31. januarja 1967,

⁽¹⁾ UL L 310, 9.11.2006, str. 1.⁽²⁾ UL L 327, 24.11.2006, str. 1.⁽³⁾ UL L 386, 29.12.2006, str. 1.⁽⁴⁾ UL L 378, 27.12.2006, str. 41.⁽⁵⁾ UL L 163, 2.7.1996, str. 1.⁽⁶⁾ UL L 317, 15.12.2000, str. 3.⁽⁷⁾ UL L 201, 3.8.2010, str. 30.

Torek, 5. april 2011

- ob upoštevanju globalnega pristopa k vprašanju migracij, ki ga je Evropski svet sprejel 13. decembra 2005 in ki opredeljuje zunanjo razsežnost politike priseljevanja in njene tri glavne prednostne naloge, namreč spodbujanje zakonitega priseljevanja, boj proti nezakonitemu priseljevanju ter krepitev povezave med migracijo in razvojem,
- ob upoštevanju evropskega pakta o priseljevanju in azilu, ki ga je Svet sprejel oktobra 2008, prvega letnega poročila Komisije o priseljevanju in azilu iz leta 2009 (KOM(2010)0214) in zaključkih Sveta o nadaljnjih ukrepih Evropskega pakta o migracijah in azilu z dne 3. junija 2010,
- ob upoštevanju skupne izjave z vrhovnega srečanja Afrika-EU o migracijah in razvoju, podpisane v Sirti 23. novembra 2006, ki poudarja, da se morajo afriške in evropske države zavezati k partnerstvu med državami izvora ter tranzitnimi in ciljnimi državami, da bi bolje urejale migracijo, ob upoštevanju njene povezave z razvojem,
- ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta z dne 18. in 19. junija 2009 o nezakonitem priseljevanju,
- ob upoštevanju stockholmskega programa za obdobje 2010–2014, evropskega pakta o imigraciji in azilu ter akcijskega načrta Komisije za izvajanje stockholmskega programa (KOM(2010)0171),
- ob upoštevanju poročila visoke predstavnice in Komisije o podnebnih spremembah in mednarodni varnosti z dne 14. marca 2008, zadevnih priporočil z dne 18. decembra 2008 in sklepov Sveta z dne 8. decembra 2009,
- ob upoštevanju skupne izjave z ministrske konference o oblikovanju partnerstev na področju migracije, ki je potekala 27. in 28. aprila 2009 v Pragi,
- ob upoštevanju konvencije Združenih narodov proti mednarodnemu organiziranemu kriminalu iz decembra 2000 in njenih protokolov,
- ob upoštevanju sporazuma o programu sodelovanja med EU in Libijo na področju migracij, ki so ga 4. oktobra 2010 v Tripoliju podpisali komisarka Malmströmova in komisar Füle ter v imenu Libije g. Musa Kusa, sekretar splošnega ljudskega odbora za zunanje zadeve in mednarodno sodelovanje, in g. Junis Al Obejdi, sekretar splošnega ljudskega odbora za javno varnost,
- ob upoštevanju svojega priporočila Svetu z dne 20. januarja 2011 o pogajanjih o okvirnem sporazumu med EU in Libijo ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju deklaracije iz Tripolija, objavljene na tretjem vrhu Afrika-EU, ki je potekal v libijskem Tripoliju 29. in 30. novembra 2010,
- ob upoštevanju govora Catherine Ashton, podpredsednice Komisije/visoke predstavnice Unije za zunanjo politiko in varnostne zadeve, v varnostnem svetu ZN 4. maja 2010, v katerem je poudarila, da je treba oblikovati celosten pristop h kriznemu upravljanju in gradnji miru, ter opozorila na očitne povezave med varnostjo, razvojem in človekovimi pravicami,
- ob upoštevanju Direktive Sveta 2009/50/ES z dne 25. maja 2009 o pogojih za vstop in prebivanje državljanov tretjih držav za namene visokokvalificirane zaposlitve (direktiva o modri karti) ⁽²⁾,
- ob upoštevanju skupne izjave s praškega vrhovnega srečanja o vzhodnem partnerstvu z dne 7. maja 2009, na katerem je bilo ustanovljeno vzhodno partnerstvo,

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0020.

⁽²⁾ UL L 155, 18.6.2009, str. 17.

Torek, 5. april 2011

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 21. septembra 2010 o zmanjšanju revščine in odpiranju novih delovnih mest v državah v razvoju: pot naprej ⁽¹⁾, zlasti odstavkov 71, 72 in 73,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 16. decembra 2010 o eritrejskih beguncih, ki jih kot talce zadržujejo na Sinaju ⁽²⁾,
- ob upoštevanju sklepov predsedstva s konference o multidisciplinarnem pristopu k preprečevanju trgovine z ljudmi, pregonu trgovcev in zaščiti žrtev z dne 27. januarja 2011,
- ob upoštevanju člena 80 Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki določa, da morajo politike glede mejnih kontrol, azila in imigracije temeljiti na načelu solidarnosti in poštene delitve odgovornosti med državami članicami, vključno s finančnimi posledicami, in da lahko akti, ki jih Unija sprejme v skladu s tem poglavjem, po potrebi vsebujejo ustrezne ukrepe za uveljavljanje tega načela,
- ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za zunanje zadeve in mnenj Odbora za razvoj ter Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve (A7-0075/2011),
 - A. ker so politična, socialna in gospodarska nestabilnost, pomanjkanje varnosti, politična represija in avtoritativni režimi glavne gonilne sile migracije, zlasti nezakonite, saj prizadete skupnosti oropajo trajnih možnosti in dohodka doma, ljudi pa pravice do izbire, ali bodo odšli v tujino ali ostali v domovini, povrhu pa nenehno ogrožajo njihova življenja, tako da jim ne preostane nič drugega kot migracija; ker so podnebne spremembe in propadanje okolja vse pogostejši razlog za migracije,
 - B. ker migracijo, ki nastane zaradi nestabilnosti, sprožajo zlasti vojna in oboroženi konflikti oziroma tveganja, ki jih prinašajo, kršitve človekovih pravic – vključno s preganjanjem ali omejevanjem pravic političnih nasprotnikov, manjšin, tako verskih in etničnih kot lezbijk, gejev, biseksualcev, transvestitov in transseksualcev, in prikrajšanih skupin – naravne nesreče in nesreče, ki jih povzroči človek, slabi gospodarski obeti, ki ne omogočajo preživetja ter pomanjkanje trajnostnih struktur za demokracijo, dobro vodenje ter spoštovanje in spodbujanje državljskih, političnih, kulturnih, gospodarskih in socialnih pravic,
 - C. ker je migracija kot dolgoleten svetovni pojav prispevala k izmenjavi idej, hkrati pa prinesla izzive, povezane z vključevanjem priseljencev v gostiteljske družbe, ter tako prispevala h kulturnemu in gospodarskemu bogastvu Evropske unije in izpostavila vprašanja socialne vključenosti in prilagajanja; ker EU za podporo starajočega se prebivalstva in reševanje drugih družbenih in gospodarskih težav potrebuje obsežno, vendar nadzirano priseljevanje,
 - D. ker so migracijski tokovi v preteklosti spreminjali smer glede na to, kje so bili pritiski največji, vendar niso nikdar prenehali, ker migracije ni mogoče ustaviti in ker se bosta v prihodnjih desetletjih najverjetneje spremenila njen obseg in zapletenost, zato jo je treba uravnati tako, da se prepreči človeško trpljenje,
 - E. ker je zakonita migracija najboljša pot za posameznika, ki si želi zapustiti izvorno državo, in za ciljno državo,
 - F. ker pritiske zaradi nezakonitih migracijskih tokov, ki jih povzroča nestabilnost, najbolj občutijo države članice, ki ležijo bližje zunanjim mejam EU,

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0327.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0496.

Torek, 5. april 2011

- G. ker konvencije ZN o zaščiti pravic vseh delavcev migrantov in njihovih družinskih članov doslej ni ratificirala še nobena država članica EU, ker je ta konvencija najobsežnejši mednarodni pravni okvir za zaščito pravic delavcev migrantov in njihovih družinskih članov in ker usmerja države k ukrepom, ki jih je treba sprejeti, da se spoštujejo pravice migrantov pri oblikovanju in izvajanju politik v zvezi z delovno migracijo,
- H. ker ima gospodarska nestabilnost še posebej velik vpliv na mlade generacije, ženske in manjšine ali prikrajšane skupine, ki nimajo možnosti za zaposlitev in zato lahko še toliko prej postanejo žrtev nasilja, radikalizacije in novačenja terorističnih skupin,
- I. ker so podnebne spremembe povezane s pomanjkanjem hrane in vode, krčenjem gozdov in degradacijo tal ter so vse pogosteje opredeljene kot velika grožnja mednarodni varnosti in stabilnosti,
- J. ker je treba pomagati ljudem, ki so bili prisiljeni zapustiti svoje domove zaradi večjih nesreč, ki so jih povzročile podnebne spremembe, prav tako pa jih je treba zaščititi; ker sedanja zakonodaja beguncem iz podnebnih razlogov ne priznava pravice do mednarodne zaščite,
- K. ker je na nekaterih območjih, ki so jih podnebne spremembe najbolj prizadele in povzročile izgubo biotske raznovrstnosti, kot je na primer Sahel, migracija postala edini način prilagajanja spreminjajočemu se podnebnju,
- L. ker so nekateri migranti lahko tudi prosilci za azil in lahko postanejo uradno priznani begunci,
- M. ker izkoriščanje nezakonitega preseljevanja ne ogroža samo življenj migrantov, temveč je pogosto povezano z najhujšimi zlorabami človekovih pravic, vključno s suženjskim delom, spolnim izkoriščanjem, zlorabo otrok in spolnim nasiljem; ker bi bilo treba povečati učinkovitost ukrepov EU za preprečevanje takšnih zlorab in zaščito priseljencev, tudi nezakonitih, v hudih stiskah,
- N. ker tihotapljenje migrantov zadeva skoraj vse države na svetu; ker je izkoriščanje nezakonitih priseljencev, ki je na žalost donosna komercialna dejavnost organiziranega kriminala, lahko povezano s tihotapljenjem orožja ter preprodajo mamil in ljudi; ker je izkoriščanje nezakonite migracije eden izmed virov financiranja skrajnih in terorističnih skupin in ker tako migranti hitreje postanejo žrtve organiziranih kriminalnih skupin in ekstremističnih mrež,
- O. ker bi morali v politikah EU posebno pozornost posvetiti najranljivejšim migrantom, zlasti mladoletnim osebam brez spremstva,
- P. ker nezakonito preseljevanje vpliva na upravljanje migracijskih tokov in sposobnost sprejemanja tako v ciljnih kot v tranzitnih državah; ker bi utegnilo v določenih tranzitnih državah negativno vplivati na trajnost in razvojne možnosti domačega trga delovne sile ter zanetiti še večjo nestabilnost,
- Q. ker bi pričakovana demografska rast v izvornih in tranzitnih državah, zlasti v Magrebu, Mašreku in širši severni Afriki, lahko negativno vplivala na obete za tamkajšnjo gospodarsko rast in nova delovna mesta, s tem pa zaostri družbene in gospodarske razmere, če ne bodo sprejete ustrezne politične in gospodarske odločitve; ker bo to, poleg neobstoja demokratičnih načel, privedlo do notranjih napekosti in nestabilnosti, na kar opozarjajo nedavne demonstracije v Tuniziji, Alžiriji, Egiptu in številnih drugih državah v arabskem svetu, posledično pa povzročilo povečanje migracijskih tokov in še dodatno obremenilo sposobnosti za vključevanje priseljencev v ciljnih državah,

Torek, 5. april 2011

- R. ker mora EU zaradi sedanjih demografskih gibanj nujno razmisliti o tem, do kolikšne mere želi v prihodnjih letih odpreti meje za migracijske tokove iz izvornih in tranzitnih držav, da bi ublažila njihovo notranjo demografsko rast in družbene napetosti, ki jih ti tokovi povzročajo, in jim tako pomagala ohranjati notranjo stabilnost, in koliko mora vložiti v obnovljene gospodarske načrte teh držav, vključno z načrti za naložbe in ustvarjanje novih delovnih mest,
- S. ker bi morali sprejeti ukrepe, da bi se v ciljnih in tranzitnih državah izognili novim valom rasizma in ksenofobije,
- T. ker je priseljevanje v EU samo del obsežnejšega migracijskega pojava jug-sever in jug-jug; ker lahko geografska bližina držav evropske sosedske politike ter očitne razlike v standardih med migracijsko zakonodajo nekaterih od teh držav in držav EU ustvarijo „konkurenčno prednost“ za te države, zaradi česar se bo okreplil njihov status tranzitnih držav, njihova izpostavljenost in odgovornost kot morebitnih ciljnih držav pa se bosta zmanjšali,
- U. ker bi morala evropska sosedska politika dejavnije podpirati zmogljivosti sosednjih držav EU za obvladovanje migracije,
- V. ker se bodo zaradi nedavnih dramatičnih dogodkov v Egiptu ter drugih severnoafriških in bližnjevzhodnih državah tako zakoniti kot nezakoniti migracijski tokovi v Evropo najverjetneje okrepili,
- W. ker bi utegnile napetosti med izvornimi in tranzitnimi državami ter ciljnimi in tranzitnimi državami zaradi upravljanja migracijskih tokov v prihodnosti postati vir konfliktov in nesporazumov, če ne bo sprejeta bolj usklajena in učinkovita migracijska politika; ker lahko bolj usklajen in celosten pristop k obvladovanju priseljevanja prispeva k spoštovanju dostojanstva vseh priseljencev, ki bi utegnili zadovoljiti potrebe na področju delovne sile v tranzitnih in ciljnih državah ter spodbuditi razvoj v izvornih državah, ker bi bolj usklajen in celosten pristop k upravljanju migracije zagotovil polno spoštovanje človekovih pravic migrantov, ki so morda v stiski,
- X. ker imajo lahko zakonita in pregledna nakazila zdomcev načeloma pozitivno vlogo pri pospeševanju gospodarskega razvoja in ker je treba posebno pozornost posvetiti zaščiti pravice priseljencev do preživljanja svojih družin in vlaganja v svoje države,
- Y. ker mora Evropska unija razviti učinkovito in premišljeno politiko preseljevanja, podobno tistim, ki se izvajajo v Kanadi, Avstraliji ali Novi Zelandiji; ker nestabilnost v sosednjih regijah EU ogroža oblikovanje take politike preseljevanja,
- Z. ker lahko zunanja politika EU pozitivno dopolni in okrepi migracijske politike EU, prav tako pa mora obravnavati vire nestabilnosti v izvornih državah in voditi dejaven dialog s tranzitnimi državami o enotnih, na človekovih pravicah temelječih standardih za njihovo nacionalno migracijsko zakonodajo, da se ustvarijo enaki pogoji, ko bodo tako ciljne kot tranzitne države spoštovale ista pravila in priseljencem ponujale enako raven zaščite; ker bi morala EU tranzitnim državam zaradi njihovih različnih ravni razvoja zagotoviti finančno pomoč, da bodo dosegle standarde, primerljive z EU,
- AA. ker je podpredsednica Komisije/visoka predstavnica za zunanjo in varnostno politiko poudarila, da je treba oblikovati celosten pristop k varnosti in stabilnosti, v katerem bodo razvojne strategije in trajnostni gospodarski obeti dopolnili in podprli operacije ohranjanja in vzpostavljanja miru, s tem pa omogočili dolgoročno stabilnost in varnost,

Torek, 5. april 2011

AB. ker sta nova struktura zunanje politike, ki jo uvaja Lizbonska pogodba, in ustanovitev Evropske službe za zunanje delovanje priložnost za ustvarjanje zelo koristnih sinergij med zunanjo in varnostno politiko na eni strani ter evropsko sosedsko politiko in politiko razvojnega sodelovanja na drugi strani, kot razsežnosti in strategij, ki se vzajemno krepijo in so medsebojno povezane; ker ta nova struktura prav tako dopušča vlogo kulturne diplomacije v zunanjem delovanju EU; ker bi bilo takšne sinergije treba upoštevati že v fazi načrtovanja,

AC. ker je treba razlikovati med priseljenci ter prosilci za azil in begunci,

1. pozdravlja nedavne predloge Komisije o zakoniti migraciji oseb, ki ne iščejo azila, in jo poziva, naj razvije dodatne instrumente za oblikovanje skupne politike priseljevanja, naj ekonomsko migracijo upravlja tako, da bo spodbujala gospodarski in družbeni napredek v ciljnih, tranzitnih in izvornih državah, ter z večjo vključenostjo priseljencev krepí socialno kohezijo; poudarja, da je treba zagotoviti ustrezne informacije o možnostih zakonitega priseljevanja v EU, da bi preprečili nezakonito migracijo, bolje izkoristili program EU za zakonito priseljevanje, razjasnili trenutne obete in priložnosti v EU in razkrinkali lažne obljube trgovcev ter tako zmanjšali dobiček, ki ga imajo organizirani kriminal in trgovci z ljudmi zaradi potrebe ljudi po premikanju; poziva Komisijo, naj spodbuja zaščitne ukrepe za ranljive skupine in ljudi (zlasti ženske in otroke), ki so pogosto žrtev trgovine in spolnega izkoriščanja, in naj v tretjih državah vzpostavi centre za obveščanje o možnostih preseljevanja v EU; vendar poziva k ravnovesju med spodbujanjem zakonite migracije v EU in zagotavljanjem, da ima EU dovolj zmogljivosti za sprejem in uspešno vključevanje priseljencev;

2. spominja, da lahko dobro upravljana migracija zaradi nakazil priseljencev v izvorne države koristi tudi tretjim državam; poleg tega poudarja pomen podpiranja pobud, namenjenih spodbujanju sodelovanja priseljencev v razvojnih in izobraževalnih programih v izvornih državah;

3. poziva države članice, naj sodelujejo z državami, ki niso članice EU, pri zagotavljanju, da bodo informacije o zakoniti migraciji lahko dostopne in da se bo taka migracija aktivno zagovarjala;

4. meni, da je prisilna migracija med drugim posledica propadanja gospodarstev, osiromašenja prebivalstva, kršitev človekovih pravic, poslabšanja okolja, vedno večjih razlik med bogatimi in revnimi državami, državljanskih vojn, vojn za nadzor naravnih virov in političnega preganjanja;

5. podpira analitično in politično usmeritev podpredsednice in visoke predstavnice, ki je poudarila, da je potreben celosten in skladen pristop na osnovi ciljno usmerjenih strategij razvoja in človekovih pravic, kot dodaten ključen instrument zunanje politike EU za krepitev stabilnosti in reševanje varnostnih vprašanj ter za večjo učinkovitost mirovnih operacij; v zvezi s tem poziva h krepitvi vloge Frontexa za boljši nadzor migracijskih tokov; meni, da bi bilo glede na novo strukturo zunanje politike, ki jo uvaja Lizbonska pogodba, in ustanovitev Evropske službe za zunanje delovanje pomembno še naprej utrjevati medinstitucionalni dialog in razmislek o temeljih in ciljnih takšnega celovitega pristopa, zlasti kar zadeva ciljno usmerjene programe in partnerstva z državami upravičenkami, ki lahko zagotovijo trajni proces demokratizacije, dobro vodenje, spoštovanje človekovih pravic in gospodarsko rast, s tem pa večjo varnost in stabilnost;

Torek, 5. april 2011

6. poziva Komisijo, naj razvije sistem stalnega spremljanja za vse dejavnosti Frontexa, povezane z upravljanjem migracijskih tokov; meni, da je treba s človekovimi pravicami povezano razsežnost dejavnosti Frontexa jasno vključiti v celotno besedilo spremenjene uredbe o tej agenciji, zlasti pravico posameznika, da zapusti svojo državo, prepoved vračanja in pravico do iskanja azila; podpira uspešne dejavnosti Frontexa in njegovo sodelovanje z državami članicami pri uresničevanju skupnega evropskega azilnega sistema ter pozdravlja ustanovitev Evropskega urada za podporo prosilcev za azil; meni, da morajo biti dejavnosti in delovanje Frontexa in Evropskega urada za podporo prosilcev za azil stabilne in stalne, da bi države članice, ki jih to vprašanje še posebej zadeva, dobile potrebno podporo; poudarja potrebo po večji solidarnosti med vsemi državami članicami EU, zlasti najbolj ranljivimi, za čimbolj učinkovito usklajevanje politike in porazdelitev bremena;

7. ugotavlja, da sta v kontekstu vse tesnejših multilateralnih vezi z različnimi mednarodnimi akterji in osrednjimi donatorji, kot so EU, ZDA, Japonska in Kitajska, dolgoročno pa morebiti tudi druge države BRIC, na primer Brazilija in Indija, stabilnost in varnost skupni cilj in nujen pogoj za svetovno gospodarsko rast; ugotavlja še, da sta stabilnost in varnost izziv, ki ne zahteva le precejšnjih sredstev v časih proračunske varčnosti, temveč tudi ekonomijo obsega in usklajena prizadevanja; meni, da bi bilo treba začeti razmišljati o dejavnem dialogu med EU, ZDA, Japonsko, Kitajsko in mednarodnimi finančnimi ustanovami o usklajenih geografskih in tematskih strategijah za varnost, stabilnost in pomoč, ki bi imele večji kolektivni vpliv in bi prispevale k bolj uravnoteženemu, usmerjenemu in učinkovitemu dodeljevanju sredstev, obenem pa zagotovile pošteno porazdelitev bremena; je prepričan – med drugim v luči nedavnega pregleda tuje pomoči Bele hiše, ki je opozoril na pomembnost usklajevanja pomoči z drugimi donatorji – da bi bil prvi pomemben korak v smeri takšnega premisleka lahko vrh EU-ZDA o okrepljenem sodelovanju na področju humanitarne in razvojne pomoči, kjer bi iz čezatlantskega zornega kota opredelili skupne interese in temelje za politično usklajevanje;

8. poziva Komisijo, naj poskrbi za to, da bodo vsi morebitni sporazumi o ponovnem sprejetju, ki jih podpišejo EU in njene države članice, v celoti upoštevali človekove pravice in načelo nevračanja ter ne bodo ogrožali oseb, ki potrebujejo mednarodno zaščito;

9. ugotavlja, da nudenje zaščite beguncem v sosednjih državah prinaša velike koristi, in EU poziva, naj to obravnava kot prednostno nalogo;

10. izraža zaskrbljenost, ker je trenutno v svetu približno 38 nestabilnih držav (indeks nedelujočih držav za leto 2010 organizacije Fund for Peace), v katerih je zaradi nestabilnosti ogrožena milijarda ljudi (Svetovna banka); ugotavlja, da so nestabilne države najbolj ranljive za notranje in zunanje politične in gospodarske pretrese ter da njihova nestabilnost prispeva k migracijskim procesom;

11. meni, da bi morala pomoč za politično in gospodarsko nestabilne države, ki so lahko vir nezakonnega priseljevanja ter varnostnih napetosti in nestabilnosti, poleg proračunske pomoči in strategij za vzpostavljanje in utrjevanje stabilnosti vedno vključevati tudi neposredne naložbe, strategije za dostop do trga EU, strategije za razvoj podeželja in zanesljivo preskrbo s hrano, podporo razvojnim ciljem tisočletja, politike za nova delovna mesta, razvoj infrastrukture, podporo za mala in srednja podjetja, možnosti mikroposojil ter strategije za spodbujanje demokracije in dobrega vodenja, družbeno vključenost, krepitev vloge žensk in manjšin ali prikrajšanih skupin ter versko strpnost, s čimer bi se izboljšale domače priložnosti in nadomestne možnosti za morebitne migrante; je trdno prepričan, da bi morale takšne strategije temeljiti na dejavnih partnerstvih, ki bi črpala iz načel odgovornosti in krepitve držav upravičenk, pa tudi na ciljnih, jasnih načrtih in pogojih za njihovo uresničitev, ki bi se določili skupaj z državami darovalkami, ter na primerjalnih merilih in strogih standardih odgovornosti; poudarja, da mora biti osnovno načelo programov, ki so deležni takšnega financiranja, ustvarjanje dodane vrednosti tako na regionalni kot na lokalni ravni, s čimer bo zagotovljeno, da bodo občutno prispevali k razvoju lokalnih gospodarstev;

Torek, 5. april 2011

12. poudarja, da bi bilo treba pri vseh raziskavah in analizah prihodnjih migracijskih trendov in oblik migracije, na primer kratkoročne, krožne in sezonske migracije, upoštevati morebitne povode zanjo, kot so politična in gospodarska kriza ali posledice podnebnih sprememb v državi izvora;

13. poziva Evropsko unijo in države članice, naj ukrepajo tako na domači kot na mednarodni ravni, da bi države, od koder prihajajo priseljenci, spodbudili k sprejetju in izvajanju ukrepov in politik za doseganje socialnega, ekonomskega in demokratičnega razvoja, da se njihovi državljani ne bi bili prisiljeni seliti;

14. poziva Komisijo Evropsko službo za zunanje delovanje, naj si še naprej prizadevata za razvoj in demokratizacijo izvornih držav ter krepitev pravne države, da bi rešili jedro problema, povezanega z migracijo;

15. spodbuja k ustanavljanju središč za obveščanje o migraciji in njeno upravljanje zunaj EU, ki bi tretjim izvornim ali tranzitnim državam pomagala oblikovati politiko priseljevanja glede na skrbi morebitnih migrantov in povratnikov, zagotavljala smernice o zakonitem priseljevanju ter o možnostih zaposlovanja in življenjskih razmerah v ciljnih državah ter pomagala pri poklicnem usposabljanju prihodnjih priseljencev na podlagi izkušenj pilotnega projekta v Bamaku na Maliju (CIGEM); poziva Komisijo naj pristojni odbor v rednih poročilih obvešča o novih pobudah za ustanovitev takšnih središč;

16. opominja, da je Parlament v resoluciji z dne 21. septembra 2010 o zmanjševanju revščine in odpiranju novih delovnih mest v državah v razvoju: pot naprej poudaril, da bi morala EU brez odlašanja ukrepati, kadar države ne spoštujejo svojih obveznosti glede vodenja in človekovih pravic iz trgovinskih sporazumov, pozval organe EU, naj zagotovijo strogo spoštovanje načela pogojenosti, kot ga določa sporazum iz Cotonouja, in poudaril, da bi se morala enaka merila pogojenosti uporabljati tudi za pomoč iz evropskega razvojnega sklada in finančnega instrumenta za razvojno sodelovanje; poudarja, da bi morala enaka merila pogojenosti veljati tudi za drugo pomoč EU, ne samo za razvojno in humanitarno, vključno z makrofinančno pomočjo, ki se zagotavlja s posojili Mednarodnega denarnega sklada, ter posojili v okviru programov EIB in EBRD, da bi morala takšna pomoč temeljiti na partnerstvu, skupnih ciljih in vrednotah ter predanosti in da bi morala izpolniti tako pričakovanja donatorja kot prejemnika; poudarja še, da bi morala biti aktivna pomoč EU državam upravičenkam učinkovita in usmerjena v rezultate ter da bi bilo treba upoštevati osrednje vrednote EU; poziva podpredsednico/visoko predstavnico in Komisijo, naj si pri oblikovanju strukture finančne pomoči EU in v dvostranskih odnosih z državami, ki jo prejemajo, prizadevata za predanost EU in njenim temeljnim vrednotam; meni, da bi bilo treba na ravni EU začeti razmišljati o osnovah in obsegu uporabe meril pogojenosti za finančno pomoč EU;

17. pozdravlja klavzule o človekovih pravicah v vseh dvostranskih trgovinskih sporazumih EU in se strinja, da se v trgovinski režim z državami v razvoju prek splošnega sistema preferencialov vključi načelo pogojenosti; priznava, da se načelo pogojenosti ne uporablja vedno, saj se je izkazalo, da Komisija okleva pri izrekanju sankcij državam v razvoju, ki ne spoštujejo obvez glede človekovih pravic, dobrega upravljanja in demokratizacije; poziva Evropsko komisijo, naj razmisli o sankcijah, kadar so potrebne, a jo opozarja, naj pred njihovim sprejetjem pozorno preuči posledice takšnih ukrepov za prebivalstvo držav upravičenk;

18. meni, da bi bilo treba za tranzitne države uporabljati podobne politike kot za države izvora, na primer kar zadeva strategije za zmanjševanje revščine, neposredne naložbe in dostop do trga, ter dati poudarek programu zaposlovanja, ki bo prinesel obete za učinkovito in dolgoročno družbeno vključenost, stabiliziral notranji trg dela in izboljšal dolgoročni potencial tranzitnih držav;

Torek, 5. april 2011

19. meni, da morajo EU in države članice pri upravljanju nezakonitih migracijskih tokov v celoti upoštevati pravice prosilcev za azil in se vzdržati sprejemanja ukrepov, ki bi morebitne begunce odvrnili od tega, da bi zahtevali zaščito;
20. poziva Komisijo, naj razvije mehanizem za ugotavljanje, kdo je odgovoren za nastanitev prosilcev za azil in preučitev njihovih vlog, pa tudi za boj proti nezakonitemu priseljevanju, saj na teh področjih nekatere države članice zaradi svoje zemljepisne lege ali demografske sestave nosijo neenakomerno breme;
21. poziva Komisijo, naj vzpostavi nadzorni sistem, ki bo preverjal spoštovanje pravic beguncev in prosilcev za azil pri opravljanju vstopnih (in predvstopnih) kontrol v skladu z zakonikom o schengenskih mejah, da se čim prej odkrijejo morebitne pomanjkljivosti;
22. poudarja, da so misije EU za opazovanje volitev pomemben korak v vsakem procesu demokratizacije in dobrega vodenja, in je prepričan, da bi morale biti del širšega okvira podpore pri dolgoročnem procesu demokratizacije; poziva visoko predstavnico/podpredsednico, naj okrepi postopke za nadaljnje spremljanje in misije, da bi preverili, ali se izvajajo priporočila misije za opazovanje volitev, in v zvezi s tem poudarja, da je treba ustrezno nadaljnje spremljanje izvajanja teh priporočil nujno zagotoviti; poudarja, da so posredovanje, preprečevanje konfliktov, strategije za reševanje ter gradnja institucij in zmogljivosti zelo pomembni za regionalne organizacije, kot je Afriška unija, ki ima pomembno vlogo pri ohranjanju in utrjevanju miru; meni, da bi morala podpora za Afriško unijo vključevati razvoj zmogljivosti za mejne kontrole in pomoč vsem priseljencem v stiski; meni, da bo učinkovita krepitev regionalnih organizacij, na primer Afriške unije, Unije za Sredozemlje ali vzhodnega partnerstva, ki prispevajo k miru in stabilnosti v regijah, spodbudila regijsko povezovanje in nastanek čezmejnih gospodarskih con;
23. ugotavlja, da je bil dosežen napredek pri izvajanju globalnega pristopa k vprašanju migracij, katerega cilj je spodbujati celovita partnerstva z izvornimi in tranzitnimi državami ter podpirati sinergije med migracijo in razvojem; poudarja, da je treba še dodatno izboljšati uporabo glavnih orodij globalnega pristopa k vprašanju migracije (partnerstva pri mobilnosti, migracijske misije, migracijski profili, platforme za sodelovanje); poudarja, da bi bilo treba cilje migracijske politike vedno postaviti v središče političnega dialoga z izvornimi in tranzitnimi državami, pa tudi povečati politično usklajenost v zvezi s tem, zlasti na področju razvojne politike; meni, da bi bilo treba racionalizirati različne procese dialoga ter okrepiti sinergije med migracijo in razvojem; meni, da bi bilo treba okrepiti prizadevanja v podporo razvojnim projektom in izvornih in tranzitnih državah, ki dvigujejo tamkajšnji življenjski standard, povečujejo regulativne in institucionalne zmogljivosti in izboljšujejo infrastrukturo, da bo mogoče učinkovito obravnavati migracijske tokove, hkrati pa upoštevati mednarodne standarde zaščite in izvajati načelo nevračanja;
24. poudarja pomembno vlogo svetovnega foruma o migracijah in razvoju, ki zagotavlja strukturiran okvir za spodbujanje okrepljenega dialoga in sodelovanja med vladnimi in nevladnimi akterji, vključno s civilno družbo;
25. obžaluje dejstvo, da je bila v trenutnih okoliščinah edina možnost zamrznitev sporazuma o sodelovanju med EU in Libijo, in meni, da bi bilo treba to odločitev preklicati takoj, ko bo sestavljena novačasna vlada, pripravljena ta sporazum izvajati ob spoštovanju demokratičnih in človekovih pravic, cilj vsega tega pa je zagotoviti finančno podporo za afriške države, da bodo lahko ustvarile trajne alternative za migracijo, za razvoj učinkovitejšega sistema za upravljanje delovne migracije v Libiji z nadaljnjim usposabljanjem priseljencev, ki so že v državi, za povečanje zmogljivosti Libije, da pritegne ter socialno in ekonomsko vključi priseljence, zlasti iz svojih južnih sosed, ter za ustvarjanje temeljev za učinkovit sistem upravljanja migracije v Libiji; v zvezi s tem poudarja, da bi morala EU uporabiti svoj vpliv in prepričati Libijo, naj dovoli, da se UNHCR vrne v državo; je prepričan, da bi bilo treba sporazume o sodelovanju na področju migracij skleniti tudi z drugimi državami v bližini EU, da bi v skladu z mednarodnimi sporazumi skupaj zagotavljali podporo nestabilnim državam v soseščini;

Torek, 5. april 2011

26. ugotavlja, da pri reševanju trenutne humanitarne krize v severni Afriki agencija Frontex ne more biti osrednje orodje za obvladovanje migracijskih tokov, ki nastajajo v tej regiji, in poziva EU, naj pripravi hiter in usklajen odgovor v okviru celovite dolgoročne strategije za obravnavanje političnih sprememb in nestabilnih držav, s čimer bo odpravila temeljne vzroke za migracijske tokove; poziva Svet, naj na podlagi solidarnostne določbe iz člena 80 Pogodbe o delovanju Evropske unije pripravi akcijski načrt za delitev bremena, da se olajša ponovno naseljevanje beguncev iz te regije, in zagotovi pomoč za razseljene osebe v skladu z določbami iz Direktive Sveta 2001/55/ES z dne 20. julija 2001 o najnižjih standardih za dodelitev začasne zaščite v primeru množičnega prihoda razseljenih oseb in o ukrepih za uravnoteženje prizadevanj in posledic za države članice pri sprejemanju takšnih oseb; poziva Svet, naj nujno pospeši sprejetje enotnega azilnega sistema EU ter dokonča postopke soodločanja, povezane z uvedbo skupnega programa EU za ponovno naselitev in evropskim skladom za begunce v obdobju 2008–2013, kot je Parlament priporočil maja 2010; opominja, da morajo države članice spoštovati načelo nevračanja;

27. poudarja osrednjo vlogo Evropskega parlamenta pri krepitevi svobode in demokracije v naši sosesčini; v zvezi s tem je prepričan, da bi moral Evropski parlament pozorno spremljati proces demokratizacije v južnem Sredozemlju, zato predlaga reden in strukturiran *ad hoc* dialog z visoko predstavnico/podpredsednico, da se oceni dogodke v tej regiji in opredeli kratko- in dolgoročne cilje ter potrebne podporne ukrepe;

28. vztraja pri tem, da se v revidirani evropski sosedski politiki resnična pozornost nameni dialogu o človekovih pravicah in demokraciji; meni, da gibanja v podporo demokraciji ter demonstracije in njihovo surovo zatiranje, ki ga v državah, kot sta Tunizija in Egipt, izvajajo oblasti, dokazujejo, da dialogi evropske sosedske politike o demokraciji in človekovih pravicah niso bili učinkoviti;

29. pozdravlja zaključek pogajanj o sporazumu o vračanju med EU in Turčijo ter poziva k uspešnemu dokončanju vseh potrebnih faz, da bosta obe strani začeli sporazum čim prej v celoti izvajati;

30. poziva Komisijo, naj okrepi sodelovanje s tranzitnimi državami in državami izvora nezakonitih priseljencev v sporazumih, ki jih je ali jih bo sklenila Evropska unija, oziroma v bilateralnih sporazumih med državami članicami in tretjimi državami, da bi zmanjšali obseg nezakonitega priseljivanja in spodbujali spoštovanje zakonodaje, kar bo v korist priseljencev, prebivalcev držav članic in držav, od koder prihajajo priseljenci;

31. meni, da je za učinkovito načrtovanje, sprejetje, izvajanje in ocenjevanje migracijske politike nujno treba uskladiti statistike o migraciji v sodelovanju z državami članicami; opozarja na pomen evropske migracijske mreže, ki bi lahko veliko prispevala na tem področju;

32. poudarja, da so nujno potrebni skladni, celoviti in primerljivi statistični podatki o priseljencih, saj stalna nihanja te populacije in spreminjanje narave migracijskih tokov pomenijo dejanski izziv za oblikovalce politike, ki za sprejemanje odločitev potrebujejo zanesljive podatke in informacije;

33. poziva Komisijo, naj v okviru potekajoče revizije evropske sosedske politike razmisli o posebnem financiranju za oblikovanje obnovljenega, trdnega gospodarskega programa v državah sosedske politike, med drugim na področju zaposlovanja; meni, da bi bilo treba z državami sosedske politike razpravljati o uskladitvi njihove nacionalne migracijske zakonodaje s standardi EU, vključno s standardi spoštovanja človekovih pravic, kot so pravica do azila, sistem zaščite za nezakonite priseljence in enake pravice za vse priseljence; se zavzema za sklenitev več partnerskih sporazumov o mobilnosti z državami sosedske politike, poleg že obstoječih z Moldavijo in Gruzijo;

Torek, 5. april 2011

34. poziva k oblikovanju celovite politike preseljevanja, ki bo povezana z vsemi razvojnimi strategijami in instrumenti, ki temeljijo na visoki ravni politične in operativne solidarnosti, medsebojnem zaupanju, preglednosti, partnerstvu, skupni odgovornosti in združenih prizadevanjih prek skupnih načel in konkretnih ukrepov ter na vrednotah iz Lizbonske pogodbe;
35. poziva Komisijo, naj razvije celovit pristop k zakonitemu priseljevanju, pri tem pa upošteva potrebo evropskega trga dela po delovni sili ter zmogljivost posameznih držav članic za sprejemanje priseljencev in njihovo integracijo; meni, da je lahko skupna politika EU na področju zakonitega priseljevanja spodbuda tako za evropsko gospodarstvo kot za gospodarstva izvornih držav;
36. meni, da bi se morali sporazumi s tretjimi državami, ki zadevajo več držav članic EU, sklepati na evropski ravni ob polnem upoštevanju člena 218 Pogodbe o delovanju Evropske unije;
37. poziva institucije in države članice EU k učinkovitejšemu usklajevanju donatorske pomoči, da bi zagotovile bolj celosten in trajnosten pristop k obvladovanju migracijskih tokov;
38. poziva k temu, da se razvojna pomoč loči od upravljanja migracijskih tokov in da se je ne pogojuje z vračanjem priseljencev, poudarja, da bi moral biti cilj razvojne pomoči EU odprava razlogov za migracijo, kot so revščina, podnebne spremembe in lakota;
39. poudarja, da bi lahko Unija za Sredozemlje in vzhodno partnerstvo ustvarila dodano vrednost pri obravnavi vprašanja migracije in njenih posledic; poziva podpredsednico/visoko predstavnico in države članice, naj okrepijo prizadevanja za začetek neoviranega delovanja Unije za Sredozemlje; meni, da bi moralo biti vprašanje migracijskih tokov prednostna naloga za ukrepanje v okviru te unije in vzhodnega partnerstva;
40. poziva Evropsko unijo, naj razmisli o ukrepih za revizijo instrumenta za razvojno sodelovanje, evropskega razvojnega sklada in instrumenta za humanitarno pomoč v smislu spodbujanja človekovega razvoja in demokracije v nestabilnih državah;
41. poziva k dodatnim prizadevanjem za spodbujanje skladnosti razvojnih politik v okviru migracijske politike EU in k opustitvi uporabe uradne razvojne pomoči za politike, namenjene preprečevanju in nadziranju migracije na način, ki vključuje kršitve človekovih pravic migrantov; meni, da bi bilo treba uradno razvojno pomoč uporabiti kot spodbudo za učinkovit razvoj, s čimer bi zmanjšali migracije, ki jih povzročajo revščina, politična nestabilnost in politično zatiranje;
42. pozdravlja izjavo iz Tripolija, objavljeno ob koncu tretjega vrhovnega srečanja Afrika-EU, ki potrjuje zavezanost skupnim prizadevanjem za spopadanje s stvarnostjo in izzivi migracije ter njenimi povezavami z razvojem;
43. poziva k učinkovitejšim partnerstvom z institucijami, ki spodbujajo regijsko in gospodarsko povezovanje, kar lahko prispeva tudi k iskanju trajnih in dolgoročnih rešitev za resnične probleme migracije jug-jug;
44. poudarja, da bi morala Komisija bolje raziskati migracije z juga na jug zaradi podnebnih sprememb in v raziskave vključiti število prizadetih ljudi, ogroženih regij, migracijskih gibanj in zmogljivosti držav gostiteljic; prav tako poziva k podpiranju raziskovalnih zmogljivosti držav v razvoju;
45. poudarja pomen vključevanja integracije v razvojne strategije partnerskih držav, da se zmanjša revščina in doseže razvojne cilje tisočletja;

Torek, 5. april 2011

46. pozdravlja ustanovitev opazovalnice držav AKP za migracijo, saj je uporaben instrument za posredovanje podatkov in orodij oblikovalcem politik v državah AKP, s katerimi bodo lahko izboljšali državne strategije preseljevanja, pa tudi predlog za ustanovitev migracijske opazovalnice, ki bo pristojna za stalno in podrobno spremljanje vseh vprašanj, povezanih z migracijskimi tokovi v Latinski Ameriki, delovala pa bo pod nadzorom in usklajevanjem fundacije Evrope, Latinske Amerike in Karibov;

47. priporoča, da se finančna sredstva za krepitev povezave med preseljevanjem in razvojem dodeljujejo bolj učinkovito; priznava, da je treba izboljšati medsebojno dopolnjevanje in pravočasno uporabo različnih finančnih instrumentov EU za zunanje ukrepe;

48. poudarja, da je treba okrepiti strategije za povezovanje pomoči, obnove in razvoja, da se poišče trajne rešitve za razseljene osebe in begunce; priznava pomen usklajenega humanitarnega odziva kot predhodnika vzdržne razvojne politike v državah po konfliktih;

49. poziva podpredsednico/visoko predstavnico, naj vlaga v strokovnost in poskrbi za jasen mandat za zaposlene tako na sedežih kot v delegacijah, kar bo omogočilo boljše usklajevanje med tematskim programom za migracije in azil ter geografskimi programi instrumenta za razvojno sodelovanje;

50. zahteva, da se pojasnita vlogi Evropske službe za zunanje delovanje in DEVCO ter da se zagotovi usklajevanje med njima; spodbuja DEVCO, naj prevzame vodilno vlogo v fazi načrtovanja za politiko preseljevanja;

51. poudarja, da je treba upoštevati izkušnje iz tematskega programa za migracije in azil, kar zadeva politični dialog na ravni držav, da se zagotovi skladnejše in učinkovitejše načrtovanje v smislu državnih in regionalnih strategij;

52. poziva k okrepljenim prizadevanjem za zmanjšanje negativnih učinkov bega možganov in odhajanja strokovnjakov, ki prizadene zlasti bistvene sektorje, kot sta zdravstvo in izobraževanje; poudarja, da je treba spodbujati „pridobivanje možganov“, programe za pomoč pri vračanju in krožno migracijo, urediti metode zaposlovanja in podpreti gradnjo zmogljivosti, s pomočjo ukrepov, kot je razvoj poklicnega usposabljanja; poziva Komisijo, naj prouči, ali so programi krožne migracije uporaben instrument in katera vrsta krožnosti (enkratna/zaporedna; kratkoročna/dolgoročna; spontana/upravljana) bi prinesla najboljše rezultate državam v razvoju in razvitim državam;

53. poziva Komisijo, naj pri pripravi novih instrumentov zunanjega delovanja za obdobje po letu 2013 zagotovi, da bo predlagana struktura omogočila sinergije in vzajemno krepitev med razvojnim, varnostnim in stabilnostnim stebrom, hitro dodeljevanje sredstev za izredne razmere in obnovo, hitro zagotavljanje pomoči in podpore migrantom v stiski, zlasti tistim, ki so v posebej ranljivem položaju, na primer ženskam in mladoletnikom brez spremstva, posebne programe za aktivno pomoč ogroženim manjšinam, vključno z verskimi in etničnimi ter lezbijkami, geji, biseksualci, transvestiti in transseksualci, in podporne ukrepe za blažitev posledic podnebnih sprememb, krčenja gozdov, širjenja puščav in izgube biotske raznovrstnosti ter za ohranjanje gospodarskega in družbenega okolja prizadetih skupnosti;

54. poziva k razvoju politik, v katerih bo upoštevan poseben položaj ogroženih skupin, kot so ženske, otroci in invalidi, ter posledično tudi k vzpostavitvi ustrezne infrastrukture, kot so bolnišnice, šole in učna oprema, pa tudi potrebna socialna, psihološka in upravna podpora;

Torek, 5. april 2011

55. opozarja na pomembno vlogo, ki so jo v EU imeli centri za rehabilitacijo žrtev mučenja pri uspešnem vključevanju priseljencev, med drugim beguncev in prosilcev za azil; z zaskrbljenostjo ugotavlja, da je bil sprejet sklep o postopni odpravi financiranja teh centrov v EU v okviru evropskega instrumenta za demokracijo in človekove pravice; poziva Komisijo, naj poskrbi, da financiranje teh centrov ne bo okrnjeno in da ne bo prepuščeno državam članicam;

56. poziva Komisijo, naj objavi zunanjo oceno regionalnih programov zaščite in naj začne razpravo o tem, ali naj se ti programi še naprej izvajajo;

57. glede misij SZVP/SVOP meni, kot je poudarila tudi visoka predstavnica/podpredsednica, da bi bilo pomembno strategije za varnost in stabilnost dopolniti s priložnostno podporno razvojno pomočjo in strategijami na področju človekovih pravic ter tako dolgoročno izkoreniniti temeljne vzroke negotovosti in nestabilnosti; v zvezi s tem spominja na dejstvo, da takšen celovit pristop ne zahteva le boljšega usklajevanja pod vodstvom ESZD, pač pa tudi dodatna priložnostna proračunska sredstva, namenjena podpornim strategijam;

58. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje predsedniku Evropskega sveta, predsedstvu Sveta Evropske unije, predsedniku Komisije, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, Evropski investicijski banki, vladam in parlamentom držav članic Evropske unije, vladam in parlamentom držav kandidatk za pristop EU, vladam in parlamentom držav članic parlamentarne skupščine za odnose z vzhodnimi sosedskimi državami (EURONEST) in evro-sredozemskega partnerstva (EUROMED), zunanjemu ministrstvu ZDA, Evropski banki za obnovo in razvoj (EBRD), Svetovni banki, Afriški uniji, Vseafriškemu parlamentu, Mednarodni organizaciji za migracije in Uradu visokega komisarja Združenih narodov za begunce (UNHCR).

Vloga žensk v kmetijstvu in na podeželju

P7_TA(2011)0122

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 5. aprila 2011 o vlogi žensk v kmetijstvu in na podeželju (2010/2054(INI))

(2012/C 296 E/02)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Pogodbe o Evropski uniji, zlasti njenih členov 2 in 3, in Pogodbe o delovanju Evropske unije, zlasti njenih členov 8, 153 in 157,
- ob upoštevanju Odločbe Sveta 2006/144/ES z dne 20. februarja 2006 o strateških smernicah Skupnosti za razvoj podeželja (programsko obdobje 2007–2013) ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 1698/2005 z dne 20. septembra 2005 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP) ⁽²⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 12. marca 2008 o položaju žensk na podeželskih območjih EU ⁽³⁾,
- ob upoštevanju sklepov seminarja na temo Ženske v trajnostnem razvoju podeželskih območij, ki je na pobudo španskega predsedstva EU potekal od 27. do 29. aprila 2010 v Cáceresu ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ UL L 55, 25.2.2006, str. 20.

⁽²⁾ UL L 277, 21.10.2005, str. 1.

⁽³⁾ UL C 66 E, 20.3.2009, str. 23.

⁽⁴⁾ Dokument Sveta 09184/2010.

Torek, 5. april 2011

- ob upoštevanju Direktive 2010/41/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 7. julija 2010 o uporabi načela enakega obravnavanja moških in žensk, ki opravljajo samostojno dejavnost, in razveljavitvi Direktive Sveta 86/613/EGS ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja (A7-0016/2011),

Večfunkcionalna podeželska območja

- A. ker sta trajnostni gospodarski razvoj podeželskih območij ter dolgoročna in trajnostna sposobnost delovanja gospodarskih enot v Evropi prednostna naloga in ker bi bilo treba koristno uporabiti in razviti poseben potencial redkeje poseljenih kmetijskih območij tako, da se zagotovi njihova neprekinjena poselitev;
- B. ker se lahko – glede na okoliščine – gospodarsko in kulturno samostojne regije z delujočimi regionalnimi cikli bolj stabilno odzovejo na globalne spremembe,
- C. ker je učinkovito in večfunkcionalno kmetijstvo neizogibno potrebna osnova za strategije trajnostnega razvoja in daljnosežnejše podjetništvo v številnih regijah in ker ta potencial v okviru procesa večje diverzifikacije gospodarskih dejavnosti še ni bil povsod v celoti izkoriščen,
- D. ker podeželska območja posebej prizadenejo staranje prebivalstva, nizka gostota prebivalstva in upadanje njegovega števila na nekaterih območjih,
- E. ker v prihodnje zaradi demografskih sprememb, odseljevanja in splošnega zmanjšanja deleža žensk v prebivalstvu nekaterih podeželskih območjih z obstoječo infrastrukturo na podeželju ne bo več mogoče v zadostni meri zagotavljati preskrbe z blagom in storitev za vsakodnevne potrebe, osnovne medicinske oskrbe in nege, predšolskega, šolskega, poklicnega in akademskega izobraževanja in nadaljnjega usposabljanja ter bogate kulturne in prostočasne ponudbe oziroma se bo infrastruktura za preskrbo iz ekonomskih razlogov sesula,
- F. ker je od 26,7 milijona oseb v kmetijskem sektorju v Evropski uniji 42 % žensk in ker vsaj eno od petih kmetijskih gospodarstev (okrog 29 %) vodi ženska,
- G. ker se precejšnji prispevek žensk k lokalnemu razvoju in razvoju skupnosti premalo odraža v njihovem sodelovanju v ustreznih postopkih odločanja,
- H. ker je načelo enakosti spolov temeljna zahteva strategije Evropa 2020 in ker ga je treba spodbujati, da bi povečali aktivno sodelovanje žensk v gospodarskih in družbenih dejavnostih zagotovili spoštovanje človekovih pravic,

Ženske na podeželju in v podeželskem gospodarstvu

- I. ker so se okoliščine, v katerih živijo ženske na podeželju, zaradi gospodarskih in družbenih sprememb v zadnjih desetletjih spremenile in je med njimi prišlo do večjih razlik in ker so navsezadnje ženske same sodelovale pri pobudi za te spremembe in njihovem oblikovanju, pri čemer se njihov socialno-ekonomski položaj med državami članicami, pa tudi znotraj njih zelo razlikuje,

⁽¹⁾ UL L 180, 15.7.2010, str. 1.

Torek, 5. april 2011

- J. ker imajo ženske v sodobni družbi v okviru svojih posameznih družinskih in poklicnih vezi večfunkcionalno vlogo in ker jim ravno ta raznolikost vlog omogoča, da pomembno prispevajo k napredku in inovacijam na vseh ravneh družbe in k večji kakovosti življenja, zlasti na podeželju,
- K. ker je zlasti na podeželskih območjih skrb za družino in starejše pogosto v rokah žensk,
- L. ker je bilo na podlagi dolgoletnih prizadevanj na področju ženske politike in intenzivnega javnega spodbujanja izobraževanja, svetovanja, pobud za ustanovitev podjetij idr. v okviru drugega stebra skupne kmetijske politike doseženih veliko uspehov pri izboljšanju razmer, v katerih živijo moški in ženske na podeželju,
- M. ker bo glavni izziv moških in žensk kljub visoki individualizaciji načina življenja še vedno ostalo usklajevanje lastnega dela ter družbenega in kulturnega udejstvovanja na eni strani in odgovornosti za družino na drugi strani,
- N. ker se je na ta „večfunkcionalni izziv“ v sodobni družbi mogoče odzvati samo z uporabo podpornih storitev in infrastrukture, ki morajo biti cenovno dostopne in dosegljive,
- O. ker lahko večfunkcionalna vloga žensk na podeželju pomembno vpliva na oblikovanje sodobne podobe ženske v naši družbi,
- P. ker so možnosti za zaposlitev na podeželskih območjih slabe za moške in ženske, mnoge ženske pa dejansko nikoli niso aktivne na trgu dela, torej niso registrirane kot brezposelne ali vključene v statistiko o brezposelnosti,
- Q. ker je socialno zavarovanje za ženske, ki delajo v kmetijstvu, vključno z ženami kmetov z dodatnimi viri dohodkov (kombiniran zaslužek, samozaposlenost in samozaposlenost s polovičnim delovnim časom) ter začasnimi delavkami in delavkami migrantkami, bistven dejavnik sodobnega, trajnostnega razvoja podeželskih območij,
- R. ker je lastnik kmetije edina oseba, navedena na bančnih dokumentih, na dokumentih za pridobivanje pomoči, nosilec vseh pravic ter tudi edina oseba, ki predstavlja kmetijo v združenjih in skupinah,
- S. ker je turizem na kmetijah, ki v okviru družinskih ter združenih turističnih podjetij vključuje nudenje blaga in storitev na podeželju, posel z nizko stopnjo tveganja, ki ustvarja delovna mesta, omogoča povezovanje družinskih obveznosti z delom ter spodbuja kmečko prebivalstvo, da ostane na podeželju,

Podeželje kot življenjski in gospodarski prostor

1. poudarja, da je spodbujanje enakosti spolov osrednji cilj EU in njenih držav članic; poudarja, da je pomembnost vključitve tega načela v SKP način za spodbujanje trajnostne gospodarske rasti in razvoja podeželja;
2. poudarja, da si je treba na podeželskih območjih prizadevati za vzpostavitev življenjskih razmer, ki bodo ustrezale tistim v mestnih območjih, hkrati pa bodo prilagojene okoliščinam na podeželju, da bi ženskam in njihovim družinam dali razlog, da tam ostanejo in uspešno živijo;
3. poziva k promociji podeželja kot raznolikega in povezovalnega gospodarskega in življenjskega prostora, pri tem pa naj se uporabi zlasti ključna vloga, in sicer znanje in kompetence žensk;

Torek, 5. april 2011

4. zato poziva Komisijo, naj pri pogajanjih o prihodnjem večletnem finančnem okviru ne znižuje več deleža stroškov za kmetijstvo v skupnem proračunu;
5. vztraja, da raznolika, tudi v storitve usmerjena kmetijska gospodarstva (npr. kmečki turizem, neposredna prodaja, socialne storitve, kot so skrb za starejše osebe in otroke, učenje na kmetiji v okviru celodnevnega šolanja itd.) podpirajo zagotavljanje storitev na podeželju in bi jih bilo treba na trajnosten način podpreti v okviru skupne kmetijske politike; zato poziva k spodbujanju takšnih storitev prek SKP, kar bi ženskam omogočilo nove perspektive in priložnosti za zaslužek ter pomembno olajšalo usklajevanje družinskega in poklicnega življenja;
6. poziva k spodbujanju razvojnih strategij z lastno dinamiko, s katerimi se spodbuja posebna kreativnost moških in žensk na podeželju, ob izkoriščanju značilnih tradicionalnih virov vsake podeželske skupnosti;
7. poudarja pomembnost obstojnega in dinamičnega podeželskega okolja z raznolikim prebivalstvom; v zvezi s tem poudarja pomembnost ustreznih razvojnih možnosti in izzivov za mlade ženske;
8. poziva k vzpostavitvi takšnih okvirnih pogojev na podeželju, da bodo ženske vseh generacij ostale v svojem neposrednem okolju in prispevale k njegovemu razvoju in oživitvi;
9. poudarja pomembnost zgodnjega upokojevanja kmetic in kmetijskih delavk ob upoštevanju življenjskih razmer žensk na podeželju; poziva države članice, ki tega še niso storile, naj začnejo z izvajanjem teh določb;
10. v zvezi s tem poziva k nadaljnjim prizadevanjem za zagotovitev najsodobnejše informacijsko-telekomunikacijske infrastrukture, zlasti širokopasovnih povezav, na vseh podeželskih območjih ter k sprejetju ukrepov za olajšanje dostopa do informacijskih in komunikacijskih tehnologij in za spodbujanje enakih možnosti pri dostopu do teh tehnologij ter ustrezno usposabljanje o njihovi uporabi; poudarja, da slaba razvitost širokopasovnih povezav zavira rast malih podjetij v mnogih podeželskih območjih po vsej EU; zato poziva Komisijo in države članice, naj spoštujejo svojo zavezo k izboljšanju dostopa do širokopasovnega omrežja na podeželskih območjih kot načina za spodbujanje konkurenčnosti;
11. poziva, naj se med ženskami na podeželju spodbujajo in podpirajo elektronske oblike podjetništva, kot je e-poslovanje, ki omogočajo poslovno udejstvovanje ne glede na oddaljenost od velikih mestnih središč;
12. poudarja, da je tako kot v mestnih območjih tudi na podeželju bistvenega pomena izboljšati kakovost in dostopnost infrastrukture, zmožljivosti in storitev za vsakdanje življenje, da bi moškim in ženskam omogočili, da uskladijo svoje družinsko in poklicno življenje ter da bi ohranili skupnosti na podeželskih območjih; sem spadajo zagotavljanje varstva otrok, ki bi bilo del kmetijske infrastrukture (na primer otroške jasli na kmetijah in druge možnosti predšolske vzgoje), zdravstvene storitve, izobraževalne ustanove (vključno z vseživljenjskim učenjem), ustanove in skrb za starejše ter druge vzdrževane člane, možnosti nadomeščanja v primeru bolezni in nosečnosti, lokalne trgovine za vsakdanje potrebščine ter zmožljivosti za prostočasne in kulturne dejavnosti; poziva k takšnemu določanju okvirnih pogojev kmetijske politike, da bodo lahko ženske na podeželju uresničile svoje potencialne za udejanjenje večfunkcionalnega kmetijstva;
13. poziva države članice, naj uporabijo strukturne sklade in kohezijski sklad za odpravljanje pomanjkanja dobre prometne infrastrukture na podeželju ter izvajajo dobro politiko za izboljšanje dostopa do prevoza za vse, zlasti za ljudi s posebnimi potrebami, saj je prevoz še vedno dejavnik, ki vpliva na socialno izključenost in neenakost v družbi, ki zlasti zadeva ženske;

Torek, 5. april 2011

14. poziva, naj bo politika za podeželje bolj usmerjena v zagotavljanje inovativnih in trajnostnih pogojev za življenje in delo na podeželju;

15. poziva institucije Evropske unije, države članice ter regionalne in lokalne oblasti, naj podprejo projekte za spodbujanje in svetovanje pri nastajanju inovativnih osnovnih kmetijskih podjetij na podeželju, ki bodo nudila nova delovna mesta zlasti ženskam na področjih, kot so: dodana vrednost kmetijskih proizvodov ter iskanje prodajnih prostorov zanje, uporaba novih tehnologij in prispevanje k ekonomski raznovrstnosti območja ter nudenje storitev, ki bodo omogočila usklajevanje delovnega in družinskega življenja;

16. opozarja, da bi bilo treba v zvezi z inovativnimi oblikami ponudbe uporabiti dosedanje pozitivne izkušnje iz projektov, namenjenih ženskam, ki se že izvajajo v okviru drugega stebra skupne kmetijske politike (zlasti Axis 3 in program Leader +), in ugotoviti, kateri so primeri dobre prakse;

17. poziva, naj se v razvojnih strategijah za podeželje posebej poudari vloga žensk pri doseganju ciljev strategije Evropa 2020, zlasti pri pobudah, ki se osredotočajo na inovacije, raziskave in razvoj;

18. v zvezi s tem pozdravlja projekte ESF/EQUAL, ki skušajo razjasniti in izboljšati položaj žensk v kmetijstvu in na podeželju;

19. poziva, naj nova Uredba EKSRP uvede posebne ukrepe za podporo ženskam v programskem obdobju 2014-2020, ki bi lahko pozitivno vplivali na zaposlenost žensk na podeželju;

Ženske v podeželskem gospodarstvu

20. poziva Komisijo in države članice, naj prispevajo k podatkovni bazi o ekonomskem in socialnem položaju žensk in njihove zaposlenosti v podjetjih v podeželskih regijah ter optimizirajo obdelavo podatkov, ki so že na razpolago (npr. prek Eurostata), da bi lahko sprejeli politične ukrepe;

21. je prepričan, da je treba glede na razmere na podeželju ohraniti in razvijati izobraževanje in svetovanje za ženske, ki je posebej prilagojeno za podeželje, zlasti v povezavi s finančnim poslovanjem kmetij;

22. meni, da bi bilo zaželeno vzpostaviti evropsko mrežo (združenj) žensk na podeželju, in opozarja na uspeh, dosežen z ukrepi drugega stebra skupne kmetijske politike;

23. priznava pomembno vlogo obstoječih mrež za ženske na različnih ravneh, zlasti za lokalno podporo podeželskim območjem in njihovo podobo v javnosti; opozarja, da je treba tem mrežam na lokalni, regionalni in evropski ravni zagotoviti večjo družbeno priznanost, saj izjemno prispevajo k doseganju večje enakosti, zlasti pri usposabljanju žensk na podeželskih območjih in zagonu lokalnih razvojnih projektov, vključno s kampanjami obveščanja o presejanju za zagotavljanje zgodnjega odkrivanja raka pri ženskah (rak materničnega vratu, dojke, itd.); poziva države članice, naj podprejo večjo udeležbo žensk v politiki, vključno z njihovo ustrezno zastopnostjo v odborih ustanov, podjetij in združenj;

24. poziva k zagotovitvi ustreznih socialnih prispevkov za ženske na podeželskih območjih v okviru socialnih sistemov, ki morajo upoštevati njihov poseben položaj na področju zaposlenosti in pokojninskih pravic;

Torek, 5. april 2011

25. v zvezi s tem pozdravlja Direktivo 2010/41/EU in poziva države članice, naj jo čim prej in učinkovito prenesejo v svojo zakonodajo, da bi zagotovili zlasti:

— da zakonci in življenjski partnerji kmetov dobijo socialno varstvo;

— da se samozaposlenim kmeticam in ženam kmetov zagotovi ustrezno nadomestilo iz naslova materinskega varstva;

26. opozarja, da so zlasti na podeželju potrebne trajnostne strategije za ohranitev poklicnih kompetenc žensk, ki se odločijo, da se bodo v določenem obdobju posvetile družini in negi; poziva k uravnoteženju poklicnega in družinskega življenja, da bi jim omogočili udeležbo pri različnih oblikah dela, njeno ohranitev in nadaljnji razvoj;

27. poudarja, da je diverzifikacija na kmetiji vse bolj pomemben vidik podeželskega gospodarstva; ugotavlja, da imajo ženske pri pobudah za projekte diverzifikacije na kmetiji, njihovem razvoju in vodenju pomembno vlogo;

28. poziva k spodbujanju podjetništva in pobud med ženskami, zlasti spodbujanjem ženskega lastništva, mrež podjetnic in določitvi takšnih okvirnih pogojev v finančnem sektorju, ki bodo podjetnicam s podeželja, vključno s samozaposlenimi in samozaposlenimi s polovičnim delovnim časom z nizkimi dohodki ter mladimi ženskami, lajšal dostop do naložb in kreditov, da bodo lahko učinkoviteje delovale na trgu in si zagotovile trden ekonomski položaj; poziva k sprejetju ukrepov za izboljšanje ženske podjetniške miselnosti in spretnosti, da se spodbuja njihovo vključevanje v poslovne organe podjetij in združenj;

29. poziva pristojne nacionalne, regionalne in lokalne organe, naj v okviru programa Leader spodbujajo sodelovanje žensk v lokalnih akcijskih skupinah in pri razvijanju lokalnih partnerstev, da se zagotovi enakopravno sodelovanje spolov v vodstvenih organih; 18. poziva k večjemu upoštevanju poklicnih kompetenc žensk v okviru razvojnih strategij na ravni podjetij in regionalni ravni in poudarja, da je za kmetice in druge ženske na podeželju zelo pomembna pridobitev kvalifikacij in usposabljanje za pridelovalke in podjetnice;

Ženske v kmetijstvu

30. poziva k večjemu upoštevanju kmetijskih in nekmetijskih poklicnih kompetenc žensk v okviru razvojnih strategij na ravni podjetij in regionalni ravni; poudarja, da je za kmetice in druge ženske na podeželju izjemno pomembno, da lahko pridobijo izobrazbo in usposabljanje za proizvajalke in podjetnice, ter poziva Komisijo in države članice, naj v sodelovanju z regionalnimi in lokalnimi organi, podeželskimi organizacijami ter združenji žensk in kmetov ustvarijo spodbude za spodbujanje udeležbe žensk v delovni populaciji, za odpravo diskriminacije žensk na delovnem mestu ter za izboljšanje usposabljanja žensk, vključno s spodbujanjem večjega dostopa do podiplomskega usposabljanja in specialističnih študijskih programov v izobraževalnih ustanovah, ter naj predlaga ustrezne ukrepe za razvoj podeželja v okviru osi 3 programov za razvoj podeželja in naj spodbuja obstoječe pobude; opozarja, da bodo ti ukrepi prispevali k boju proti socialni izključenosti na podeželju in da je nevarnost revščine večja pri ženskah kakor pri moških;

31. poziva k podpori političnih prizadevanj za okrepitev vloge žensk v kmetijstvu, in sicer tako, da se jim dejansko in v pravnem smislu olajša izvajanje kmetijske dejavnosti tudi z vidika lastništva kmetije, da bi imele na podlagi njihove soodgovornosti za kmetijsko dejavnost več z njo povezanih pravic in dolžnosti, med drugim pri zastopanju svojih interesov v kmetijskih odborih in dejanski udeležbi pri vseh oblikah dohodka od kmetijske dejavnosti;

32. poziva k podpori ženskih in kmečkih organizacij, ki so pomembne za spodbujanje in zagon novih razvojnih programov ter za diverzifikacijo, ki bo ženskam omogočila uresničevanje novih idej, s katerimi se bo povečala raznolikost proizvodnih in storitvenih dejavnosti na podeželskih območjih;

Torek, 5. april 2011

33. meni, da je v prihajajoči reformi SKP treba upoštevati potrebe žensk na podeželju in žensk, ki delajo v kmetijstvu, ter jim dati prednost pri dostopanju do nekaterih storitev in pomoči v skladu z lokalnimi potrebami v vsaki državi članici;
34. je prepričan, da bi morale biti ženske srednjeročno ustrezno zastopane v vseh političnih, gospodarskih in socialnih odborih kmetijskega sektorja, da bi bila pri sprejemanju odločitev zastopana oba vidika – tako žensk kot moških; poudarja pomen uvedbe posebnih ukrepov v korist žensk, da se zagotovi njihovo sodelovanje v teh organih na enakopravni osnovi;
35. poziva Komisijo in države članice, naj se trudijo za boljši dostop žensk do zemlje in kreditov, da bi se spodbudilo bivanje žensk na podeželskih območjih in njihovo aktivno sodelovanje v kmetijskem sektorju;
36. poziva, da bi bilo treba ob upoštevanju razlik med državami na področju premoženjskega in davčnega prava zbrati dosedanje strategije za zagotavljanje socialnega zavarovanja ženskam v kmetijstvu (kmeticam, delavkam na podeželju, sezonskim delavkam itd.), vključno z izvajanjem Direktive 2010/41/EU, in dati te izkušnje na razpolago državam članicam za oblikovanje ustreznega socialnega zavarovanja žensk v kmetijstvu;
37. poudarja, da mora evropska politika glede življenjskih pogojev žensk na podeželju upoštevati tudi življenjske in delovne pogoje priseljenk, ki so zaposlene kot sezonske delavke na kmetijah, zlasti kar zadeva potrebo po ustrezni namestitvi, socialnem varstvu ter zdravstvenem zavarovanju in oskrbi; poudarja, da je treba čim večjo vrednost pripisati delu žensk;
38. poziva Komisijo, naj v svoje zbirno poročilo, ki bo predstavljeno v letu 2011 v skladu s členom 14(1) Uredbe Sveta (ES) št. 1698/2005 z dne 20. septembra 2005 o podpori za razvoj podeželja iz Evropskega kmetijskega sklada za razvoj podeželja (EKSRP), vključi tudi poglobljeno analizo vpliva ukrepov, sprejetih v zvezi s položajem žensk na podeželju;

*

* *

39. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.

Financiranje EU na področju razgradnje jedrskih elektrarn v novih državah članicah

P7_TA(2011)0123

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 5. aprila 2011 o učinkovitosti in uspešnosti financiranja EU na področju razgradnje jedrskih elektrarn v novih državah članicah (2010/2104(INI))

(2012/C 296 E/03)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Protokola k Pristopni pogodbi št. 4 o jedrski elektrarni Ignalina v Litvi, protokola št. 9 o enoti 1 in enoti 2 jedrske elektrarne Bohunice V1 na Slovaškem in člena 30 Protokola o pogojih in podrobnostih sprejema Republike Bolgarije in Romunije v Evropsko Unijo,

Torek, 5. april 2011

- ob upoštevanju uredb Sveta o izvajanju Protokola št. 4 o jedrski elektrarni Ignalina v Litvi ⁽¹⁾, o izvajanju Protokola št. 9 o enoti 1 in enoti 2 jedrske elektrarne Bohunice V1 na Slovaškem ⁽²⁾ in o finančni pomoči Unije v zvezi z razgradnjo enot 1 do 4 jedrske elektrarne Kozloduj v Bolgariji, („Program Kozloduj“) ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju sporočila Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu o uporabi finančnih sredstev, namenjenih razgradnji jedrskih objektov (KOM(2007)0794), in priloženega dokumenta „Podatki o finančnih sredstvih za razgradnjo v EU“ (SEC(2007)1654),
 - ob upoštevanju priporočila Komisije z dne 24. oktobra 2006 o upravljanju finančnih sredstev za razgradnjo jedrskih objektov ⁽⁴⁾,
 - ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za proračunski nadzor in mnenja Odbora za industrijo, raziskave in energetiko (A7-0054/2011),
- A. ker so v treh državah kandidatkah EU, v Litvi, na Slovaškem in v Bolgariji, obratovale stare jedrske elektrarne, za katere je bilo dogovorjeno, da se zaprejo, pristopna pogajanja pa so privedla do določitve datumov predčasnega zaprtja za enote v zadevnih treh jedrskih elektrarnah,
- B. ker je EU priznala, da predčasno zaprtje in poznejša razgradnja teh enot v treh jedrskih elektrarnah predstavljata precejšnje finančno in gospodarsko breme, ki ga zadevne države članice ne bi mogle v celoti pokriti, zato je v pristopnih pogodbah in poznejših uredbah Sveta o izvajanju teh pogodb predvidela finančno pomoč za zadevne države članice, vendar ker ni bilo jasno odločeno, ali bi morala pomoč kriti celotne stroške razgradnje ali nadomestila za vse gospodarske posledice; ugotavlja, da tako Bolgarija kot Slovaška ostajata neto izvoznici električne energije,
- C. ker ukrepi pomoči zadevajo naslednja področja:
- razgradnja (pripravljalna dela za zaprtje, podpora regulatorju, priprava potrebne dokumentacije za razgradnjo in izdajo licenc, varnost pri vzdrževanju in nadzor po zaprtju, predelava odpadkov, shranjevanje in dekontaminacija odpadkov in izrabljenega goriva ter delo v zvezi z razgradnjo),
 - energija (modernizacija in okoljska nadgradnja obstoječih objektov, nadomestitev produkcijskih zmogljivosti zaprtih enot, izboljšanje varnosti oskrbe z energijo, izboljšanje energetske učinkovitosti ter drugi ukrepi, ki prispevajo k nujnemu prestrukturiranju in posodobitvi energetske infrastrukture),
 - socialne posledice (podpora, ki v obdobju po zaprtju in pred razgradnjo uslužbencem elektrarne pomaga vzdrževati visoko raven varnosti in omogoča prekvalificiranje osebja za nove naloge pri razgradnji),

⁽¹⁾ UL L 411, 30.12.2006, str. 10.

⁽²⁾ UL L 131, 23.5.2007, str. 1.

⁽³⁾ UL L 189, 13.7.2010, str. 9.

⁽⁴⁾ UL L 330, 28.11.2006, str. 31.

Torek, 5. april 2011

- D. ker se je pomoč začela pred pridružitvijo in zaprtjem zadevnih enot, so se sredstva nabirala v okviru mednarodnih podpornih skladov za razgradnjo, medtem ko so se upravne priprave nadaljevale,
- E. ker je razgradnja jedrskih objektov in upravljanje njihovih odpadkov tehnično zapleten postopek, ki zahteva obsežna finančna sredstva, zanj pa je treba prevzeti okoljsko, tehnično, socialno in finančno odgovornost,
1. ugotavlja, da so Litva, Slovaška in Bolgarija izpolnile svoje obveznosti iz pristopnih pogodb glede pravočasnega zaprtja svojih enot v treh jedrskih elektrarnah: enota 1 jedrske elektrarne Ignalina je bila zaprta 31. decembra 2004, enota 2 pa 31. decembra 2009; enota 1 jedrske elektrarne Bohunice V1 je bila zaprta 31. decembra 2006, enota 2 pa 31. decembra 2008; enoti 1 in 2 jedrske elektrarne Kozloduj sta bili zaprti 31. decembra 2002, enoti 3 in 4 pa 31. decembra 2006;
 2. ugotavlja tudi, da so se vse tri države članice poskušale ponovno pogajati o svojih političnih obveznostih glede zapiranja reaktorjev, kar je povzročilo zamude v procesu;
 3. ugotavlja, da obstaja pravna podlaga za dodelitev finančne pomoči; je seznanjen, da se zneski vsako leto določijo s sklepom Komisije na podlagi posameznih dokumentov o skupnem letnem načrtovanju, kar omogoča nadzor nad razvojem in financiranjem odobrenih projektov;
 4. ugotavlja, da je bila odločitev o finančni pomoči zaradi omejenih izkušenj in podatkov EU na področju razgradnje sprejeta brez možnosti opredelitve finančne zgornje meje. ugotavlja, da tudi po pripravi načrtov in strategij za razgradnjo še vedno niso bili oblikovani jasni pogoji za določitev zgornjih mej, kar je pomenilo, da je bilo treba o dodatni finančni pomoči odločati na podlagi posameznih faz in primerov;
 5. meni, da je namen pomoči Skupnosti podpora tem trem državam članicam pri obvladovanju finančnega in gospodarskega bremena, ki so ga povzročili določeni datumi predčasnega zaprtja, ter kritje stroškov številnih pomembnih dejavnosti razgradnje, vlaganje v energetske projekte, katerih namen je zmanjšanje energetske odvisnosti, in pomoč pri blaženju socialnih posledic razgradnje elektrarn; vendar ugotavlja, da so v vseh treh primerih stroški razgradnje jedrskih elektrarn prekoračili predvideno pomoč Evropske unije, in da bodo po vsej verjetnosti preseglji prvotne ocene; ugotavlja, da je bil visok delež sredstev uporabljen za energetske projekte in ne v podporo glavnemu namenu finančne pomoči, namreč razgradnji jedrskih elektrarn;
 6. verjame, da načelo solidarnosti Evropske unije v resnici prispeva k blaženju gospodarskih posledic predčasnega zaprtja v energetskem sektorju; vendar ugotavlja, da je v času priprave tega poročila sama razgradnja še vedno v svoji začetni fazi;
 7. ugotavlja, da bi bilo treba razgradnji zadevnih jedrskih elektrarn pripisati status najpomembnejše prednostne naloge zaradi varnosti in zdravja vseh evropskih prebivalcev;
 8. izraža bojazen, da bo pomanjkanje finančnih virov za ukrepe razgradnje povzročilo zamude pri razgradnji jedrskih elektrarn ter ogrozilo okolje in zdravje ljudi;
 9. poudarja, da je vprašanje varnosti največjega pomena za razgradnjo zadevnih predčasno zaprtih enot v treh jedrskih elektrarnah; zato poziva Svet, Komisijo in države članice, da to upoštevajo pri vsakem prihodnjem sklepu o razgradnji jedrskih elektrarn na splošno in še zlasti o teh treh programih razgradnje; poziva Komisijo, naj poskrbi za ustrezno usklajevanje z državami članicami in pripravi natančne časovne razporede za dokončanje projektov;

Torek, 5. april 2011

10. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da podrobni načrti o razgradnji, ki zadevajo tri zadevne programe razgradnje, še niso dokončno pripravljene in zaradi tega ni zadostnih podatkov o časovnih okvirih, stroških posameznih projektov ali njihovih virih financiranja; zato odločno poziva ustrezne nacionalne organe, naj dokončajo načrte, Komisijo pa, naj poroča o zadevnem postopku in zagotovi podrobno dolgoročno finančno načrtovanje za projekte razgradnje; poziva Komisijo, naj jasno opiše obseg financiranja EU, ki je potrebno za uresničitev teh načrtov;

11. poziva Komisijo, naj prouči možnosti za spremembo načinov financiranja operacij razgradnje s strani EU glede na strategije, ki jih uporabljajo države članice, in njihove nacionalne upravne strukture, ter za poenostavitev pravil za upravljanje sredstev, tako da ne bodo vplivala na varnost in zaščito pri operacijah razgradnje;

12. opaža pomanjkanje jasne razdelitve odgovornosti med udeleženci pri financiranju in udeleženci pri postopku razgradnje; meni, da bi Komisija morala imeti glavno odgovornost za izplačevanje pomoči EU in da bi bilo treba vzpostaviti skupno upravljanje z Evropsko banko za obnovo in razvoj;

13. meni, da bi bilo za oddajo naročil zaželeno uporabiti merilo vzajemnosti v korist evropskih podjetij, zlasti z uporabo načel iz člena 58 Direktive 2004/17/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. marca 2004 o usklajevanju postopkov za oddajo javnih naročil naročnikov, med drugim v energetske sektorju;

14. ugotavlja, da bo skupna finančna pomoč Evropske unije za tri države članice do konca leta 2013 dosegla 2 847,78 milijona EUR; poudarja, da čeprav obstajajo razlike med jedrskimi elektrarnami, zlasti kar zadeva skladiščenje goriva, programi načeloma uporabljajo enako tehnologijo; vendar ugotavlja, da se dodeljeni zneski precej razlikujejo: Ignalina (2 enoti) 1 367 milijonov EUR; Bohunice (2 enoti): 613 milijonov EUR; in Kozloduj (4 enote) 867,78 milijona EUR;

15. ugotavlja, v skladu s podatki, ki so bili na voljo konec leta 2009, različen položaj držav članic glede na izplačane zneske: Ignalina: skupaj 1 367 milijonov EUR, prevzetih obveznosti za 875,5 milijona EUR (64,04 %), izplačanih 760,4 milijona EUR (55,62 %); Bohunice skupaj 613 milijonov EUR, prevzetih obveznosti za 363,72 milijona EUR (59,33 %), izplačanih 157,87 milijona EUR (25,75 %); Kozloduj: skupaj 867,78 milijona EUR, prevzetih obveznosti za 567,78 milijona EUR (65,42 %), izplačanih 363,149 milijona EUR (41,84 %), v pretežni meri zaradi različnih časovnih načrtov zapiranja;

16. meni, da je treba poskrbeti za popolno preglednost upravljanja skladov in uporabe njihovih sredstev; priznava pomen dobrega in preglednega upravljanja finančnih sredstev z ustreznim zunanjim nadzorom za zagotovitev pravične konkurence na energetske trgu; na tem področju priporoča preglednost in javno sodelovanje;

17. je seznanjen z naslednjimi zaključenimi revizijami in ocenami: „Vmesna ocena pomoči Litvi in Slovaški pri razgradnji“ (2007); notranje revizije ES vseh treh programov leta 2007; reviziji CPMA, ki ju je v zvezi z Ignalino opravilo Evropsko računsko sodišče (ERS) leta 2008 in leta 2009; revizija ERS za pripravo pozitivne izjave o zanesljivosti za leto 2008; študija ERS o izvedljivosti leta 2009; ter je seznanjen z naslednjimi tekočimi dejavnostmi: sporočilo Komisije, pričakovano v začetku leta 2011; zunanja finančna revizija ES za BISDF; celovita revizija uspešnosti za vse tri programe, ki jo opravi ERS;

18. meni, da je število in obseg opravljenih revizij nezadostno ob upoštevanju velikih denarnih zneskov, novosti v zvezi z uporabo sredstev, neznanih dejavnikov, ki so se pojavili med postopkom in so jim sledili številne spremembe, prilagoditve in dodelitev dodatnih zneskov; izraža obžalovanje, da vmesna ocena pomoči za razgradnjo, dodeljene Litvi in Slovaški, ki jo je septembra 2007 izvedla Komisija, ni zajela Bolgarije (ki je takrat že prejela pomoč);

Torek, 5. april 2011

19. obžaluje, da Komisija Evropskemu parlamentu ni predložila letnih poročil o uporabi finančnih sredstev, namenjenih razgradnji jedrskih elektrarn; zato poziva Komisijo, naj spremlja in letno poroča Parlamentu o izboljšavah pri uporabi sredstev in verjetnosti, da bodo zbrana sredstva za razgradnjo teh posebnih enot v treh jedrskih elektrarnah porabljena v naslednjih treh letih;

20. poziva Komisijo, naj izvede analizo, da bi preverila, ali obstaja možnost dodeljevanja sredstev za prihodnje projekte razgradnje do leta 2013, zlasti ker bodo dovoljenja za razgradnjo izdana julija 2011 za Bohunice in konec leta 2011 ter konec leta 2012 za Kozloduj;

21. poziva Komisijo, naj pred kakršnokoli nadaljnjo dodelitvijo sredstev EU zagotovi primerjalne informacije o izvedbi prvotnega in spremenjenega časovnega načrta za različne faze postopkov razgradnje ter o ukrepih na energetskem in socialnem področju;

22. poziva Komisijo, naj poroča o posebnih izboljšavah po ustanovitvi upravnega odbora države članice leta 2007, da bi Komisiji zagotavljal pomoč pri izvajanju programov pomoči, ter poroča o postopkovnih spremembah, ki so se od takrat pojavile;

23. ugotavlja, da revizija ERS še vedno poteka; domneva, da bi ta ocena morala pomagati razkriti cilje uporabe sredstev in njihovo učinkovitost ter izvedljive predloge za prihodnost, kakor tudi oceniti potrebno dodatno financiranje za izvedbo razgradnje; predlaga, da mora ta revizija kot celovita revizija uspešnosti pojasniti naslednje:

- ali so bila sredstva uporabljena za namene, za katere so bila dodeljena,
- ali so bili postopki javnih naročil ustrezno pripravljene in spoštovani,
- ali je dodeljeni denar prispeval k povečanju varnosti pri dejavnosti razgradnje,
- ali so postopki javnih naročil zagotovili, da bodo udeležena podjetja zagotovila varnost po standardih EU,
- ali obstajajo dejavnosti, pri katerih je udeležen OLAF,
- ali je med tremi obstoječimi programi potekalo ustrezno usklajevanje, da bi učinkovito uporabili pridobljene izkušnje in predhodno pripravljene ter financirane projekte, v katerih vidikih so se programi za razgradnjo prekrivali (na primer obstaja več podobnih projektov v zvezi s skladiščenjem, usposobljenostjo osebja itd., ki bi jih lahko prilagodili glede na posamezno JE, kar bi omogočilo prihranke);

24. predlaga, v zvezi s prihodnjimi dejavnostmi, ki se bodo financirale iz dodeljenih zneskov EU v obdobju 2007–2013, da je treba pojasniti naslednja vprašanja:

- ali so že obstoječi načrti in strategije zaključeni ter ali še vedno obstaja možnost dodajanja novih dejavnosti in posledično dodatnih sredstev,
- ali so celotne zmogljivosti za začasno skladiščenje in postopek izbire končnega domačega odlagališča za končne radioaktivne odpadke zaključeni ali ne,
- ali je še vedno potrebno dodeliti dodatna sredstva za energetske projekte ali se je potrebno osredotočiti na projekte razgradnje,

Torek, 5. april 2011

— ali bi bilo treba v primeru, da to do zdaj ni veljalo, izkušnje in projekte, uporabljene za eno JE, prenesti tudi na druge;

25. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da ne obstaja skupina koordinatorjev in strokovnjakov EU za vse tri projekte, ki bi omogočila, da bi se program razgradnje obravnaval kot celota na osnovi izkušenj EU, in tako zagotovila sinergijo med vsemi tremi primeri;

26. poudarja, da je za zagotovitev boljšega načrtovanja dejavnosti in medsebojnega deljenja pridobljenih izkušenj potrebno okrepljeno usklajevanje med vsemi tremi programi; meni, da je ta izkušnja lahko koristna tudi za Evropsko unijo kot celoto, saj se reaktorji na koncu njihove ekonomske življenjske dobe izključijo iz obratovanja; zato poziva vse vpletene strani, naj razvijejo in zberejo najboljše prakse razgradnje ter zagotovijo najboljšo uporabo pridobljenih izkušenj in podatkov v ostalih državah članicah z jedrskimi elektrarnami;

27. poziva Komisijo, naj vzpostavi usklajevalno skupino, ki bi morala biti odgovorna za:

— nadzor izdelave končnega načrta z jasnimi časovnimi razporedom,

— nadzor uporabe doslej dodeljenega denarja,

— ugotavljanje, ali je potrebna dodatna vloga EU, in, če je odgovor pritrdilen, določitev natančne ravni njene udeležbe,

— odločanje o odgovornostih, vključno z vlogo Evropske banke za obnovo in razvoj, ter nadzor dokončnega oblikovanja procesa razgradnje;

28. ugotavlja, da bi morale pri financiranju postopkov razgrajevanja veljati načelo „onesnaževalec plača“ in da bi morali upravljavci jedrskih objektov pri jedrskih postopkih zagotoviti, da bi se že v življenjski dobi jedrskih objektov dala na stran ustrezna finančna sredstva za prihodnje stroške razgrajevanja;

29. ugotavlja, da je predčasno zaprtje reaktorjev preprečilo načrtovano zbiranje potrebnih sredstev v posameznih nacionalnih skladih, namenjenih pokrivanju vseh stroškov, povezanih z razgradnjo elektrarn;

30. ob upoštevanju različnih strategij, ki jih uporabljajo države članice, poziva Komisijo, naj preuči možnosti uskladitve pristopov k financiranju razgradnje v EU, da bo zagotovila pravočasno zbiranje potrebnih finančnih sredstev, ne da bi ogrozila varnost in varovanje postopka razgradnje;

Jedrska elektrarna Ignalina

31. pozdravlja dejstvo, da se večina projektov programa Ignalina za energetska učinkovitost in zagotavljanje oskrbe z električno energijo trenutno izvaja ali je že bila izvedena;

32. zaskrbljeno ugotavlja, da so nastale pri ključnih projektih upravljanja infrastrukture za obdelavo odpadkov (projekt za skladišče izrabljenega goriva in deponijo odpadkov) resne zamude, zaradi katerih so nastali dodatni stroški glede na prvotno oceno; ugotavlja, da je maneverski prostor v sistemu skoraj izčrpan in da bi zamude lahko začele vplivati na kritično pot celotnega načrta razgradnje, s sorazmernim povečanjem stroškov; poziva Komisijo, naj poroča o rezultatih ponovne ocene časovnega načrta projekta;

Torek, 5. april 2011

33. ugotavlja, da je bil velik del sredstev dodeljen za energetske projekte, da je še vedno potrebno znatno financiranje za razgradnjo in da državna sredstva ne zadostujejo za kritje: državni sklad za razgradnjo JE Ignaline je do zdaj zbral ravno nekaj več kot 100 milijonov EUR (medtem ko tehnični stroški same razgradnje znašajo med 987 milijonov EUR in 1 300 milijonov EUR), znaten delež tega pa je bil uporabljen za projekte, ki niso povezani z razgradnjo; poziva, da se s tem v zvezi sprejmejo ustrezni ukrepi, zlasti s strani države članice;

Jedrska elektrarna Bohunice

34. pozdravlja napredek programa Bohunice;

35. ugotavlja, da čeprav je pomoč Skupnosti načrtovana za razgradnjo jedrskih zmogljivosti, zlasti reaktorjev V1, ter za varnost oskrbe, nacionalni Jedrski sklad ni določil nobenih posebej namenjenih virov financiranja za projekt razgradnje A1, ki poteka;

36. ugotavlja, da je pri izvajanju nekaterih projektov razgradnje, kot so obnova sistema za fizično varovanje območja, projekti obdelave historičnih odpadkov in izgradnja prehodnih skladišč za radioaktivne odpadke za objekt Bohunice, prišlo do občutnih zamud; nemudoma poziva Komisijo in slovaško stran, da ukrepata pri preprečevanju zamud in se izogibata poseganju v načrtovan napredek pri delih za razgradnjo;

Jedrska elektrarna Kozloduj

37. pozdravlja splošno dobro tehnično in finančno izvršitev programa Kozloduj in revizijo strategije za razgradnjo enot od 1 do 4, ki se je spremenila iz začetne strategije odložene razgradnje v strategijo takojšnje trajne razgradnje;

38. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da je pri razporeditvi dodeljenih javnih sredstev delež za energetske projekte razmeroma velik; poziva Komisijo, naj spremlja izvajanje preostalih energetskih projektov in poroča o izsledkih; poziva k povečanju deleža projektov za „razgradnjo in odpadke“ v preostalem obdobju programa Kozloduj;

39. poudarja, da potrebujemo celovito upravno usklajevanje med državnim podjetjem za radioaktivne odpadke (SERAW) in jedrsko elektrarno Kozloduj, ki sta danes odgovorni za enoti 1–2 oz. enoti 3–4; poziva bolgarsko stran, naj analizira in nemudoma izvede potrebne izboljšave deljenega upravljanja in/ali združi enote 1–4 v okviru skupnega upravljanja;

*

* *

40. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji ter vladam Bolgarije, Litve in Slovaške.

Torek, 5. april 2011

Nov politični okvir EU za boj proti nasilju nad ženskami

P7_TA(2011)0127

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 5. aprila 2011 o prednostnih nalogah in splošnem pregledu novega političnega okvira EU za boj proti nasilju nad ženskami (2010/2209(INI))

(2012/C 296 E/04)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju določb pravnih instrumentov OZN na področju človekovih pravic, zlasti tistih, ki zadevajo pravice žensk, kot so ustanovna listina Organizacije združenih narodov, Splošna deklaracija o človekovih pravicah, mednarodna pakta o državljanskih in političnih pravicah ter o gospodarskih, družbenih in kulturnih pravicah, Konvencija o preprečevanju in odpravljanju trgovine z osebami in izkoriščanja prostitutiranja drugih ter Konvencija o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk (CEDAW) in njen izbirni protokol, Konvencija proti mučenju in drugim krutim, nečloveškim ali poniževalnim kaznim ali ravnanju ter Konvencija o statusu beguncev in načelu nevracanja iz leta 1951,
- ob upoštevanju drugih instrumentov OZN o nasilju nad ženskami, kot so Dunajska deklaracija in akcijski program z dne 25. junija 1993, sprejeta na svetovni konferenci o človekovih pravicah (A/CONF. 157/23), ter Deklaracija o odpravi nasilja nad ženskami z dne 20. decembra 1993 (A/RES/48/104),
- ob upoštevanju resolucij Generalne skupščine OZN z dne 12. decembra 1997 z naslovom „Preprečevanje kaznivih dejanj in ukrepi kazenskega pravosodja za odpravo nasilja nad ženskami“ (A/RES/52/86), z dne 18. decembra 2002 z naslovom „Prizadevanje za odpravo kaznivih dejanj proti ženskam v imenu časti“ (A/RES/57/179) in z dne 22. decembra 2003 z naslovom „Odprava družinskega nasilja nad ženskami“ (A/RES/58/147),
- ob upoštevanju poročil posebnih poročevalcev visokega komisarja OZN za človekove pravice o nasilju nad ženskami in splošnega priporočila št. 19, ki ga je sprejel odbor za odpravo diskriminacije nad ženskami (enajsto zasedanje, 1992),
- ob upoštevanju Pekinške izjave in izhodišč za ukrepanje, sprejetih na četrti svetovni konferenci o ženskah, ki je potekala 15. septembra 1995 v Pekingu ⁽¹⁾, ter resolucij Parlamenta z dne 18. maja 2000 o ukrepih po pekinških izhodiščih za ukrepanje in z dne 10. marca 2005 o ukrepih po 4. svetovni konferenci o ženskah – Izhodišča za ukrepanje (Peking +10) ⁽²⁾ in z dne 25. februarja 2010 o izhodiščih OZN za ukrepanje na področju enakosti spolov (Peking +15) ⁽³⁾,
- ob upoštevanju Listine Evropske unije o temeljnih pravicah,
- ob upoštevanju resolucije Generalne skupščine OZN z dne 19. decembra 2006 z naslovom „Povečanje prizadevanj za odpravo vseh oblik nasilja nad ženskami“ (A/RES/61/143) ter resolucij Varnostnega sveta OZN št. 1325 in št. 1820 o ženskah, miru in varnosti,
- ob upoštevanju dela posebnega odbora Sveta Evrope za preprečevanje nasilja nad ženskami in v družini ter boj proti njima, ustanovljenega decembra 2008 z namenom priprave prihodnje konvencije Sveta Evrope na to temo,
- ob upoštevanju sklepov Sveta za zaposlovanje, socialno politiko, zdravje in varstvo potrošnikov z dne 8. marca 2010 o nasilju,

⁽¹⁾ UL C 59, 23.2.2001, str. 258.

⁽²⁾ UL C 320 E, 15.12.2005, str. 247.

⁽³⁾ UL C 348 E, 21.12.2010, str. 11.

Torek, 5. april 2011

- ob upoštevanju svojega stališča z dne 14. decembra 2010 o osnutku direktive Evropskega parlamenta in Sveta o evropski odredbi o zaščiti ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 26. novembra 2009 o odpravi nasilja nad ženskami ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju svoje izjave z dne 21. aprila 2009 o kampanji „Recimo NE nasilju nad ženskami“ ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 24. marca 2009 o boju proti pohabljanju ženskih spolnih organov v EU ⁽⁴⁾,
 - ob upoštevanju strategije za enakost žensk in moških za obdobje 2010– 2015, ki jo je Komisija predstavila 21. septembra 2010,
 - ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za pravice žensk in enakost spolov (A7-0065/2011),
- A. ker nasilja na podlagi spola ne more zaustaviti en sam posamičen poseg, vendar pa lahko kombinacija infrastrukturnih, pravnih, sodnih, izvršilnih, izobraževalnih, zdravstvenih in drugih s storitvami povezanih ukrepov bistveno zmanjša to nasilje in njegove posledice,
- B. ker izraz „nasilje nad ženskami“ sicer nima mednarodno priznane opredelitve, vendar so ga pri OZN opredelili kot vsako dejanje nasilja na podlagi spola, ki ženskam povzroča ali bi lahko povzročilo fizično, spolno ali psihično škodo ali trpljenje, vključno z grožnjami s tovrstnimi dejanji, prisilo ali samovoljnim odvzemom prostosti, bodisi v javnem ali v zasebnem življenju ⁽⁵⁾,
- C. ker je nasilje zelo huda izkušnja za vsakega moškega, žensko ali otroka, vendar nasilje na podlagi spola pretežno izvajajo moški nad ženskami in dekleti, hkrati pa odraža in krepi neenakosti med moškimi in ženskami ter ogroža zdravje, dostojanstvo, varnost in samostojnost njegovih žrtev,
- D. ker študije o nasilju na podlagi spola kažejo, da je bila petina do četrtnina žensk v Evropi vsaj enkrat v odraslosti žrtev fizičnega nasilja, več kot desetina žensk pa je bila žrtev spolnega nasilja, pri katerem je bila uporabljena sila; ker so raziskave tudi pokazale, da 26 % otrok in mladih poroča o fizičnem nasilju v otroštvu,
- E. ker oglaševanje in pornografija pogosto prikazujeta različne vrste nasilja na podlagi spola ter s tem ustvarjata vtis, da je nasilje nad ženskami nekaj vsakdanjega in nepomembnega, kar škodi strategijam za enakost spolov,
- F. ker moško nasilje nad ženskami oblikuje mesto žensk v družbi: njihovo zdravje, dostop do zaposlitve in izobraževanja, vključitev v družbene in kulturne dejavnosti, finančno neodvisnost, sodelovanje v javnem in političnem življenju in odločanju ter odnose z moškimi,

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0470.

⁽²⁾ UL C 285 E, 21.10.2010, str. 53.

⁽³⁾ UL C 184 E, 8.7.2010, str. 131.

⁽⁴⁾ UL C 117 E, 6.5.2010, str. 52.

⁽⁵⁾ 1. člen Deklaracije OZN o odpravi nasilja nad ženskami z dne 20. decembra 1993 (A/RES/48/104); 113. točka pekinških izhodišč OZN za ukrepanje iz leta 1995.

Torek, 5. april 2011

- G. ker v mnogih primerih ženske ne vložijo pritožb zaradi nasilja na podlagi spola, razlogi za to pa so zapleteni in raznoliki ter vključujejo psihološke, gospodarske, družbene in kulturne dejavnike, obenem pa lahko gre tudi za pomanjkanje zaupanja v policijo, pravni sistem in socialno ter zdravstveno službo,
- H. ker je nasilje na podlagi spola – največkrat moških nad ženskami – strukturalno in zelo razširjen problem v Evropi in drugod po svetu, pojav, ki prizadeva žrtve in storilce ne glede na starost, izobrazbo, dohodek in položaj v družbi ter je povezan z neenako porazdelitvijo moči med ženskami in moškimi v naši družbi,
- I. ker stres zaradi gospodarskih težav pogosto vodi v pogostejšo, nasilnejšo in nevarnejšo zlorabo; ker so raziskave pokazale, da je nasilje nad ženskami še večje, če zaradi gospodarske krize moški izgubljajo službe in premoženje,
- J. ker nasilje nad ženskami obsega celo vrsto kršitev človekovih pravic, med drugim spolno zlorabo, posilstvo, nasilje v družini, spolni napad in spolno nadlegovanje, prostitucijo, trgovino z ženskami in dekleti, kršitev spolnih in reproduktivnih pravic žensk, nasilje nad ženskami na delovnem mestu, nasilje nad ženskami v konfliktnih razmerah, nasilje nad ženskami v zaporih ali domovih za oskrbo ter vrsto škodljivih tradicionalnih praks; vsaka od teh zlorab lahko pusti globoke psihološke rane, škoduje splošnemu zdravju žensk in deklet, vključno z njihovim reproduktivnim in spolnim zdravjem, v nekaterih primerih pa ima smrtne posledice,
- K. ker se nasilje moških nad ženskami v obliki posilstva v več državah članicah ne obravnava kot kaznivo dejanje, ki zahteva pregon po uradni dolžnosti ⁽¹⁾,
- L. ker se primerljivi podatki o različnih vrstah nasilja nad ženskami v Evropski uniji ne zbirajo redno, zaradi česar je težko preveriti dejansko razširjenost tega pojava in poiskati ustrezne rešitve; ker je zelo težko zbrati zanesljive podatke, saj ženske in moški zaradi strahu ali sramu neradi poročajo zadevnim deležnikom o svojih izkušnjah,
- M. ker so po obstoječih študijah o državah članicah Sveta Evrope letni stroški nasilja nad ženskami ocenjeni na okrog 33 milijard EUR ⁽²⁾,
- N. ker ženske v Evropski uniji zaradi različnih politik in zakonodaj držav članic niso enako zaščitene pred nasiljem moških,
- O. ker je Evropska unija pridobila z Lizbonsko pogodbo več pristojnosti na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, vključno s kazenskim postopkovnim pravom in kazenskim materialnim pravom ter na področju policijskega sodelovanja,
- P. ob upoštevanju zaskrbljujočega števila žensk, ki so žrtve nasilja na podlagi spola,

⁽¹⁾ Študija Komisije iz leta 2010 z naslovom „Feasibility study to assess the possibilities, opportunities and needs to standardise national legislation on violence against women, violence against children and sexual orientation violence“ (Študija izvedljivosti za oceno možnosti, primernosti in potreb glede standardizacije nacionalne zakonodaje o nasilju nad ženskami, nasilju nad otroki in nasilju na podlagi spolne usmerjenosti), str. 53.

⁽²⁾ „Boj proti nasilju nad ženskami. Študija pregleda stanja ukrepov, izvedenih v državah članicah Sveta Evrope“. Svet Evrope, 2006.

Torek, 5. april 2011

- Q. ker je nadlegovanje mater in nosečnic še ena oblika nasilja ali zlorabe žensk, ki poteka predvsem v krogu družine ali razmerja ter v družbenih in poklicnih krogih, kar pripelje do tega, da so odpuščene z delovnega mesta ali pa da ga same zapustijo, do diskriminacije in depresije,
- R. ker je Komisija v strategiji za enakost spolov za obdobje 2010–2015 poudarila, da je nasilje na podlagi spola eden od ključnih problemov, ki ga je treba obravnavati, da bi dosegli dejansko enakost med spoloma,
- S. ker je Komisija napovedala, da bo leta 2011 predstavila predlog strategije za boj proti nasilju nad ženskami, v njenem delovnem programu za leto 2011 pa ta strategija ni izrecno omenjena,
1. pozdravlja zavezo Komisije v njenem akcijskem načrtu izvajanja stockholmskega programa, da v letu 2011 oziroma 2012 predstavi „Sporočilo o strategiji o boju proti nasilju nad ženskami, nasilju v družini in pohabljanju ženskih spolnih organov, čemur bo sledil akcijski načrt EU“⁽¹⁾,
 2. predlaga nov celovit pristop k politiki zoper nasilje na podlagi spola, ki bi vključeval:
 - kazenskoopravni instrument v obliki direktive zoper nasilje na podlagi spola,
 - ukrepe za obravnavo šestih ciljev na področju nasilja nad ženskami (politika, preprečevanje, zaščita, pregon, skrbstvo in partnerstvo),
 - zahteve za države članice, da zagotovijo kaznovanje storilcev glede na težo kaznivega dejanja,
 - zahteve za države članice, da uslužbencem, ki bodo verjetno prišli v stik s primeri nasilja nad ženskami, zagotovijo usposabljanje, vključno z organi sodnega pregona, osebjem v socialnem, otroškem in zdravstvenem varstvu ter osebjem v centrih za nujno medicinsko pomoč, da bi take primere odkrivali, prepoznali in jih ustrezno obravnavali, s posebnim poudarkom na potrebah in pravicah žrtev,
 - zahteve za države članice, da s primerno skrbnostjo beležijo ter preiskujejo vse oblike kaznivih dejanj nasilja na podlagi spola, da bi uvedle kazenske postopke pred sodiščem,
 - načrte za oblikovanje posebnih preiskovalnih postopkov za policijske uradnike in zdravstvene delavce, da se zagotovijo dokazi za nasilje na podlagi spola,
 - oblikovanje partnerstev z visokošolskimi ustanovami za uvedbo tečajev usposabljanja o nasilju na podlagi spola za delavce z ustreznih področij, zlasti za sodnike, uradnike kriminalistične policije, zdravstvene delavce, delavce v izobraževanju in osebe za podporo žrtev,
 - predloge politik, ki bi žrtvam pomagale spet normalno zaživeti in ki bi obravnavale posebne potrebe različnih skupin žrtev, kot so pripadnice manjšin, poleg zagotavljanja njihove varnosti ter obnove njihovega telesnega in psihičnega zdravja, ter ukrepe, ki bi spodbujali izmenjavo informacij in najboljših praks glede ravnanja z ženskami, ki so preživele nasilna dejanja,

⁽¹⁾ Zagotavljanje območja svobode, varnosti in pravice za državljane Evrope – Akcijski načrt izvajanja stockholmskega programa, KOM(2010)0171, str. 13.

Torek, 5. april 2011

- vključitev specifičnih mehanizmov za prepoznavanje in diagnozo v bolnišnične urgentne službe in v mrežo osnovne zdravstvene dejavnosti, da bi utrdili učinkovitejši sistem za dostop zadevnih žrtev in za njihovo spremljanje,
 - zahteve za države članice, da v sodelovanju z ustreznimi nevladnimi organizacijami zagotovijo zatočišča za žrtve nasilja na podlagi spola,
 - minimalne zahteve glede števila struktur za pomoč žrtvam na 10 000 prebivalcev za žrtve nasilja na podlagi spola v obliki centrov s strokovnim znanjem za pomoč žrtvam,
 - pripravo evropske listine, ki bo določala najmanjšo raven pomoči, ki jo je treba ponuditi žrtvam nasilja nad ženskami, vključno s pravico do pravne pomoči, vzpostavitvijo zatočišč za zaščito in začasno namestitvev žrtev, nujno brezplačno psihološko pomočjo strokovnjakov, ki bo decentralizirana in dostopna, ter finančno pomočjo, ki bo spodbujala neodvisnost žrtev in njihovo vrnitev v običajno življenje in svet dela,
 - minimalne standarde, ki zagotavljajo, da žrtvam z nasveti strokovno pomagajo pravosodni delavci, ne glede na njihovo vlogo v kazenskem postopku,
 - mehanizme za lažji dostop do pravne pomoči, ki bi žrtvam omogočala, da uveljavijo svoje pravice po vsej Uniji,
 - načrte za izdelavo metodoloških smernic in prizadevanja za nove zbirke podatkov za pridobivanje primerljivih statističnih podatkov o nasilju na podlagi spola, vključno s pohabljanjem ženskih spolnih organov, da se ugotovi obseg težave in da se ustvari temelj za spremembo ukrepov v zvezi s težavo,
 - pripravo evropskega leta proti nasilju nad ženskami v naslednjih petih letih, da bi povečali osveščenost evropskih državljanov,
 - zahteve Komisiji in državam članicam, da sprejmejo ustrezne ukrepe o preprečevanju, vključno s kampanjami za povečanje ozaveščenosti, po potrebi v sodelovanju z nevladnimi organizacijami,
 - izvajanje ukrepov v pogodbah o plačah in večjo usklajenost delodajalcev, sindikatov in podjetij, kot tudi njihovih vodstev, da bi žrtvam omogočili dostop do ustreznih informacij o njihovih zaposlitvenih pravicah,
 - večje število sodišč, ki se bodo specializirala za obravnavanje nasilja na podlagi spola, več sredstev in gradiva za usposabljanje o nasilju na podlagi spola za sodnike, državne tožilce in odvetnike, ter izboljšave v specializiranih oddelkih organov pregona v smislu povečanja števila osebja in izboljšanja njihove usposobljenosti in opreme;
3. poziva države članice, naj posilstvo in spolno nasilje nad ženskami zlasti v zakonskih in zunajzakonskih zvezah in/ali v primerih, ko je storilec sorodnik, priznajo kot kaznivo dejanje, kadar žrtev ne privoli v odnose, in naj zagotovijo, da bodo storilci kazensko preganjani po uradni dolžnosti, ter zavrnejo navajanje kulturnih, tradicionalnih ali verskih običajev kot olajševalno okoliščino v primerih nasilja nad ženskami, tudi pri tako imenovanih zločinih iz časti in pohabljanju ženskih spolnih organov;
4. priznava, da je nasilje nad ženskami ena najresnejših oblik kršitev človekovih pravic na podlagi spola in da je nasilje v družini nad drugimi žrtvami, kot so otroci, moški in starejše osebe, skrit pojav, ki se pojavlja v preveč družinah, da bi ga lahko prezrli;

Torek, 5. april 2011

5. poudarja, da ima izpostavljenost fizičnemu, spolnemu ali psihičnemu nasilju in zlorabi med starši ali drugimi družinskimi člani resne posledice za otroke;
6. poziva države članice, da v primerih, ki zadevajo otroke, ki so priča kateri koli obliki nasilja, razvijejo starosti primerno psihosocialno svetovanje, ki je posebej prirejeno otrokom, da bi se lahko spoprijeli s svojimi travmatičnimi izkušnjami, in da ustrezno upoštevajo otrokove koristi;
7. poudarja, da so priseljenke, vključno s priseljenkami brez dokumentov, in prosilke za azil dve skupini žensk, ki jih nasilje na podlagi spola posebej ogroža;
8. poudarja, kako pomembno je za vse, ki delajo z ženskami, ki so žrtve nasilja na podlagi spola, da so ustrezno usposobljeni, zlasti predstavniki pravnega sistema in organov pregona, še posebej pa policisti, sodniki, socialni in zdravstveni delavci;
9. poziva Evropsko komisijo, naj uporabi vse razpoložljivo strokovno znanje, da oblikuje in zagotovi letne statistike o nasilju na podlagi spola, vključno s podatkom o številu žensk, ki jih vsako leto umorijo njihovi partnerji ali bivši partnerji, na osnovi podatkov iz držav članic;
10. poudarja, da bi morale biti raziskovanje nasilja nad otroki, mladino in ženskami ter splošneje nasilja na podlagi spola ter spolnega nasilja kot multidisciplinarno raziskovalno področje vključeno v prihodnji osmi okvirni program za raziskave in tehnološki razvoj;
11. poziva Komisijo, naj premisli o ustanovitvi opazovalnice za nasilje nad ženskami, ki bi temeljila na poročilih o sodnih zadevah, ki obravnavajo nasilje nad ženskami;
12. poziva Komisijo, naj nadaljuje s prizadevanji za boj proti nasilju na podlagi spola s pomočjo programov Skupnosti, zlasti programa Daphne, ki se je že izkazal za uspešnega v boju proti nasilju nad ženskami;
13. je seznanjen, da bo Agencija Evropske unije za temeljne pravice anketirala reprezentativen vzorec žensk iz vseh držav članic o njihovih izkušnjah nasilja, in jo prosi, naj se osredotoči na proučevanje odzivov, ki jih prejmejo ženske pri poročanju raznim organom in podpornim službam;
14. poziva države članice, naj zagotovijo, da bo iz nacionalnih statističnih podatkov jasno razviden obseg nasilja na podlagi spola in da bodo zbrani podatki o nasilju na podlagi spola, med drugim podatki o spolu žrtve in storilca, odnosu med njima, starosti, prizorišču zločina in poškodbah;
15. poziva Komisijo, naj pripravi študijo o finančnih posledicah nasilja nad ženskami, pri čemer naj se opre na raziskave z metodologijo, ki omogoča finančno merljivost posledic, ki jih ima ta oblika nasilja na zdravstvene storitve, sisteme socialnega skrbstva in trg dela;
16. poziva Agencijo EU za temeljne pravice ter Evropski inštitut za enakost spolov, naj raziščeta prevlado nasilja v najstniških razmerjih ter njegove posledice za njihovo dobro počutje;
17. opozarja, da zalezovanje, katerega žrtve so v 87 % primerov ženske, povzroča psihološko travmo in resne čustvene težave, zato mora šteti kot oblika nasilja nad ženskami in ga je treba v vseh državah članicah obravnavati v skladu s pravnimi okviri;

Torek, 5. april 2011

18. ugotavlja, da škodljive tradicionalne prakse, vključno s pohabljanjem ženskih spolnih organov in tako imenovanimi zločini iz časti so zelo kontekstualizirane oblike nasilja nad ženskami, zato poziva Komisijo, naj v strategiji za boj proti nasilju nad ženskami posebno pozornost nameni škodljivim tradicionalnim praksam;
19. priznava resne težave s prostitucijo v Evropski uniji, vključno z otroško prostitucijo, in zahteva nadaljnje proučevanje povezave med pravnim okvirom zadevnih držav članic ter obliko in obsegom prostitucije v njih; poudarja zaskrbljujoč porast trgovine z ljudmi v Evropsko unijo in v njej, katere tarče so zlasti ženske in otroci, ter poziva države članice, naj sprejmejo stroge ukrepe za boj proti tej nezakoniti praksi;
20. zahteva, naj države članice priznajo resen problem nadomestnega materinstva, ki je izkoriščanje ženskega telesa in njenih rodil;
21. poudarja, da so ženske in otroci žrtve enakih oblik izkoriščanja, oboji se lahko štejejo kot blago na mednarodnem reproduktivnem trgu, te nove oblike dogovarjanja o reprodukciji, kot je nadomestno materinstvo, pa povečujejo trgovino z ženskami in otroki ter nezakonite posvojitve prek državnih meja;
22. poudarja, da je nasilje v družini pomemben vzrok za spontani splav, rojstvo mrtvega otroka ali smrt matere ob porodu, ter poziva Komisijo, naj posveti večjo pozornost nasilju nad nosečimi ženskami, kjer storilec škoduje več kot le eni osebi;
23. poudarja, da civilna družba, zlasti pa nevladne organizacije, ženska združenja in druge javne in zasebne prostovoljne organizacije, ki zagotavljajo podporo žrtvam nasilja, nudijo neprecenljive storitve zlasti s pomočjo ženskam žrtvam, ki želijo prekiniti tišino, v katero jih zavije nasilje, in bi jih morale države članice podpreti;
24. ponovno poziva k delu ne samo z žrtvami, pač pa tudi z napadalci, da bi izboljšali osveščenost slednjih in prispevali k spreminjanju stereotipov in mnenj, ki so zakoreninjeni v družbi in ki pripomorejo k ohranjanju pogojev, ki ustvarjajo tovrstno nasilje in ga podpirajo;
25. poziva države članice, naj zagotovijo zatočišča za ženske in otroke, kjer je mogoče živeti samostojno ter brez nasilja in revščine, kjer so jim na voljo specializirane službe, kjer bodo deležni zdravstvene nege, pravne pomoči, psihosocialnega in terapevtskega svetovanja, pravne pomoči na sodišču, pomoči za otroke, ki so žrtve nasilja, itd.;
26. poudarja, da bi morale države članice nameniti ustrezna sredstva za preprečevanje nasilja nad ženskami in boj proti njemu, vključno z uporabo strukturnih skladov;
27. poudarja pomen ukrepov držav članic in regionalnih ter lokalnih oblasti, katerih cilj je spodbujanje vračanja žensk, ki so bile žrtve nasilja na podlagi spola, na trg dela, prek instrumentov, kot so ESS ali program Progress;
28. poziva Evropsko unijo in njene države članice, naj vzpostavijo pravni okvir, ki bo dal priseljenkam pravico do lastnega potnega lista in dovoljenja za prebivanje ter omogočal kazensko odgovornost osebe, ki bi te dokumente odvezela;

Torek, 5. april 2011

29. ponovno izraža mnenje, izraženo v svoji resoluciji z dne 25. februarja 2010, da bi morala Evropska unija z novim pravnim okvirom, ki ga vzpostavlja Lizbonska pogodba, postati pogodbenica Konvencije o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk (CEDAW) in njenega izbirnega protokola;
30. poziva Komisijo in države članice, naj na mednarodni ravni obravnavajo nasilje nad ženskami in kršitve človekovih pravic, povezane s spolom, zlasti v okviru veljavnih dvostranskih pridružitvenih sporazumov in mednarodnih trgovinskih sporazumov in tistih, ki so še v postopku pogajanja;
31. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.
-

Sreda, 6. april 2011

Evropska mednarodna naložbena politika

P7_TA(2011)0141

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. aprila 2011 o prihodnji evropski mednarodni naložbeni politiki (2010/2203(INI))

(2012/C 296 E/05)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju sporočila Komisije Svetu, Evropskemu Parlamentu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z dne 7. julija 2010 za doseg celovite evropske mednarodne naložbene politike (KOM(2010)0343) ter predloga Komisije z dne 7. julija 2010 za uredbo Evropskega Parlamenta in Sveta o prehodnih dogovorih za dvostranske sporazume o naložbah med državami članicami in tretjimi državami (KOM(2010)0344),
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 3. marca 2010 „Evropa 2020 – Strategija za pametno, trajnostno in vključujočo rast“ (KOM(2010)2020) ter sporočila Komisije Evropskemu Parlamentu, Svetu, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru in Odboru regij z dne 9. novembra 2010 „Trgovina, rast in svetovne zadeve – trgovinska politika je temeljna sestavina strategije EU 2020“ (KOM(2010)0612),
 - ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 25. oktobra 2010 o celoviti evropski mednarodni naložbeni politiki,
 - ob upoštevanju posodobljenih smernic OECD za večnacionalna podjetja,
 - ob upoštevanju sodne prakse Sodišča Evropske unije o neuspešnosti držav članic pri izpolnjevanju svojih obveznosti in zlasti sodbe z dne 3. marca 2009 v zadevi Komisija proti Avstriji (primer C-205/06), sodbe z dne 3. marca 2009 v zadevi Komisija proti Švedski (primer C-249/06) in sodbe z dne 19. novembra 2009 v zadevi Komisija proti Finski (primer C-118/07),
 - ob upoštevanju člena 48 svojega Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za mednarodno trgovino ter mnenj Odbora za razvoj in Odbora za ekonomske in monetarne zadeve (A7-0070/2011),
- A. ker so v skladu z Lizbonsko pogodbo tuje neposredne naložbe v izključni pristojnosti EU, kakor določajo členi 3(1)(e), 206 in 207 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU),
- B. ker so države članice na dvostranski ravni od leta 1959 sklenile več kot 1 200 dvostranskih sporazumov o naložbah, skupno pa je bilo sklenjenih skupaj približno 3 000 dvostranskih sporazumov o naložbah,
- C. ker je splošno znano, da notranje naložbe lahko izboljšajo konkurenčnost držav gostiteljic, medtem ko se lahko v primeru zunanjih naložb pojavi potreba po pomoči za prilagajanje nizko usposobljenih delavcev; ker je vsaka vlada dolžna spodbujati koristne ter preprečevati vse škodljive učinke naložb,

Sreda, 6. april 2011

- D. ker člena 206 in 207 PDEU ne opredeljujeta tujih neposrednih naložb, ker je Sodišče Evropske unije ⁽¹⁾ opredelilo svoje razumevanje pojma neposrednih tujih naložb na podlagi treh meril: obravnavajo se kot dolgoročna naložba, ki predstavlja vsaj 10 % lastniškega kapitala/delnic povezane družbe in zagotavlja vlagatelju vodstveni nadzor nad operacijami povezanega podjetja; ta opredelitev je v skladu z opredelitvami MDS in OECD ter v nasprotju zlasti s portfeljskimi naložbami in pravicami do intelektualne lastnine; ker je težko jasno razlikovati med neposrednimi tujimi naložbami in portfeljskimi naložbami, ozko pravno opredelitev pa bo težko uporabiti za dejansko naložbeno prakso,
- E. ker nekatere države članice uporabljajo široke opredelitve pojma „tuji vlagatelj“, v skladu s katerimi je mogoče „državljanstvo“ podjetja opredeliti že na podlagi poštnega naslova, ker je to nekaterim podjetjem omogočilo sprožitev sodnih postopkov zoper lastne države preko dvostranskih sporazumov o naložbah, ki so jih podpisale tretje države, ker bi morale vsako evropsko podjetje imeti možnost, da se zaneše na prihodnje sporazume EU o naložbah ali sporazume o prosti trgovini, ki vsebujejo poglavja o naložbah,
- F. ker je pojav novih držav v vlogi lokalnih ali svetovnih sil z veliko naložbeno zmogljivostjo spremenil klasično dojetje, po katerem so bile razvite države edine vlagateljice,
- G. ker so po prvih primerih reševanja sporov v 90. letih prejšnjega stoletja in kljub na splošno pozitivnim izkušnjam postale razvidne nekatere težave zaradi uporabe nejasnega jezika v sporazumih, kar je omogočilo različna tolmačenja, zlasti v zvezi z možnostjo navzkrižja med zasebnimi interesi in regulativno vlogo javnih organov, na primer, ko je sprejetje legitimne zakonodaje povzročilo, da so mednarodni rabsodniki obsodili državo zaradi kršitve načela „poštene in enakopravne obravnave“,
- H. ker so Združene države Amerike in Kanada, ki se uvrščajo med prve države, ki so se soočile s takšnimi sodbami, prilagodile svoj model dvostranskih sporazumov o naložbah, da bi tako omejile diskrecijsko pravico arbitraže, kar zadeva razlago, in zagotovile boljšo zaščito svojih območij javne intervencije,
- I. ker je Komisija sestavila seznam držav, ki jih je treba obravnavati kot prednostne partnerke pri pogajanjih o prvih sporazumih o naložbah (Kanada, Kitajska, Indija, MERCOSUR, Rusija in Singapur),
- J. ker bo novoustanovljena Evropska služba za zunanje delovanje okrepila tudi prisotnost in vlogo EU v svetu, vključno s promocijo in zaščito trgovinskih ciljev EU, tudi na področju naložb,
1. priznava, da so na podlagi Lizbonske pogodbe tuje neposredne naložbe sedaj v izključni pristojnosti EU; ugotavlja, da ta nova izključna pristojnost EU pomeni dvojni izziv, na eni strani za upravljanje obstoječih dvostranskih sporazumov o naložbah in na drugi za opredelitev evropske naložbene politike, ki bo izpolnila pričakovanja vlagateljev in držav prejemnic, vendar tudi širše gospodarske interese EU in zunanje-politične cilje;
 2. pozdravlja novo pristojnost EU in poziva Komisijo ter države članice, naj izkoristijo priložnost in skupaj s Parlamentom oblikujejo celovito in dosledno naložbeno politiko, ki bo spodbujala visokokakovostne naložbe in bo pozitivno prispevala k svetovnemu gospodarskemu napredku in trajnostnemu razvoju; meni, da mora biti Parlament ustrezno vključen v oblikovanje prihodnje naložbene politike ter da to zahteva ustrezno posvetovanje o mandatih za prihajajoča pogajanja ter redne in tehtne informativne sestanke o stanju potekajočih pogajanj;

⁽¹⁾ Sodba z dne 12. decembra 2006, Test Claimants in the FII Group Litigation v. Commissioners of Inland Revenue (Zadeva C-446/04).

Sreda, 6. april 2011

3. ugotavlja, da je EU pomembna gospodarska sila, ki ima precejšnjo težo v pogajanjih; meni, da bo skupna naložbena politika izpolnila na pričakovanja tako vlagateljev kot zainteresiranih držav in bo prispevala k dvigu konkurenčnosti EU in njenih podjetij ter k povečanju zaposlovanja;
4. opaža potrebo po usklajenem evropskem okviru, ki bo oblikovan za zagotavljanje gotovosti in spodbujanje načel in ciljev EU;
5. opozarja, da so se v sedanji fazi globalizacije dramatično povečale tuje neposredne naložbe, ki so v letu 2007, tj. leto preden jih je prizadela svetovna gospodarska in finančna kriza, dosegle rekordno raven v višini skoraj 1 500 milijard EUR, pri čemer je EU največji vir tujih neposrednih naložb v celotnem svetovnem gospodarstvu; poudarja, da so se naložbe v letih 2008 in 2009 vseeno znižale zaradi svetovne finančne in gospodarske krize; poudarja tudi, da približno 80 % skupne vrednosti svetovnih neposrednih tujih naložb predstavljajo čezmejne združitve ali prevzemi;
6. pozdravlja sporočilo Komisije „Za doseglo celovite evropske mednarodne naložbene politike“, vendar poudarja, da bi moralo, medtem ko se obširno osredotoča na zaščito vlagateljev, boljše obravnavati pravico do zaščite javne vloge regulacije in uresničevati zaveze EU za izvajanje usklajenih politik za razvoj;
7. meni, da imajo lahko naložbe pozitiven vpliv na rast in zaposlovanje, ne samo v Evropski uniji, ampak tudi v državah v razvoju, če vlagatelji dejavno prispevajo k doseganju razvojnih ciljev držav gostiteljic, tako da s prenosom tehnologije ter uporabo lokalne delovne sile in virov podprejo njihovo lokalno gospodarstvo;
8. poziva Komisijo, naj upošteva izkušnje, pridobljene na večstranski in dvostranski ravni, zlasti v zvezi z neuspehom pogajanj OECD o večstranskem sporazumu o naložbah;
9. poziva Komisijo, naj skrbno in usklajeno razvije naložbeno strategijo EU z vključevanjem najboljših praks iz dvostranskih sporazumov; ugotavlja, da obstajajo razlike med vsebinami sporazumov držav članic, in poziva Komisijo, naj jih uskladi ter zagotovi stabilen vzorec EU za sporazume o naložbah, ki bi bil tudi prilagodljiv v skladu z ravniyo razvoja partnerskih držav;
10. poziva Komisijo, naj čim prej izda neobvezne smernice, na primer v obliki predloge za dvostranske sporazume o naložbah, ki jo lahko države članice uporabijo za povečanje gotovosti in usklajenosti;

Opredeleitev pojmov in področje uporabe

11. poziva Komisijo, naj jasno opredeli naložbe, ki jih je treba zaščititi, vključno z neposrednimi tujimi naložbami in portfeljskimi naložbami; ne glede na to meni, da špekulativne oblike naložb, kot jih je opredelila Komisija, ne smejo biti zaščitene; vztraja, da če so pravice intelektualne lastnine vključene v obseg sporazumov o naložbah, vključno s sporazumi, v okviru katerih so bili že predlagani osnutki mandatorov, bi se morali izogniti temu, da bi določbe negativno vplivale na proizvodnjo generičnih zdravil, prav tako morajo te določbe spoštovati izjeme TRIPS na področju javnega zdravja;
12. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da bi pogajanja o široki raznolikosti naložb privedla do mešanja izključnih in deljenih pristojnosti;

Sreda, 6. april 2011

13. poziva k uvedbi izraza „vlagatelj iz EU“, ki bi ob upoštevanju člena 207 PDEU poudarjal pomen enakega spodbujanja vlagateljev iz vseh držav članic z enakopravnim zagotavljanjem pogojev za delovanje in zaščito njihovih naložb;

14. opozarja, da se v standardnih dvostranskih sporazumih držav članic EU uporablja široka opredelitev pojma „tuj vlagatelj“; poziva Komisijo, naj oceni, v katerih primerih je to povzročilo zlorabe; poziva Komisijo, naj na podlagi te ocene in zadnje primerjalne opredelitve tujih neposrednih naložb OECD zagotovi strožjo opredelitev „tujega vlagatelja“;

Zaščita vlagateljev

15. poudarja, da mora zaščita vlagateljev za vse vlagatelje iz EU ostati najpomembnejša prednostna naloga sporazumov o naložbah;

16. opaža, da terjajo pogajanja za sklenitev dvostranskih sporazumov o naložbah precej časa; poziva Komisijo, naj uporabi svoje osebe in sredstva za pogajanja in sklenitev sporazumov EU o naložbah;

17. meni, da bi zaradi zahteve, ki jo je Svet izrazil v svojih sklepih glede sporočila – da nov evropski pravni okvir ne bi smel negativno vplivati na zaščito vlagateljev in na jamstva, ki jih ti že uživajo v okviru obstoječih sporazumov – lahko nastalo tveganje nasprotovanja vsem novim sporazumom, kar bi lahko v času povečanih notranjih naložb ogrozilo potrebno ravnovesje med zaščito vlagateljev in zaščito pravice do regulacije; poleg tega meni, da je takšna opredelitev merila za ocenjevanje lahko v nasprotju s pomenom in duhom člena 207 PDEU;

18. meni, da je potreba po opredelitvi primerov najboljše prakse, ki jo v svojih sklepih prav tako omenja Svet, razumnejša in učinkovitejša možnost, ki omogoča razvoj dosledne evropske naložbene politike;

19. meni, da bi morali prihodnji sporazumi o naložbah, ki jih je sklenila EU, temeljiti na najboljši praksi držav članic ter vključevati naslednje standarde:

- nediskriminacija (nacionalna obravnava in država z največ ugodnostmi) z natančnejšo omembo, da morajo tuji in domači vlagatelji delovati pod „enakimi pogoji“, da se omogoči večja prožnost pri klavzulah o državi z največ ugodnostmi, da ne bi ovirali procesa regionalnega povezovanja v državah v razvoju;
- poštena in enakopravna obravnava, opredeljena na podlagi ravni obravnave, ki jo vzpostavlja mednarodno običajno pravo,
- zaščita pred neposredno in posredno razlastitvijo, ki opredeljuje jasno in pošteno ravnovesje med javnimi interesi države blaginje in zasebnimi interesi ter omogoča ustrezna nadomestila v skladu s škodo, povzročeno v primeru nezakonite razlastitve;

20. poziva Komisijo, naj oceni potencialni učinek vključitve krovne klavzule v prihodnje evropske sporazume o naložbah ter naj predstavi poročilo Evropskemu parlamentu in Svetu;

Sreda, 6. april 2011

21. poziva Komisijo, naj zagotovi vzajemnost pri pogajanjih o dostopu do trga z glavnimi razvitimi trgovinskimi partnerji in z najpomembnejšimi gospodarstvi v vzponu, pri čemer naj upošteva potrebo po izključitvi občutljivih sektorjev in ohranitvi nesorazmernosti v trgovinskih odnosih EU z državami v razvoju;

22. ugotavlja, da bo pričakovana večja gotovost malim in srednjim podjetjem pomagala pri naložbah na tujem ter da je zato treba med pogajanja upoštevati stališča teh podjetij;

Zaščita pravice do urejanja s predpisi

23. poudarja, da morajo prihodnji sporazumi o naložbah, ki jih je sklenila EU, spoštovati vlogo javne intervencije;

24. izraža globoko zaskrbljenost v zvezi z ravno presoje nekaterih mednarodnih razzodnikov, da bodo uporabljali široko razlago določb za zaščito vlagateljev, kar bo privedlo do izključitve zakonitih javnih uredb; poziva Komisijo, naj pripravi jasne opredelitve standardov za zaščito vlagateljev, da bi se izognili takšnim težavam v novih sporazumih o naložbah;

25. poziva Komisijo, naj v vse prihodnje sporazume vključi posebne določbe, s katerimi bo opredeljena pravica podpisnic do regulacije, med drugim na področjih, kot so nacionalna varnost, okolje, javno zdravje, pravice delavcev in potrošnikov, industrijska politika in kulturna raznolikost;

26. poudarja, da mora Komisija za vsak primer posebej odločati o sektorjih, ki ne bodo obravnavani s prihodnjimi sporazumi, to so na primer občutljivi sektorji, kot so kultura, izobraževanje, javno zdravje in sektorji, ki so strateško pomembni za državno obrambo, ter poziva Komisijo, naj obvesti Evropski parlament o mandatu, ki ga je prejela za vsak posamezen primer; ugotavlja, da bi se EU morala zavedati pomislekov svojih partneric v razvoju in ne bi smela pozivati k večji liberalizaciji, če bodo te menile, da je za njihov razvoj potrebno zaščititi nekatere sektorje, zlasti javne storitve;

Vključitev družbenih in okoljskih standardov

27. poudarja, da mora prihodnja politika EU spodbujati tudi trajnostne in okolju prijazne naložbe (zlasti v rudarstvu), ki spodbujajo kakovostne delovne razmere v podjetjih, v katera se vlaga; poziva Komisijo, naj vključi v vse prihodnje sporazume sklicevanje na posodobljene smernice OECD za večnacionalna podjetja;

28. v zvezi s poglavji o naložbah v širših sporazumih o prosti trgovini ponovno poziva, da se v vsak sporazum o prosti trgovini, ki ga sklene EU, vključijo klavzula o družbeni odgovornosti podjetij ter učinkovite socialne in okoljske klavzule;

29. zahteva, da Komisija oceni, kako so bile takšne določbe vključene v dvostranske sporazume držav članic o naložbah ter kako bi jih lahko vključili v prihodnje samostojne sporazume o naložbah;

30. pozdravlja dejstvo, da več dvostranskih sporazumov o naložbah že vključuje določbo, ki preprečuje slabljenje socialne in okoljske zakonodaje, da bi s tem pritegnili naložbe, ter poziva Komisijo, naj pretehta vključitev takšne določbe v vse svoje prihodnje sporazume;

Sreda, 6. april 2011

Mehanizem reševanja sporov in odgovornost EU

31. meni, da je treba temeljito spremeniti sedanji sistem reševanja sporov, da se vključi večja preglednost, možnost, da stranke sprožijo pritožbeni postopek, obveznost, da je treba izčrpati lokalna pravna sredstva, če so dovolj zanesljiva, da lahko zagotovijo pošten postopek, možnost uporabe povzetrov prijateljev sodišča (*amicus curiae*) in obveznost, da se za arbitražo med vlagatelji in državo izbere en sam kraj;

32. meni, da je treba za zagotovitev celovitega varstva naložb poleg postopka za reševanje sporov med državami omogočiti tudi postopek za reševanje sporov med vlagatelji in državo;

33. se zaveda, da EU ne more uporabljati Mednarodnega centra za reševanje investicijskih sporov (ICSID) in mehanizmov za reševanje sporov Komisije Združenih narodov za mednarodno trgovinsko pravo (UNCITRAL), ker EU kot taka ni članica teh organizacij; poziva EU, naj vključi poglavje o reševanju sporov v vse nove sporazume EU o naložbah v skladu z reformami, predlaganimi v tej resoluciji; zahteva, da Komisija in države članice prevzamejo svojo odgovornost kot pomembni mednarodni akterji in si prizadevajo za potrebne reforme pravil Mednarodnega centra za reševanje investicijskih sporov in Komisije Združenih narodov za mednarodno trgovinsko pravo;

34. poziva Komisijo, naj predlaga rešitve, s katerimi bi malim in srednjim podjetjem olajšali financiranje visokih stroškov postopka reševanja sporov;

35. poziva Komisijo, naj čim prej predloži uredbo o načinu razdelitve pristojnosti med ravno EU in nacionalno ravno, zlasti v finančnem smislu, v primeru, da EU izgubi tožbo v mednarodni arbitraži;

Izbira partnerjev in pristojnosti Parlamenta

36. podpira načelo, da bi morali biti prednostni partnerji za prihodnje sporazume EU o naložbah države, ki imajo velik tržni potencial, a kjer tuje naložbe potrebujejo boljšo zaščito;

37. ugotavlja, da je naložbeno tveganje v državah v razvoju in najmanj razvitih državah na splošno višje, močna in učinkovita zaščita vlagateljev v obliki sporazumov o naložbah pa je bistvena za zaščito evropskih vlagateljev, kar lahko izboljša upravljanje in s tem ustvari stabilno okolje, ki je potrebno za povečanje neposrednih tujih naložb v teh državah; ugotavlja, da če naj bodo te države imele dodatne koristi od sporazumov o naložbah, bi morali takšni sporazumi temeljiti tudi na obveznostih vlagateljev v smislu spoštovanja človekovih pravic in standardov proti korupciji kot del širšega partnerstva med EU in državami v razvoju s ciljem zmanjšanja revščine; poziva Komisijo, naj oceni sprejemljive prihodnje partnerje ob upoštevanju najboljših praks držav članic pri dvostranskih sporazumih o naložbah;

38. izraža zaskrbljenost, ker so tuje neposredne naložbe v najmanj razvitih državah izjemno omejene in so ponavadi osredotočene na naravne vire;

39. meni, da bi bilo treba v državah v razvoju bolj podpreti lokalna podjetja, zlasti s spodbudami za krepitev njihove produktivnosti, tesneje sodelovati ter izboljšati usposobljenost delovne sile, ker so to področja, ki predstavljajo velik potencial za pospešitev gospodarskega razvoja, konkurenčnosti in rasti v državah v razvoju; spodbuja tudi prenos novih zelenih tehnologij iz EU v države v razvoju, saj je to najboljši način za spodbujanje zelene in trajnostne rasti;

Sreda, 6. april 2011

40. poziva, da Komisija in države članice v celoti upoštevajo stališče Parlamenta pred začetkom pogajanj o naložbah ter tudi med takšnimi pogajanj; ponovno opozarja na vsebino okvirnega sporazuma o odnosih med Evropskim parlamentom in Komisijo ter poziva Komisijo, naj se pravočasno posvetuje s Parlamentom o osnutku pogajalskih mandatov, da mu bo omogočeno oblikovanje stališča, ki ga morata nato Komisija in Svet ustrezno upoštevati;

41. poudarja, da je treba v strategijo o prihodnji naložbeni politiki vključiti vlogo delegacij Evropske službe za zunanje delovanje, ter priznava njihov potencial in lokalno znanje kot strateški prednosti za doseganje novih političnih ciljev;

*

* *

42. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji, državam članicam, Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru ter Odboru regij.

Zaščita finančnih interesov Evropske unije – boj proti goljufijam

P7_TA(2011)0142

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. aprila 2011 o zaščiti finančnih interesov Evropske unije – boj proti goljufijam – letno poročilo 2009 (2010/2247(INI))

(2012/C 296 E/06)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojih resolucij o prejšnjih letnih poročilih Komisije in Evropskega urada za boj proti goljufijam (OLAF),
- ob upoštevanju poročila Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu z dne 14. julija 2010 z naslovom „Zaščita finančnih interesov Skupnosti – Boj proti goljufijam – Letno poročilo 2009“ (KOM(2010)0382) ter priloženih dokumentov (SEC(2010)0897 in SEC(2010)0898),
- ob upoštevanju desetega poročila o dejavnostih Evropskega urada za boj proti goljufijam za leto 2010 ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju letnega poročila Računskega sodišča za proračunsko leto 2009, skupaj z odgovori institucij ⁽²⁾,
- ob upoštevanju letnega poročila Računskega sodišča o dejavnostih, financiranih iz sedmega, osmega in devetega Evropskega razvojnega sklada za proračunsko leto 2009, skupaj z odgovori Komisije ⁽³⁾,
- ob upoštevanju členov 319(3) in 325(5) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 z dne 25. junija 2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ http://ec.europa.eu/anti_fraud/reports/olaf/2009/en.pdf

⁽²⁾ UL C 303, 9.11.2010, str. 1.

⁽³⁾ UL C 303, 9.11.2010, str. 243.

⁽⁴⁾ UL L 248, 16.9.2002, str. 1.

Sreda, 6. april 2011

- ob upoštevanju svoje izjave z dne 18. maja 2010 o prizadevanjih Unije za boj proti korupciji ⁽¹⁾, s čimer naj bi zagotovili, da sredstva EU ne postanejo predmet korupcije;
- ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za proračunski nadzor (A7-0050/2011),

Splošne ugotovitve

1. obžaluje, da poročilo Komisije z naslovom „Zaščita finančnih interesov Evropske unije – Boj proti goljufijam – Letno poročilo 2009“ (KOM(2010)0382), predstavljeno v skladu s členom 325(5) Pogodbe o delovanju Evropske unije, v splošnem ne vsebuje informacij o ocenjenem obsegu nepravilnosti in goljufij v državah članicah, saj se osredotoča samo na poročanje, zato si ni mogoče ustvariti dejanske slike o nepravilnostih in goljufijah v državah članicah ter poiskati in kaznovati tistih, kjer so slednje najpogostejše;
2. poudarja, da je goljufija primer namerne kršitve in je kaznivo dejanje, nepravilnost pa je neizpolnjevanje pravil; obžaluje, da poročilo Komisije goljufij ne obravnava in se nepravilnosti loteva zelo na splošno; poudarja, da se člen 325 Pogodbe o delovanju Evropske unije nanaša na goljufije, ne na nepravilnosti, in poziva, da se uvede razlikovanje med goljufijami in napakami oziroma nepravilnostmi;
3. poudarja, da so bile v zadnjih letih razvite tehnike za merjenje goljufij v okviru širšega poskusa boja proti korupciji, in poziva Komisijo, naj te raziskave okrepi ter v sodelovanju z državami članicami in sprva kot pilotne projekte uvede ustrezne nove metodologije, ki se jih razvija za merjenje pojava nepravilnosti in goljufij;
4. poziva Komisijo, naj uresniči svojo odgovornost in zagotovi, da bodo države članice spoštovale svoje obveznosti poročanja ter posredovale zanesljive in primerljive podatke o nepravilnostih in goljufijah, četudi bo morala v ta namen spremeniti kazni za nespoštovanje teh obveznosti poročanja;
5. obžaluje, da se velik delež sredstev EU še vedno porabi nepravilno, in poziva Komisijo, naj sprejme primerne ukrepe za takojšnjo izterjavo teh sredstev;
6. je zaskrbljen zaradi obsega nerešenih nepravilnosti v Italiji, ki jim konec proračunskega leta 2009 ni sledila izterjava ali je bilo ugotovljeno, da jih ni mogoče izterjati;
7. poziva Komisijo, naj od držav članic zahteva večjo odgovornost za količino nepravilnosti, ki zahtevajo izterjavo;
8. opominja, da zakonodaja Unije od držav članic zahteva, da o nepravilnostih poročajo najpozneje dva meseca po koncu četrtletja, v katerem je bila nepravilnost upravno ali sodno ugotovljena in/ali v katerem so postale znane informacije o nepravilnosti, ki je bila ugotovljena že prej; poziva države članice, naj storijo vse, kar je v njihovi moči, vključno s poenostavitvijo nacionalnih upravnih postopkov, da bi spoštovale zahtevane roke in skrajšale čas od trenutka, ko je nepravilnost ugotovljena, do trenutka, ko o njej poročajo; poziva države članice, naj v prizadevanjih za boj proti goljufijam delujejo predvsem kot zaščitnice davko-plačevalskega denarja;

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0176.

Sreda, 6. april 2011

9. sprašuje, kakšne ukrepe je sprejela Komisija za boj proti vse večjemu številu in zneskih domnevnih goljufij v primerjavi s skupnim številom nepravilnosti v državah članicah Poljski, Romuniji in Bolgariji;

10. je zaskrbljen zaradi sumljivo nizke stopnje domnevnih goljufij v Španiji in Franciji, zlasti glede na njuno velikost in prejeta finančna podpora, kot je zapisala Komisija v poročilu o zaščiti finančnih interesov za leto 2009, zato Komisijo poziva, naj posreduje podrobne informacije o uporabljeni metodologiji poročanja in zmogljivosti za odkrivanje goljufij v teh državah;

11. poziva države članice, ki še niso ratificirale konvencije z dne 26. julija 1995 o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti ⁽¹⁾ oziroma njenih protokolov ⁽²⁾, namreč Češko republiko, Malto in Estonijo, naj to nemudoma storijo; poziva države članice, ki so omenjene pravne instrumente že ratificirale, naj si bolj prizadevajo izboljšati svojo kazensko zakonodajo, da bi zaščitile finančne interese Unije, zlasti z odpravo pomanjkljivosti, ki jih navaja drugo poročilo Komisije o izvajanju konvencije o zaščiti finančnih interesov Evropskih skupnosti in njenih protokolov (KOM(2008)0077);

12. pozdravlja uvedbo sistema za upravljanje nepravilnosti (Irregularity Management System – IMS) v letu 2009, programa, ki ga je razvil in ga vzdržuje OLAF, ter pozitivne spremembe, ki jih je prinesel; je v skrbeh, da Komisija večje število prijavljenih nepravilnosti in njihov finančni učinek upravičuje z novim tehnološkim poročanjem; poziva Komisijo, naj Parlament podrobno seznanji z metodologijo novega tehnološkega poročanja in slednjo vključi v poročilo za naslednje leto; poziva države članice, naj začnejo sistem IMS v celoti uporabljati in naj še strožje spoštujejo svoje obveznosti poročanja;

13. zahteva, da Komisija v poročilo za naslednje leto vključi primerjavo števila nepravilnosti, prijavljenih z novim tehnološkim poročanjem, in števila nepravilnosti, prijavljenih s tradicionalnimi metodami poročanja; poziva države članice, naj povečajo hitrost poročanja o nepravilnostih;

14. znova izraža obžalovanje – glede na resne dvome v zvezi s kakovostjo informacij, ki jih posredujejo države članice –, da si Komisija bolj prizadeva, da bi Evropski parlament prepričala o potrebnosti „sprejemljivega tveganja napak“, kot da bi državam članicam pojasnila, da morajo obvezno predložiti izjave o nacionalnem upravljanju, ki jih je ustrezno preveril nacionalni revizijski organ in potrdilo Računsko sodišče; poziva Komisijo, naj v sodelovanju z državami članicami pripravi primerno poročilo v skladu s Pogodbo, s čimer bo Parlamentu dala razumno zagotovilo, da je bil ta cilj dosežen in da boj proti goljufijam poteka ustrezno;

Prihodki: lastna sredstva

15. je zaskrbljen zaradi obsega goljufij v primerjavi z nepravilnostmi na področju lastnih sredstev v Avstriji, Španiji, Italiji, Romuniji in Slovaški, saj v vseh teh državah članicah goljufije predstavljajo več kot polovico celotnega zneska; poziva države članice, naj sprejmejo potrebne ukrepe, vključno s tesnim sodelovanjem z evropskimi institucijami, da bi odpravile vse razloge za goljufije v zvezi s sredstvi EU;

16. obžaluje pomanjkljivosti v nacionalnem carinskem nadzoru, ki jih je razkrilo Računsko sodišče – zlasti kar zadeva izvedbo analize tveganja pri izbiranju trgovcev in uvoženega blaga, za katere bo opravljen carinski pregled – saj povečujejo verjetnost nepravilnosti, ki niso nikdar odkrite, in lahko vodijo k izgubi tradicionalnih lastnih sredstev; države članice poziva, naj izboljšajo sisteme carinskega nadzora, Komisijo pa, naj jim pri tem ponudi potrebno podporo;

⁽¹⁾ UL C 316, 27.11.1995, str. 48.

⁽²⁾ UL C 313, 23.10.1996, str. 1, UL C 151, 20.5.1997, str. 1 in UL C 221, 19.7.1997, str. 11.

Sreda, 6. april 2011

17. poudarja, da je približno 70 % vseh carinskih postopkov pri uvozu poenostavljenih, kar pomeni, da občutno vplivajo na zbiranje tradicionalnih lastnih sredstev in na uspešnost skupne trgovinske politike; v zvezi s tem meni, da je pomanjkljiv nadzor nad poenostavljenimi uvoznimi postopki v državah članicah, ki ga je Računsko sodišče razkrilo v posebnem poročilu št. 1/2010, nesprejemljiv, in poziva Komisijo, naj podrobneje preuči, ali je ta nadzor učinkovit, zlasti pa naj razišče, ali so države članice dosegle napredek pri izvajanju naknadnih revizij, ter rezultate predstavi Parlamentu do konca leta 2011;

18. je seznanjen z izidom preiskav, ki jih je OLAF opravil na področju lastnih sredstev; je globoko zaskrbljen zaradi obsega goljufij pri blagu, uvoženem iz Kitajske, in poziva države članice, naj nemudoma izterjajo zadevne zneske;

19. pozdravlja tudi uspešen rezultat skupne carinske akcije Diabolo II, v kateri so sodelovali cariniki iz 13 azijskih držav in 27 držav članic EU, vodila pa jo je Komisija prek urada OLAF;

20. pozdravlja sporazuma, ki so ju Evropska unija in njene države članice sklenile s proizvajalcema tobaka z namenom boja proti nezakoniti trgovini s tobakom; meni, da je v finančnem interesu EU, da se še naprej bori proti tihotapljenju cigaret, zaradi katerega proračun EU vsako leto utrpí milijardo evrov izgube; poziva OLAF, naj ohrani vodilno vlogo v mednarodnih pogajanjih o protokolu o zatiranju nezakonite trgovine s tobačnimi proizvodi v skladu s 15. členom okvirne konvencije Svetovne zdravstvene organizacije o nadzoru tobaka, kar bo prispevalo k boju proti nezakoniti trgovini v Uniji; meni, da bi morale Komisija in države članice 500 milijonov EUR, ki ju bosta plačali zadevni dve podjetji, namreč British American Tobacco in Imperial Tobacco, porabiti za izboljšanje ukrepov proti goljufijam;

Odhodki: kmetijstvo

21. pozdravlja ugotovitev Komisije, da se je splošna disciplina pri poročanju v tej skupini politik izboljšala in da stopnja spoštovanja pravil zdaj znaša 95 %; poziva države članice, ki še vedno ne poročajo pravočasno (Avstrija, Finska, Nizozemska, Slovaška in Združeno kraljestvo), naj to pomanjkljivost nemudoma odpravijo;

22. poziva Komisijo, naj pozorno spremlja razmere v Španiji in Italiji, ki sta poročali o največjem številu nepravilnosti oziroma o najvišjih zneskih nepravilnosti, ter Evropski parlament obvešča o posebnih ukrepih, ki sta jih ti državi sprejeli, da bi rešili omenjene težave;

23. poziva Komisijo, naj ugotovi, ali so nesorazmerje med visokimi odhodki in nizko stopnjo prijavljenih nepravilnosti ter precejšnje razlike med stopnjami prijavljenih nepravilnosti (Estonija 88,25 %; Ciper, Madžarska, Latvija, Malta, Slovenija in Slovaška 0,00 %) posledica učinkovitih nadzornih sistemov, pri tem pa predvidi tudi revizijo teh sistemov;

24. je globoko zaskrbljen zaradi navedbe Računskega sodišča, da je pri plačilih v tej skupini politik v letu 2009 odkrilo precejšnje napake ter da so bili nadzorni in kontrolni sistemi v splošnem samo delno učinkoviti pri zagotavljanju pravilnosti plačil; obžaluje ugotovitev Računskega sodišča, da je integrirani administrativni in kontrolni sistem (IACS) načeloma dobro načrtovan, vendar neučinkovit zaradi netočnih podatkov v podatkovnih zbirkah, nepopolnega navzkrižnega preverjanja oziroma napačnega ali nepopolnega nadaljnjega ukrepanja v primeru nepravilnosti; poziva Komisijo, naj pozorno spremlja učinkovitost nadzornih in kontrolnih sistemov v državah članicah, s čimer bo poskrbela, da bodo informacije o stopnjah nepravilnosti po državah članicah odražale dejansko stanje; poziva Komisijo, naj odpravi pomanjkljivosti v sistemu IACS;

Sreda, 6. april 2011

25. ugotavlja, da je mogoče dokončne podatke izračunati samo za tista proračunska leta, ki veljajo za zaključena, zadnje proračunsko leto, ki ga je mogoče šteti za zaključeno, pa je leto 2004;

26. obžaluje porazno stanje pri splošni stopnji izterjave v tej skupini politik, saj je v letu 2009 dosegla samo 42 % od 1 266 milijonov EUR, dolgovanih ob koncu proračunskega leta 2006; je še posebej zaskrbljen zaradi ugotovitve Računskega sodišča, da 121 milijonov EUR, izterjanih od upravičencev v letih 2007–2009, predstavlja manj kot 10 % zneska, ki bi ga bilo treba izterjati; meni, da je to stanje nesprejemljivo, in poziva države članice, naj nemudoma ukrepajo; poziva Komisijo, naj naredi vse potrebno za vzpostavitev učinkovitega sistema izterjav in v naslednjem letnem poročilu o zaščiti finančnih interesov EU Evropski parlament seznaniti z doseženim napredkom;

Odhodki: kohezijska politika

27. obžaluje dejstvo, da podatki v poročilu o zaščiti finančnih interesov za leto 2009 ne dajejo zanesljive slike o številu nepravilnosti in goljufij v tej skupini politik, saj je njihova visoka raven lahko preprosto posledica učinkovitega poročanja in/ali učinkovitih sistemov proti goljufijam;

28. je globoko zaskrbljen, da je Računsko sodišče pri plačilih za leto 2009 odkrilo precejšnjo stopnjo napak (več kot 5 %);

29. ugotavlja, da so pomemben razlog za napake pri odhodkih za kohezijo hude pomanjkljivosti pri izvajanju pravil za javna naročila; zato poziva Komisijo, naj brez odlašanja sprejme novo zakonodajo, ki bo ta pravila poenostavila in posodobila;

30. je globoko zaskrbljen zaradi navedb Računskega sodišča, da bi najmanj 30 % napak, ki jih je našlo v vzorcu za leto 2009, lahko odkrile in odpravile države članice same, preden so Komisiji potrdile odhodke na podlagi razpoložljivih informacij; poziva države članice, naj si bolj prizadevajo, da bi izboljšale mehanizme zaznavanja in odprave napak;

31. poziva Komisijo, naj Evropskemu parlamentu posreduje informacije o ukrepih, sprejetih v zvezi z nepravilnostmi, o katerih so poročale države članice oziroma jih je Komisija odkrila v tej skupini politik;

32. ni zadovoljen s stopnjo izterjave, ki je v programskem obdobju 2000–2006 preseгла 50 %; države članice poziva, naj si še naprej prizadevajo za izterjavo nepravilno izplačanih zneskov, Komisijo pa, naj ukrepa, da bi zagotovila visoko stopnjo izterjave – glede na to, da Komisija proračun izvaja na lastno odgovornost, kot je zapisano v členu 317 Pogodbe o delovanju EU;

Odhodki: predpristopna sredstva

33. je zaskrbljen zaradi velikega obsega domnevnih goljufij v Bolgariji v okviru posebnega pristopnega programa za kmetijstvo in razvoj podeželja (SAPARD) v letu 2009, ki so v celotnem programskem obdobju dosegle 20 %, kar je najvišja doslej ugotovljena stopnja pri vseh analiziranih sredstvih (kohezija in kmetijstvo); ugotavlja, da so večino preiskav o sumih goljufije sprožile zunanje kontrole/intervencije, ne pa interne/nacionalne kontrole; ugotavlja, da je Komisija ustrezno izpolnila svoje obveznosti, ko je leta 2008 zamrznila plačila iz programa SAPARD in po temeljitem preverjanju ta plačila 14. septembra 2009 spet odmrznila; poziva Komisijo, naj še naprej nadzira bolgarske oblasti, da bodo položaj nadalje izboljšale;

Sreda, 6. april 2011

34. ugotavlja, da so Češka republika, Estonija, Latvija in Slovenija poročale o ničelni stopnji goljufij v okviru programa SAPARD, in dvomi o zanesljivosti poročil oziroma zmogljivosti teh držav za odkrivanje goljufij; poudarja, da bi bila lahko ničelna ali zelo nizka stopnja goljufij tudi znamenje pomanjkljivosti kontrolnih sistemov in obratno; poziva Komisijo, naj posreduje podatke o učinkovitosti kontrolnih mehanizmov in naj skupaj z uradom OLAF strožje nadzoruje porabo sredstev EU;

35. meni, da je zelo nizka stopnja izterjave pri domnevnih goljufijah na področju predpristopnih sredstev, ki znaša samo 4,6 % za celotno programsko obdobje, nesprejemljiva, in poziva Komisijo, naj vzpostavi učinkovit sistem za odpravo teh pomanjkljivosti;

Javna naročila, večja preglednost in boj proti korupciji

36. poziva Komisijo, zadevne agencije Unije in države članice, naj ukrepajo in zagotovijo dovolj denarja za to, da sredstva EU ne bodo predmet korupcije, naj sprejmejo odvračilne kazni v primerih korupcije in goljufije ter naj zaostrijo ukrepe za zaplembo premoženja, pridobljenega s kaznivimi dejanji, kot so goljufija, utaja davkov in pranje denarja;

37. poziva Komisijo in države članice, naj oblikujejo, izvajajo in v rednih presledkih ocenjujejo enotne sisteme javnega naročanja, preprečujejo goljufije in korupcijo ter opredelijo in izvajajo jasne pogoje za sodelovanje pri javnih naročilih in merila, na podlagi katerih se sprejemajo odločitve o javnih naročilih, prav tako pa jih poziva, naj sprejmejo in izvajajo sisteme za revizijo odločitev o javnih naročilih na nacionalni ravni, naj zagotovijo preglednosti in odgovornost v javnih finančah ter naj sprejmejo in izvajajo sisteme za obvladovanje tveganja in notranji nadzor;

38. pozdravlja zeleno knjigo o modernizaciji politike javnega naročanja EU z naslovom „Za učinkovitejši evropski trg javnih naročil“; poziva Svet in Komisijo, naj najpozneje do izteka leta 2012 dokončata reformo osnovnih pravil EU za javna naročila (direktivi 2004/17/ES in 2004/18/ES);

39. na osnovi svoje zahteve iz lanskega poročila o zaščiti finančnih interesov Skupnosti poziva OLAF, naj v naslednje letno poročilo vključi podrobno analizo strategij in ukrepov, ki so jih države članice uvedle za boj proti goljufijam ter preprečevanje in ugotavljanje nepravilnosti pri porabi sredstev iz evropskih skladov, tudi tistih, katerih vzrok je korupcija; meni, da bi bilo treba posebno pozornost posvetiti izvajanju kmetijskih in strukturnih skladov; meni, da bi moralo poročilo s 27 predstavitev držav analizirati pristop, ki ga uporabljajo nacionalni sodni in preiskovalni organi, ter količino in kakovost opravljenega nadzora, pa tudi statistične podatke in razloge, zaradi katerih nacionalni organi niso vložili obtožnice na podlagi poročila urada OLAF;

40. na osnovi svoje zahteve iz lanskega poročila o zaščiti finančnih interesov Skupnosti Svet poziva, naj čim prej sklene sporazum o sodelovanju z Lihtenštajnom ter naj Komisiji podeli mandat za pogajanja o sporazumih o boju proti goljufijam z Andoro, Monakom, San Marinom in Švico;

41. poziva Komisijo, naj ukrepa, da bi pri upravičencih do sredstev EU zagotovila preglednost na enem mestu; poziva Komisijo, naj oblikuje ukrepe za povečanje preglednosti pravnih ureditev in sistem, v katerem bodo na istem spletnem mestu objavljeni vsi upravičenci do sredstev EU, ne glede na to, kdo upravlja sredstva, in na podlagi standardnih kategorij podatkov, ki jih zagotovijo vse države članice v vsaj enem

Sreda, 6. april 2011

delovnem jeziku Unije; poziva države članice, naj sodelujejo s Komisijo in ji zagotovijo popolne in zanesljive podatke o upravičencih do sredstev EU, ki jih upravljajo države članice; poziva Komisijo, naj oceni sistem skupnega upravljanja in Parlamentu nemudoma predloži poročilo;

*

* *

42. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, Sodišču Evropske unije, Računskemu sodišču, nadzornemu odboru urada OLAF in uradu OLAF.

Predpisi, ki urejajo delovanje političnih strank na evropski ravni, in pravila glede njihovega financiranja

P7_TA(2011)0143

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. aprila 2011 o uporabi Uredbe (ES) št. 2004/2003 o predpisih, ki urejajo delovanje političnih strank na evropski ravni, in pravilih glede njihovega financiranja (2010/2201(INI))

(2012/C 296 E/07)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 10(4) Pogodbe o Evropski uniji in člena 224 Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju člena 12(2) Listine Evropske unije o temeljnih pravicah,
 - ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 2004/2003 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 4. novembra 2003 o predpisih, ki urejajo delovanje političnih strank na evropski ravni (evropskih političnih strank in njihovih fundacij iz člena 2(3) in (4) uredbe), in pravilih glede njihovega financiranja ⁽¹⁾ (uredbe o financiranju), zlasti člena 12 uredbe,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 23. marca 2006 o evropskih političnih strankah ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju poročila generalnega sekretariata predsedstvu z dne 18. oktobra 2010 o financiranju strank na evropski ravni, vložene v skladu s členom 15 sklepa predsedstva z dne 29. marca 2004 ⁽³⁾ o izvrševanju uredbe o financiranju,
 - ob upoštevanju obvestila predsedstva z dne 10. januarja 2011 kot revidirane različice sklepov predsedstva z dne 13. decembra 2010,
 - ob upoštevanju členov 210(6) in 48 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za ustavne zadeve (A7-0062/2011),
- A. ker člen 10(4) Pogodbe o Evropski uniji določa, da „politične stranke na evropski ravni prispevajo k oblikovanju evropske politične zavesti in k izražanju volje državljanov Unije“, medtem ko Parlament in Svet v skladu s členom 224 Pogodbe o delovanju Evropske unije določata pravila, ki urejajo te stranke in njihove politične fundacije, zlasti pa pravila v zvezi z njihovim financiranjem,

⁽¹⁾ UL L 297, 15.11.2003, str. 1.

⁽²⁾ UL C 292 E, 1.12.2006, str. 127.

⁽³⁾ Spremenjen s sklepoma predsedstva z dne 1. februarja 2006 in z dne 18. februarja 2008.

Sreda, 6. april 2011

- B. ker Listina Evropske unije o temeljnih pravicah jasno določa, da politične stranke na ravni Unije prispevajo k izražanju politične volje državljanov Unije,
- C. ker mora Evropska unija delovati na podlagi načela „predstavniške demokracije“ iz člena 10(1) Pogodbe o Evropski uniji,
- D. ker so bili temelji za evropske politične stranke postavljeni s pogodbama iz Maastrichta in Nice, ki sta uvedli možnost financiranja, kar je strankam dalo operativno samostojnost v razmerju do parlamentarnih skupin,
- E. ker je leta 2007 Komisija po pozivu Parlamenta ⁽¹⁾ predstavila predlog, ki je uvajal financiranje političnih fundacij na evropski ravni (evropske politične fundacije) in ki je bil sprejet decembra 2007 za podporo evropskim političnim strankam v razpravi o javni politiki in o evropskem povezovanju,
- F. ker je namen uredbe iz leta 2007 ⁽²⁾, ki spreminja uredbo o financiranju iz leta 2003 (v nadaljevanju: uredba iz leta 2007), olajšati postopek vključevanja evropskih političnih strank tako, da političnim strankam v Uniji omogoči, da se učinkoviteje strukturirajo in organizirajo,
- G. ker je uredba iz leta 2007, s tem, ko je določila, da lahko izdatki evropskih političnih strank vključujejo financiranje volilnih kampanj, znatno povečala njihovo vlogo pri volitvah v Evropski parlament; ker pa je ta možnost bila omejena s pogojem, da se za to namenjena sredstva ne uporabijo za posredno ali neposredno financiranje nacionalnih političnih strank ali kandidatov,
- H. ker so vse financirane evropske politične stranke podpisale kodeks ravnanja, ki ga predsedstvo ima za zavezujočega za vse stranke in ki določa pravila, ki jih je treba spoštovati med volilnimi kampanjami,
- I. ker je večja vloga evropskih političnih strank nujno povezana z njihovim sodelovanjem na volitvah v Evropski parlament,
- J. ker uredba iz leta 2007 poziva k bolj formalnemu priznanju evropskih političnih strank,
- K. ker je uredba iz leta 2007 usmerjena k ustanovitvi popolnoma organiziranih in učinkovitih političnih strank na evropski ravni ter na ravni držav članic s pomočjo uravnoveženega procesa institucionalizacije,
- L. ker je cilj uredbe iz leta 2007 organizacijsko zблиževanje političnih strank in njihovih fundacij na evropski ravni ob hkratnem priznanju različnih nalog, ki jih opravljajo politične stranke in politične fundacije,
- M. ker je tako organizacijsko zблиževanje mogoče doseči le z določitvijo skupnega političnega, pravnega in fiskalnega statusa za evropske politične stranke, čeprav to ne sme vključevati standardizacije organizacije evropskih političnih strank in njihovih fundacij, saj so zanjo izključno pristojne le one,
- N. ker je zahteva po sprejetju pravnega statuta za evropske politične stranke in njihove politične fundacije, ki bi temeljil na pravu Evropske unije, jasen in pomemben korak v smeri povečanja demokracije v Uniji,

⁽¹⁾ Resolucija z dne 23. marca 2006 o evropskih političnih strankah, odstavek 14 (UL C 292 E, 1.12.2006, str. 127).

⁽²⁾ Uredba (ES) Evropskega parlamenta in Sveta št. 1524/2007 z dne 18. decembra 2007, UL L 343, 27.12.2007, str. 5.

Sreda, 6. april 2011

- O. ker je organizacijsko in funkcionalno zблиževanje ter izboljšanje postopka financiranja mogoče doseči le s sprejetjem enotnega in skupnega evropskega statuta za vse evropske politične stranke in njihove politične fundacije, ki bi temeljil na pravu Evropske unije,
- P. ker uredba o političnih strankah na evropski ravni ne razlikuje med priznanjem in financiranjem političnih strank,
- Q. ker obvestilo predsedstva z dne 10. januarja 2011 priporoča poostreitev meril za financiranje evropskih političnih strank; ker to prispeva k omejevanju konkurence med strankami na evropski ravni, dokler so merila za pravno priznanje in financiranje političnih strank enaka,
- R. ker uredba iz leta 2007 nudi jasno pravno in finančno podlago za ustanovitev enotnih političnih strank na ravni Evropske unije, da bi se tako povečala evropska zavest in bi se učinkovito izrazila volja državljanov Evropske unije,
- S. ker je financiranje evropskih političnih strank urejeno z določbami naslova VI Finančne uredbe ⁽¹⁾ („Donacije“) in s pravili za njeno izvajanje ⁽²⁾,
- T. ker je predsedstvo kot organ, odgovoren za izvajanje uredbe o financiranju v Parlamentu, leta 2006 odločilo o številnih pomembnih izboljšavah izvedbenih pravil, kot sta denimo povečanje možnosti za predfinanciranje s 50 % na 80 %, da bi se tako poenostavil postopek in povečala solventnost upravičencev, in omilitev pravil o transferjih med proračunskimi poglavji upravičencev, da bi tako lahko prilagodili svoje proračune spremenljivim političnim razmeram,
- U. ker so izkušnje s financiranjem evropskih političnih strank in z njimi povezanih evropskih političnih fundacij pokazale, da potrebujejo več prožnosti in primerljive pogoje za prenos sredstev v naslednje finančno leto in pri kopičenju rezerv iz lastnih sredstev nad predpisanim minimumom porabe, ki naj se financira iz lastnih sredstev;
- V. ker evropske politične stranke porabijo povprečno skoraj polovico svojega proračuna za centralno administracijo (osebje, najemnine itd.) ter še četrtno za sestanke (formalnih in neformalnih) organov stranke, preostanek pa se porabi za volilne kampanje in za podporo sorodnim organizacijam,
- W. ker imajo evropske politične fundacije drugačen vzorec porabe, saj porabijo povprečno 40 % proračuna za centralno administracijo in sestanke ter 40 % za zunanje storitve, kot so študije, raziskave, publikacije in seminarji,
- X. ker je glavni vir lastnih sredstev evropskih političnih strank članarina od strank članic, manj kot 5 % vseh njihovih prihodkov pa predstavljajo članarine in donacije posameznikov,
- Y. ker je delež sredstev iz proračuna Unije v vseh prihodkih večji pri evropskih političnih strankah kot pri evropskih političnih fundacijah,
- Z. ker donacije ne predstavljajo še znatnega dela financiranja, saj so v letu 2009 le tri stranke in dve fundaciji prejele redne donacije,

⁽¹⁾ Uredba Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 z dne 25. junija 2002, UL L 248, 16.9.2002, str. 1.

⁽²⁾ Uredba Komisije (ES, Euratom) št. 2342/2002 z dne 23. decembra 2002, UL L 357, 31.12.2002, str. 1.

Sreda, 6. april 2011

- AA. ker obstaja možnost konflikta med ciljem olajšanja in spodbujanja financiranja, s čimer bi postalo učinkovitejše, na eni strani in med ciljem zmanjševanja finančnega tveganja za proračun Unije na drugi strani,
- AB. ker v obdobju, ki je vključeno v to poročilo (2008-2011), ni bilo treba naložiti nikakršne kazni financiranim strankam in fundacijam,
- AC. ker morajo evropske politične stranke in fundacije pridobiti pravno osebnost v skladu s pravom države članice sedeža, da bi bile upravičene do financiranja, in ker nimajo enotnega pravnega statusa,
- AD. ker so subvencije za evropske politične stranke in fundacije „donacije“ po naslovu VI Finančne uredbe in pravil za njeno izvajanje, njihova specifična narava pa pomeni, da niso primerljive z nobeno donacijo, ki jo dodeli in s katero upravlja Komisija; ker se to odraža v številnih določbah uredbe o financiranju, ki določajo izjeme; ker ta rešitev ni zadovoljiva,

Novo politično okolje

1. ugotavlja, da so politične stranke in z njimi povezane politične fundacije bistveni instrumenti parlamentarne demokracije, ki pozivajo poslance k odgovornosti, pripomorejo k oblikovanju politične volje državljanov, sestavljajo politične programe, usposablajo in izbirajo kandidate, vzdržujejo dialog z državljani ter jim omogočajo, da izrazijo svoje stališče;
2. poudarja, da Lizbonska pogodba političnim strankam predpisuje to vlogo zato, da se ustvarijo evropska država, politični prostor na ravni EU in „evropska demokracija“, katere bistveni sestavni del je evropska državljanska pobuda;
3. ugotavlja, da evropske politične stranke, kakršne so sedaj, nimajo pogojev, da bi v celoti odigrale to vlogo, saj so le krovne organizacije za nacionalne stranke in nimajo neposrednega stika z volivci v državah članicah;
4. vseeno z zadovoljstvom ugotavlja, da so evropske politične stranke ter politične fundacije postale nepogrešljivi dejavniki političnega življenja Evropske unije, zlasti z oblikovanjem in izražanjem stališč različnih „političnih družin“;
5. poudarja, da morajo vse evropske politične stranke spoštovati najvišja merila notranje demokracije (z demokratično izvolitvijo organov stranke in z demokratičnim odločanjem, vključno z izbiro kandidatov);
6. meni, da ko stranka izpolni pogoje za priznanje statusa politične stranke na ravni EU, lahko prejme finančna sredstva le, če je v Evropskem parlamentu zastopana vsaj z enim svojim članom;
7. poudarja, da imajo politične stranke pravice, dolžnosti in odgovornosti ter bi zato morale slediti združljivim organizacijskim vzorcem; meni, da je tako organizacijsko zблиževanje mogoče doseči le z določitvijo skupnega, na pravu EU temelječega pravnega in fiskalnega statusa za evropske politične stranke in njihove politične fundacije;
8. je prepričan, da bi zanesljiv pravni status evropskih političnih strank ter lastna pravna osebnost, ki bi temeljila neposredno na pravu Evropske unije, evropskim političnim strankam in njihovim političnim fundacijam omogočila, da delujejo kot predstavnice evropskega javnega interesa;

Sreda, 6. april 2011

9. meni, da bi evropske politične stranke morale vzajemno delovati in tekmovati glede zadev, povezanih s skupnimi evropskimi izzivi ter Evropsko unijo in njenim razvojem na treh ravneh: regionalno, nacionalno in na evropski ravni; meni, da je za evropske politične stranke izjemno pomembno, da so učinkovite in produktivne na ravni EU, na nacionalni ravni in širše;

10. poudarja pomemben izziv v zvezi z organizacijsko zmogljivostjo, s katerim se bodo morale soočiti evropske politične stranke v luči reform, ki lahko spremenijo evropski volilni sistem (vzpostavitev dodatne volilne enote in nadnacionalnih list);

11. ugotavlja, da je to načeloma v skladu z zamislijo o evropskih političnih strankah, ki sodelujejo pri referendumskih kampanjah, ko so ti referendumi neposredno povezani z vprašanji v zvezi z Evropsko unijo;

12. se je zato odločil, da bo pozval Komisijo, naj predlaga osnutek statuta evropskih političnih strank v skladu s členom 225 Pogodbe o delovanju Evropske unije;

13. ugotavlja, da je s kratkoročnega vidika treba izboljšati ureditveno okolje evropskih političnih strank in fundacij, kar bi kot prvi korak vključevalo sprejetje evropskega statuta;

Dodatni predlogi za reformo

14. meni, da bi bilo treba v zvezi z izpolnjevanjem ustanovitvenih pogojev upoštevati poslance regionalnih parlamentov ali skupščin le, če ima tak parlament ali skupščina zakonodajno oblast;

15. poudarja, da sta dodelitev sredstev in zaprtje računov evropskih političnih strank in fundacij birokratska in nadležna postopka; meni, da to v veliki meri izvira iz dejstva, da se financiranje šteje kot donacijo po Finančni uredbi, kar je primerno za financiranje projektov ali združenj, ne pa za stranke;

16. zato meni, da bi Komisija morala predlagati, da se v Finančni uredbi doda nov naslov, ki bi bil posvečen izključno financiranju evropskih strank in fundacij in bi bil temu prilagojen; meni, da bi se morala uredba o financiranju kar zadeva izvrševanje sklicevati na določbe takega novega naslova;

17. poudarja, da je samofinanciranje strank in fundacij znak vitalnosti; meni, da bi ga bilo treba spodbuditi s povišanjem veljavne omejitve za donacije z 12 000 EUR letno na 25 000 EUR letno na donatorja, v povezavi z zahtevo, da se v trenutku prejema donacije razkrije istovetnost donatorja, v skladu z veljavno zakonodajo in v prid preglednosti;

18. meni, da je zahteva po predložitvi letnih delovnih programov kot pogoj za financiranje za politične stranke neprimerna; še več, poudarja, da take zahteve ni v nobeni državi članici EU;

19. poudarja dejstvo, da mora biti financiranje, če želi izpolniti svoj namen, pravočasno; poziva k izjemi od pravil za izvajanje finančne uredbe, in sicer, naj bo 100 % in ne le 80 % sredstev na voljo na začetku finančnega leta; meni, da je ob upoštevanju pozitivnih preteklih izkušenj tveganje za Parlament neznatno;

20. poudarja, da finančna uredba določa, da se z donacijo „ne smejo financirati celotni poslovni izdatki upravičenca“; ugotavlja, da je spoštovanje tega pravila posebej težko za fundacije in da vodi k dvomnemu računovodstvu (denimo „prispevki v naravi“); poudarja, da skoraj noben od sistemov financiranja v državah članicah ne zahteva delnega samofinanciranja, saj to lahko manjše ali nedavno ustanovljene stranke postavlja v slabši položaj;

Sreda, 6. april 2011

21. poudarja, da bi bilo mogoče neodvisne vire, ki jih morajo evropske politične stranke dokazati, zmanjšati na 10 % njihovega proračuna, da bi dodatno spodbudili njihov razvoj; istočasno poudarja, da lastni viri v obliki materialnih virov ne bi smeli presežati 7,5 % njihovega proračuna;
22. poudarja, da bi bilo treba v primeru evropskih političnih fundacij izkoristiti revizijo pravnega instrumenta kot priložnost, da se odpravi zahteva, da dokažejo, da imajo lastne vire;
23. poudarja, da je treba v okviru te revizije odpraviti omejitev za evropske politične fundacije, na podlagi katere smejo svoja sredstva uporabljati le v Evropski uniji; tako bi fundacijam omogočili, da igrajo vlogo tako v EU kot zunaj nje;
24. vendar poudarja, da bi bilo treba sproščanje sistema financiranja uravnovežiti z določitvijo sankcij v uredbi o financiranju, kjer jih trenutno ni; te sankcije bi lahko bile v obliki finančnih kazni v primeru kršitev določb denimo o preglednosti donacij; poudarja, da je treba določiti enake pogoje za kopičenje rezerv iz lastnih sredstev nad predpisano omejitvijo in prenos sredstev tako za evropske politične stranke kot za z njimi povezane evropske politične fundacije;
25. izpostavlja, da lahko od leta 2008 evropske politične stranke uporabijo sredstva, ki jih dobijo kot donacije, za „financiranje kampanj ...v okviru volitev v Evropski parlament“ (člen 8, tretji odstavek uredbe o financiranju); nadalje pa poudarja, da teh zneskov ne smejo uporabiti za financiranje referendumskih kampanj; vseeno meni, da če naj imajo evropske politične stranke politično vlogo na ravni EU, bi morale imeti pravico, da sodelujejo pri teh kampanjah, če ima predmet referendum neposredno zvezo z zadevami Evropske unije;
26. poziva evropske politične stranke, naj začnejo postopek za preučitev pogojev za neposredno individualno članstvo ter ustrezne ureditve za neposredno ali posredno sodelovanje posameznikov pri notranjih dejavnostih in postopkih odločanja strank;

*

* *

27. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji.

Upravljanje in partnerstvo na enotnem trgu

P7_TA(2011)0144

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. aprila 2011 o upravljanju in partnerstvu na enotnem trgu (2010/2289(INI))

(2012/C 296 E/08)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju sporočila Komisije „K aktu za notni trg – Za visoko konkurenčno socialno tržno gospodarstvo: 50 predlogov za izboljšanje skupnega dela, poslovanja in izmenjav“ (KOM(2010)0608),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom Evropa 2020 – Strategija za pametno, trajnostno in vključujočo rast“ (KOM(2010)2020),

Sreda, 6. april 2011

- ob upoštevanju sporočila Komisije „Enotni trg za Evropo 21. stoletja“ (KOM(2007)0724) in delovnega dokumenta služb Komisije, ki je priložen temu sporočilu „Enotni trg: pregled dosežkov“ (SEK(2007)1521),
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 4. septembra 2007 o pregledu enotnega trga ⁽¹⁾ in delovnega dokumenta služb Komisije „Pregled enotnega trga: eno leto kasneje“ (SEK(2008)3064),
 - ob upoštevanju sporočila Komisije „Pametna pravna ureditev v Evropski uniji“ (KOM(2010)0543),
 - ob upoštevanju 27. letnega poročila sporočila Komisije o spremljanju uporabe zakonodaje EU in delovnega dokumenta služb Komisije o stanju v različnih sektorjih, ki je priložen temu poročilu (SEK(2010)1143),
 - ob upoštevanju priporočila Komisije z 29. junija 2009 o ukrepih za izboljšanje delovanja enotnega trga ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 10. decembra 2010 o aktu za enotni trg,
 - ob upoštevanju poročila o ponovni oživitvi enotnega trga, ki ga je za Komisijo pripravil profesor Mario Monti,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 20. maja 2010 o uresnitvi enotnega trga za potrošnike in državljane ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju pregleda stanja notranjega trga št. 21 (2010) in svojih resolucij z dne 9. marca 2010 ⁽⁴⁾ in 23. septembra 2008 ⁽⁵⁾ o pregledu stanja notranjega trga,
 - ob upoštevanju sporočila Komisije „Evropa rezultatov – Uporaba prava Skupnosti“ (KOM(2007)0502),
 - ob upoštevanju členov 258 in 260 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU),
 - ob upoštevanju členov 7, 10 in 15 Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov in mnenj Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve ter Odbora za pravne zadeve (A7-0083/2011),
- A. ker ponovni zagon enotnega trga zahteva dejavno podporo vseh državljanov, evropskih institucij, držav članic in zainteresiranih strani,
- B. ker je treba pri posvetovanju in pogovorih s Komisijo in strokovnimi skupinami zagotoviti učinkovito zastopnost civilne družbe ter malih in srednjih podjetij, da bi pridobili dejavno podporo vseh interesnih skupin,

⁽¹⁾ UL C 187 E, 24.7.2008, str. 80.

⁽²⁾ UL L 176, 7.7.2009, str. 17.

⁽³⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0186.

⁽⁴⁾ UL C 349 E, 22.12.2010, str. 25.

⁽⁵⁾ UL C 8 E, 14.1.2010, str. 7.

Sreda, 6. april 2011

- C. ker je za uspešen ponovni zagon enotnega trga zlasti pomembno ustrezno širjenje, priprava in vodenje različnih posvetovanj in poročil institucij EU (EU 2010, poročilo o državljanstvu za leto 2010, Celovita industrijska politika, Digitalna agenda za Evropo, Montijevo poročilo, resolucija Parlamenta o uresničitvi enotnega trga za potrošnike in državljane, Gonzalesovo poročilo in poročilo odbora IMCO itd.),
- D. ker je med pravili enotnega trga in koristmi, ki jih ta pravila v praksi prinašajo državljanom in podjetjem, še vedno velika vrzel,
- E. ker stopnja nedoseganja prenosa direktiv v EU znaša 1,7 %, če upoštevamo primere, v katerih prenos direktive preseže določen rok, Komisija pa že začne postopek za ugotavljanje kršitev,

Uvod

1. z zanimanjem pozdravlja sporočilo Komisije o aktu za enotni trg, zlasti tretje poglavje, in splošni pristop, ki ga Komisija predlaga z namenom, da bi vzpostavila uravnoteženost enotnega trga med podjetji in državljani ter izboljšala demokracijo in preglednost procesa odločanja; poudarja, da s tem pristopom skuša zagotoviti optimalno uravnoteženost predlogov iz treh delov sporočila;
2. meni, da so vsa tri poglavja sporočila enako pomembna in medsebojno povezana in da bi jih morali dosledno obravnavati, pri čemer ne bi smeli medsebojno ločevati različnih pomembnih vprašanj;
3. poziva Komisijo in Svet, naj okrepi celovit pristop k ponovnemu zagonu enotnega trga z vključevanjem prednostnih nalog v zvezi z enotnim trgom v vsa politična področja, ki so odločilna za oblikovanje enotnega trga v korist evropskih državljanov, potrošnikov in podjetij;
4. meni, da so okrepitev evropskega gospodarskega upravljanja, izvajanje strategije EU 2020 in ponovni zagon enotnega trga enako pomembni za oživitev evropskega gospodarstva in bi jih morali skupaj obravnavati;
5. meni, da je treba dokončno oblikovati konkurenčen enotni trg brez ovir, da bi zagotovili konkretne prednosti delavcem, študentom, upokojencem in državljanom na splošno, ter podjetjem, zlasti malim in srednjim podjetjem, v njihovem vsakdanjem življenju;
6. poziva Komisijo, naj navede predvideni časovni razpored za izvedbo akta za enotni trg in naj redno objavlja doseženi napredek, zato da bo evropske državljane bolje obveščala o uresničevanju enotnega trga in da bodo seznanjeni z njegovimi koristmi;

Splošna ocena

Krepitev političnega vodstva in partnerstva

7. je prepričan, da je eden od glavnih izzivov ponovnega zagona enotnega trga zagotovitev političnega vodstva, predanosti in usklajevanja; meni, da je celovito vodenje z najvišje politične ravni bistveno za ponovni zagon enotnega trga;
8. predlaga, da bi bilo treba predsednika Komisije zadolžiti, da v tesnem sodelovanju s predsednikom Sveta in pristojnimi organi v državah članicah usklajuje in nadzira ponovni zagon enotnega trga; poziva predsednika Komisije in Evropskega sveta, naj tesno usklajujeta svoje ukrepe, ki naj bi spodbudili gospodarsko rast, konkurenčnost, socialno tržno gospodarstvo in trajnost v Uniji;

Sreda, 6. april 2011

9. poudarja povečano vlogo EP in nacionalnih parlamentov po Lizbonski pogodbi; opozarja, da je treba okrepiti vlogo Parlamenta v zakonodaji, povezani z enotnim trgom; spodbuja nacionalne parlamente, naj pravila o enotnem trgu vključijo v celoten zakonodajni postopek in naj pri skupnih dejavnostih sodelujejo z Evropskim parlamentom, kar bo prineslo večje medsebojne učinke na obeh parlamentarnih ravneh;
10. pozdravlja pristop Komisije, ki postavlja dialog in partnerstvo v središče obnovljenega enotnega trga, ter poziva naj vse zainteresirane strani povečajo svoja prizadevanja za zagotovitev izvajanja tega pristopa v praksi, da bo enotni trg lahko v celoti opravljal svojo vlogo spodbujanja rasti in visoko konkurenčnega tržnega gospodarstva;
11. poziva Komisijo in predsedstvo, naj skupaj vsako leto organizirata forum o enotnem trgu, na katerem se bodo sestale zainteresirane strani iz institucij EU, držav članic, civilne družbe in poslovnih organizacij, da bi ocenile napredek ponovnega zagona enotnega trga, izmenjale najboljše prakse in obravnavale vprašanja, ki najbolj pestijo evropske državljane, Komisijo spodbuja, naj nadaljuje z opredeljevanjem dvajsetih, z enotnim trgom povezanih razlogov za nezadovoljstvo in razočaranje, s katerimi se srečujejo državljani; predlaga, da bi forum o enotnem trgu Komisija lahko uporabila za predstavitev teh težav in rešitev zanje;
12. poziva vlade držav članic, naj prevzamejo svoj del odgovornosti za ponovni zagon enotnega trga; pozdravlja pobude držav članic za optimizacijo ravnanja z direktivami o enotnem trgu v smislu usklajevanja, oblikovanja struktur spodbujanja in povečanja političnega pomena, ki se pripisuje njihovemu prenosu; meni, da je treba v razpravi o prednostnih nalogah za novo zakonodajo nujno nameniti večjo pozornost pravočasnemu in pravilnemu prenosu, izvajanju in boljšemu uveljavljanju zakonodaje o enotnem trgu ter ustreznim pobudam;
13. ugotavlja, da pravila o enotnem trgu pogosto izvajajo lokalni in regionalni organi; poudarja potrebo po večjem vključevanju regionalnih in lokalnih organov oblasti v izgradnjo enotnega trga v skladu z načeli subsidiarnosti in partnerstva ter na vseh stopnjah postopka odločanja; da bi poudaril ta decentralizirani pristop, predlaga ustanovitev „teritorialnega pakta lokalnih in regionalnih organov oblasti za strategijo Evropa 2020“ v vseh državah članicah, da bi se okrepila pripadnost pri izvajanju strategije EU 2020;
14. meni, da je treba pri dobrem upravljanju enotnega trga spoštovati vlogo dveh obstoječih svetovalnih institucij na evropski ravni: Evropskega ekonomsko-socialnega odbora in Odbora regij, pa tudi vlogo socialnih partnerjev;
15. poudarja, da je dialog s socialnimi partnerji in civilno družbo bistven za povrnitev zaupanja v enotni trg; od Komisije pričakuje nove drzne ideje o načinih za izboljšanje tega dialoga; zahteva udeležbo socialnih partnerjev in posvetovanje z njimi o vsej pomembni zakonodaji o enotnem trgu, ki vpliva na trg dela;
16. pozdravlja namero Komisije, da bo okrepila odprt, pregleden in reden dialog s civilno družbo;
17. poziva Komisijo, naj objavi zeleno knjigo o smernicah za posvetovanje institucij EU s predstavniškimi združenji in civilno družbo in poskrbi, da bodo ta posvetovanja zajemala širok krog, da bodo interaktivna in prinesla dodano vrednost predlaganim politikam;
18. poziva Komisijo, naj v čim večji možni meri dialog in komunikacijo prilagodi potrebam navadnih državljanov, denimo tako, da vsa svoja javna posvetovanja da na voljo v vseh uradnih jezikih EU, ali z uporabo takega jezika, ki ga navaden državljan lahko razume;

Sreda, 6. april 2011

19. poziva Komisijo, naj začne informacijsko in izobraževalno kampanjo o bistvu enotnega trga in o ciljih, ki so bili določeni, da se poveča dinamika notranjega trga ter da se vanj vključita razsežnosti socialne in regionalne kohezije poudarja, da mora ta komunikacijska kampanja podpirati večje sodelovanje – in boljše zmožnost sodelovanja – vsakega državljana, delavca in potrošnika pri vzpostavitvi konkurenčnega, pravičnega in uravnoveženega trga;

20. meni, da uporaba novih orodij za sodelovanje in pristopi spletne tehnologije Web 2.0 omogočajo bolj odprto, odgovorno, dovezetno in učinkovito upravljanje enotnega trga;

Regulacija enotnega trga

21. meni, da pobude posameznih držav članic ne morejo uspeti brez usklajenega delovanja na ravni EU, in da je bistvenega pomena, da Evropska unija nastopi odločno in enotno in uresničuje skupne ukrepe; meni, da sta solidarnost, na kateri temelji evropski model socialne ekonomije in usklajevanje nacionalnih odzivov, najbolj pripomogla k temu, da smo se lahko izognili kratkoročnim protekcionističnim ukrepom posameznih držav članic; je zaskrbljen, ker bi lahko ponovni pojav gospodarskega protekcionizma na nacionalni ravni najverjetneje povzročil razdrobitev notranjega trga in zmanjšal konkurenčnost, zato se mu je treba izogibati; je zaskrbljen, saj bi lahko v številnih državah članicah pod pretvezo sedanje finančne in gospodarske krize utemeljevali ponovno oživitvev protekcionističnih ukrepov, čeprav bi bilo treba zaradi te krize uporabiti skupne zaščitne mehanizme;

22. meni, da napredek na notranjem trgu ne bi smel temeljiti na najmanjšem skupnem imenovalcu; zato Komisijo spodbuja, naj prevzame vodilno vlogo in predlaga drzne rešitve; spodbuja države članice, naj uporabijo metodo okrepljenega sodelovanja na področjih, kjer sporazuma med sedemindvajseterico ni mogoče doseči, ugotavlja, da bi se druge države tem naprednim pobudam lahko pridružile na kasnejši stopnji;

23. meni, da sta skupna učinkovitost in legitimnost enotnega trga oškodovani zaradi zapletenega upravljanja;

24. poudarja, da bi bilo treba posvetiti več pozornosti kakovosti in jasnosti zakonodaje EU, da bi olajšali izvajanje pravil enotnega trga v državah članicah;

25. meni, da bi uporaba uredb namesto direktiv, kjer je to primerno, lahko pripomogla k jasnejšemu regulativnemu okvirju in zmanjšala transakcijske stroške, povezane s prenosom; poziva Komisijo, naj oblikuje bolj usmerjen pristop za izbiro zakonodajnih instrumentov, odvisno od zakonodajnih in temeljnih značilnosti določb, ki jih je treba izvajati s spoštovanjem načel subsidiarnosti in sorazmernosti;

26. spodbuja Komisijo in Svet, naj okrepi svoja prizadevanja za uresničevanje strategije pametne pravne ureditve in tako še izboljšata kakovost predpisov, ob polnem upoštevanju načel subsidiarnosti in proporcionalnosti;

27. poziva Komisijo, naj za izboljšanje zakonodaje v sodelovanju z zainteresiranimi stranmi nadaljuje z neodvisnimi predhodnimi in naknadnimi ocenami zakonodaje;

28. predlaga, naj Komisija sistematizira in izboljša test za MSP za oceno posledic zakonodajnih predlogov za ta podjetja, pri tem pa naj upošteva raznolikost njihovih okoliščin;

29. meni, da konkordančne preglednice prispevajo k boljšemu prenosu zakonodaje in znatno olajšujejo uveljavljanje pravil o enotnem trgu; poziva države članice, naj pripravijo in dajo v javnost konkordančne razpredelnice o celotni zakonodaji enotnega trga; poudarja, da v prihodnosti Parlament morda poročil o kompromisnih besedilih, o katerih se je dogovoril s Svetom, ne bo vključil na dnevni red plenarnih zasedanj, če te preglednice ne bodo na voljo;

Sreda, 6. april 2011

Upravno usklajevanje, mehanizmi za reševanje težav in informacije

30. podpira predloge akta za enotni trg za zagotovitev dodatnega upravnega sodelovanja med državami članicami, vključno z razširitvijo informacijskega sistema o enotnem trgu na druga ustrezna zakonodajna področja ob upoštevanju varnosti in uporabnosti tega sistema; poziva Komisijo, naj z usposabljanjem in smernicami podpira države članice;

31. meni, da bi bili lahko lokalni in regionalni organi oblasti vključeni v razvoj in širitev informacijskega sistema enotnega trga po temeljiti oceni koristi in težav, ki jih lahko taka širitev povzroči;

32. poudarja, kako pomembni sta boljša komunikacija in razširitev informacijskega sistema na notranjem trgu, saj je bistveno, da mala in srednja podjetja dobijo jasne informacije o notranjem trgu;

33. pozdravlja namero Komisijo, da bo v sodelovanju z državami članicami utrdila in okrepila neformalna orodja za reševanje težav, kot so SOLVIT, pilotni projekt EU in evropski potrošniški centri; poziva Komisijo, naj pripravi načrt za razvoj in medsebojno povezanost orodij za reševanje težav, da bi zagotovili učinkovitost in uporabniku prijazno uporabo ter se izognili nepotrebni podvajanju; poziva države članice, naj zagotovi ustrezna sredstva za ta orodja;

34. poziva Komisijo, naj dodatno razvije in spodbuja spletno stran Vaša Evropa, in sicer tako, da na enem mestu nudi dostop do vseh informacij in podpornih storitev, ki jih državljani in podjetja potrebujejo za uveljavljanje svojih pravic na enotnem trgu;

35. poziva države članice, naj enotne kontaktne točke iz direktive o storitvah oblikujejo v uporabnikom prijazne in lahko dostopne centre e-vlade, na katerih bodo podjetja lahko dobila vse potrebne informacije v ustreznih jezikih EU, opravila vse formalnosti ter prek elektronskih sredstev naredila vse korake, potrebne za zagotovitev storitev v zadevnih državah članicah;

36. priznava pomembno vlogo mreže EURES pri zagotavljanju prostega pretoka delavcev v Uniji in pri zagotavljanju tesnega sodelovanja med državnimi zavodi za zaposlovanje; poziva države članice, naj povečajo ozaveščenost javnosti o tej koristni storitvi, da bo več državljanov EU lahko v celoti izkoristilo zaposlitvene priložnosti v vsej EU;

37. poziva nacionalne parlamente, regionalne in lokalne oblasti ter socialne partnerje, naj dejavno sodelujejo pri obveščanju o koristih enotnega trga;

Prenos in uveljavljanje

38. poziva Komisijo, naj uporabi vse pristojnosti iz Pogodb, da bi izboljšala prenos, uporabo in uveljavljanje pravil enotnega trga v korist evropskih državljanov, potrošnikov in podjetjih; poziva države članice, naj pospešijo svoja prizadevanja za popolno in pravilno uresničevanje pravil o enotnem trgu;

39. meni, da postopek za ugotavljanje kršitev ostaja ključno orodje za zagotavljanje delovanja enotnega trga, vendar poudarja, da bi bilo treba razmisliti tudi o dodatnih instrumentih, ki so manj zamudni in nadležni;

40. poziva Komisijo, naj se vzdrži kakršnega koli političnega posredovanja in naj takrat, ko odpovedo mehanizmi za predhodno reševanje težav, nemudoma sproži postopek za ugotavljanje kršitev;

Sreda, 6. april 2011

41. ugotavlja, da nedavna sodna praksa Sodišča Komisiji daje nove možnosti za pregon splošnih in strukturnih kršitev pravil enotnega trga v državah članicah;
42. poziva Komisijo, naj v celoti izkoristi spremembe iz člena 260 Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki so namenjene poenostavitvi in pospešitvi izrekanja finančnih sankcij v okviru postopkov za ugotavljanje kršitev;
43. meni, da bi morala biti Komisija bolj dejavna pri uveljavljanju pravil enotnega trga z izvajanjem bolj sistematičnega in neodvisnega nadzora, da bi pospešili postopke za ugotavljanje kršitev;
44. obžaluje dejstvo, da so številni postopki za ugotavljanje kršitev predolgi ali pa so pri Sodišču vloženi prepozno; poziva Komisijo, naj določi obdobje 12 mesecev kot merilo za najdaljše povprečno obdobje za postopek ugotavljanja kršitev od odprtja datoteke do posredovanja vloge Sodišču; močno obžaluje, da tovrstni postopki nimajo neposrednega učinka za evropske državljane ali prebivalce, ki so morda bili žrtev pomanjkljivega izvrševanja zakonodaje EU;
45. poziva Komisijo, naj na pregleden način bolje obvešča o tekočih postopkih za ugotavljanje kršitev;
46. poziva Komisijo, naj določi obdobje, v katerem morajo države članice izpolniti pogoje iz sodbe Sodišča;
47. podpira pobude Komisije o nadaljnjem izboljšanju uporabe alternativnega načina reševanja sporov, da bi potrošnikom in podjetjem v nacionalnih in čezmejnih sporih ponudili hiter in učinkovit dostop do preprostega, poceni in zunajsodnega reševanja sporov, kar zadeva nakupovanje po spletu in izven njega; pozdravlja posvetovanja, ki jih je začela Komisija, vztraja, da morajo biti državljani bolj obveščeni o obstoju takšnih mehanizmov;
48. poziva Komisijo, naj se osredotoči tudi na preprečevanje sporov, na primer s strožjimi ukrepi, ki preprečujejo nepošteno poslovne prakse;
49. pozdravlja namero Komisije, da bo pripravila javno posvetovanje o evropskemu pristopu do skupnih pritožb, in je proti uvedbi mehanizmov skupnih pritožb po vzoru ZDA, kjer zaradi močnih gospodarskih spodbud do sodišč pridejo neupravičeni zahtevki;
50. ugotavlja, da morajo vsi predlogi o kolektivnih pritožbah zaradi kršitev konkurenčnega prava upoštevati mnenje Parlamenta, izraženega v resoluciji z dne 26. marca 2009 o odškodninskih tožbah zaradi kršitve protimonopolnih pravil EU, vztraja, da mora biti Parlament prek rednega zakonodajnega postopka udeležen pri sprejemanju vseh takšnih aktov in poziva Komisijo, naj pretehta možnost uvedbe minimalnih standardov v zvezi s pravico do odškodnine zaradi kršenja prava EU splošneje;

Spremljanje, ocenjevanje in posodabljanje

51. podpira osredotočen pristop k spremljanju in ocenjevanju trga na podlagi dokazov; poziva Komisijo, naj z izboljšavo metodologije, kazalnikov in zbiranja podatkov še naprej razvija orodja za spremljanje trga, kot je mehanizem opozarjanja iz direktive o storitvah, pri tem pa naj upošteva načeli praktičnosti in stroškovne učinkovitosti;

Sreda, 6. april 2011

52. poudarja, da je treba hitreje in jasneje oceniti, v kakšni meri države članice izvajajo celotno zakonodajo o enotnem trgu;

53. poudarja, da je medsebojno ocenjevanje iz direktive o storitvah inovativen način uporabe medsebojnega pritiska za izboljšanje kakovosti prenosa; kjer je to primerno, podpira uporabo medsebojnih ocen na drugih področjih, na primer na področju prostega pretoka blaga;

54. spodbuja države članice, naj redno pregledujejo nacionalna pravila in postopke, ki vplivajo na prost pretok storitev in blaga, da bi ta nacionalna pravila poenostavili in posodobili ter odpravili prekrivanja; meni, da bi se proces pregledovanja nacionalne zakonodaje, ki se uporablja za izvajanje direktive o storitvah, tudi na drugih področjih lahko uporabljal kot učinkovito orodje za odpravo prekrivanj in neupravičenih nacionalnih ovir prostemu pretoku;

55. poziva Komisijo, naj podpre prizadevanja javnega sektorja za sprejetje inovativnih pristopov, izkoriščanje novih tehnologij in postopkov ter razširjanje najboljših praks v javni upravi, kar bo zmanjšalo birokracijo in omogočilo oblikovanje politike, osredotočene na državljanje;

Ključne prednostne naloge

56. poziva, naj bo vsako spomladansko zasedanje Evropskega sveta namenjeno ocenjevanju stanja enotnega trga, podkrepljeno s procesom spremljanja;

57. poziva Komisijo, naj objavi zeleno knjigo o smernicah za posvetovanje institucij EU s predstavniškimi združenji in civilno družbo in poskrbi, da bodo ta posvetovanja zajemala širok krog, da bodo interaktivna, pregledna in prinesla dodano vrednost predlaganim politikam;

58. poziva države članice, naj pripravijo in dajo v javnost konkordančne razpredelnice o celotni zakonodaji enotnega trga;

59. poziva države članice naj do konca leta 2012 stopnjo nedoseganja prenosa zakonodaje na področju enotnega trga znižajo na 0,5 %, kar velja tudi za nepravilen prenos;

60. poziva Komisijo, naj do konca leta 2011 predloži zakonodajni predlog o uporabi alternativnih načinov reševanja sporov v EU in poudarja pomen hitrega sprejetja te zakonodaje;

*

* *

61. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji ter parlamentom in vladam držav članic.

Sreda, 6. april 2011

Enostni trg za Evropejce

P7_TA(2011)0145

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. aprila 2011 o enotnem trgu za Evropejce (2010/2278(INI))

(2012/C 296 E/09)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ki je s členom 6 Pogodbe o Evropski uniji vključena v ustanovne pogodbe,
- ob upoštevanju člena 26 Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki določa, da „notranji trg zajema območje brez notranjih meja, na katerem je v skladu z določbami Pogodb zagotovljen prost pretok blaga, oseb, storitev in kapitala“,
- ob upoštevanju člena 3(3) Pogodbe o Evropski uniji, ki Unijo zavezuje k prizadevanju „za visoko konkurenčno socialno tržno gospodarstvo, usmerjeno v polno zaposlenost in socialni napredek, ter za visoko raven varstva in izboljšanje kakovosti okolja“,
- ob upoštevanju člena 9 Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki določa, da Unija „pri opredeljevanju in izvajanju svojih politik in dejavnosti [...] upošteva zahteve, ki so povezane s spodbujanjem visoke stopnje zaposlenosti, zagotavljanjem ustrezne socialne zaščite, bojem proti socialni izključenosti in visoko stopnjo izobraževanja in usposabljanja ter varovanjem človekovega zdravja“,
- ob upoštevanju člena 11 Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki določa, da je treba „zahteve varstva okolja vključevati v opredelitve in izvajanje politik in dejavnosti Unije, zlasti zaradi spodbujanja trajnostnega razvoja“,
- ob upoštevanju člena 12 Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki določa, da se „pri opredeljevanju in izvajanju drugih politik in dejavnosti Unije [...] upoštevajo zahteve varstva potrošnikov“,
- ob upoštevanju člena 14 Pogodbe o delovanju Evropske unije in protokola 26 k tej pogodbi o storitvah splošnega (gospodarskega) interesa,
- ob upoštevanju sporočila Komisije Evropskemu svetu z naslovom Evropa 2020, strategija za pametno, trajnostno in vključujočo rast (KOM(2010)2020),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom K aktu za enotni trg – za visokokonkurenčno socialno tržno gospodarstvo (KOM(2010)0608),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom Agenda državljanov – doseganje rezultatov za Evropo (KOM(2006)0211),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom Enotni trg za Evropo 21. stoletja (KOM(2007)0724) in njenega spremljajočega delovnega dokumenta z naslovom Enotni trg: pregled dosežkov (SEK(2007)1521), resolucije Parlamenta z dne 4. septembra 2007 o pregledu enotnega trga⁽¹⁾ in delovnega dokumenta Komisije z naslovom Pregled enotnega trga: eno leto kasneje (SEK(2008)3064),

⁽¹⁾ UL C 187 E, 24.7.2008, str.80.

Sreda, 6. april 2011

- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom Priložnosti, dostopnost in solidarnost: nova družbena vizija za Evropo 21. stoletja (KOM(2007)0726) in njenega sporočila z naslovom Storitve splošnega interesa, vključno s socialnimi storitvami splošnega interesa: nova evropska zaveza (KOM(2007)0725) ter resolucije Parlamenta z dne 27. septembra 2006 o beli knjigi Komisije o storitvah splošnega pomena ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju priporočila Komisije z dne 29. junija 2009 o ukrepih za izboljšanje delovanja enotnega trga ⁽²⁾ in njenega priporočila z dne 12. julija 2004 o prenosu direktiv o notranjem trgu v nacionalno zakonodajo ⁽³⁾,
- ob upoštevanju pregleda stanja notranjega trga iz julija 2009 (SEC(2009)1007) ter resolucij Parlamenta z dne 9. marca 2010 ⁽⁴⁾ in 23. septembra 2008 ⁽⁵⁾ o pregledu stanja notranjega trga,
- ob upoštevanju sporočila Komisije Svetu, Evropskemu parlamentu in Evropskemu ekonomsko-socialnemu odboru z naslovom Strategija potrošniške politike EU 2007–2013: usposabljanje potrošnikov, izboljševanje blaginje potrošnikov, učinkovito varstvo potrošnikov in resolucije Parlamenta z 20. maja 2008 o strategiji potrošniške politike EU 2007–2013 ⁽⁶⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 28. januarja 2009 z naslovom Spremljanje rezultatov za potrošnike na enotnem trgu – druga izdaja pregleda stanja potrošniških trgov (KOM(2009)0025) ter njenega spremljajočega delovnega dokumenta z naslovom Drugi pregled stanja potrošniških trgov (SEK(2009)0076),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 2. julija 2009 o izvrševanju pravnega reda Skupnosti o varstvu potrošnikov (KOM(2009)0330) in njenega poročila z dne 2. julija 2009 o uporabi Uredbe (ES) št. 2006/2004 Evropskega parlamenta in Sveta o sodelovanju med nacionalnimi organi, odgovornimi za izvrševanje zakonodaje o varstvu potrošnikov („uredba o sodelovanju na področju varstva potrošnikov“) (KOM(2009)0336),
- ob upoštevanju sporočila Komisije o čezmejnem e-trgovanju med podjetji in potrošniki v EU (KOM(2009)0557),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 9. marca 2010 o varstvu potrošnikov ⁽⁷⁾,
- ob upoštevanju poročila Komisiji profesorja Maria Montija o ponovni oživitvi enotnega trga,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 20. maja 2010 o uresničitvi enotnega trga za potrošnike in državljane ⁽⁸⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 20. oktobra 2010 o finančni, gospodarski in socialni krizi ⁽⁹⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije o pobudi „mladi in mobilnost“ (KOM(2010)0477),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 21. septembra 2010 o dokončnem oblikovanju notranjega trga za elektronsko poslovanje ⁽¹⁰⁾,

⁽¹⁾ UL C 306 E, 15.12.2006, str. 277.

⁽²⁾ UL L 176, 7.7.2009, str. 17.

⁽³⁾ UL L 98, 16.4.2005, str. 47.

⁽⁴⁾ UL C 349 E, 22.12.2010, str. 25.

⁽⁵⁾ UL C 8 E, 14.1.2010, str. 7.

⁽⁶⁾ UL C 279 E, 19.11.2009, str. 17.

⁽⁷⁾ UL C 349 E, 22.12.2010, str. 1.

⁽⁸⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0186.

⁽⁹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0376.

⁽¹⁰⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0320.

Sreda, 6. april 2011

- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom Poročilo o državljanstvu EU iz leta 2010: odpravljanje ovir za pravice državljanov EU (KOM(2010)0603),
 - ob upoštevanju poročila Evropskega ekonomsko-socialnega odbora, oddelka za enotni trg, proizvodnjo in potrošnjo, o ovirah za evropski enotni trg za leto 2008 ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju Solvitovega poročila za leto 2008 o razvoju in učinku mreže Solvit (SEK(2009)0142), delovnega dokumenta Komisije z dne 8. maja 2008 o akcijskem načrtu o integriranem pristopu k zagotavljanju podpornih storitev državljanom in podjetjem na notranjem trgu (SEK(2008)1882) in resolucije Parlamenta z dne 9. marca 2010 o mreži Solvit ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 765/2008 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. julija 2008 o določitvi zahtev za akreditacijo in nadzor trga v zvezi s trženjem proizvodov, katere cilj je vzpostaviti splošni okvir pravil in načel v zvezi z akreditacijo in nadzorom trga ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov ter mnenj Odbora za ekonomske in monetarne zadeve, Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve, Odbora za pravne zadeve, Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve ter Odbora za peticije (A7-0072/2011),
- A. ker je delujoč enotni trg poglavitna gonilna sila, ki bo Evropski uniji omogočila, da bo v celoti uresničila svoj potencial na področju konkurenčnosti ter pametne, trajnostne in vključujoče rasti, ustvarjanja več in boljših delovnih mest ter enakih konkurenčnih pogojev za vse vrste podjetij, vzpostavljanja enakih pravic za vse evropske državljane in krepitev visokokonkurenčnega socialnega tržnega gospodarstva,
- B. ker akt za enotni trg zadeva Evropejce kot dejavne udeležence v evropskem gospodarstvu,
- C. ker na enotni trg ni mogoče gledati izključno z gospodarskega vidika, temveč v širšem pravnem okviru, ki podeljuje nekatere temeljne pravice državljanom, potrošnikom, delavcem, podjetnikom in podjetjem, zlasti vsem vrstam malih in srednjih podjetij,
- D. ker se državljani, ki želijo študirati ali delati v drugi državi članici, se preseliti vanjo ali kupovati čez mejo, ter mala in srednja podjetja, ki želijo ustanoviti sedež v drugi državi članici in trgovati čez mejo, srečujejo z vse preveč ovirami; ker te ovire med drugim izvirajo iz nezadostno usklajenih nacionalnih zakonodaj, majhne prenosljivosti pravic socialne varnosti in prekomerne birokracije, ki preprečuje prosti pretok oseb, blaga, storitev in kapitala v Uniji,
- E. ker je za dokončno oblikovanje enotnega trga potrebna celostna vizija za še večjo okrepitev njegovega razvoja, kakor je poudarjeno v Montijevem poročilu in resoluciji o uresničitvi enotnega trga za potrošnike in državljane, ki bo zajemala vključitev vseh ustreznih politik v strateški cilj enotnega trga, ki bo poleg politike konkurence med drugim vključeval tudi politike s področja industrije, potrošnikov, energije, prevoza, digitalno in okoljsko politiko, politiko podnebnih sprememb ter trgovinsko, regionalno, sodno in državljansko politiko, da bi dosegli visoko raven vključevanja,

⁽¹⁾ http://www.eesc.europa.eu/smo/news/Obstacles_December-2008.pdf.

⁽²⁾ UL C 349 E, 22.12.2010, str. 10.

⁽³⁾ UL L 218, 13.8.2008, str. 30.

Sreda, 6. april 2011

- F. ker bi moral enotni trg evropskim potrošnikom, zlasti tistim, ki živijo v manj dostopnih območjih, kot so otoške, gorske in redko poseljene regije, ter tistim z zmanjšano mobilnostjo, nuditi večjo izbiro po nižjih cenah,
- G. ker je tiskano in spletno gradivo, ki ga objavi Komisija, pogosto premalo stvarno ali prezapleteno, da bi resnično pritegnilo državljane in doseglo široko občinstvo,
- H. ker je pomembno, da akt o enotnem trgu ne bo samo vrsta nepovezanih ukrepov in da bodo vsi predlogi prispevali k doseganju usklajenega cilja,

Uvod

1. pozdravlja sporočilo Komisije z naslovom K aktu za enotni trg in zlasti poglavje II Povrnitev zaupanja z osrednjo vlogo Evropejcev na enotnem trgu, ki vključuje 19 pobud, namenjenih potrebam evropskih državljanov;
2. meni, da so predlogi Komisije v splošnem skladni s pričakovanji Parlamenta, a jih je treba dodatno okrepiti, da bi bili državljani v osrčju projekta enotnega trga;
3. obžaluje, da je bilo sporočilo razdeljeno na tri poglavja, ki se osredotočajo na Evropejce, podjetja in upravljanje, namesto da bi bilo razdeljeno po temah; poudarja, da konkurenčnosti enotnega trga in njegove sprejetosti med državljani ne bi smeli obravnavati kot protislovna, ampak kot vzajemno se utrjujoča cilja; meni pa, da so vsa tri poglavja sporočila enako pomembna in se medsebojno povezujejo ter bi jih morali dosledno obravnavati ob upoštevanju predlogov in pomislekov zainteresiranih strani na ravni EU in držav članic;
4. je trdno prepričan, da mora akt o enotnem trgu v duhu Grechovega poročila (A7-0132/2010) in Montijevega poročila sestavljati povezan in uravnotežen sveženj ukrepov, ki določa temelje za Evropo dodane vrednosti za državljane in podjetja;
5. zagovarja mnenje, da sta v okviru politik EU za boj proti posledicam finančne in gospodarske krize ter kot del strategije EU 2020 bistvena ponovni zagon in poglobitev enotnega trga;
6. meni, da Evropejci še ne izrabljajo v celoti potenciala enotnega trga na mnogih področjih, tudi na področju prostega pretoka ljudi, blaga in storitev, ter da so potrebne nove spodbude, zlasti za zagotovitev dejanske geografske mobilnosti delavcev v Evropi;
7. meni, da bi strategija enotnega trga morala okrepiti socialno blaginjo in pravice delavcev ter vsem Evropejcem zagotoviti pravične delovne pogoje;
8. podpira zamisel Komisije, da bi z aktom o enotnem trgu začela celovito in pragmatično razpravo o koristih in stroških notranjega trga po vsej Evropi, in jo poziva, naj zagotovi učinkovito uporabo pravil notranjega trga, ki zmanjšujejo upravno obremenitev državljanov;
9. podpira prepričanje, da bi morala biti popolna izvedba evropskega enotnega trga osnova za dokončanje procesa političnega in gospodarskega povezovanja;
10. zlasti poudarja zavezo Komisije iz tega sporočila, da bo spodbujala nove pristope k trajnostnemu razvoju;

Sreda, 6. april 2011

11. poudarja, da države članice ne izvajajo in uveljavljajo slabo le zakonodaje o enotnem trgu, temveč tudi drugo zakonodajo, ki vpliva na pravice evropskih državljanov in drugih zakonitih rezidentov; poziva države članice, naj zagotovijo zlasti boljše izvajanje direktive o prostem gibanju (2004/38/ES);
12. meni, da se morajo prizadevanja za dokončno oblikovanje enotnega trga osredotočiti na vprašanja in pravice državljanov, potrošnikov, uporabnikov javnih storitev in podjetij ter jim dati otipljive koristi, da bi pridobili popolno zaupanje v enotni trg in se bolj zavedali njegovih priložnosti;
13. poziva države članice in Komisijo, naj s skupnimi močmi enotni trg predstavijo državljanom in zagotovijo prepoznavanje njegovih koristi ter pravilno široko razumevanje in uveljavljanje njihovih pravic kot potrošnikov; v zvezi s tem priznava potrebo po boljših strategijah komuniciranja, ki bodo zbudile zanimanje večine državljanov, in po obsežni domiselni uporabi moderne tehnologije;
14. poudarja, da gre pri enotnem trgu za Evropejce prvenstveno za delovna mesta in ustvarjanje novih delovnih mest ter da je bistveno ustvariti okolje, kjer bodo podjetja in državljani lahko v celoti uveljavljali svoje pravice;
15. poudarja, da enotni trg ponuja velike možnosti za zaposlovanje, rast in konkurenčnost ter da je treba sprejeti močne strukturne politike, da bi ta potencial v celoti izkoristili;
16. poudarja, da je za demografske izzive potrebna strategija, ki bi pomagala ustvariti delovna mesta, ki bi zapolnila vrzeli na trgu dela EU;
17. ponavlja stališče, izraženo v resoluciji z dne 20. maja 2010 o uresničitvi enotnega trga za potrošnike in državljane, da bi Komisija morala spodbujati potrošniku prijazno zakonodajo o enotnem trgu, s čimer bi zagotovila popolno upoštevanje interesov potrošnikov v delovanju enotnega trga;
18. poudarja, da je zaupanje državljanov in potrošnikov bistveno za delovanje enotnega trga in se ga ne sme obravnavati kot samoumevna, temveč je treba skrbeti za njegovo ohranitev; zlasti meni, da bi za izpolnitev danih obljub države članice in institucije EU morale zagotoviti, da sedanji okvir enotnega trga deluje s polno zmogljivostjo; poudarja, da je zaupanje državljanov prav tako nepogrešljivo za uspešno dokončno oblikovanje enotnega trga, kot je ugodno okolje za podjetja; meni, da bi morali gospodarsko povezovanje spremljati ustrezní socialni in okoljski ukrepi ter ukrepi za varstvo potrošnikov, da bi bila dosežena oba cilja;
19. poleg tega o vprašanju doseganja dodane vrednosti za evropske državljane meni, da morajo predlogi enotnega trga spoštovati načela subsidiarnosti in suverenosti države članice ter spodbujati izmenjavno zgledov najboljše prakse med državami članicami;
20. poudarja pomanjkanje neposredne komunikacije z državljani in meni, da mora biti naloga predstavništva EU v državah članicah takojšen odziv na negativna in zavajajoča poročila medijev s predstavitvijo dejstev ter da bi si morala še naprej prizadevati zagotavljati informacije o evropski zakonodaji, projektih in programih, saj bi s tem med drugim spodbujala razprave o evropskih vprašanjih na podlagi točnih informacij; še naprej zagovarja obsežno in domiselno uporabo moderne tehnologije, vključno z računalniškimi igricami z igranjem vlog, kjer mladi lahko tekmujejo na evropski ravni (na primer kot del tekmovanja EU med šolami), obenem pa se učijo o delovanju gospodarstva in EU;

Sreda, 6. april 2011

21. poudarja, da je mogoče in bi bilo tudi treba izboljšati učinkovitost ter demokratično legitimnost razširjene EU, saj se podpora evropskih državljanov EU nedvomno zmanjšuje; meni, da se posveča premalo časa in truda združevanju ljudi, kar bi moralo biti bistvena dejavnost EU, ali pa se tega ne počne na pravi način; zato poziva, naj države članice in institucije EU naredijo več, da bi podprle EU in prepričale Evropejce o pomenu njenih vrednot, koristnosti in prednostih;
22. meni, da je boj proti korupciji in organiziranemu kriminalu bistven za pravilno delovanje notranjega trga, ter poziva Komisijo in države članice, naj nadaljujejo svoje delo na tem področju, pri tem pa uporabijo vse razpoložljive instrumente, tudi mehanizem za sodelovanje in preverjanje;
23. poudarja, da je pri sestavljanju akta o enotnem trgu treba upoštevati cilje stockholmskega programa, zlasti odprte meje ter prosti pretok blaga, kapitala, storitev in ljudi;
24. potrjuje, da je dolžnost držav članic sprejeti in izvajati evropsko zakonodajo o notranjem trgu in o pravicah evropskih državljanov, ki so povezane z njim;
25. poudarja, da mora izvajanje enotnega trga potekati ob popolnem spoštovanju pravic državljanov in prebivalcev Unije, ki so zapisane v Listini o temeljnih pravicah;
26. je prepričan, da lahko postopek vlaganja peticij pomaga državljanom izkoristiti prednosti notranjega trga;
27. poziva Komisijo, naj sprejme jasno in zlahka dostopno „listino državljanov“ o pravicah do bivanja in dela kjerkoli v EU in naj oblikuje ciljno usmerjeno večjezično sporočilo o vsakodnevnih težavah, s katerimi se državljani srečujejo, kadar se selijo, nakupujejo ali prodajajo po Evropi, ter o standardih socialnega in zdravstvenega varstva ter varstva potrošnikov in okolja, na katere se lahko zanesejo;
28. meni, da bi 19 ukrepov, ki jih predlaga Komisija, moralo imeti prednost glede na njihov vpliv na ustvarjanje delovnih mest, njihov prispevek pri otipljivih koristih za evropske državljane in njihovo izvedljivost v razumnem času;
29. opozarja, da je v svoji resoluciji o socialni ekonomiji pozval k večjemu priznanju podjetij socialne ekonomije, vključno z njihovo splošno vključitvijo v politike EU, okrepljenemu dialogu s predstavniki socialne ekonomije, boljšim ukrepom za podporo podjetjem in priznanju v socialnem dialogu; opozarja, da je v isti resoluciji pozval, naj nacionalni registri upoštevajo podjetja socialne ekonomije in naj se zbirajo posebni statistični podatki o dejavnostih podjetij socialne ekonomije;
30. poziva k začetku televizijskega evropskega tekmovanja za evropsko čezmejno podjetje leta, da bi ljudem odprli oči za priložnosti in koristi enotnega trga ter potencial mladih z idejami; meni, da bi privlačnost tega, da vidimo ljudi iz različnih delov Evrope, ki se združijo, da bi razvili podjetniški načrt, pridobili sredstva in skupaj začeli nekaj pozitivnega, pripomogla k spodbujanju ideje Evrope in enotnega trga ter podjetniške ideje; poleg tega meni, da bi po zmagi kot podjetje leta, pri čemer bi se bilo treba osredotočiti tudi na osebe, prijatelje in družine, lahko prikazali koristi in pomanjkljivosti enotnega trga ter rešitve zanje, da bi ljudi osvestili o tem, kaj Evropa dejansko je, tudi po človeški plati;

Sreda, 6. april 2011

31. ponavlja, da je treba v okviru integriranih politik EU upoštevati položaj regij s posebnimi ozemeljskimi značilnostmi, zlasti najbolj oddaljenih regij, kakor so opredeljene v členu 349 Pogodbe o delovanju Evropske unije, da bi se lahko te regije in njihova podjetja, delovna sila in državljani popolnoma vključili v notranji trg EU ter s tem v celoti uživali njegove koristi; spodbuja Komisijo, naj ohrani posebne določbe za te regije in jih še nadalje razvija; ponavlja potrebo po vzpostavitvi načrta za širše evropsko sosedstvo, ki ga je Komisija predstavila v sporočilu KOM(2004)0343, kot dopolnila k vključevanju v enotni trg; poziva k razširitvi in okrepitvi predlogov v poglavju z naslovom Okrepiti solidarnost na notnem trgu, zlasti pa k ustreznemu upoštevanju učinka enotnega trga v najbolj prikrajšanih regijah, da bi v njih predvideli in podprli prizadevanja za prilagoditev;

Splošna ocena

32. poziva Komisijo, naj nemudoma sprejme ukrepe za spodbujanje mobilnosti državljanov v EU, da bi spodbujala trajnostno rast, zaposlovanje in socialno vključevanje, ter poziva k „pregledu stanja na področju mobilnosti“, s katerim bi to izmerili; v zvezi s tem pozdravlja pobude Komisije o priznavanju poklicnih kvalifikacij, pobudo „mladi in mobilnost“, evropski potni list znanj in spretnosti, predlog o pravicah letalskih potnikov, pobudo o dostopu do nekaterih osnovnih bančnih storitev ter predlagano pobudo za izboljšanje preglednosti in primerljivosti bančnih stroškov; predlaga, naj Komisija v oceni učinka izvede analizo stroškov in koristi ter poišče sinergije med navedenimi pobudami; poziva Komisijo, naj poveča in razširi sodelovanje v programih mobilnosti, zlasti med mladimi, in zagotovi, da bodo bolj prepoznavni;

33. ugotavlja, da so vprašanja, povezana z varnostjo proizvodov in nadzorom trga za evropske državljane izredno pomembna; zato pozdravlja večletni akcijski načrt Komisije za vzpostavitev nadzora nad evropskim trgov, ki temelji na smernicah za carinske preglede in varnost proizvodov, ter Komisijo poziva, naj vzpostavi sistem za nadzorovanje enotnega trga za vse proizvode na podlagi enega zakonodajnega akta, ki bo zajemal direktivo o splošni varnosti proizvodov (GPSD) in uredbo o nadzoru trga; poziva jo, naj ima dejavnejšo vlogo pri usklajevanju in izmenjavi zgledov najboljše prakse med nacionalnimi carinskimi organi in organi za nadzor trga, da bi povečala učinkovitost mejnega nadzora za blago, uvoženo iz tretjih držav; poziva države članice in Komisijo, naj zagotovijo sredstva, ki so potrebna za učinkovit nadzor nad trgov;

34. poziva Komisijo, naj pozove države članice, ki še vedno uporabljajo omejitve na svojih trgih dela, naj pregledajo svoje prehodne določbe, da bi odprle trge dela za vse evropske delavce;

35. meni, da bi bil pritok visokokvalificiranih migrantov in sezonskih delavcev za evropsko gospodarstvo koristen; zato poziva države članice, naj skrajšajo postopek za odpravo omejitev na svojih trgih dela za vse državljane EU; poleg tega Komisijo poziva, naj še naprej razvija politiko priseljevanja glede teh skupin, pri tem pa ne pozabi, da njihovih držav izvora ne sme prikrajšati za vitalne človeške vire, hkrati pa izboljša ukrepe za upravljanje zunanjih mej in preprečevanje nezakonitega priseljevanja;

36. ponovno poudarja, da se v skladu z načelom nediskriminacije na notranjem trgu državljanom drugih držav članic ne sme nalagati obveznosti, da morajo predložiti izvirne dokumente, overjene kopije, potrdila o državljanstvu ali uradne prevode dokumentov, da bi prejeli storitev oziroma ugodnejše pogoje ali cene;

37. meni, da direktiva o storitvah predstavlja temeljni okvir za povečanje prostega pretoka ponudnikov storitev in si prizadeva za okrepitev pravic potrošnikov kot uporabnikov storitev in razpoložljivosti informacij, pomoči in preglednosti v zvezi z ponudniki storitev in njihovimi storitvami;

Sreda, 6. april 2011

38. poziva Komisijo, naj pripravi praktične predloge, da bi razširili varstvo potrošnikov v zvezi z nepoštenim poslovnim ravnanjem tudi na mala podjetja;

39. pozdravlja namero Komisije, da bo predlagala zakonodajno pobudo za reformo sistema za priznavanje poklicnih kvalifikacij; poziva Komisijo, naj oceni pravni red in do septembra 2011 objavi zeleno knjigo; opozarja, da je treba zagotoviti prenosljivost pokojninskih pravic; poziva države članice, naj učinkoviteje uskladijo svoje pokojninske politike in si izmenjajo zglede dobre prakse na evropski ravni;

40. poziva k vzpostavitvi jasnejše povezave med programi srednjega in višjega izobraževanja ter potrebami trga dela ter poudarja pomembno vlogo pripravništva; poziva Komisijo, naj spodbuja formalno in priložnostno učenje; meni, da bi bile lahko poklicne izkaznice konkreten ukrep za izboljšanje mobilnosti strokovnjakov na enotnem trgu, vsaj v nekaterih sektorjih; poziva Komisijo, naj pred pregledom izvede oceno učinka uvedbe evropskih poklicnih kartic, pri tem pa naj upošteva njihove koristi, dodano vrednost, zahteve po varstvu podatkov in stroške;

41. meni, da bi Komisija morala prevzeti pokroviteljstvo nad evropsko izmenjavo znanj in spretnosti, pri čemer bi mala in srednja podjetja lahko imela koristi od znanj in spretnosti, ki so na voljo v večjih podjetjih, ter tako spodbujati sinergije in mentorstvo;

42. pozdravlja namero Komisije, da bo oblikovala sporočilo o prednostnih nalogah na področju energije za obdobje 2020/2030; poziva Komisijo, naj obravnava manjkajoče infrastrukturne povezave in omogoči vključevanje energije iz obnovljivih virov, da bi vzpostavila v celoti delujoč notranji energetski trg;

43. pozdravlja najavljeno zakonodajno pobudo o izvajanju direktive o napotitvi delavcev na delo (96/71/ES), da se zagotovi spoštovanje pravic napotenih delavcev in pojasnijo obveznosti nacionalnih organov in podjetij; poziva države članice, naj odpravijo pomanjkljivosti pri izvajanju in uveljavljanju direktive;

44. pozdravlja ukrep za zagotavljanje dostopa do nekaterih osnovnih bančnih storitev, ki ga je napovedala Komisija; ugotavlja, da morajo biti ukrepi preiskovanja, ki se uporabljajo za potrošnike, ki predstavljajo večje tveganje za banke, objektivno utemeljeni in sorazmerni; pozdravlja predlagano pobudo za izboljšanje preglednosti in primerljivosti bančnih stroškov;

45. poziva Komisijo, naj v svoj program vključi bistvene pobude za finančne storitve (na primer enotno območje plačil v eurih in večjo pravno varnost glede vrednostnih papirjev), ki so zelo pomembne za enotni trg; poudarja, da razdrobljen plačilni sistem ovira čezmejno trgovino; poziva Komisijo, naj še naprej izboljšuje sistem SEPA, da bi tako opredelila osnovne plačilne storitve, ki bodo na voljo za vse kreditne kartice, kar bo povečalo preglednost transakcijskih stroškov in zmanjšalo medfranšizne provizije v EU;

46. poziva k pripravi ukrepov za oblikovanje ustreznega pravnega okvira za fundacije, vzajemne družbe in združenja, da se jim zagotovi evropski status in se prepreči pravna negotovost ter da se spodbujajo druga podjetja socialne ekonomije in drugi socialni projekti; pozdravlja namero Komisije o reviziji Uredbe (ES) št. 1435/2003 o statutu evropske zadruga in poziva, naj se kot del te revizije oblikuje resnično avtonomen status; poudarja, da je treba izboljšati čezmejni dostop za podjetja socialne ekonomije in kar najbolj povečati njihov podjetniški, socialni, kulturni in inovativni potencial na enotnem trgu;

Sreda, 6. april 2011

47. pozdravlja namero Komisije, da bo po potrebi upoštevala socialni učinek predlagane zakonodaje o enotnem trgu in s tem zagotovila politično odločanje na podlagi boljših informacij in dokazov; spodbuja Komisijo, naj predlaga niz kazalnikov, s katerimi bi lahko ocenili socialni učinek zakonodaje; meni, da je treba to oceno učinka obravnavati kot del enotne ocene, ki bo upoštevala vse pomembne učinke predloga (na primer finančne in okoljske ter vpliv na konkurenco, ustvarjanje delovnih mest in rast);

48. poziva Komisijo, naj v okviru oživitve bolj konkurenčnega enotnega trga, ki bo ustvarjal trajnostno rast z več in boljšimi delovnimi mesti zagotovi spoštovanje socialnih pravic; meni, da bi morala v ta namen vključiti v zakonodajo s področja enotnega trga sklicevanje na socialne politike in pravice, kadar je to glede na zaključke presoje socialnega učinka predlagane zakonodaje upravičeno; poleg tega poudarja, da je treba v zakonodaji s področja enotnega trga ustrezno upoštevati nova člena 8 in 9 Pogodbe o delovanju Evropske unije ter začetek veljave Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, ki Evropejcem zagotavlja veliko število državljskih, političnih, gospodarskih in socialnih pravic ter pravico, da se v skladu z nacionalnim pravom in praksami ter ob spoštovanju prava EU pogajajo za kolektivne pogodbe ter jih sklepajo in uveljavljajo;

49. pozdravlja namero Komisije, da bo pripravila zakonodajni predlog o hipotekarnih posojilih in se tako odzvala na sedanje pomanjkanje varstva potrošnikov, pravno negotovost, povezano s temi posojili, ter nezadostno primerljivost pogojev in možnosti, ki jih nudijo ponudniki hipotekarnih posojil, zagotovila stabilnost ekonomskega in finančnega sistema ter zmanjšala ovire, da bodo ponudniki hipotekarnih posojil lahko opravljali posle v drugi državi članici, državljani pa v njej dobili hipotekarno posojilo;

50. obžaluje, da kljub oprijemljivi naravi ukrepov v zvezi s cenami gostovanja in kljub visokim pričakovanjem državljanov na tem področju, ti ukrepi v sporočilu Komisije niso predvideni; poziva Komisijo, naj predlaga podaljšanje veljavne uredbe o gostovanju do junija 2015 in razširitev njenega področja uporabe z uvedbo zamejitve maloprodajnih cen gostovanja za podatkovne storitve; meni, da bi bilo treba to pobudo vključiti v področje uporabe akta za enotni trg, če želimo doseči cilje digitalne agende; poziva sektor telekomunikacij, naj spodbuja poslovni model, ki bo temeljil na pavšalnih pristojbinah gostovanja za prenos podatkov ter pošiljanje glasovnih in besedilnih sporočil v EU;

51. poziva Komisijo, naj nemudoma sprejme ukrepe za stabilizacijo finančnih trgov, naj zagotovi, da bodo ti trgi delovali v korist realnega gospodarstva, in naj oblikuje ustrezno urejen in nadzorovan enotni maloprodajni trg z dvojnimi ciljem: doseči visoko stopnjo zaščite potrošnikov ter zagotoviti finančno stabilnost, tako da se prepreči nastajanje „balonov“, zlasti nepremičninskih;

52. poziva Komisijo, naj opredeli in odpravi davčne ovire, s katerimi se še vedno srečujejo evropski državljani; poziva k odločnejšemu ukrepanju, da bi preprečili dvojne obdavčitve evropskih državljanov;

53. pozdravlja pobudo Komisije, da pripravi javno posvetovanje o upravljanju podjetij in izboljšanju preglednosti informacij o socialnih in okoljskih vprašanjih ter o spoštovanju človekovih pravic, ki jih zagotovijo podjetja, vendar poudarja, da so pomembni dodatni posebni ukrepi za spodbujanje smotrne in odgovorne plačne politike, ustrezno udeležbo žensk v upravnih in izvršilnih odborih, ovrednotenje dolgoročne zavezanosti delničarjev, spodbujanje posvetovanja z delavci ter delničarske sheme; zlasti poziva k spodbujanju delničarske sheme delavcev, krepitvi dolgoročne zavezanosti delničarjev in spodbujanju pravic do obveščanja in posvetovanja za delavce in njihove predstavnike, tudi pravice do sodelovanja na sejah vodstva; poudarja, da so večja preglednost, dobri odnosi z osebjem in proizvodni postopki, ki so v skladu s trajnostnim razvojem, tudi v interesu podjetij, njihovih lastnikov in vlagateljev vanje;

Sreda, 6. april 2011

54. je seznanjen s predlogom Komisije o pobudi za socialno podjetništvo in predlaga posvetovanje o tem projektu, kjer bi ocenili potencial tega ukrepa v smislu gospodarske rasti in ustvarjanja delovnih mest;

55. meni, da bi moral akt o enotnem trgu predlagati načine, kako lahko javni sektor podjetja bolje vključi v spodbujanje inovativnih rešitev za opravljanje javnih storitev; poziva Komisijo in države članice, na podlagi njihove zadevne pristojnosti, da zagotovijo, da so storitve splošnega gospodarskega pomena, vključno s socialnimi storitvami splošnega pomena, zavarovane v okviru univerzalnega dostopa, visoke kakovosti, dostopnosti in jasnih finančnih pravil, tako da javnim organom priskrbijo orodje za oceno kakovosti teh storitev; meni, da mora Komisija prevzeti sektorske pobude in uporabiti vse možnosti, ki so ji na voljo, na podlagi člena 14 in Protokola 26 Pogodbe o delovanju Evropske unije in v skladu z njimi, da se zagotovi, da bodo storitve splošnega gospodarskega pomena in socialne storitve splošnega pomena ponujene na primerni ravni, ob upoštevanju načela subsidiarnosti;

56. poziva Komisijo, naj olajša izvajanje pravil EU, tako da pojasni merila za skladnost državne pomoči in javnih naročil za socialne storitve splošnega pomena z notranjim trgov;

57. poziva, naj se sredstva iz strukturnih skladov in kohezijskega sklada uporabijo strateško in primerno ter naj se vseevropska omrežja razširijo, da bi razvili enotni trg;

58. posebej opozarja na dodano vrednost omrežja TEN-T, zlasti projektov, ki so naddržavni in zmanjšujejo ozka grla; poudarja, da omrežje TEN-T zagotavlja učinkovit okvir za pretok ljudi in blaga v EU, ter ugotavlja, da strategija Evropa 2020 priznava evropsko dodano vrednost pospeševanja projektov, ki so čezmejni, odpravljajo ozka grla in podpirajo intermodalna vozlišča (mesta, pristanišča, letališča, logistične platforme);

59. podpira zamisel glavne mreže prednostnih projektov, ki upoštevajo ta načela in bi morali biti zato najbolj upravičeni do sredstev EU, ter poziva, naj se naložbe v promet, ki jih podpira EU, uskladijo z drugimi projekti prometne infrastrukture, ki prejemajo sredstva EU iz drugih virov;

60. pozdravlja uvedbo resničnih pravic za potnike v zračnem, železniškem, pomorskem in avtobusnem prometu znotraj EU ter priznava, da so te pravice bistvene za zagotavljanje prostega pretoka oseb na enotnem trgu;

61. poziva k pregledu uveljavljanja teh pravic v letalskem sektorju, na podlagi katerega bi po potrebi oblikovali zakonodajne predloge za njihovo pojasnitev in utrditev, da bi zagotovili njihovo enotno uveljavljanje v celotni Evropski uniji in odpravili tveganje izkrivljanja konkurence na enotnem trgu pri posameznih vrstah prevoza in med njimi; poziva, naj ti predlogi zajemajo ustrezno varstvo potrošnikov na področjih, kot so paketno potovanje, bankroti in preveč zaračunane storitve;

62. poudarja, da obstoječi zakonodajni okvir, ki ureja pravice letalskih potnikov potrebuje boljše izvršilne ukrepe, da bodo lahko državljani, zlasti osebe z zmanjšano mobilnostjo, v celoti uveljavljali svoje pravice; poziva Komisijo, naj sprejme predlog za spremembo uredbe o pravicah letalskih potnikov, da bi okrepila varstvo potrošnikov, in pripravi sporočilo o pravicah potnikov pri vseh vrstah prevoza, čemur bodo sledili zakonodajni predlogi;

Sreda, 6. april 2011

63. poziva Komisijo, naj povzame dosedanje izkušnje na področju pravic potnikov, opredeli skupne vzorce med posameznimi vrstami prevoza in oblikuje splošne smernice politike v prihodnjih letih, pri čemer naj se zlasti osredotoči na to, kako povečati ozaveščenost potnikov o njihovih pravicah in kako jih uveljavljati;

64. poziva Komisijo, naj spodbuja uporabo novih tehnologij v učinkovitem, pametnem in trajnostnem prometnem sistemu, ki bo v pomoč potnikom, s podpiranjem enotnih vozovnic;

65. poudarja potrebo po dokončnem oblikovanju digitalnega enotnega trga in ugotavlja, da bodo njegove prednosti neposredno vplivale na vsakodnevno življenje Evropejcev; poziva k sprejetju ukrepov za spodbujanje e-zdravja in univerzalnega dostopa do širokopasovnih storitev po dostopnih cenah; pozdravlja predlog odločbe o uvedbi akcijskega programa radiofrekvenčnega spektra, zlasti o sprostitvi 800 MHz frekvenčnega pasu digitalne dividende do leta 2013, da bi omogočili rast trga brezžične širokopasovne povezave in zagotovili hiter dostop do interneta za vse državljane, zlasti za tiste, ki živijo v manj dostopnih območjih Evrope, kot so otoki, hribi, podeželje in redko poseljena območja;

66. poziva države članice, naj pregledajo predlog Komisije o izvajanju načela enakega obravnavanja oseb (KOM(2008)0426) ne samo s stališča stroškov, ampak tudi glede potencialnih koristi, ko ljudje, ki se prej niso počutili varni in zaščiteni na nekaterih področjih, začnejo dostopati do storitev na njih;

67. odločno podpira „25 ukrepov za izboljšanje vsakdanjega življenja državljanov EU“ iz poročila o državljanstvu EU iz leta 2010 (KOM(2010)0603), zlasti tiste, ki so povezani z večjo zaščito žrtev, osumljenцев in obtožencev;

68. pozdravlja direktivo o pravicah bolnikov pri čezmejnem zdravstvenem varstvu in poziva države članice, naj jo v celoti izvajajo;

Ključne prednostne naloge

69. poziva Komisijo, naj sprejme naslednji seznam predlogov kot ključne prednostne naloge Parlamenta:

— poziva Komisijo, naj sprejme ukrepe za večjo mobilnost evropskih državljanov, zlasti z objavo zelene knjige o priznavanju poklicnih kvalifikacij z oceno veljavnega okvira do septembra 2011, in po potrebi predlaga zakonodajno pobudo za reformo tega okvira leta 2012, hkrati pa naj oceni izvedljivost in dodano vrednost evropskih poklicnih izkaznic in potnih listov usposobljenosti v letu 2011 ter zagotovi pregled stanja na področju mobilnosti za merjenje mobilnosti v EU;

— poziva Komisijo, naj bo dejavnejša pri usklajevanju dejavnosti nadzora nad delovanjem nacionalnih organov za nadzor trga in carinskih organov, da bi izboljšala učinkovitost mejnega nadzora za blago, uvoženo iz tretjih držav, in naj v letu 2011 pripravi večletni akcijski načrt za učinkovit sistem za nadzorovanje evropskega trga za vse proizvode, pri tem pa naj državam članicam omogoči prožnost pri izpolnjevanju njihovih pravnih obveznosti;

— poziva Komisijo, naj predlaga podaljšanje veljavne uredbe o gostovanju do junija 2015 in razširitev njenega področja uporabe z uvedbo zamejitve maloprodajnih cen gostovanja za podatkovne storitve, da bi zmanjšali stroške gostovanja za posameznike in podjetja;

— poziva Komisijo, naj do junija 2011 predloži zakonodajni predlog o zagotovitvi dostopa do nekaterih osnovnih bančnih storitev ter izboljša preglednost in primerljivost bančnih stroškov do konca leta 2011;

Sreda, 6. april 2011

- poziva Komisijo, naj pripravi zakonodajni predlog za odpravo ovir, s katerimi se srečujejo mobilni delavci, da bi zagotovila polno prenosljivost pokojninskih pravic;

*

* *

70. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic.

Enotni trg za podjetja in rast

P7_TA(2011)0146

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. aprila 2011 o enotnem trgu za podjetja in rast (2010/2277(INI))

(2012/C 296 E/10)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „K aktu za enotni trg – Za visokokonkurenčno socialno tržno gospodarstvo: 50 predlogov za izboljšanje skupnega dela, poslovanja in izmenjav“ (KOM(2010)0608),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 20. maja 2010 o uresničitvi enotnega trga za potrošnike in državljane ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju poročila profesorja Maria Montija z dne 9. maja 2010 z naslovom „Nova strategija za enotni trg“,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Evropa 2020: Strategija za pametno, trajnostno in vključujočo rast“ (KOM(2010)2020),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Vodilna pobuda iz strategije Evropa 2020: Unija inovacij“ (KOM(2010)0546),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Pametna pravna ureditev v Evropski uniji“ (KOM(2010)0543),
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Evropska digitalna agenda“ (KOM(2010)0245),
- ob upoštevanju poročila o oceni dostopa malih in srednjih podjetij do trgov za javna naročila v EU ⁽²⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije o čezmejnem e-trgovanju med podjetji in potrošniki v EU (KOM(2009)0557),
- ob upoštevanju priporočila Komisije z dne 29. junija 2009 o ukrepih za izboljšanje delovanja enotnega trga ⁽³⁾,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Javna naročila za boljše okolje“ (KOM(2008)0400),

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0186.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/enterprise/policies/sme/business-environment/files/smes_access_to_public_procurement_final_report_2010_en.pdf

⁽³⁾ UL L 176, 7.7.2009, str. 17.

Sreda, 6. april 2011

- ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Najprej pomisli na male: Akt za mala podjetja za Evropo“ (KOM(2008)0394),
 - ob upoštevanju sporočila Komisije „Enotni trg za Evropo 21. stoletja“ (KOM(2007)0724) in delovnega dokumenta služb Komisije, ki je priložen temu sporočilu „Enotni trg: pregled dosežkov“ (SEC(2007)1521),
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Priložnosti, dostopnost in solidarnost: nova družbena vizija za Evropo 21. stoletja“ (KOM(2007)0726),
 - ob upoštevanju razlagalnega sporočila Komisije o uporabi zakonodaje Skupnosti v zvezi z javnimi naročili in koncesijami za institucionalizirana javno-zasebna partnerstva (C(2007)6661),
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z naslovom „Čas za višjo prestavo: Novo partnerstvo za rast in delovna mesta“ (KOM(2006)0030),
 - ob upoštevanju sklepov Sveta z dne 10. decembra 2010 o aktu o enotnem trgu,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 21. septembra 2010 o dokončnem oblikovanju notranjega trga za elektronsko poslovanje ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 18. maja 2010 o novostih na področju javnih naročil ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 9. marca 2010 o pregledu stanja notranjega trga ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 3. februarja 2009 o predkomercialnih naročilih: spodbujanje inovacij za zagotavljanje visokokakovostnih trajnostnih javnih storitev v Evropi ⁽⁴⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 30. novembra 2006 o času za višjo prestavo – ustvarjanje Evrope podjetništva in rasti ⁽⁵⁾,
 - ob upoštevanju zelene knjige Komisije o modernizaciji politike EU na področju javnih naročil (KOM(2011)0015),
 - ob upoštevanju člena 48 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za notranji trg in varstvo potrošnikov ter mnenj Odbora za mednarodno trgovino, Odbora za ekonomske in monetarne zadeve, Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve, Odbora za industrijo, raziskave in energetiko, Odbora za regionalni razvoj in Odbora za pravne zadeve (A7-0071/2011),
- A. ker je enotni trg, ki temelji na svobodni in pošteni konkurenci, temeljni cilj gospodarske reforme EU in ji omogoča pomembno konkurenčno prednost v svetovnem gospodarstvu,
- B. ker sta največji pridobitvi notranjega trga odprava ovir za mobilnost in uskladitev institucionalnih predpisov, kar spodbuja kulturno razumevanje, povezovanje, gospodarsko rast in evropsko solidarnost,

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0320.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0173.

⁽³⁾ UL C 349 E, 22.10.2010, str. 25.

⁽⁴⁾ UL C 67 E, 18.3.2010, str. 10.

⁽⁵⁾ UL C 316 E, 22.12.2006, str. 378.

Sreda, 6. april 2011

- C. ker je pomembno povečati zaupanje v enotni trg na vseh ravneh in odpraviti ovire za nova podjetja; ker velika upravna bremena odvrtaajo nove podjetnike,
- D. ker je pomembno, da akt o enotnem trgu ne bo samo vrsta medsebojno nepovezanih ukrepov in da bodo vsi predlogi skupaj prispevali k doseganju usklajenega cilja;
- E. ker drobitev trga vpliva na vsa podjetja, vendar so mala in srednja podjetja posebej izpostavljena težavam, ki jih povzročajo razdrobljenost,
- F. ker pogosto prevlada mnenje, da so imela doslej od enotnega trga največje koristi velika podjetja, čeprav so prav mala in srednja podjetja gonilo rasti EU,
- G. ker je pomanjkanje inovacij v EU glavni dejavnik nizke stopnje rasti v zadnjih letih; ker so inovacije na področju zelene tehnologije priložnost za uskladitev dolgoročne rasti in varstva okolja,
- H. ker mora enotni trg omogočiti razmere za premišljeno, vzdržno in vključujočo rast, da bi dosegli cilje strategije Evropa 2020; ker bi moral enotni trg postati boljše okolje za inovacije in raziskave podjetij v EU,
- I. ker je konkurenčna politika osrednje orodje za zagotovitev dinamičnega, učinkovitega in inovativnega notranjega trga EU in njene konkurenčnosti na svetovnem prizorišču,
- J. ker je tvegani kapital pomemben vir financiranja za nova inovativna podjetja; ker se skladi tveganega kapitala, ki želijo vlagati v različnih državah članicah EU, soočajo z ovirami,
- K. ker je za našo rast v prihodnosti bistven razvoj informacijske in komunikacijske tehnologije in njena širša uporaba v podjetjih EU,
- L. ker so e-trgovanje in e-storitve, tudi storitve e-vlade in e-zdravstva, na ravni EU še vedno premalo razvite,
- M. ker lahko poštni sektor ter spodbujanje medopravnosti in sodelovanja poštne sistemov in storitev pomembno vplivata na razvoj čezmejnega e-trgovanja,
- N. ker regulativne ovire za učinkovito izdajanje licenc za izkoriščanje avtorskih pravic povzročajo veliko razdrobljenost trga avdiovizualnih izdelkov, kar podjetjem v EU škoduje; ker bi imeli od oblikovanja resničnega enotnega trga avdiovizualnih izdelkov koristi tako podjetja kot potrošniki, če bodo le upoštevane temeljne pravice uporabnikov interneta,
- O. ker podjetja zaradi ponarejanja in piratstva manj zaupajo v e-trgovanje, pravila o varstvu pravic intelektualne lastnine pa so razdrobljena, kar omejuje inovacije na enotnem trgu,
- P. ker so lahko razlike v fiskalnih določbah močno ovirajo čezmejne transakcije; ker bi uskladitev nacionalnih davčnih politik, kot je v svojem poročilu predlagal Mario Monti, podjetjem in državljanom omogočila precejšnje dodano vrednost,

Sreda, 6. april 2011

- Q. ker imajo javna naročila pomembno vlogo pri spodbujanju gospodarske rasti in v EU prinašajo približno 17 % BDP; ker je delež čezmejnih javnih naročil glede na ves trg javnih naročil majhen, čeprav so za podjetja EU dobra poslovna priložnost; ker imajo mala in srednja podjetja še vedno omejen dostop do trgov javnih naročil,
- R. ker so storitve pomemben sektor za gospodarsko rast in zaposlovanje, enotni trg storitev pa je še vedno premalo razvit, zlasti zaradi vrzeli in težav, s katerimi se pri izvajanju direktive o storitvah soočajo države članice,

Uvod

1. pozdravlja sporočilo Komisije z naslovom „K aktu za enotni trg“; meni, da so vsa tri poglavja sporočila enako pomembna in medsebojno povezana ter jih je treba obravnavati skladno in ne ločevati različnih odprtih vprašanj;
2. zlasti poudarja zavezo Komisije v tem sporočilu za spodbujanje novih pristopov k trajnostnemu razvoju;
3. poziva Komisijo, naj izvede finančno revizijo prednostnih nalog v proračunu EU za naslednji finančni okvir ter naj da prednost projektom z evropsko dodano vrednostjo, ki lahko okrepijo konkurenčnost EU in njeno povezanost na področju raziskav, znanja in inovacij;
4. zlasti ob sedanji gospodarski in finančni krizi poudarja pomen enotnega trga za konkurenčnost podjetij EU in rast evropskih gospodarstev ter poziva Komisijo in države članice, naj zagotovijo dovolj sredstev za boljše izvajanje predpisov glede enotnega trga, ter pozdravlja celostni pristop v tem sporočilu; poudarja, da se različni ukrepi v Montijevev poročilu dopolnjujejo, njihova povezanost pa se v aktu za enotni trg ne odraža v celoti;
5. zato poziva Komisijo, naj predloži ambiciozen sveženj ukrepov, podprt z jasno in skladno strategijo za spodbujanje konkurenčnosti notranjega trga; poziva Komisijo, naj v duhu Montijevega poročila spodbuja liberalizacijo in konkurenco ter deluje za izboljšanje davčne in socialne konvergence;
6. poudarja, da je pomembno izboljšati gospodarsko upravljanje Evropske unije, da bi se za podjetja oblikovali gospodarske razmere, ki bi jim omogočile izkoristiti priložnosti na enotnem trgu ter rast in večjo konkurenčnost; poziva, naj se ta povezava v aktu o enotnem trgu izrecno navede; poziva Komisijo, naj posebno pozornost nameni posledicam, ki jih imajo za notranjo kohezijo enotnega trga naraščajoče ekonomske razlike med državami članicami EU;
7. poudarja, da je treba sprejeti ambiciozno evropsko industrijsko politiko, katere cilj bo okrepitev realnega gospodarstva in prehod k pametnejšemu in trajnejšemu gospodarstvu;
8. poudarja, da je zaradi povezovanja trgov vse pomembnejša zunanja razsežnost evropske strategije, ki obsega tudi mednarodno trgovino, zato bo lahko ustrezna zunanja strategija resnično koristna za vzdržno rast, delovna mesta in krepitev enotnega trga za podjetja v skladu s cilji strategije Evropa 2020; poudarja, da je treba trgovinsko politiko EU preoblikovati, da bo postala pravi nosilec trajnostnega razvoja, pa tudi odpiranja več in boljših delovnih mest; poziva Komisijo, naj oblikuje trgovinsko politiko, skladno z močno industrijsko politiko, ki bo ustvarjala delovna mesta;

Sreda, 6. april 2011

9. ugotavlja, da se politiki Evropske unije za enotni trg in regionalni razvoj zelo dopolnjujeta, in poudarja, da sta napredek na področju notranjega trga in nadaljnji razvoj regij Unije medsebojno pogojena, saj skupaj ustvarjata Evropo, ki bo povezana in konkurenčna; pozdravlja predloge Komisije za poglobitev enotnega trga; poudarja, da je dejanski in učinkovit dostop do trga za vse regije EU nujen za prost pretok oseb, blaga, kapitala in storitev, s tem pa tudi za trden in dinamičen notranji trg; pri tem poudarja, da ima regionalna politika Unije bistveno vlogo pri razvoju infrastrukture ter pri gospodarsko in socialno skladnem in uravnoteženem razvoju regij;

Splošna ocena

Inovativen enotni trg

10. poziva Komisijo, naj v sodelovanju z zadevnimi zainteresiranimi stranmi sprejme skladno in uravnoteženo strategijo, da bi spodbujala inovacije, podpirala inovativna podjetja, kar je najboljši način za nagrajevanje ustvarjanja, ter zaščitila temeljne pravice, na primer pravico do zasebnosti in varstva osebnih podatkov;

11. močno podpira oblikovanje malim in srednjim podjetjem prijaznega patenta EU in enotnega sistema za reševanje patentnih sporov, da bi enotni trg postal vodilno okolje za inovacije in da bi povečal evropsko konkurenčnost; poudarja, da je prevajanje v številne jezike dodatno stroškovno breme in da ovira inovacije na enotnem trgu ter da bi bilo treba čim prej doseči kompromisno rešitev glede jezikovnih vidikov;

12. podpira uvedbo evropskih projektih obveznic, s čimer bi podprli dolgoročne inovacije in ustvarjanje novih delovnih mest na enotnem trgu, financirali izvajanje velikih čezmejnih infrastrukturnih projektov, zlasti na področju energije, prometa in telekomunikacij, ter podprli preobrazbo gospodarstev v okolju prijaznejša; poudarja, da so potrebne ustrezne strukture za obvladovanje tveganj in popolno razkritje vseh morebitnih obveznosti;

13. poudarja, da je za večjo neodvisnost pri oskrbi z energijo pomemben popolnoma delujoč notranji energetske trg; meni, da bi to lahko dosegli z regionalnimi grozdi, pa tudi z diverzifikacijo energetskih poti in virov; poudarja, da je treba okrepiti vzhodnoevropsko infrastrukturo in jo uskladiti z infrastrukturo zahodnoevropskih držav članic; poudarja, da bi moral notranji energetske trg pripomoči k ohranjanju dostopnih cen energije za potrošnike in podjetja; je prepričan, da je za uresničitev podnebnih in energetskih ciljev EU potreben nov pristop, in sicer z uporabo ustreznih minimalnih stopenj za dajatve na izpuste CO₂ in energetske vsebnosti; poudarja, da so potrebni dodatni načrti za energetske učinkovitost in ukrepi za znatno povečanje energetskega prihranka; poudarja, da je treba promovirati pametna omrežja in obnovljive vire energije ter spodbujati lokalne in regionalne organe, da bodo v svojih načrtih za energetske učinkovitost in okoljskih načrtih izkoristili informacijsko in komunikacijsko tehnologijo; poziva Komisijo, naj skrbno spremlja izvajanje direktiv o energetskega označevanju, okoljski zasnovi izdelkov, prometu, stavbah in infrastrukturi, da bi zagotovila in izvajala skupen evropski okvirni pristop;

14. pozdravlja pobudo o ekološkem odtisu proizvodov in poziva Komisijo, naj hitro oblikuje resnično skupen sistem ocenjevanja in označevanja;

15. poziva Komisijo, naj spodbuja čezmejna vlaganja in oblikuje okvir za lažje in učinkovitejše vlaganje skladov tveganega kapitala na notranjem trgu, obenem pa naj zaščiti vlagatelje ter omogoči spodbude, da bi ti skladi vlagali v trajnostne projekte, zato da bi se začeli uresničevati ambiciozni cilji strategije Evropa 2020; poziva Komisijo, naj preuči možnosti za oblikovanje evropskega sklada tveganega kapitala, ki bi bil zmožen vlagati v zgodnje „potrjevanje koncepta“ in razvoj podjetij pred stopnjo komercialnih naložb; poziva Komisijo, naj vsako leto pripravi oceno o potrebah po javnih in zasebnih naložbah in o tem, kako se te potrebe v njenih predlogih uresničujejo oziroma kako bi jih lahko izpolnili;

Sreda, 6. april 2011

16. priznava pomen javnih naročil, zlasti predkomercialnih, in njihovo vlogo pri spodbujanju inovacij na enotnem trgu; spodbuja države članice, naj uporabijo predkomercialna javna naročila, da bi novim trgom vile odločilnega začetnega zagona za inovativne in zelene tehnologije, ob tem pa izboljšale kakovost in učinkovitost javnih storitev; poziva Komisijo in države članice, naj javne organe bolje obveščajo o možnostih predkomercialnih javnih naročil; poziva Komisijo, naj preuči možnosti za olajšanje čezmejnih skupnih javnih naročil;

17. odločno poziva države članice, naj povečajo prizadevanja za združevanje inovativnih sredstev z vzpostavitvijo inovacijskih grozdov ter z ukrepi za sodelovanje malih in srednjih podjetij v raziskovalnih programih EU; poudarja, da je treba rezultate znanstvenih raziskav in inovacij razširjati in omogočiti njihovo čezmejno uporabo;

Digitalni enotni trg

18. pozdravlja predlog Komisije za pregled direktive o elektronskih podpisih, da bi vzpostavili pravni okvir za čezmejno priznavanje in medopravilnost varnih sistemov za e-avtentifikacijo; poudarja, da je treba po vsej EU vzajemno priznati e-identifikacijo in e-avtentifikacijo, ter poziva Komisijo, naj v zvezi s tem obravnava zlasti težave glede diskriminacije uporabnikov storitev zaradi državljanstva ali kraja bivanja;

19. meni, da mora biti poudarek bele knjige o prometni politiki na predlogih za izboljšanje trajnostnih načinov prevoza, vključno z večmodalnostjo; poudarja, kako pomemben je predlagani sveženj ukrepov za e-mobilnost, namenjen uporabi novih tehnologij, da bi podprli učinkovit in trajnosten prometni sistem, zlasti z uporabo enotnega sistema vozovnic; poziva države članice, naj hitro začnejo izvajati direktivo o inteligentnih prevoznih sistemih;

20. poziva Komisijo in države članice, naj sprejmejo ustrezne ukrepe za povečanje zaupanja podjetij in državljanov v e-trgovanje, in sicer z zagotovitvijo visoke ravni varstva potrošnikov na tem področju; poudarja, da bi to lahko dosegli s poglobljeno oceno direktive o potrošniških pravicah in oceno učinka za vse možnosti politike, navedene v zeleni knjigi o evropskem pogodbenem pravu; poudarja, da bi bili ukrepi za spodbujanje e-trgovanja po EU tudi poenostavitev čezmejne registracije domen za spletna podjetja, izboljšanje varnih sistemov za elektronsko plačevanje in olajšanje čezmejne izterjave dolgov;

21. poudarja, da je nujno treba prilagoditi standardizacijsko politiko v informacijski in komunikacijski tehnologiji EU razvoju na trgu in v politiki, da bi začeli uresničevati cilje evropske politike, za katere je potrebna medobratovalnost;

22. poudarja, da je treba premagati obstoječe ovire za čezmejno e-trgovanje v EU; poudarja, da je potrebna dejavna politika, ki bo omogočila javnosti in podjetjem, da bodo lahko v celoti izkoristili to orodje, ki jim lahko zagotovi kakovostne izdelke in storitve po konkurenčnih cenah; meni, da je to v sedanji gospodarski krizi bistveno in bi znatno prispevalo k dokončanju enotnega trga kot sredstva za boj proti vse večji neenakosti in za varstvo ranljivih potrošnikov, ki živijo na odročnih območjih ali so manj mobilni, ter skupin z nizkimi dohodki ter malih in srednjih podjetij, za katere je vključitev v svet e-trgovanja še posebej pomembna;

23. poudarja, da lahko regije EU veliko pomagajo Komisiji pri ustvarjanju digitalnega enotnega trga; v zvezi s tem poudarja, da bi bilo treba več pomena pripisati uporabi sredstev, ki so na voljo regijam EU za premoščanje njihovega šibkejšega razvoja na področju e-trgovanja in e-storitev, ki bi lahko bili v regijah ploden vir prihodnje rasti;

Sreda, 6. april 2011

24. meni, da je treba malim in srednjim podjetjem omogočiti široko uporabo e-trgovanja v Evropi; obžaluje, da Komisija do leta 2012 še ne bo predstavila predloga za evropski sistem za reševanje sporov v zvezi z elektronskimi transakcijami, torej že dvanajst let po tem, ko je Parlament pozval k temu (septembra 2000 ⁽¹⁾);

25. odločno poziva države članice, naj v celoti izvajajo tretjo direktivo o poštnih storitvah (2008/6/ES); poudarja, da je treba zagotoviti univerzalni dostop do visokokakovostnih poštnih storitev, preprečiti socialni damping in uveljaviti medobratovalnost med poštnimi sistemi in storitvami, da bi omogočili učinkovito distribucijo in sledenje spletnim nakupom, kar bo povečalo zaupanje potrošnikov glede čezmejnih spletnih nakupov;

26. poudarja, da je treba vzpostaviti enotni trg za spletne avdiovizualne izdelke z uveljavitvijo odprtih informacijsko-komunikacijskih standardov ter podpreti inovacije in ustvarjalnost z učinkovitim upravljanjem avtorskih pravic, vključno z vseevropskim sistemom licenc, zato da bi državljanom omogočili širši in pravičnejši dostop do kulturnih storitev in dobrin, ob tem pa imetnikom pravic zagotovili ustrezno plačilo za njihove ustvarjalne izdelke in internetnim uporabnikom spoštovanje njihovih temeljnih pravic; poudarja, da je treba zblížati zakonodajo o spletnih pravicah intelektualne lastnine z veljavno nespletno tovrstno zakonodajo, zlasti o blagovnih znamkah, da bi potrošniki in podjetja bolj zaupali e-trgovanju;

27. poudarja, da je treba okrepiti boj proti spletnemu piratstvu, da bi zaščitili pravice ustvarjalcev, ob tem pa spoštovati temeljne pravice potrošnikov; poudarja, da je treba organe in državljane ustrezno informirati o posledicah ponarejanja in piratstva; pozdravlja pobudo, ki jo je objavila Komisija in je namenjena boju proti piratstvu blagovnih znamk in izdelkov, zlasti pa zakonodajne predloge, ki bodo predloženi leta 2011 in bodo namenjeni prilagoditvi pravnega okvira novim izzivom interneta in okrepitvi ukrepov carinskih organov na tem področju; ugotavlja, da bi bila lahko v zvezi s tem dosežena sinergija tudi s prihodnjim akcijskim načrtom za okrepitev nadzora evropskega trga;

28. poudarja tudi, da je treba varstvo in uveljavljanje pravic intelektualne lastnine razvijati na podlagi širšega pristopa, upošteva pravice in potrebe potrošnikov in državljanov EU, vendar ne bo v nasprotju z drugimi notranjimi in zunanjimi politikami EU, kot so spodbujanje informacijske družbe, podpiranje izobraževanja, zdravstvenega varstva in razvoja v tretjih državah ter spodbujanje biotske in kulturne raznovrstnosti na mednarodni ravni;

Podjetjem prijazen enotni trg

29. poudarja, da je treba za trajnosten notranji trg učinkovito izvajati in dokončati sveženj o finančnem nadzoru; poziva Komisijo, naj pripravi oceno, s katero bo zagotovila, da se bo izvajal po vsej EU in da bo vsako leto objavljena korelacijska tabela; v ta namen je treba spodbujati najboljše prakse med nadzornimi subjekti na nacionalni ravni in ravni EU;

30. poziva Komisijo, naj izboljša dostop malih in srednjih podjetij do kapitalskih trgov z racionalizacijo obveščanja o možnostih financiranja, na primer v okviru programa za konkurenčnost in inovacije, Evropske investicijske banke ali Evropskega investicijskega sklada, ter z olajšanjem, pospešitvijo in birokratsko poenostavitvijo postopkov financiranja; v ta namen priporoča celovitejši pristop k dodeljevanju sredstev, zlasti v podporo prehajanju v bolj trajnostno gospodarstvo;

31. meni, da pluralistična struktura evropskega bančnega trga najboljše izpolnjuje različne finančne potrebe malih in srednjih podjetij ter da raznolikost pravnih modelov in poslovnih ciljev izboljšuje dostop do financiranja;

⁽¹⁾ (UL C 146, 17.5.2001, str. 101.

Sreda, 6. april 2011

32. poudarja, kako pomembna so mikro, mala in srednja podjetja v evropskem gospodarstvu; zato vztraja, da je treba dobro uresničevati načelo „najprej pomisli na male“, ki ga uveljavlja akt za mala podjetja, in podpira ukrepe Komisije za odpravo nepotrebnih upravnih bremen za ta mala in srednja podjetja; predlaga, naj se podpirajo mala in srednja podjetja s posebnim potencialom za rast, visokimi plačami in dobrimi delovnimi razmerami, ter poziva k diferenciaciji znotraj akta za mala podjetja, da bi ga bilo mogoče uskladiti s strategijo Evropa 2020;
33. opozarja, da so lokalna podjetja pomembna za socialne vezi, zaposlovanje in dinamiko na prikrajšanih območjih, zlasti v mestnih okrožjih v težavah ali na redko poseljenih območjih; poziva, naj se jim v okviru regionalne politike Unije nameni ustrezna podpora;
34. poudarja, da je treba okrepiti zmogljivosti malih in srednjih podjetij za načrtovanje projektov in pripravo predlogov, med drugim s tehnično pomočjo in ustreznimi izobraževalnimi programi;
35. poziva k sprejetju statuta evropske zasebne družbe, ki bo olajšal ustanavljanje in čezmejno delovanje malih in srednjih podjetij na enotnem trgu;
36. meni, da bodo vlagatelji lastniškega kapitala bolj motivirani za financiranje malih in mikro podjetij v zagonski fazi, če bo na voljo več učinkovitih izstopnih poti prek nacionalnih ali vseevropskih borz rastočih delnic, ki za zdaj še ne delujejo ustrezno;
37. poziva vse države članice, naj v celoti izvajajo blagovni sveženj;
38. poudarja pomen medsebojno povezanih poslovnih registrov in poziva Komisijo, naj razvije jasen pravni okvir, ki bo zagotavljal, da bodo informacije v teh registrih popolne in pravilne;
39. priznava pomembni prispevek maloprodajnega sektorja k rasti in ustvarjanju delovnih mest; poziva Evropsko komisijo, naj v akt za enotni trg vključi predlog evropskega akcijskega načrta za maloprodajni sektor, ki bo opredeljeval in obravnaval številne izzive, s katerimi se srečujejo prodajalci na drobno in dobavitelji na enotnem trgu; meni, da mora akcijski načrt temeljiti na ugotovitvah dela, ki ga opravlja Evropski parlament na področju učinkovitejšega in pravičnejšega maloprodajnega trga;
40. poudarja, da je pomembno odpraviti davčne, upravne in pravne ovire za opravljanje čezmejnih dejavnosti; meni, da je potrebna jasnejša ureditev DDV in obveznosti poročanja za podjetja, da bi spodbudili trajnostne vzorce proizvodnje in potrošnje, omejili stroške prilagajanja, preprečili goljufije z DDV in povečali konkurenčnost podjetij iz EU;
41. pozdravlja namero Komisije, da bo objavila zeleno knjigo o upravljanju podjetij in začela javno posvetovanje glede informacij o socialnih in okoljskih vidikih ter vidikih človekovih pravic pri vlaganjih podjetij; poziva Komisijo, naj pripravi konkretne predloge o zasebnih naložbah, da bi ustvarila učinkovite spodbude za dolgoročne, trajnostne in etične naložbe, bolje uskladila davčne politike za podjetja ter spodbudila družbeno odgovornost podjetij;
42. pozdravlja revizijo direktive o obdavčitvi energije, da bi bolje odražala cilje v zvezi s podnebnimi spremembami, pod pogojem, da se davčno breme ne bi po krivem prevalilo na ranljive potrošnike;
43. z navdušenjem pozdravlja pobudo Komisije za direktivo o oblikovanju skupne konsolidirane davčne osnove za podjetja in poudarja, da bi s tem zmanjšali izogibanje davkom in davčne utaje ter izboljšali preglednost in primerljivost davčnih stopenj od dobička pravnih oseb, s tem pa zmanjšali ovire za opravljanje čezmejnih dejavnosti;

Sreda, 6. april 2011

44. poziva Komisijo, naj poskrbi, da bodo postopki za oddajo javnih naročil učinkovitejši in manj birokratski, s čimer bi podjetja v EU spodbudila k sodelovanju v čezmejnih javnih naročilih; poudarja, da je potrebno nadaljnje poenostavljanje pri lokalnih in regionalnih organih, da bi izboljšali dostop malih in srednjih podjetij do javnih naročil; poziva Komisijo, naj priskrbi podatke o stopnji odprtosti javnega naročanja ter naj zagotovi recipročnost z drugimi gospodarsko razvitimi državami in največjimi gospodarstvi v vzponu; poziva Komisijo, naj preuči nove možnosti za izboljšanje dostopa evropskih podjetij do trga javnih naročil zunaj EU, da bi zagotovila enake konkurenčne pogoje za evropska in tuja podjetja, ki se potegujejo za pridobitev javnih naročil;

45. na splošno predlaga, naj se v prihodnje trgovinske sporazume, o katerih se pogaja Unija, vključi poglavje o trajnostnem razvoju, ki bo temeljilo na načelih družbene odgovornosti podjetij, kot je opredeljeno v posodobljenih smernicah Organizacije za sodelovanje in razvoj (OECD) za multinacionalne družbe iz leta 2010;

46. poziva Komisijo, naj doseže večjo usklajenost med ukrepi v zvezi z malimi in srednjimi podjetji na nacionalni in mednarodni ravni ter naj opredeljuje in spodbuja mala in srednja podjetja s trgovinskim potencialom; meni, da bi morale države članice storiti več, da bi mala in srednja podjetja spodbudile k uporabi obstoječih pobud in orodij, denimo podatkovne zbirke o dostopu na trge in službo za pomoč izvoznikom;

47. meni, da mora Komisija povečati svoja prizadevanja za olajšanje čezmejnega bančništva z odpravo vseh obstoječih ovir za uporabo konkurenčnih sistemov obračuna in poravnave ter z izvajanjem skupnih predpisov za trgovanje;

48. meni, da bi Komisija morala finančno podpreti evropsko borzo znanj in veščin, da bodo lahko mala in srednja podjetja izkoristila znanja in veščine, ki so na voljo v večjih podjetjih, s čimer bo spodbudila sinergije in mentorstvo;

49. poziva Komisijo, naj pripravi predloge za ponoven pregled direktiv o računovodskih pravilih, da bi odpravili drago in neučinkovito prekomerno zakonsko urejanje, predvsem za mala in srednja podjetja, zato da bi bolje izkoristili njihovo konkurenčnost in potencial za rast;

Enotni trg za storitve

50. poudarja, da je treba v celoti in pravilno izvajati direktive o storitvah, vključno z vzpostavitvijo v celoti delujočih enotnih kontaktnih točk, ki bi omogočale elektronsko izvedbo postopkov in formalnosti, kar lahko podjetjem bistveno zmanjša operativne stroške in okrepi enotni trg za storitve; poziva Komisijo in države članice, naj sodelujejo in pospešijo razvoj enotnega trga za storitve na podlagi procesa vzajemnega vrednotenja; odločno poziva Komisijo, naj se posebej osredotoči na oblikovanje enotnega trga za spletne storitve;

51. poziva Komisijo, naj spodbuja razvoj sektorja poslovnih storitev in sprejme potrebne regulativne ukrepe, da bi zlasti mala in srednja podjetja zaščitila pred nelojalno trgovinsko prakso večjih podjetij v maloprodajnem sektorju; poziva Komisijo, naj v sodelovanju z zainteresiranimi stranmi opredeli očitno nepravilne poslovne prakse v dobavni verigi ter predlaga nadaljnje ukrepanje za preprečitev tovrstnega ravnanja, ustrezno upošteva konkurenco in pogodbene svobode; želi opomniti na svojo resolucijo z dne 16. decembra 2008 o zavajajočih podjetjih za imeniške storitve⁽¹⁾ in ponovno poziva Komisijo, naj pripravi predlog za preprečevanje goljufivega ravnanja na tem področju;

52. meni, da bi morali vsi zakonodajni predlogi o koncesijah za storitve zagotoviti pravni okvir, ki bi v vsej EU omogočal preglednost, učinkovito pravno zaščito za ponudnike in naročnike Evropske unije; poziva Komisijo, naj zakonske akte za to področje predlaga le, če se splošna načela iz Pogodbe o delovanju Evropske unije (prepoved diskriminacije, načelo enake obravnave in preglednosti) pri koncesijah za storitve v praksi ne izvajajo v ustrezni meri;

⁽¹⁾ UL C 45, 23.2.2010, str. 17.

Sreda, 6. april 2011

53. pozdravlja namero Komisije, da bo predlagala zakonodajno reformo standardizacijskega okvira, tako da bo zajel tudi storitve; poudarja, da bi morala standardizacija storitev prispevati k dokončanju enotnega trga, če je to smiselno, predvsem pa mora v celoti upoštevati potrebe malih in srednjih podjetij; priznava vlogo standardov za proizvode za delovanje evropskega notranjega trga in meni, da so osrednje orodje za spodbujanje trajnega in visokokakovostnega blaga in storitev za potrošnike in podjetja; poziva k ukrepom, ki bodo spodbujali preglednost, manjše stroške in boljšo udeležbo zainteresiranih strani;

54. poudarja pomen „pametne specializacije“ regij za spodbuditev regionalne konkurenčnosti; meni, da lahko enotni trg EU kot celota uspeva le ob sodelovanju vseh udeležencev in vseh regij – tudi malih in srednjih podjetij v vseh sektorjih, javnega sektorja, socialnega gospodarstva in celo državljanov –, in je stališča, da je treba pritegniti ne le nekaj visokotehnoloških področij, ampak vse regije v Evropi in vse države članice, pri čemer bi se morala vsaka osredotočiti na svoje prednosti („pametna specializacija“) v okviru Evrope;

55. poudarja pomen zunanje razsežnosti notranjega trga, zlasti regulativnega sodelovanja z glavnimi trgovinskimi partnerji, bodisi na dvostranski bodisi na večstranski ravni, da bi spodbujali približevanje pravne ureditve, enakovrednost ureditev tretjih držav in večje sprejemanje mednarodnih standardov; spodbuja Komisijo, naj preuči obstoječe sporazume s tretjimi stranmi, ki razširjajo elemente notranjega trga prek njegovih meja, glede učinkovitosti pri zagotavljanju pravne varnosti morebitnim upravičencem;

Ključne prednostne naloge

Oblikovanje patenta EU in enotnega sistema za reševanje sporov

56. poudarja, da sta oblikovanje patenta Evropske unije in poenotenega sistema za reševanje sporov ter izboljšani sistem za upravljanje avtorskih pravic nujno potrebna za spodbujanje inovativnosti in ustvarjalnosti na enotnem trgu;

Inovativno financiranje

57. poziva Komisijo in države članice, naj ustrezno upoštevajo pomembnost inovacij za močno, vzdržno rast in ustvarjanje novih delovnih mest z zagotovitvijo ustreznega financiranja inovacij, namreč z uvedbo projektnih obveznic EU, predvsem na področju energije, prometa in telekomunikacij, tako da bodo podpirale ekološko preobrazbo gospodarstev, in z zakonodajnim okvirom, ki bo spodbujal sklade tvegane kapitala v učinkovito vlaganje v vsej EU; poudarja, da bi dolgoročno vlaganje v inovativne sektorje, ki ustvarjajo delovna mesta, zagotovili z ustreznimi spodbudami (predloga 15 in 16 iz akta za enotni trg);

Spodbuditev e-trgovanja

58. poziva Komisijo, naj sprejme vse potrebne ukrepe za spodbuditev podjetij in potrošnikov k e-trgovanju in poživitev njegovega razvoja na enotnem trgu; poudarja, da sta za ta cilj odločilnega pomena akcijski načrt za boj proti ponarejanju in piratstvu ter okvirna direktiva o upravljanju avtorskih pravic (predlogi 2, 3, in 5 iz akta za enotni trg);

Boljša udeležba malih in srednjih podjetij na enotnem trgu

59. poudarja, da je potrebno nadaljnje ukrepanje, če naj enotni trg postane ugodnejše okolje za mala in srednja podjetja; meni, da bi moralo tovrstno ukrepanje zajemati boljši dostop malih in srednjih podjetij do kapitalskih trgov in odpravo upravnih in davčnih ovir za njihove čezmejne dejavnosti, tako da bi sprejeli jasnejši okvir za DDV in skupno konsolidirano davčno osnovo za podjetja ter da bi napravili postopke prožnejše in manj birokratske (predlogi 12, 17, 19 in 20 iz akta za enotni trg);

Sreda, 6. april 2011

Racionalizacija postopkov javnega naročanja

60. poziva Komisijo, naj pregleda zakonodajo o javnih naročilih ter javno-zasebnih partnerstvih, tako da bo spodbujala premišljeno, trajnostno in vključujočo rast na enotnem trgu ter čezmejna javna naročila; poudarja, da je potreben jasnejši okvir, ki bo izvajalcem in javnim naročnikom zagotavljal pravno varnost; močno spodbuja države članice, naj uporabljajo predkomercialna javna naročila za krepitev trga za inovativne in zelene tehnologije; vztraja, da je treba na področju javnih naročil zagotoviti recipročnost z drugimi gospodarsko razvitimi državami in gospodarstvi v vzponu (predloga 17 in 24 iz akta za enotni trg);

*

* *

61. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic.

Četrtek, 7. april 2011

Razmere v Siriji, Bahrajnu in Jemnu

P7_TA(2011)0148

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. aprila 2011 o razmerah v Siriji, Bahrajnu in Jemnu

(2012/C 296 E/11)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o Siriji in Jemnu,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 24. marca 2011 o odnosih Evropske unije s Svetom za sodelovanje v Zalivu ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 26. oktobra 2006 o priporočilu Evropskega parlamenta Svetu o sklenitvi Euro-sredozemskega pridružitvenega sporazuma med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter Sirsko arabsko republiko na drugi strani ⁽²⁾,
- ob upoštevanju izjave predsednika Evropskega parlamenta Jerzyja Buzka o smrtonosnem napadu na protestnike v Siriji 23. marca 2011,
- ob upoštevanju Splošne deklaracije o človekovih pravicah iz leta 1948,
- ob upoštevanju Mednarodnega pakta o državljskih in političnih pravicah iz leta 1966, ki so ga podpisali tudi Bahrajn, Sirija in Jemen,
- ob upoštevanju Konvencije Združenih narodov proti mučenju in drugemu krutemu, nečloveškemu in ponižujočemu ravnanju ali kaznovanju iz leta 1975, ki so jo podpisali tudi Bahrajn, Sirija in Jemen,
- ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta z dne 24. in 25. marca 2011,
- ob upoštevanju sklepov Sveta o Bahrajnu in Jemnu z dne 21. marca 2011,
- ob upoštevanju izjav visoke predstavnice Unije/podpredsednice Komisije o Bahrajnu z dne 10., 15. in 17. marca 2011, o Siriji z dne 18., 22., 24. in 26. marca 2011 ter o Jemnu z dne 10., 12. in 18. marca 2011 ter 5. aprila 2011,
- ob upoštevanju skupnega sporočila visoke predstavnice in Komisije o partnerstvu za demokracijo in skupno blaginjo z državami južnega Sredozemlja z dne 8. marca 2011,
- ob upoštevanju smernic EU o zagovornikih človekovih pravic iz leta 2004, posodobljenih leta 2008,
- ob upoštevanju člena 110(4) Poslovnika,

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0109.

⁽²⁾ UL C 313 E, 20.12.2006, str. 436.

Četrtek, 7. april 2011

- A. ker so v Bahrajnu, Siriji in Jemnu, podobno kot prej v drugih arabskih državah, protestniki izrazili legitimne demokratične težnje in močno željo ljudstva po političnih, gospodarskih in socialnih reformah, s katerimi bi dosegli resnično demokracijo, se borili proti korupciji in nepotizmu ter zagotovili spoštovanje pravne države, človekovih pravic in temeljnih svoboščin, zmanjšali socialne neenakosti in ustvarili boljše gospodarske in socialne razmere,
- B. ker so se zadevne vlade odzvale s povečanjem nasilnega zatiranja, tako da so razglasile izredne razmere in sprejele zakone o boju proti terorizmu, da bi upravičile resne zločine, vključno z izvensodnimi uboji, ugrabitvami in izginotji, s samovoljnimi odvzemi prostosti, z mučenjem in nepoštenimi sojenji,
- C. ker so varnostne sile v Bahrajnu, Siriji in Jemnu prekomerno uporabile silo nad protestniki, kar je povzročilo izgubo življenj, resne poškodbe in aretacije, s čimer te države kršijo Mednarodni pakt o političnih in državljanskih pravicah, ki so ga podpisale,
- D. ker so se demonstracije v Siriji začele v mestu Deraa na jugu države ter se nato razširile po državi; ker so sirske oblasti v Damasku in drugih mestih zatrle demonstracije z uporabo pravih nabojev, s katerimi so razgnale mirna zborovanja, odvzele prostost stotinam civilistov ter mobilizirale protestnike, ki podpirajo režim; ker je sirska vlada 29. marca 2011 odstopila in je bil za oblikovanje nove vlade imenovan Adel Safar; ker govor predsednika Bašarja al Asada v sirskega parlamentu 30. marca 2011 ni izpolnil pričakovanj in upov o pomembnih reformah,
- E. ker v Siriji od leta 1963 velja zakon o izrednih razmerah; ker ta državljanke dejansko omejuje pri izvrševanju njihovih državljanskih in političnih pravic, hkrati pa zagotavlja stalen nadzor oblasti nad pravnim sistemom,
- F. ker je sirska vlada podala številne javne izjave, s katerimi se je zavezala svobodi izražanja in političnega udejstvovanja (ukinitvi zakona o izrednih razmerah, odpravi člena 8 sirske ustave, ki določa da stranka Ba'ath vodi državo in družbo, ter rešitvi problema, ki ga je povzročil popis leta 1962 v upravni enoti al Hasaka, kjer so tisoče Kurdov odvzeli potni list in jih registrirali kot tujce), vendar pri teh vprašanjih ni dosegla vidnega napredka; ker je bil znan sirskega borec za človekove pravice in vladni kritik Haitam al Maleh marca 2011 izpuščen na prostost in je pozval mednarodno skupnost, naj sirskega režim prisili v spoštovanje mednarodnih obveznosti na področju človekovih pravic,
- G. ker pridružitveni sporazum med Evropsko skupnostjo in njenimi državami članicami na eni strani ter Sirske arabske republiko na drugi strani še ni bil podpisan; ker se s podpisom tega sporazuma na zahtevo Sirije odlašajo že od oktobra 2009; ker je spoštovanje človekovih pravic in temeljnih svoboščin bistveni del tega sporazuma,
- H. ker so se demonstracije v Bahrajnu začele 14. februarja 2011, protestniki pa so pozivali k političnim reformam, kot sta ustavna monarhija in izvoljena vlada, ter k odpravi korupcije in marginalizacije šiitov, ki predstavljajo več kot 60 % prebivalstva; ker so razmere v Bahrajnu še naprej napete in ker naj bi bilo v zadnjem tednu pogrešanih 50 do 100 ljudi; ker so glede na poročila v Bahrajnu priprli zdravstveno osebje, zagovornike človekovih pravic in politične aktiviste, bolnišnice pa so zasedle varnostne sile,
- I. ker so bile v Bahrajnu na zahtevo bahrajnske vlade uporabljene varnostne sile Sveta za sodelovanje v Zalivu iz Savdske Arabije, Združenih arabskih emiratov in Kuvajta,

Četrtek, 7. april 2011

- J. ker milijoni državljani v Jemnu že od januarja 2011 večinoma mirno protestirajo in je bilo domnevno ubitih že skoraj sto ljudi, to naj bi večinoma zakrivile varnostne sile, ki so uporabile pravo strelivo za streljanje na množice, na stotine ljudi pa je bilo ranjenih; ker so varnostne sile v Jemnu ovirale reševalna vozila, ki so v bolnišnice vozila ranjene protivladne protestnike,
- K. ker je jemenski predsednik Ali Abdula Sale, ki državi vlada 32 let, obljubil, da bo odstopil; ker pa predsednik doslej ni resno ukrepal, da bi izpolnil svoje obljube o miroljubnem demokratičnem prehodu,
- L. ker so se člani Sveta za sodelovanje v Zalivu odločili povabiti predstavnike jemenske vlade in opozicije na pogovore v Riad, da bi odpravili zastoj pri nekaterih specifičnih vprašanjih,
- M. ker je Jemen najrevnejša država na Bližnjem vzhodu z zelo razširjeno podhranjenostjo, s pojemajočo zalogo nafte, z naraščajočim prebivalstvom, s šibko osrednjo vlado, z vedno večjim pomanjkanjem vode in le malo naložbami v državno gospodarstvo; ker obstaja resna zaskrbljenost glede razpada jemenske države, s krhkim premirjem, ki velja od februarja, s šiitskimi uporniki na severu, separatističnim gibanjem na jugu in številnimi pripadniki Al Kajde, ki domnevno uporabljajo Jemen kot bazo,
- N. ker so bile v Bahrajnu in Jemnu nedavno razglašene izredne razmere; ker razglasitev izrednih razmer v kateri koli državi njene vlade ne razreši temeljne obveznosti, da vzdržuje pravno državo in izpolnjuje mednarodne zaveze na področju človekovih pravic,
1. strogo obsoja nasilno zatiranje miroljubnih protestnikov, ki ga izvajajo varnostne sile v Bahrajnu, Siriji in Jemnu, ter izraža sožalje družinam žrtev; izraža svojo solidarnost ljudem v teh državah, pozdravlja njihov pogum in odločnost ter močno podpira njihove upravičene demokratične težnje;
 2. poziva oblasti Bahrajna, Sirije in Jemna, naj se vzdržijo uporabe sile nad protestniki ter spoštujejo njihovo pravico do svobodnega zbiranja in izražanja; obsoja vmešavanje oblasti v Bahrajnu in Jemnu v zagotavljanje zdravstvene oskrbe ter odklanjanje in omejevanje dostopa do zdravstvenih storitev; poudarja, da bi morali odgovorni za smrtne žrtve in povzročene poškodbe odgovarjati pred sodiščem; poziva oblasti, naj nemudoma izpustijo vse politične zapornike, zagovornike človekovih pravic in novinarje ter vse, ki so pridržani zaradi svojih mirnih dejavnosti pri protestih;
 3. ugotavlja, da mora imeti uporaba nasilja, ki ga je država izvajala nad lastnim ljudstvom, neposredne posledice na dvostranske odnose z Evropsko unijo; opominja visoko predstavnico Unije/podpredsednico Komisije, da EU lahko uporabi številna sredstva, ki odvrta od takšnih dejanj, na primer zamrznitev premoženja, prepovedipotovanj itd.; vendar hkrati ponavlja, da revizija dvostranskih odnosov nikakor ne sme vplivati na prebivalce države;
 4. poziva Evropsko unijo in njene države članice, naj pri dvostranskih odnosih z Bahrajnom, s Sirijo in z Jemnom dodobra upoštevajo nedavne in aktualne dogodke v teh državah, vključno s prekinitvijo nadaljnjih pogajanj o podpisu še nedokončanega pridružitvenega sporazuma med EU in Sirijo; meni, da bi morala biti njegova sklenitev odvisna od tega, ali bodo sirijske oblasti sposobne dejansko izvesti pričakovane demokratične reforme;

Četrtek, 7. april 2011

5. poziva Evropsko unijo in njene države članice, naj podprejo zahteve po neodvisnih preiskavah napadov na protestnike v teh državah, še zlasti po neodvisni preiskavi napada na protestnike 18. marca 2011 v Sani v Jemnu, v katerem je bilo ubitih 54 ljudi in več kot 300 ranjenih, ki naj bi jo izvedli Združeni narodi ali Mednarodno kazensko sodišče; poziva EU, naj nemudoma prevzame vodilno vlogo pri sklicu posebnega zasedanja Sveta za človekove pravice, na katerem bi obravnavali zlorabe, ki so jih zagrešili v Bahrajnu, Siriji in Jemnu med zatiranjem demonstracij in nad oporečniki;

6. poziva vlade Bahrajna, Sirije in Jemna, naj nemudoma in brez postavljanja pogojev vzpostavijo odprt in smiseln politični proces in dialog, v katerem bodo sodelovale vse demokratične politične sile in civilna družba, cilj pa bo utreti pot pravi demokraciji, odpravi izrednih razmer in izvedbi realnih, ambicioznih in pomembnih političnih, gospodarskih in socialnih reform, ki so bistvene za dolgoročno stabilnost in razvoj;

7. poziva bahrajnske, sirske in jemenske oblasti, naj spoštujejo svoje mednarodne zaveze na področju človekovih pravic in temeljnih svoboščin; poziva oblasti v teh državah, naj nemudoma ukinejo izredne razmere, izpustijo vse politične zapornike, zagovornike človekovih pravic, novinarje in miroljubne protestnike, z zakonom in v praksi zagotovijo svobodo izražanja in združevanja, pospešijo ukrepe za boj proti korupciji, zagotovijo enake pravice za manjšine, zagotovijo dostop do sredstev komuniciranja, kot so internet in mobilni telefoni, ter zagotovijo dostop do neodvisnih medijev;

8. je seznanjen, da je 29. marca 2011 sirska vlada odstopila, vendar meni, da to ne bo dovolj za odgovor na naraščajoče nezadovoljstvo sirskega ljudstva; poziva predsednika Bašarja al-Asada, naj konča politiko zatiranja politične opozicije in zagovornikov človekovih pravic, dejansko ukine izredne razmere, ki trajajo od leta 1963, spodbuja proces demokratičnega prehoda v Siriji in pripravi konkreten program za politične, gospodarske in socialne reforme;

9. poziva bahrajnsko vlado in druge strani, naj nemudoma in brez postavljanja pogojev vzpostavijo smiseln in konstruktiven dialog, da bi lahko uvedli reforme; pozdravlja izjavo generalnega sekretarja Združenih narodov, da so ti pripravljeni podpreti nacionalno vodena prizadevanja, če se bo to od njih zahtevalo;

10. izraža zaskrbljenost zaradi prisotnosti tujih enot pod okriljem Sveta za sodelovanje v Zalivu v Bahrajnu; poziva Svet za sodelovanje v Zalivu, naj izkoristi svoja sredstva kot regionalni skupni akter in deluje konstruktivno ter posreduje v prid miroljubnim reformam v Bahrajnu;

11. poziva jemenskega predsednika Saleha, naj sprejme konkretne ukrepe in tako izpolni svojo obljubo o mirnem prenosu oblasti prek ustavnih institucij; poziva vse strani, vključno z opozicijo, naj za miren politični prehod ravnajo odgovorno ter se nemudoma vključijo v odprt in konstruktiven dialog ter vanj vključijo vse strani in gibanja, ki zastopajo jemensko ljudstvo;

12. izraža globoko zaskrbljenost nad ravno revščino in nezaposlenosti ter vedno večjo politično in gospodarsko nestabilnost v Jemnu; vztraja, da je treba pospešiti izpolnitev obljub, danih na konferenci donatorjev leta 2006; poleg tega poziva EU in Svet za sodelovanje v Zalivu, naj si še zlasti prizadevata za zagotovitev finančne in tehnične podpore, takoj ko bo predsednik Saleh pripravljen popustiti zahtevi po demokratično izvoljeni vladi;

Četrtek, 7. april 2011

13. poziva Evropsko unijo in njene države članice, naj podprejo demokratične težnje prebivalcev v Bahrajnu, Siriji in Jemnu, pregledajo svoje politike za te države, spoštujejo kodeks ravnanja EU glede izvoza orožja in naj bodo v primeru resne zaveze nacionalnih organov pripravljene pomagati pri izvajanju konkretnih programov političnih, gospodarskih in socialnih reform v teh državah;

14. poziva Komisijo, naj v celoti in učinkovito uporabi podporo, ki jo zagotavljajo evropski instrumenti sosedstva in partnerstva, evropski instrument za demokracijo in človekove pravice ter instrument za stabilnost, in naj nujno oblikuje konkretne predloge, kako naj prihodnja finančna pomoč EU bolje pomaga državam in civilnim družbam na Bližnjem vzhodu in v Zalivu pri njihovem prehodu k demokraciji in spoštovanju človekovih pravic;

15. poudarja zavezo, ki sta ju v skupnem sporočilu o partnerstvu za demokracijo in skupno blaginjo v državah južnega Sredozemlja dali visoka predstavnica Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko ter Komisija, da bosta ob sedanjem zgodovinskem dogajanju v tej regiji še naprej podpirali demokratične spremembe in civilno družbo; poziva EU, naj podpre demokratične procese v sredozemski regiji in na območju Zaliva, da bi zagotovila udeležnost vseh državljanov v političnem življenju, zlasti žensk, ki so imele poglobljeno vlogo pri zahtevah po demokratičnih spremembah;

16. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko/ podpredsednici Komisije, vladam in parlamentom držav članic, vladi in parlamentu Kraljevine Bahrajn, vladi in parlamentu Sirske arabske republike ter vladi in parlamentu Republike Jemen.

Četrta konferenca Združenih narodov o najmanj razvitih državah

P7_TA(2011)0149

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. aprila 2011 o četrti konferenci Združenih narodov o najmanj razvitih državah

(2012/C 296 E/12)

Evropski parlament,

- ker so Združeni narodi leta 1971 priznali, da so najmanj razvite države najrevnejši in najšibkejši segment mednarodne skupnosti,
- ob upoštevanju meril za opredelitev najmanj razvitih držav, ki jih je določil odbor ZN za razvojno politiko,
- ob upoštevanju pariške deklaracije glede najmanj razvitih držav, sprejete septembra 1990,
- ob upoštevanju poročila generalnega sekretarja ZN o izvajanju akcijskega programa za najmanj razvite države za desetletje 2001–2010 (A/65/80),
- ob upoštevanju izidov srečanja ZN na visoki ravni o razvojnih ciljih tisočletja, ki je potekalo septembra 2010,
- ob upoštevanju bruseljskega akcijskega programa za najmanj razvite države, sprejetega na tretji konferenci ZN o najmanj razvitih državah, ki je potekala maja 2001 v Bruslju,
- ob upoštevanju sklepa generalne skupščine ZN, sprejetega leta 2008, o sklicu četrte konference ZN o najmanj razvitih državah,

Četrtek, 7. april 2011

- ker bodo na četrti konferenci ZN o najmanj razvitih državah ocenjeni rezultati bruseljskega akcijskega programa, ki se končuje, in predlagani novi ukrepi za obdobje 2011–2020, da bi spodbudili izmenjavo najboljših praks in pridobljenih izkušenj, opredelili politične odločitve in izzive, s katerimi se bodo soočile najmanj razvite države v naslednjem desetletju, ter potrebne ukrepe,

- ob upoštevanju deklaracije ZN iz leta 1986 o pravici do razvoja,

- ob upoštevanju razvojnega cilja tisočletja glede zmanjšanja revščine za polovico do leta 2015,

- ob upoštevanju člena 110(4) Poslovnika,

- A. ker v kategorijo najmanj razvitih držav sedaj spada 48 držav, od teh jih je 33 v Afriki, 14 v Aziji in ena v Latinski Ameriki; ker je 16 od teh držav celinskih, 12 pa so majhni otoki,

- B. ker 75 % od 800 milijonov prebivalcev v najmanj razvitih državah živi z manj kot dvema dolarjema na dan in ker se je število najmanj razvitih držav, odkar so ZN leta 1971 opredelili to kategorijo, povzpelo s 25 na 48, iz te kategorije pa so doslej napredovale zgolj Bocvana (1994), Zelenortske otoki (2007) in Maldivi (2011),

- C. ker se je povprečje indeksa človekovega razvoja za najmanj razvite države med letoma 2000 in 2010 povečalo le z 0,34 na 0,39; ker so v povprečju najmanj razvite države uspešne le pri dveh od sedmih kazalnikov razvojnih ciljev tisočletja,

- D. ker je bilo po tretji konferenci ZN o najmanj razvitih državah in po sprejetju bruseljskega akcijskega programa narejenih nekaj pozitivnih korakov, kot na primer pobuda „Vse razen orožja“, izboljšanje uradne razvojne pomoči (ki se je med letoma 2000 in 2008 podvojila), porast neposrednih tujih naložb s 6 na 33 milijard dolarjev, kar je 19 državam omogočilo 3-odstotno rast,

- E. ker je priporočila konference ZN o najmanj razvitih državah mogoče izpolniti le s primerno obravnavo bistvenih vprašanj teh držav, kot je povezanost politik na področju trgovine, razvoja, kmetijstva, ribištva, naložb in podnebnih sprememb, v delovni program pa je treba tudi vstaviti pomembne teme, kot je upravljanje in boj proti korupciji, zlasti pojem pogodbenega upravljanja (predvsem uvedba socialnega praga) med državami partnericami in donatorkami ter krepitev človeških virov,

- F. ker bo četrta konferenca o najmanj razvitih državah obnovila svetovno zavezo partnerstvu, katerega namen je zadostiti potrebam najmanj razvitih držav; ker priprave na četrto konferenco ZN o najmanj razvitih državah zajemajo nacionalna posvetovanja, regionalna srečanja in konference, na katerih sodelujejo najrazličnejše interesne skupine, kot so poslanci, civilna družba in zasebni sektor,

- G. ker podpora trajnostnemu razvoju vključuje podporo zdravstvu, izobraževanju in usposabljanju, spodbujanju demokracije in pravne države, spoštovanju človekovih pravic in temeljnih svoboščin, ki so bistveni deli razvojne politike EU,

- H. ker so se razmere v najmanj razvitih državah ob že obstoječih strukturnih izzivih še poslabšale zaradi nedavne svetovne finančne, prehranske, podnebne in energetske krize,

Četrtek, 7. april 2011

- I. ker je kljub temu, da je kmetijstvo osnova gospodarstev številnih najmanj razvitih držav in da zagotavlja do 90 % delovnih mest, ogrožena zanesljiva preskrba s hrano,
- J. ker bistvenega napredka ni mogoče doseči, ne da bi pri tem država imela pomembno vlogo na podlagi boljše zmogljivosti za zagotavljanje gospodarskega razvoja, ustvarjanje bogastva, pravično porazdelitev bogastva, javno-zasebnega partnerstva in ustreznega načrtovanja tujih naložb ob popolnem spoštovanju osnovnih standardov Mednarodne organizacije dela in načel zaščite okolja, ker mora država prevzeti svoj del odgovornosti za zagotavljanje stabilnosti in pravnega okvira,
- K. ker mora vsaka najmanj razvita država opredeliti prednostne naloge in rešitve, ki bodo ustrezale njenim državnim razmeram, na podlagi demokratičnega sodelovanja prebivalstva pri sprejemanju odločitev,
- L. ker je uspeh konference v Istanbulu odvisen od konkretnih rezultatov (na primer pogodbenega upravljanja, socialnega praga, zmanjšanja dolga, razvojne pomoči, inovativnega financiranja) in kakovostnega prispevka udeležencev,
 1. meni, da bi morala biti četrta konferenca o najmanj razvitih državah usmerjena v rezultate na podlagi jasnih kazalnikov in ciljev za zmanjšanje števila teh držav za polovico do leta 2020, skupaj z učinkovitimi in preglednimi mehanizmi spremljanja in nadaljnega ukrepanja;
 2. poudarja, da bi morala biti pomoč EU najmanj razvitim državam usmerjena predvsem v ustvarjanje bogastva in razvoj tržnega gospodarstva, ki sta osnovna pogoja za izkoreninjenje revščine;
 3. poziva, da je treba pripisati prednostni pomen gospodarski rasti kot ključnemu dejavniku razvoja in splošnega zmanjševanja revščine v najmanj razvitih državah;
 4. meni, da bi se morala četrta konferenca ZN osredotočiti na usklajenost politik za razvoj, ki je pomemben dejavnik pri spremembi politik na nacionalni in mednarodni ravni; zato poziva, naj se pri oblikovanju politik na vseh področjih (kot so trgovina, ribištvo, okolje, kmetijstvo, podnebne spremembe, energija, naložbe in finance) podpre razvojne potrebe najmanj razvitih držav, da se bodo lahko borile proti revščini ter zagotavljale dostojne dohodke in življenjske pogoje;
 5. poziva EU, naj izpolni svoje obveznosti v smislu dostopa na trg in odpravljanja dolgov, ponovno potrjuje pomen uresničenja cilja uradne razvojne pomoči za najmanj razvite države v višini 0,15 do 0,20 % BNP; v ta namen se uporabi domače vire in kot dopolnilni ukrep inovativne finančne mehanizme;
 6. opominja na cilj, da bi države izstopile iz kategorije najmanj razvitih držav, in poudarja okvir, opredeljen na vrhunskem srečanju o razvojnih ciljih tisočletja septembra 2010, za pospeševanje izkoreninjanja revščine, ustvarjanje trajnostnega gospodarskega razvoja z namenom izboljšanja življenjskega standarda prebivalcev najmanj razvitih držav, uvedbo dobrega upravljanja in spodbujanje gradnje zmogljivosti;
 7. poudarja, da so potrebni novi ukrepi za vključitev najmanj razvitih držav v svetovno gospodarstvo in za izboljšanje njihovega dostopa na trge EU; poziva Komisijo, naj poveča pomoč, povezano s trgovino, da bi najrevnejšim državam pomagala pri soočanju s konkurenco, nastalo zaradi liberalizacije trga;

Četrtek, 7. april 2011

8. opominja, da sta mir in varnost bistvena za učinkovitost razvojnih politik in da mora EU bolje uskladiti svoj pristop, da bi obravnavala vprašanja stabilnosti v najmanj razvitih državah in podprla prizadevanja za vzpostavitev zmogljivosti za izgradnjo miroljubnih, demokratičnih in vključujočih držav;
9. opozarja, da je treba dati prednost varnosti prehrane, kmetijstvu, infrastrukturi, gradnji zmogljivosti, vključujoči gospodarski rasti, dostopu do tehnologij ter človeškemu in socialnemu razvoju v najmanj razvitih državah;
10. poziva k oblikovanju poštenih in pravičnih trgovinskih pravil ter k izvajanju celostnih politik pri številnih gospodarskih, socialnih in okoljskih vprašanjih, da bi spodbudili trajnostni razvoj;
11. opozarja, da je treba sprejeti učinkovite ukrepe glede cenovnih nihanj in cenovne preglednosti ter bolje urejenih finančnih trgov, da bi zaščitili najmanj razvite države in zmanjšali njihovo ogroženost;
12. opozarja, da je treba prispevati k razvoju nacionalnih davčnih sistemov in dobrega davčnega upravljanja, ter poziva ZN, naj glede tega vzpostavi ustrezne mehanizme;
13. poziva EU in države članice, naj na četrti konferenci o najmanj razvitih državah razpravljajo o uvedbi inovativnih mehanizmov razvojnega financiranja, kot je na primer davek na finančne transakcije; poudarja, da je treba obveznosti uradne razvojne pomoči in inovativne finančne mehanizme obravnavati kot bistvene in dopolnilne v boju proti revščini;
14. poziva ZN in EU, naj na četrti konferenci ZN o najmanj razvitih državah resno obravnavata škodljivi vpliv prodaje kmetijskih zemljišč, kot so razlastitev majhnih kmetov in netrajnostna izraba zemlje in vode;
15. poudarja, da mora biti dolgoročni cilj razvojnega sodelovanja ustvarjanje razmer za trajnostni gospodarski razvoj in pošteno porazdelitev bogastva; zato poudarja, da je treba določiti potrebe najmanj razvitih držav in strategije, omogočiti diverzifikacijo trgovine z zagotavljanjem poštenih cen za proizvodnjo v najmanj razvitih državah ter obravnavati omejevanje ponudbe, da bi povečali trgovinske zmogljivosti teh držav in njihovo sposobnost pridobivanja naložb ob spoštovanju osnovnih standardov Mednarodne organizacije dela in zaščiti okolja;
16. se zaveda, da pobuda „Vse razen orožja“ ni v celoti uresničila svojih izvirnih ciljev, zaradi česar sta kakovost in obseg trgovine iz najmanj razvitih držav na trgih EU ostala pod pričakovanji, zlasti zaradi pomanjkanja primerne trgovinske in pristaniške infrastrukture; zagovarja razvoj te infrastrukture, ki ostaja bistvena za povečanje trgovinskih zmogljivosti;
17. poudarja, da je treba povečati učinkovitost razvojne pomoči v skladu s pariško deklaracijo in agendo iz Akre;
18. poudarja vlogo Evropskega parlamenta, ki je še posebej odločilna pri sprejemanju razvojnega proračuna EU; zato izraža prepričanje, da bi moral biti Parlament tesneje vključen v pripravo razvojne strategije EU; bistveno je tudi oblikovanje mehanizmov za povratno poročanje;

Četrtek, 7. april 2011

19. meni, da je sprejetje novega ameriškega zakona o krvavih rudninah velik korak naprej v boju proti nezakonitemu rudarjenju in trgovini z rudninami v Afriki, saj se iz tega napajajo državljanske vojne in konflikti; meni, da bi morali ZN pripraviti podoben predlog, da bi zagotovili sledljivost uvoženih rudnin na svetovnem trgu;
20. poziva k oceni tveganj podnebnih sprememb za zadevne vidike načrtovanja in odločanja na področju razvojne politike, vključno s trgovino, kmetijstvom in varno prehrano, ter zahteva, da se izsledki te ocene uporabijo za oblikovanje jasnih smernic za politiko razvojnega sodelovanja;
21. je zaskrbljen ob vse večjih možnostih okoljskih nesreč, ki povzročajo množično preseljevanje in terjajo nujno pomoč za to novo kategorijo razseljenih oseb;
22. poudarja pomembnost regionalnega sodelovanja in povezovanja ter poziva h krepitvi regionalnih okvirov, kar zlasti majhnim državam omogoča pridobitev virov, znanja in izkušenj;
23. poudarja, da je večini teh držav zaradi pomanjkanja napredka na področju upravljanja javnih financ še vedno zaprta možnost prejemanja proračunske podpore, ki je bistveni dejavnik v procesu izgradnje zmogljivosti posamezne države;
24. poudarja, da morajo najmanj razvite države razviti tristransko sodelovanje, zlasti z državami v vzponu, da naredijo preboj v smeri celostnega sodelovanja ter dosežejo vzajemne koristi in skupen razvoj;
25. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji in generalnemu sekretarju Združenih narodov.

Poročilo o napredku Islandije za leto 2010

P7_TA(2011)0150

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. aprila 2011 o poročilu o napredku Islandije za leto 2010

(2012/C 296 E/13)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Uredbe Evropskega parlamenta in Sveta z dne 31. maja 2010 o vključitvi Islandije na seznam držav, ki so upravičene do predpristopne pomoči EU, namenjene državam prosilkam za usklajitev z evropsko zakonodajo,
- ob upoštevanju mnenja Komisije z dne 24. februarja 2010 o prošnji Islandije za članstvo v Evropski uniji (SEK(2010)0153),
- ob upoštevanju sklepa Evropskega sveta z dne 17. junija 2010, da začne pristopna pogajanja z Islandijo,
- ob upoštevanju splošnih stališč EU in vlade Islandije, sprejetih na ministrskem srečanju, s katerim se je začela medvladna konferenca o pristopu Islandije k Evropski uniji 27. julija 2010,
- ob upoštevanju sporočila Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu z naslovom Strategija širitve in glavni izzivi za obdobje 2010–2011 (KOM(2010)0660) in poročila o napredku Islandije za leto 2010, sprejetega 9. novembra 2010,

Četrtek, 7. april 2011

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 26. novembra 2009 o širitveni strategiji za leto 2009 za države zahodnega Balkana, Islandijo in Turčijo ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 7. julija 2010 o prošnji Islandije za članstvo v Evropski uniji ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju priporočil s prve seje skupnega parlamentarnega odbora EU-Islandija, sprejetih oktobra 2010,
 - ob upoštevanju člena 110(2) Poslovnika,
- A. ker Islandija izpolnjuje kopenhavska merila in ker so se pristopna pogajanja z Islandijo začela 27. julija 2010 po odobritvi Sveta,
- B. ker se je pregled usklajenosti zakonodaje začel 15. novembra 2010 in naj bi predvidoma trajal do 17. junija 2011,
- C. ker je v obnovljenem soglasju o širitvi poudarjeno, da napredek vsake države na poti k članstvu v Evropski uniji temelji na njeni uspešnosti,
- D. ker Islandija že tesno sodeluje z EU, saj je članica evropskega gospodarskega prostora (EGP) ter podpisnica schengenskega sporazuma in dublinske uredbe, kar pomeni, da je že sprejela velik del pravnega reda Unije,
- E. ker Islandija s finančnim mehanizmom EGP prispeva k evropski koheziji in solidarnosti ter z EU sodeluje pri miroljubnih operacijah in kriznem upravljanju,
1. pozdravlja začetek pristopnih pogajanj z Islandijo julija 2010; meni, da je bistvenega pomena ustvariti pogoje za izvedbo pristopnega procesa z Islandijo ter zagotoviti, da bo ta pristop uspešen,

Politična merila

2. pozdravlja priložnost, da bo EU pridobila novo državo članico z močno demokratično tradicijo in civilno kulturo; poudarja, da bo pristop Islandije k EU še bolj okrepil vlogo Unije kot svetovne zagovornice in varuhinje človekovih pravic in temeljnih svoboščin;
3. izraža pohvalo Islandiji za njeno uspešno varovanje človekovih pravic in zagotavljanje dobrega sodelovanja z mednarodnimi mehanizmi za varstvo človekovih pravic;
4. podpira sedanje delo za krepitev zakonodajnega okolja glede svobode izražanja in dostopa do informacij; v tem pogledu pozdravlja islandsko pobudo za sodobne medije, ki bo Islandiji in EU omogočila oblikovanje trdnega stališča glede pravnega varstva svobode izražanja in obveščanja;
5. pozdravlja oblikovanje skupnega parlamentarnega odbora EU-Islandija oktobra 2010 in je prepričan, da bo ta forum prispeval h krepitvi sodelovanja med islandskim in Evropskim parlamentom med pristopnim procesom;
6. odločno poziva islandske organe, naj uskladijo pravice državljanov EU glede pravice do glasovanja na lokalnih volitvah v Islandiji;

⁽¹⁾ UL C 285 E, 21.10.2010, str. 47.

⁽²⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0278.

Četrtek, 7. april 2011

7. ugotavlja, da je prišlo do velikega napredka pri krepitvi neodvisnosti sodstva in pozdravlja ukrepe, ki so jih islandski organi sprejeli maja 2010 za obravnavo prevlade, ki jo je imelo Ministrstvo za pravosodje pri imenovanju sodnikov, pa tudi sprememb zakona o pravosodju, ki so okrepile neodvisnost sodstva in poudarile potrebo po strogem izvajanju teh ukrepov;

8. pozdravlja delo, ki ga je opravilo javno tožilstvo, in poročilo posebne komisije za preiskave, ki jo je decembra 2008 ustanovil islandski parlament, da bi preiskal in analiziral procese, ki so pripeljali k propadu bančnega sistema, ter napredek, ki je bil dosežen pri reševanju političnih, institucionalnih in upravnih posledic propada islandskega bančnega sistema, hkrati pa ugotavlja, da se njegova priporočila še vedno izvajajo in jih je treba brezpogojno izpeljati;

Gospodarska merila

9. pozdravlja, da je Islandija v preteklosti na splošno zadovoljivo izpolnjevala svoje obveznosti EGP, zmožna pa je tudi zdržati konkurenčni pritisk in tržne sile v EU;

10. vendar ugotavlja, da je zadnje poročilo EFTA pokazalo, da je islandski primanjkljaj pri prenosu rahlo narasel na 1,3 %, kar je nad vmesnim ciljem 1 %, čeprav se je zaostanek pri prenosu skrajšal;

11. pozdravlja sporazum, sklenjen med predstavniki vlad Islandije, Nizozemske in Združenega kraljestva o vprašanju varčevalnih shem Icesave, natančneje o zagotavljanju povračila stroškov, nastalih pri izplačevanju minimalnih zagotovljenih vsot hranilcem v podružnicah banke Landsbanki Islands hf. v Združenem kraljestvu in na Nizozemskem; pozdravlja odobritev sporazuma s tričetrtinsko večino v islandskem parlamentu 17. februarja 2011; je seznanjen s sklepom predsednika Islandije, da bo predlog zakona poslal na referendum, ter upa, da se bo končal postopek za ugotavljanje kršitve, ki ga je sprožil nadzorni organ EFTA proti islandski vladi, začel pa se je 26. maja 2010;

12. pozdravlja dejstvo, da so bile rešene institucionalne pomanjkljivosti v finančnem sektorju in da so se bančne regulativne in nadzorne prakse okrepile, zlasti v zvezi s pooblastili organa za finančni nadzor;

13. pozdravlja, da je Islandija Evropski komisiji predložila njen prvi predpristopni gospodarski program, saj je to pomemben korak v predpristopni fazi, ter upa, da bo najavljeni letni dvostranski gospodarski dialog utrdil sodelovanje med stranema;

14. spodbuja islandske oblasti, naj nadaljujejo po poti priprave strategije za liberalizacijo nadzora kapitala, kar je pomembna zahteva pri pristopu države k EU;

15. pozdravlja nedavni pozitivni četrti pregled „stand-by“ programa Mednarodnega denarnega sklada, ki opisuje pomembne dosežke pri davčnem in gospodarskem okrevanju Islandije, pa tudi dejstvo, da je islandsko gospodarstvo po krčenju, ki je trajalo sedem zaporednih četrtletij, končno stopilo iz recesije in da je njegov bruto domači proizvod v obdobju od julija do septembra 2010 zabeležil 1,2-odstotno rast v primerjavi s predhodnim četrtletjem;

16. pozdravlja ukrepe za nadaljnjo diverzifikacijo islandskega gospodarstva, saj je to nujen korak k dolgoročni gospodarski blaginji te države; spodbuja islandske oblasti, naj še naprej razvijajo turizem, ki velja za obetaven sektor z dolgoročno rastjo, v celoti pa ima vse večji delež v proizvodnji in zaposlovanju;

17. je seznanjen s stališčem Islandije, da bi postala del euroobmočja, kar je izvedljivo po uresničenem članstvu v EU in izpolnitvi vseh potrebnih pogojev;

Četrtek, 7. april 2011

18. je zaskrbljen zaradi visoke stopnje brezposelnosti na Islandiji, zlasti med mladimi, kot tudi zaradi upada naložb in notranje porabe, ki ga je povzročila gospodarska in finančna kriza, čeprav je opazil znake izboljšanja na nekaterih od teh področij; ugotavlja, da je lahko poceni zelena energija in tehnologija za zeleno energijo, ki jo proizvaja Islandija, pomembnejši dejavnik pri oživljanju gospodarstva;

19. izraža pohvalo Islandiji zaradi velikih naložb, ki jih namenja izobraževanju, raziskavam in razvoju, ter za njeno podporo in vključitev v lizbonsko strategijo, tudi s sprejetjem islandske strategije 2020, ki poudarja, da so izobraževanje, raziskave in razvoj izjemni pomembni in ki določa merljive cilje;

Zmožnost za prevzete obveznosti članstva

20. se zaveda, da je Islandija kot članica EGP že zelo uspešna pri izpolnjevanju zahtev iz desetih pogajalskih poglavij, deloma pa izpolnjuje zahteve enajstih poglavij; poudarja, da je za pristopna pogajanja pomembno, da Islandija izpolni obveze iz sporazuma EGP;

21. poziva Islandijo, naj okrepi priprave na uskladitev s pravnim redom EU, zlasti na področjih zunaj EGP, ter naj do datuma pristopa zagotovi izvajanje in uporabo evropskega pravnega reda;

22. poziva Islandijo, naj se pripravi za sodelovanje v kmetijski politiki in politiki razvoja podeželja EU, ter naj do datuma pristopa zlasti okrepi prizadevanja za oblikovanje administrativnih struktur, potrebnih za izvajanje teh politik; vendar opozarja na posebnost islandskega ekosistema in spodbuja Komisijo in islandske oblasti, naj poiščejo vzajemno zadovoljiv sporazum, ki bo upošteval edinstvene značilnosti islandskega okolja;

23. upošteva dejstvo, da se skupna ribiška politika sedaj pregleduje in da bo zakonodaja morda spremenjena pred pristopom Islandije, poziva Islandijo in EU, naj se tega pogajalskega poglavja lotita konstruktivno, da bi dosegli vzajemno zadovoljivo rešitev za trajnostno upravljanje ribolovnih virov in za njihovo izkoriščanje;

24. ugotavlja, da Islandija trajnostno upravlja z ribolovnimi viri, kar temelji na znanstveni oceni;

25. poziva islandske oblasti, naj svojo zakonodajo prilagodijo pravnemu redu o notranjem trgu v zvezi s pravico ustanavljanja podjetij, prostim nudenjem storitev ter prostim pretokom kapitala na področju ribiške proizvodnje in predelovalne industrije;

26. poziva Islandijo, naj nadaljuje tvorne pogovore z EU in Norveško, katerih cilj bo doseči rešitev spora o skušah na podlagi realnih predlogov, ki bodo varovali prihodnost staleža, zaščitili in ohranjali delovna mesta v pelagičnem ribištvu in zagotovili dolgoročno, trajnostno ribištvu;

27. se zaveda, da lahko Islandija dragoceno prispeva k politiki EU zaradi svojih izkušenj na področju obnovljivih virov energije, zlasti uporabe geotermalne energije, ter varstva okolja in boja proti podnebnim spremembam;

28. ugotavlja pa, da ostajajo resne razlike med EU in Islandijo pri vprašajih o upravljanju morske favne in flore, zlasti glede kitolova; izpostavlja, da je prepoved kitolova del pravnega reda EU ter poziva k širšim razpravam na temo odprave kitolova in trgovanja s proizvodi iz kitov;

Četrtek, 7. april 2011

29. je seznanjen, da je Islandija nevojaška država in da ne proizvaja orožja; pozdravlja nenehno podporo Islandije civilnim operacijam misij skupne varnostne in obrambne politike ter njeno sprejetje večine deklaracij in sklepov na področju skupne varnostne in obrambne politike;

30. pozdravlja tradicijo islandske zunanje politike, zasidrano v mednarodnem pravu, človekovih pravicah, enakosti spolov in razvojnem sodelovanju, ter varnostno politiko, temelječo na državljskih vrednotah;

Regionalno sodelovanje

31. meni, da bi pristop Islandije k EU povečal možnosti Unije, da bi dobila dejavnejšo in bolj konstruktivno vlogo v severni Evropi in na Arktiki, ter prispevala k večstranskemu upravljanju in trajnim političnim rešitvam v arktični regiji; odobrava sodelovanje Islandije v Nordijskem svetu ter v politiki severne dimenzije EU, Svetu Barentsove evro-arktične regije in v Arktičnem svetu, ki je glavni večstranski forum za sodelovanje na Arktiki; meni, da bo s pristopom Islandije EU še utrdila evropsko navzočnost v Arktičnem svetu;

32. poudarja, da je potrebna učinkovitejša in bolj usklajena politika Evropske unije za arktično območje ter meni, da bi pristop Islandije k EU okrepil severnoatlantsko razsežnost zunanje politike EU;

Javno mnenje in podpora širitvi

33. spodbuja islandske oblasti, naj razširijo javno razpravo o pristopu k EU in upoštevajo, da je za uspešna pogajanja potrebna trdna zavezanost; izraža priznanje Islandiji, ker je postavila javno spletno mesto eu.mfa.is, in pozdravlja vedno večje število in uravnovešenost razprav v islandskih medijih o mnenjih za in proti članstvu v EU;

34. poziva Komisijo, naj islandskim oblastem priskrbi materialno in tehnično pomoč, če bodo prosile zanj, da jim bo pomagala izboljšati preglednost in odgovornost v zvezi s pristopnim procesom, in naj po vsej državi pripravi poglobljeno in obsežno informacijsko kampanjo, ki bo jasno, natančno in na osnovi dejstev posredovala informacije o posledicah članstva v EU, tako da se bodo lahko islandski državljani informirano odločali na prihodnjem referendumu o pridružitvi;

35. upa, da bo lahko informirana javnost kljub različnim političnim pogledom pozitivno vplivala na islandske oblasti pri sprejemanju obveznosti do članstva v EU;

36. meni, da je bistveno, da državljanom EU posredujemo jasne in izčrpne na dejstvih temelječe informacije o posledicah pristopa Islandije; poziva Komisijo in države članice, naj si prizadevajo za to, in meni, da je enako pomembno upoštevati in obravnavati pomisleke in vprašanja državljanov ter se odzivati na njihova stališča in interese;

*

* *

37. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, vladam in parlamentom držav članic, predsednici islandskega parlamenta in islandski vladi.

Četrtek, 7. april 2011

Poročilo o napredku Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije za leto 2010

P7_TA(2011)0151

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. aprila 2011 o poročilu o napredku Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije v letu 2010

(2012/C 296 E/14)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju sklepa Evropskega sveta z dne 16. decembra 2005, da se Nekdanji jugoslovanski republiki Makedoniji dodeli status države kandidatke za članstvo v EU, ter sklepov predsedstva Evropskega sveta z dne 15. in 16. junija 2006 ter z dne 14. in 15. decembra 2006,
 - ob upoštevanju resolucij Varnostnega sveta ZN 854 (1993) in 817 (1993) ter začasnega sporazuma med Helensko republiko in Nekdanjo jugoslovansko republiko Makedonijo iz leta 1995,
 - ob upoštevanju poročila Komisije o napredku Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije (SEC(2010)1332) in sporočila Komisije z dne 9. novembra 2010 z naslovom Strategija širitve in glavni izzivi za obdobje 2010-2011 (KOM(2010)0660);
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 10. februarja 2010 o poročilu o napredku Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije v letu 2009 ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju priporočil skupnega parlamentarnega odbora EU in Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije z dne 30. novembra 2010,
 - ob upoštevanju Sklepa sveta 2008/212/ES z dne 18. februarja 2008 o načelih, prednostnih nalogah in pogojih v evropskem partnerstvu z Nekdanjo jugoslovansko republiko Makedonijo ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju sklepov Sveta za splošne zadeve in Sveta za zunanje zadeve z dne 13. in 14. decembra 2010,
 - ob upoštevanju člena 110(2) Poslovnika,
- A. ker je proces širitve EU močno gonilo miru, stabilnosti in sprave v regiji,
- B. ker je Evropski svet Nekdanji jugoslovanski republiki Makedoniji leta 2005 podelil status kandidatke, vendar kljub bistvenemu napredku te države na poti EU še ni določil datuma za začetek pogajanj; ker dvostranska vprašanja ne smejo biti ovira in se jih kot tako ne sme uporabiti v pristopnem procesu, kljub temu, da jih je treba rešiti pred članstvom; ker bi nadaljevanje pristopnega procesa prispevalo k stabilnosti Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije in bi dodatno okrepilo medetnični dialog,
- C. ker krepitev gospodarskega dialoga in sodelovanja z državami pristopnicami omogoča EU, da se skupaj z njimi osredotoči na premagovanje gospodarske krize, ter prispeva k svetovni konkurenčnosti Unije,

⁽¹⁾ UL C 341 E, 16.12.2010, str. 54.

⁽²⁾ UL L 80, 19.3.2008, str. 32.

Četrtek, 7. april 2011

- D. ker strategija širitve iz leta 2010 med prednostnimi nalogami poudarja reformo javne uprave in sodstva, boj proti organiziranemu kriminalu in korupciji ter dialog med političnimi akterji,
- E. ker ima EU celovite postopke odobritve, ki zagotavljajo, da so nove članice sprejete le, če izpolnjujejo vse zahteve ter le ob aktivnem soglasju institucij EU in držav članic EU,
- F. ker sta vprašanji svobode izražanja in neodvisnosti medijev v večini držav pristopnic še vedno problematični,

Politični napredek

1. se strinja z oceno Komisije v poročilu o napredku Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije v letu 2010 ter obžaluje, da Svet ni sprejel odločitve o odprtju pristopnih pogajanj, kakor je že drugo leto zapored priporočila Komisija in k čemur je pozval tudi Parlament v prejšnjih resolucijah; znova opozarja na svoja predhodna priporočila Svetu, naj takoj začne pristopna pogajanja;
2. je seznanjen z nedavnim političnim razvojem, ki je pripeljal do predčasnih volitev; poziva vse politične stranke, naj v pripravah na volitve igrajo dejavno in konstruktivno vlogo; poudarja, da so svobodne in poštene volitve, ki potekajo popolnoma pregledno in skladno z mednarodnimi standardi pomemben element utrjene demokracije; poziva vse politične stranke, naj pri volitvah dejavno sodelujejo; je zaskrbljen nad trenutnimi političnimi razmerami in vse politične voditelje poziva, naj na temeljih demokratičnih institucij poiščejo soglasje;
3. poudarja, da morajo dvostranska vprašanja reševati zadevne strani v duhu dobrososedskih odnosov in ob upoštevanju splošnih interesov Unije; poziva vse ključne akterje in vpletene strani, naj okrepijo napore ter izkažejo odgovornost in odločenost za reševanje vseh nerešenih vprašanj, ki ovirajo pristopni proces države kandidatke in politiko EU v regiji, poleg tega pa bi lahko slabo vplivala na medetnične odnose, stabilnost regije in gospodarski razvoj;
4. čestita Nekdanji jugoslovanski republiki Makedoniji ob deseti obletnici ohridskega okvirnega sporazuma, ki predstavlja mejnik za medetnične odnose v državi, ter poziva njeno vlado in vse državne institucije, naj to jubilejno obletnico uporabijo za nadaljnje spodbujanje medetničnega sodelovanja in zaupanja; vendar je zaskrbljen zaradi rastočih medetničnih napetosti zaradi obnovitvenih del na utrdbi Kale v Skopju; poziva vse politične in verske voditelje ter medije, naj ravnajo odgovorno in se vzdržijo vseh dejanj, ki bi lahko povečale medetnične napetosti; zaskrbljeno ugotavlja, da bi lahko v državi prišlo do naraščanja izolacionistične miselnosti, ki bi se lahko razvila kot nadomestna politika ob pomanjkanju oprijemljivih obetov v zvezi z EU;
5. poziva makedonsko vlado, naj spodbuja celovit dialog med etničnimi skupnostmi, naj pri svojih odločitvah, kot je urbanistični načrt „Skopje 2014“ ustrezno upošteva občutljivost vseh skupnosti in manjšin ter naj se vzdrži dejanj in pobud, katerih cilj je krepitev nacionalne identitete v škodo drugih skupnosti; opozarja na potrebo po učinkovitem delovanju parlamentarnega odbora za medetnične odnose pri vključevanju manjšin v zakonodajni proces ter poudarja, da so za pospešitev procesa decentralizacije v skladu z ohridskim okvirnim sporazumom potrebna dodatna prizadevanja;
6. obžaluje, da prizadevanja Združenih narodov za mediacijo pri rešitvi spora o imenu še niso dala konkretnih rezultatov;

Četrtek, 7. april 2011

Demokracija, pravna država in človekove pravice

7. ponovno opozarja, da je zdrava politična kultura temelj demokracije; poziva opozicijske stranke, naj ne bodo bojkotirali nacionalni parlament in naj nadaljujejo politični dialog v okviru institucij; meni, da je odgovornost vlade in opozicije, da zagotovita takojšen in odprt dialog o vseh obstoječih izzivih, s katerimi se sooča država; poudarja, da bi lahko politična nestabilnost vplivala na evropski integracijski proces, ki bi moral biti skupna prednostna naloga vseh gradnikov družbe; pozdravlja sprejetje sprememb poslovnika parlamenta, ki omogočajo močnejši angažma opozicije pri njegovem delu; vendar je zaskrbljen zaradi nezadostnega dialoga med vlado in opozicijskimi strankami ter splošnega ozračja nezaupanja in sprtosti; obe strani poziva, naj spodbujata ozračje zaupanja in naj izkažeta močno zavezanost uporabi novega poslovnika parlamenta za okrepitev političnega dialoga ter tvornega sodelovanja v zakonodajnem procesu in v parlamentarnem nadzoru dejavnosti vlade;

8. pozdravlja politično voljo, da se dokončno oblikuje že davno pričakovano obvestilo z imeni agentov, ki so bili povezani s tajno službo nekdanje Jugoslavije, saj gre za velik korak v smeri odmika od starih komunističnih časov; vendar ugotavlja, da ni zadostnega napredka pri popolnem izvrševanju ustreznih zakonov; poziva vlado, naj brez odlašanja izpelje postopek lustracije, vendar naj ga ne uporabi selektivno za politične namene, kot je lastna politična legitimacija ali obrekovanje političnih nasprotnikov;

9. spoštuje odlično opravljeno delo odhajajočega posebnega predstavnika EU oz. vodje delegacije EU; obsoja neprimerne napade politikov vladajoče stranke na predstavnike EU ter obžaluje, da vlada ni nedvoumno in javno izrazila odklonilno stališče do takšnih žalitev; meni, da so ti dogodki izjemno škodljivi za ugled države;

10. opozarja, da je treba izboljšati volilno zakonodajo in jo uskladiti z OVSE/Uradom za demokratične ustanove in človekove pravice (ODIHR) ter s priporočili beneške komisije iz poročila o predsedniških in lokalnih volitvah leta 2009;

11. znova poudarja, da so svobodni in neodvisni mediji nujen predpogoj za razvoj stabilne demokracije; ugotavlja, da v tej državi obstaja množica različnih javnih in zasebnih medijev; vseeno izraža zaskrbljenost zaradi politizacije medijev in vmešavanja v njihovo delo; je zaskrbljen zaradi finančne odvisnosti medijev in koncentracije politične oblasti v medijih, kar pogosto pomeni pomanjkanje uredniške neodvisnosti in nizke novinarske standarde; je zaskrbljen zaradi občutnega poslabšanja razmer na področju svobode medijev v državi, kar se kaže v močnem padcu na lestvici svobode tiska organizacije Novinarji brez meja v letu 2010 (š 34. na 68. mesto); ugotavlja, da je ministrstvo za notranje zadeve na svoji spletni strani državljane pozvalo, naj prijavljajo „neobjektivna“ poročila v medijih, ter poziva novinarje, naj pri svojem delu spoštujejo visoke strokovne standarde, naj ohranijo zadržanost do političnih pritiskov in naj ustanovijo strokovna združenja novinarjev, hkrati pa poziva pristojne oblasti, naj z uporabo enakih standardov za vse medije ter z izboljšanjem preglednosti njihovega lastništva okrepijo njihovo neodvisnost in svobodo;

12. pozdravlja dejstvo, da so bili za reformo sodstva sprejeti številni zakoni, in poziva k nadaljnjim intenzivnim naporom za reformo sodstva, da bi zagotovili njegovo profesionalnost, učinkovitost in neodvisnost od političnih pritiskov; v zvezi s tem poudarja, da je treba hitro in učinkovito izvajati obstoječi pravni okvir; je zaskrbljen zaradi vloge, ki jo ima še vedno ministrstvo za pravosodje v sodnem svetu, ter zaradi kritike, ki jo parlamentarci in vlada namenjajo ustavnemu sodišču, zaradi česar obstaja tveganje za podreditev sodstva političnemu vmešavanju; vseeno z zadovoljstvom ugotavlja, da so bile kljub tem nesoglasjem izvršene vse sodbe sodišča; pozdravlja prizadevanja za večjo učinkovitost in preglednost pravosodnega sistema, zlasti zmanjševanje sodnih zaostankov na večini sodišč; prav tako pozdravlja uveljavitev zakona o pravni pomoči;

Četrtek, 7. april 2011

13. pozdravlja nadaljevanje prizadevanj v boju proti korupciji, ki se med drugim kaže v uresničevanju drugega kroga priporočil Skupine držav proti korupciji (GRECO) in uveljavitvi sprememb kazenskega zakonika; spodbuja oblasti, naj še naprej izvajajo protikorupcijsko zakonodajo, izboljšujejo neodvisnost in uspešnost sodstva ter povečujejo sodstvu namenjena sredstva; vendar opominja, da je korupcija še vedno močno razširjena, in poziva k nadaljnjim intenzivnim naporom za njeno izkoreninjenje; poudarja, da je nujno treba učinkovito in nepristransko izvajati protikorupcijsko zakonodajo, zlasti v zvezi s financiranjem političnih strank in navzkrižji interesov; opozarja, kako pomembno je zagotoviti, da sodni sistem deluje neodvisno od političnega vmešavanja; pozdravlja prizadevanja za večjo učinkovitost in preglednost sodnega sistema; poudarja, da je treba vzpostaviti evidenco izvrševanja sodnih postopkov in obsodb, ki bo omogočila merjenje napredka; poziva k poenotenju sodne prakse, da bi zagotovili predvidljiv sodni sistem in zaupanje javnosti;

14. poziva Komisijo, naj skupaj z naslednjim poročilom o napredku pripravi oceno vplivov in rezultatov, doseženih z dodeljevanjem sredstev EU za reformo sodstva in boj proti korupciji; poziva Komisijo, naj Svetu in Parlamentu predloži natančnejšo oceno uspešnosti protikorupcijskih ukrepov, ki jih je sprejela Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija na področju javnih naročil in goljufij, in to oceno predstavi skupaj z naslednjim poročilom o napredku;

15. priznava prizadevanja za reformo javne uprave, vendar poziva k okrepitvi naporov na tem področju, ki je še vedno spolitizirano in kjer še vedno primanjkuje zmogljivosti in profesionalizma; pozdravlja dejstvo, da je vlada sprejela nacionalno strategijo za reformo javne uprave in da je bil ustanovljen pododbor stabilizacijsko-pridružitvenega sporazuma o reformi javne uprave; je zaskrbljen zaradi nepreglednega ad hoc procesa preoblikovanja začasnih delovnih mest v stalna, kar pomeni nadaljnjo politizacijo uprave; poziva k oblikovanju jasne kadrovske strategije, ki bo opredelila potrebe uprave v smislu zmogljivosti in znanj, ter k njenemu izvajanju z zaposlovanjem in napredovanjem na podlagi uspešnosti; pozdravlja rast zaposlovanja pripadnikov manjšinskih skupnosti, vendar poudarja, da je treba pri tem slediti ocenam potreb v upravi, da bi zagotovili ujemanje znanj novih zaposlenih z zahtevami delovnih mest;

16. pozdravlja stalni napredek na področju decentralizacije; vendar ugotavlja, da bi prenos pristojnosti na nižje ravni oblasti moral spremljati ustrezen proračun;

17. pozdravlja napredek pri reformi sistema zaporov; vseeno je še vedno zelo zaskrbljen zaradi sramotnih razmer v nekaterih zaporih, zlasti prenasičenosti in neustreznega zdravstvenega sistema; poudarja, da je treba spoštovati načelo, da je treba z osebami, ki jim je odvzeta prostost, ustrezno ravnati, v skladu z načeli ZN;

18. pozdravlja sprejetje zakona o popisu prebivalstva in gospodinjstev v letu 2011 ter poudarja, da je za izvedbo natančnega popisa potrebna ustrezna pripravljenost in operativna organizacija; poziva vlado, naj za organizacijo popisa nameni ustrezna sredstva, ter poudarja pomembnost depolitizacije tega vprašanja, da se lahko izvede nepristranski popis z najvišjo možno udeležbo;

19. poudarja, da je izjemno pomembno, da izobraževalni sistem podpira etnično integracijo; v zvezi s tem pozdravlja strategijo integriranega izobraževanja ter poziva k njenemu hitremu izvajanju, med drugim s postopno odpravo segregacije na etnični podlagi in krepitevijo učenja vseh uradnih jezikov Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije; poziva vlado, naj izboljša postopek posvetovanja z različnimi skupnostmi ter z njimi tesno sodeluje pri izvajanju strategije;

Četrtek, 7. april 2011

20. ugotavlja, da ni napredka pri skupnih praznovanjih skupnih zgodovinskih dogodkov s sosednjimi državami članicami EU, ki naj bi pripomogli boljšemu razumevanju zgodovine in dobrih sosedskim odnosom, kot je bilo poudarjeno v prejšnjem poročilu; poziva k uvedbi šolskih učbenikov, v katerih ne bo ideoloških interpretacij zgodovine;

21. je zelo zaskrbljen zaradi razmer v romski skupnosti, ki se še vedno sooča s strahotnimi življenjskimi razmerami in diskriminacijo pri dostopanju do trga dela, zdravstvenega varstva in socialnih storitev; zlasti poudarja težak položaj romskih deklet in žensk, ki so še vedno deležne dvojne diskriminacije na podlagi etnične pripadnosti in na podlagi spola; poziva vlado, naj se močneje zaveže k izvajanju romske strategije in akcijskega načrta Desetletje vključevanja Romov; v zvezi s tem pozdravlja dejavnosti vlade, namenjene političnemu vključevanju Romov, vključno s položajem romskega ministra, zadolženega za vprašanja romske skupnosti; pozdravlja dejstvo, da je vlada med predsedovanjem Svetu Evrope sklicala sestanek na temo vključevanja Romov;

22. pozdravlja sprejetje protidiskriminacijske zakonodaje, ključnega koraka v boju proti diskriminatornim praksam, ki so še vedno močno razširjene, ter poziva k njenemu hitremu in učinkovitemu izvajanju; vendar obžaluje, da v nasprotju z evropsko zakonodajo zakon ne vključuje spolne usmerjenosti kot podlage za diskriminacijo; poziva k hitri uskladitvi določb nacionalne zakonodaje na tem področju s pravnim redom Unije ter k okrepitvi nadzornih mehanizmov in poudarja, da je to pogoj za pristop; je zaskrbljen zaradi poteka postopka za izbor članov Komisije za zaščito pred diskriminacijo; obžaluje, da v Komisijo ni imenovan noben predstavnik civilne družbe; poziva k nadaljnjim prizadevanjem v zvezi s pravicami žensk, za njihovo večjo udeležbo na trgu dela ter v političnih in poslovnih procesih odločanja ter za zaščito žensk in otrok pred nasiljem v družini;

23. poziva k večjim prizadevanjem na področju enakosti spolov in pravic žensk; spodbuja oblasti, naj v celoti izvajajo zakon o enakih možnostih moških in žensk ter poskrbijo za večjo usklajenost nacionalnega akcijskega načrta za enakopravnost spolov; pozdravlja sprejetje strategije za boj proti nasilju v družini; poziva k izvajanju sistema za pomoč žrtvam; poziva vlado in nevladni sektor, naj spodbuja večjo ozaveščenost o teh vprašanjih;

24. obsoja nedavne primere ustrahovanja organizacij civilne družbe in neposredne napade nanje ter osebne razžalitve njihovih vodilnih aktivistov; pozdravlja mehanizme za posvetovanje z organizacijami civilne družbe, ki jih je uvedla vlada, vendar je zaskrbljen, ker ni nobenega sistematičnega in preglednega mehanizma za posvetovanje s civilno družbo o nacionalnih razvojnih politikah, zakonodaji, programih ali drugih strateških dokumentih; poudarja, da je treba organizacije civilne družbe neselektivno vključiti v proces oblikovanja politik, da bi spodbudili učinkovito javno razpravo in vključili zainteresirane strani v pristopni proces države; opozarja na izredno pomembno vlogo civilne družbe pri okrepljenem regionalnem sodelovanju na socialnem in političnem področju; pozdravlja sprejetje novega zakona o združenjih državljanov ter poziva oblasti, naj izvajajo določbe o organizacijah, ki delujejo v javnem interesu, tako da čim prej zagotovijo sheme financiranja;

25. z zadovoljstvom ugotavlja, da pomoč iz instrumenta za predpristopno pomoč (IPA) v Nekdanji jugoslovanski republiki Makedoniji dobro deluje; spodbuja njeno vlado in Komisijo, naj poenostavi upravni postopek za financiranje z instrumentom za predpristopno pomoč, da bi bilo bolj dostopno manjšim in necentraliziranim organizacijam civilne družbe, sindikatom in drugim upravičencem;

Četrtek, 7. april 2011

26. poudarja, da je Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija ratificirala osem temeljnih konvencij o pravicah delavcev Mednarodne organizacije dela; je zaskrbljen zaradi skromnega napredka na področju delavskih pravic in sindikatov; poziva oblasti, naj še nadalje krepijo delavske in sindikalne pravice, in s tem v zvezi vlado tudi spodbuja, naj zagotovi zadostne upravne zmogljivosti za ustrezno izvajanje in izvrševanje delovne zakonodaje; poudarja pomembno vlogo socialnega dialoga in spodbuja vlado, naj pospeši svoja prizadevanja in vzpostavi socialni dialog, ki bo vključeval vse ustrezne partnerje;

27. poudarja pomen ohranjanja in vzdrževanja kulturne dediščine, ki je steber evropskih vrednot in načel; obžaluje, da je veliko pokopališč, fresko napisov in artefaktov, ki so del bolgarske kulturne dediščine, popolnoma opuščeni in propadli;

28. pozdravlja napredek v državi na poti k delujočemu tržnemu gospodarstvu in široko soglasje o temeljnih vidikih gospodarske politike te države; pozdravlja dejstvo, da je vlada ohranila makroekonomsko stabilnost kljub negativnemu vplivu svetovne finančne krize, in opaža dobre obete za gospodarsko rast v prihodnjih letih;

Socialno-ekonomski razvoj

29. je zaskrbljen zaradi vztrajne in zelo visoke brezposelnosti, zlasti med mladimi, kar je značilno za mnoge države v regiji; poziva vlado, naj hitro izvede učinkovitejša ukrepa za izboljšanje javnih naložb, osredotočene na politike zaposlovanja in zaposlovanje delovne sile na kakovostnih, stabilnih in dostojnih delovnih mestih; poziva Komisijo, naj oblastem pomaga s povečanjem pomoči iz instrumenta za predpri-stopno pomoč;

30. ugotavlja, da se je poslovno ozračje izboljšalo, kar je posledica gospodarskih reform iz preteklih let, in poudarja, da so v državi potrebne stalne strukturne reforme; obenem ugotavlja, da so že tako redke tuje naložbe dodatno upadle in da so se razmere s svetovno finančno krizo še poslabšale; spodbuja državne agencije, odgovorne za privabljanje neposrednih tujih naložb, naj okrepijo svoja prizadevanja za privabljanje potencialnih tujih vlagateljev;

31. čestita vladi za učinkovito in nemoteno izvajanje stabilizacijsko-pridružitvenega sporazuma z EU; v zvezi s tem pozdravlja nedavno odločitev vlade, da odpravi carinske tarife za več kot sto različnih izdelkov kot korak k popolni liberalizaciji trgovine z EU; upa, da bodo te spremembe povečale konkurenčnost domačih proizvajalcev in tako spodbudile večjo gospodarsko rast; meni, da so ti dogodki pomembna prelomnica, ki ponazarja prizadevanja države, da bi bila kos večji konkurenci, ki ji bo izpostavljena, ko postane članica EU;

32. poudarja, da je treba pri proračunski porabi izvajati načela dobrega upravljanja, kar pomeni izboljšanje prostega dostopa do javnih informacij, posvetovanje z zainteresiranimi stranmi v proračunskem postopku in vzpostavitev mehanizma poročanja, s tem pa prevzem odgovornosti za porabljeni denar; opozarja, da nepregledna proračunska poraba vodi v socialno izključevanje in spore, ter dvomi o legitimnosti nekaterih nacionalnih kampanj;

33. pozdravlja nedavno sprejetje zakona o energiji, katerega namen je liberalizacija državnega trga z električno energijo in ki je v skladu z ustreznimi evropskimi direktivami;

34. poudarja pomen razvoja učinkovitega in zanesljivega sistema javnega prevoza na državni regionalni ravni (vključno z železniško povezavo Sofija–Skopje–Tirana); v zvezi s tem ponovno poziva oblasti, naj vlagajo v vzdrževanje in nadgradnjo železniškega omrežja kot izvedljivo alternativo cestnemu sistemu;

Četrtek, 7. april 2011

obžaluje odločitev vlade, da zmanjša naložbe v letnem programu železniške infrastrukture, ter poziva Komisijo, naj zagotovi potrebno tehnično in finančno pomoč prek instrumenta za predpristopno pomoč;

35. poziva oblasti Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije in Bolgarije, naj ponovno odpreta meje za potnike in kolesarje med krajema Staro Konjarevo in Gabrene, da bi izboljšali odsek kolesarske poti Železne zavese med Strumico in Petričem;

36. pozdravlja sprejetje nacionalne strategije za trajnostni razvoj, vendar poziva k večjim prizadevanjem za izvajanje zakonodaje na področju okolja in dodelitvi ustreznih finančnih sredstev v ta namen; zlasti opozarja na izzive na področju kakovosti vode, ravnanja z odpadki in varstva narave; poziva k tesnejšemu sodelovanju pri čezmejnih okoljskih vprašanjih, ki naj temelji na standardih EU; v zvezi s tem ponovno poziva k učinkovitemu spremljanju kakovosti voda in vodostaja mejnih jezer: Ohridskega jezera, Prespanskega jezera in Dojranskega jezera ter reke Vardar; pozdravlja pobudo za tristransko evroregijo Prespanskega jezera, ki vključuje Nekdanjo jugoslovansko republiko Makedonijo, Grčijo in Albanijo; poziva vlado, naj uspešne izkušnje, ki jih je pridobila z uporabo sistema za zbiranje odpadnih voda pri Ohridskem jezeru, razširi še na druga jezera v regiji; nadalje pozdravlja napredek, ki je bil dosežen pri izgradnji čistilne naprave odpadnih voda v Gevgeliji;

37. izraža globoko zaskrbljenost zaradi onesnaženosti tal v mestu Veles, ki ga je Svetovna zdravstvena organizacija razglasila za nevarnega za bivanje; poziva vlado, naj se loti tega vprašanja in sprejme ustrezne ukrepe za zaščito javnega zdravja na tem območju; poziva Komisijo, naj preuči, ali je mogoče v tem primeru uporabiti sredstva iz instrumenta za predpristopno pomoč;

Regionalna vprašanja

38. izreka pohvalo državi za njeno stalno stabilizacijsko vlogo v regiji; poudarja njeno sodelovanje v civilnih in vojaških misijah EU, vendar kljub temu opominja vlado na njeno obvezo, da spoštuje skupna stališča SZVP, zlasti tista, ki se nanašajo na omejevalne ukrepe, zlasti v posebnem primeru Zimbabveja;

39. pozdravlja nedavno odločitev oblasti Srbije in Nekdanje jugoslovanske republike Makedonijo, da odpravita obveznost mednarodnih potnih listov za državljane, ki potujejo med obema državama, za to, da se vzpostavi skupen nadzor skupne meje;

40. močno obžaluje, da spor z Grčijo zaradi imena še naprej blokira pot države k pristopu k EU ter znova opozarja na svoja priporočila Svetu, naj nemudoma začne pristopna pogajanja; poudarja pomen dobrososedskih odnosov in razumevanje občutljivosti sosednjih držav v tem procesu; poziva obe vladi, naj se izogibata gestam, kontroverznim dejanjem in izjavam, ki bi lahko imele negativen vpliv in skalile dobrososedske odnose; ugotavlja, da se je okrepil dialog med predsednikoma obeh vlad, in ju spodbuja, naj pokažeta politično modrost in pripravljenost za sklepanje kompromisov ter hitro najdeta rešitev, ki bo zadovoljila obe strani;

41. opominja, kot je v sklepkih 14. decembra 2010 izpostavil Svet za splošne zadeve, da je nujno treba vzdrževati dobre sosedske odnose in med drugim v pogajanjih pod okriljem ZN najti takšno rešitev za vprašanje imena države, ki bo sprejemljiva za obe strani;

42. poziva Komisijo in Svet, naj začneta razvijati splošno uporaben arbitražni mehanizem, namenjen reševanju dvostranskih vprašanj med državami pristopnicami, med državami članicami in pristopnicami ter med državami članicami;

Četrtek, 7. april 2011

43. z zaskrbljenostjo ugotavlja, da se v sedanji razpravi uporabljajo zgodovinski dokazi, vključno s pojavom tako imenovane antikvizacije, zaradi česar grozi povečanje napetosti s sosednjimi državami in nastanek novih notranjih delitev;

44. poziva visoko predstavnico in komisarja, pristojnega za širitev in evropsko sosedsko politiko, naj pripomoreta k sklenitvi dogovora o vprašanju imena ter ponudita politično usmerjanje, in sicer ob popolnem spoštovanju potekajočega pogajalskega procesa in določb listine ZN; meni, da je to, kako čim prej poiskati rešitev, sprejemljivo za obe strani, preizkus polizbonske skupne zunanje politike, pa tudi sposobnosti Unije, da razreši dolgotrajne mednarodne spore na svojih mejah;

45. poziva Svet in Komisijo, naj izpolnita svoje obljube, dane tretjim državam, ter nagradita napredek in reformna prizadevanja tistih držav, ki izpolnjujejo pogoje Unije; opozarja, da se bo sicer pripravljenost teh držav za izvedbo reform zmanjšala;

46. meni, da bi lahko nadaljevanje statusa quo pri vprašanju imena in drugih odprtih vprašanj s sosednjimi državami ogrozilo ne le stabilnost države in regije, ampak tudi verodostojnost širitvene politike, zato poziva vse zadevne strani, naj izkažejo pripravljenost, solidarnost in odgovornost pri reševanju odprtih vprašanj; v zvezi s tem poziva oblasti te države, naj podajo pobudo, da bi skupaj z Bolgarijo in Grčijo ustanovile skupne strokovne odbore za zgodovino in izobraževanje;

*

* *

47. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, vladam in parlamentom držav članic ter vladi in parlamentu Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije.

Razmere v Slonokoščeni obali

P7_TA(2011)0152

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. aprila 2011 o razmerah v Slonokoščeni obali

(2012/C 296 E/15)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij o Slonokoščeni obali, zlasti tiste z dne 16. decembra 2010 ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju izjave iz Bamaka z dne 3. novembra 2000 o demokraciji, človekovih pravicah in svoboščinah v frankofonskem svetu,
- ob upoštevanju zadevnih resolucij varnostnega sveta Združenih narodov o Slonokoščeni obali, zlasti resolucij 1946 in 1951(2010) ter resolucij 1967, 1968 in 1975(2011),
- ob upoštevanju izjav visoke predstavnice/podpredsednice Komisije baronice Catherine Ashton o razmerah v Slonokoščeni obali, zlasti tistih z dne 3., 10., 12. in 19. marca 19 ter z dne 1. aprila 2011,
- ob upoštevanju sklepov, ki jih je o Slonokoščeni obali sprejel Svet za zunanje zadeve na svojem 3065. srečanju 31. januarja 2011,

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0492.

Četrtek, 7. april 2011

- ob upoštevanju Sklepa Sveta EU 2011/18/SVZP in Uredbe Sveta (EU) št. 25/2011 z dne 14. januarja 2011 o zamrznitvi sredstev in imenovanju dodatnih oseb in subjektov v Slonokoščeni obali, zoper katere veljajo omejevalni ukrepi,
 - ob upoštevanju sklepa, ki ga je sprejel mirovni in varnostni svet Afriške unije 10. marca 2011 v Adis Abebi,
 - ob upoštevanju izjav varnostnega sveta ZN o Slonokoščeni obali 3. in 11. marca 2011,
 - ob upoštevanju skupne izjave sopredsednikov skupne parlamentarne skupščine AKP-EU z dne 18. marca 2011, v kateri so obsodili nasilje in kršitve človekovih pravic v Slonokoščeni obali,
 - ob upoštevanju izjave predsednika Jerzyja Buzka z dne 18. marca 2011, v kateri je pozval k prenehanju nasilja nad civilnim prebivalstvom v Slonokoščeni obali,
 - ob upoštevanju resolucije o razmerah v Slonokoščeni obali, ki so jo sprejeli predsedniki držav in vlad Gospodarske skupnosti zahodnoafriških držav (ECOWAS) 25. marca 2011 v Abudži,
 - ob upoštevanju resolucije sveta ZN za človekove pravice z dne 25. marca 2011, s katero je bila ustanovljena mednarodna preiskovalna komisija, ki naj bi raziskala kršitve človekovih pravic v Slonokoščeni obali po predsedniških volitvah,
 - ob upoštevanju člena 110(4) Poslovnika,
- A. ker je Slonokoščena obala v zadnjih štirih mesecih potonila v globoko politično krizo, ki jo je povzročil dotedanji predsednik Laurent Gbagbo s tem, ko ni hotel predati oblasti zakonitemu predsedniku Alassanu Ouattaraju čeprav je ta zmagal na predsedniških volitvah novembra 2010 in ga je kot zmagovalca priznala mednarodna skupnost po tem, ko je rezultate potrdila Organizacija združenih narodov,
- B. ker so bila vsa diplomatska prizadevanja za miroljubno rešitev v zvezi s politično blokado po volitvah neuspešna, tudi prizadevanja Afriške unije, Gospodarske skupnosti zahodnoafriških držav in predsednika Južne Afrike,
- C. ker so se boji v glavnem mestu in na zahodu države od sredine februarja stopnjevali, vse bolj zaskrbljujoča poročila pa govorijo o vse pogostejši uporabi težke artilerije proti civilnemu prebivalstvu,
- D. ker so v zadnjih dneh republikanske sile predsednika Outtaraja sprožile obširno ofenzivo, katere cilj je vzpostaviti njegovo oblast, in prevzele nadzor nad več pomembnimi območji, vključno s politično prestolnico Yamoussoukrojem in glavnim pristaniščem za izvoz kakava San Pedrom; ker so borci, ki podpirajo Outtaraja, že vkorakali v Abidžan, nato pa je prišlo do srditih spopadov z vojniki, zvestimi nekdanjemu predsedniku,
- E. ker je po virih ZN v Slonokoščeni obali od decembra 2010 umrlo več sto ljudi; ker je dejansko število žrtev verjetno še mnogo večje, saj mediji o nasilju v notranjosti države ne poročajo vedno,
- F. ker so namerni napadi na pripadnike sil ZN za ohranjanje miru in institucij ZN vojni zločin; ker so varnostne sile, ki podpirajo Gbaboja, stalno grozile misiji ZN v Slonokoščeni obali (ONUCI) in jo napadale, medtem ko je nekdanji predsednik uporabil podžigajoč način govorjenja, ki je spodbujal k nasilju nad silami ZN in tujci v Slonokoščeni obali; ker so bili številni pripadniki sil ZN za ohranjanje miru hudo ranjeni ali celo ubiti,

Četrtek, 7. april 2011

- G. ker so se v Slonokoščeni obali zgodila grozodejstva, ki obsegajo tudi primere spolnega nasilja, nasilnih izginotij, izvensodnih usmrtitev in prekomerne ter vsesplošne uporabe sile proti civilnemu prebivalstvu, ki štejejo za zločine proti človeštvu,
- H. ker je Slonokoščena obala z izjavo, ki jo je njena vlada v skladu s členom 12(3) Rimskega statuta predložila 18. aprila 2003, sprejela pristojnost Mednarodnega kazenskega sodišča za zločine, storjene na njenem ozemlju po 19. septembru 2002; ker je Slonokoščena obala v postopku predhodne preiskave, ki jo vodi urad tožilca Mednarodnega kazenskega sodišča,
- I. ker se spoštovanje pravne države v Slonokoščeni obali vztrajno slabša in so omejitve svobode govora, izražanja ter medijev vse večje,
- J. ker so se gospodarske razmere v Slonokoščeni obali zelo poslabšale, saj je Laurent Gbagbo izvedel nezakonite nacionalizacije v bančništvu in sektorju kakava ter samovoljne zaplembe finančnega premoženja in razlastitev zasebne lastnine; ker je Mednarodni denarni sklad nedavno posvaril pred hudimi gospodarskimi posledicami razmer v Slonokoščeni obali za vso zahodnoafriško regijo,
- K. ker se ocenjuje, da je zaradi ozračja ustrahovanja, ki prevladuje v tej državi, razseljenih milijon ljudi, tako znotraj države kot v sosednjih državah, na primer v Liberiji, Gani, Togu, Maliju in Gvineji,
- L. ker je Komisija 17. marca 2011 petkratno povečala človekoljubno pomoč EU Slonokoščeni obali;
- M. ker soglasno sprejeta resolucija varnostnega sveta ZN 1975(2011) nujno poziva, naj se Gbagbo umakne in naj se nemudoma preneha nasilje nad civilnim prebivalstvom, hkrati pa naj se uvedejo usmerjene finančne in potovalne sankcije proti Gbagboju, njegovi ženi in trem sodelavcem,
1. obsoja poskuse nekdanjega predsednika Gbagboja in njegovih privržencev, da bi si nasilno prilastil oblast v nasprotju z voljo ljudstva Slonokoščene obale; poziva Gbagboja, naj odstopi s predsedniškega položaja in oblast nemudoma preda Alassanu Ouattaraju; v zvezi s tem pozdravlja sprejetje resolucije 1975(2011) z izjavo varnostnega sveta ZN, v kateri Gbagboja, najostreje po začetku povolilne krize v Slonokoščeni obali, poziva k umiku;
 2. obžaluje, da se ni našla diplomatska rešitev, niti med predlogi Afriške unije, in da so za povolilno krizo značilni nasilje in oboroženi spopadi;
 3. pozdravlja poziv žensk iz Zahodne Afrike po miroljubni rešitvi političnega spora v Slonokoščeni obali in sojenju tistim, ki so krivi za nasilje nad navadnimi ljudmi v tej državi; obžaluje, da si ženske organizacije in vodje ter verskih in drugih skupnosti niso dovolj prizadevali za vzpostavitev notranjega pritiska in spodbujanje mediacije pri iskanju miroljubne rešitve za politični zastoj v državi;
 4. opozarja, da so edini vir demokratične legitimnosti splošne volitve in da izvolitev Alassana Ouattaraja izkazuje suvereno voljo prebivalstva Slonokoščene obale; poziva vse institucije v državi, tudi obrambne in varnostne sile, naj oblast nemudoma prepustijo demokratično izvoljenemu predsedniku Ouattaraju in njegovi vladi;

Četrtek, 7. april 2011

5. kar najostreje obsoja stopnjevanje nasilja v Slonokoščeni obali, zlasti uporabo težkega orožja proti civilnemu prebivalstvu, ter izgubo številnih življenj zaradi tega; izraža globoko solidarnost z vsemi nedolžnimi žrtvami krivic in nasilja v Slonokoščeni obali in z njihovimi družinami; poudarja, da se nasilje nad civilnim prebivalstvom, tudi ženskami, otroki in mednarodno razseljenimi osebami, ne bo dopuščalo in ga je treba nemudoma prekiniti;
6. ostro obsoja, da je po poročanjih civilno prebivalstvo žrtev kršitev človekovih pravic in mednarodnega humanitarnega prava, tudi izvensodnih usmrtitev in spolnega nasilja; ugotavlja, da po mnenju varnostnega sveta ZN ta dejanja lahko štejejo za zločin proti človeštvu; izraža odločno nasprotovanje vsakršni uporabi medijev za podžiganje k nasilju; poziva k odpravi omejitev pravice do svobode izražanja; obsoja ugrabitev štirih oseb, od tega dveh državljanov EU, iz hotela v predelu Abidžana pod nadzorom sil, ki podpirajo Gbaboja, in poziva k njihovi takojšnji izpustitvi;
7. vztraja, da ne sme biti nekaznovanosti in da si je treba v največji meri prizadevati najti vse, ki so odgovorni za zločine proti civilnemu prebivalstvu, in jim soditi, tudi na mednarodnih sodiščih; v zvezi s tem pozdravlja, da je Svet za človekove pravice ZN ustanovil preiskovalno komisijo; ugotavlja, da je varnostni svet ZN napovedal, da bo Mednarodno kazensko sodišče odločalo o svoji pristojnosti v zvezi z razmerami v Slonokoščeni obali; poziva vse akterje v Slonokoščeni obali, naj sodelujejo s temi organi, da bo zadoščeno pravici; poziva EU, naj tem preiskavam zagotovi vso potrebno podporo;
8. strogo obsoja ustrahovanje in oviranje dela predstavnikov EU in misije ZN v Slonokoščeni obali;
9. pozdravlja dodatne usmerjene ukrepe, tudi prepoved izdajanja vizumov in zamrznitev sredstev, ki jih so jih sprejeli varnostni svet ZN, Afriška unija in Svet Evropske unije za vse osebe in subjekte, ki nasprotujejo oblasti zakonitega predsednika, pa tudi sklepe Svetovne banke in Mednarodnega denarnega sklada, ki sta zavrnila sodelovanje z nelegitimno vlado; poudarja, da morajo sankcije veljati do ponovne vzpostavitve legitimne oblasti;
10. pozdravlja, da je varnostni svet ZN v svoji resoluciji 1975(2011) ponovil svojo odobritev operaciji ZN v Slonokoščeni obali, da lahko uporabi vsa sredstva, potrebna za izvedbo svojega mandata za varovanje civilnega prebivalstva, tudi za preprečitev uporabe težkega orožja, ter izrazil svojo polno podporo za take ukrepe; v zvezi s tem poziva k nagli in znatni okrepitvi zmogljivosti operacije ZN v Slonokoščeni obali, da bi zagotovili učinkovito varstvo tamkajšnjega civilnega prebivalstva;
11. ugotavlja, da je operacija ZN v Slonokoščeni obali v skladu s svojim mandatom že ukrepala v Abidžanu, in sicer je na zahtevo generalnega sekretarja Združenih narodov ter ob pomoči francoskih sil Licorne skušala zaustaviti uporabo težkega orožja ter zaščititi civilno prebivalstvo in osebje Združenih narodov;
12. želi pohvaliti in podpira prizadevanja za posredovanje pod okriljem Afriške unije in Gospodarske skupnosti zahodnoafriških držav, namenjena preprečevanju spopadov, ter ponovno poziva vse politične sile na Slonokoščeni obali, naj dokažejo zavezanost k mirnemu demokratičnemu prehodu in tako preprečijo nadaljnje prelivanje krvi; izraža podporo načrtu Afriške unije za splošno mirno rešitev krize in poudarja, da morajo vse afriške države pokazati enotnost in delovati usklajeno, da se v Slonokoščeno obalo povrne mir;
13. poziva predsednika Outtaraja, naj si prizadeva za mirovni proces in narodno spravo, istočasno pa opozarja, da vojni zločini in zločini proti človeštvu ne zastarajo;
14. je zelo zaskrbljen zaradi poslabšanja humanitarnih razmer v Slonokoščeni obali in sosednjih državah, zlasti Liberiji; poziva vse akterje v Slonokoščeni obali, naj humanitarnim organizacijam na terenu zagotovijo varen in neoviran dostop do vseh delov države; pozdravlja zavezo EU, ki jo je podala komisarka Georgieva, da bo pomagala reševati humanitarno krizo;

Četrtek, 7. april 2011

15. poudarja, da je nujno hitro mednarodno politično ukrepanje, da se odzovemo na humanitarne razmere v Slonokoščeni obali in preprečimo novo migracijsko krizo v tej regiji; poziva Komisijo in države članice, naj uskladijo prizadevanja z drugimi mednarodnimi donatorji; poziva mednarodno skupnost, naj izpolni svoje zaveze za humanitarno pomoč, da bi zadostila nujnim potrebam prebivalcev Slonokoščene obale in sosednjih držav;

16. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu in Komisiji, podpredsednici Evropske komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, varnostnemu svetu in generalnemu sekretarju Združenih narodov, operaciji Združenih narodov v Slonokoščeni obali, institucijam Afriške unije, Gospodarski skupnosti zahodnoafriških držav, skupni parlamentarni skupščini AKP-EU, vladam držav članic in izvoljenemu predsedniku Slonokoščene obale Alassanu Ouattaraju.

Pregled evropske sosedске politike – vzhodna dimenzija

P7_TA(2011)0153

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. aprila 2011 o pregledu evropske sosedске politike – vzhodna dimenzija

(2012/C 296 E/16)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju sklepov s seje zunanjih ministrov vzhodnega partnerstva z dne 13. decembra 2010,
- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij z dne 19. januarja 2006 o evropski sosedски politiki ⁽¹⁾, z dne 15. novembra 2007 o krepitvi evropske sosedске politike ⁽²⁾, z dne 6. julija 2006 o Evropskem sosedskem in partnerskem instrumentu ⁽³⁾, z dne 5. junija 2008 o letnem poročilu Sveta Evropskemu parlamentu o glavnih vidikih in osnovnih odločitvah skupne zunanje in varnostne politike ⁽⁴⁾, z dne 19. februarja 2009 o pregledu Evropskega instrumenta sosedstva in partnerstva ⁽⁵⁾, z dne 17. januarja 2008 o pristopu k regionalni politiki za Črno morje ⁽⁶⁾ in z dne 20. januarja 2011 o strategiji EU za Črno morje ⁽⁷⁾,
- ob upoštevanju resolucije Evropskega parlamenta z dne 20. maja 2010 o nujnosti evropske strategije za južni Kavkaz ⁽⁸⁾,
- ob upoštevanju razvoja evropske sosedске politike od leta 2004, zlasti poročil Komisije o napredku pri njenem izvajanju,
- ob upoštevanju svojih preteklih resolucij o Armeniji, Azerbajdžanu, Belorusiji, Gruziji, Republiki Moldaviji in Ukrajini ter priporočil odborov za parlamentarno sodelovanje s temi državami, z izjemo Belorusije,
- ob upoštevanju odstavka 41 zgornje resolucije z dne 15. novembra 2007, ki poziva k vzpostavitvi parlamentarne skupščine evropske sosedске politike za vzhod (EURONEST),
- ob upoštevanju akcijskih načrtov, sprejetih z Armenijo, Azerbajdžanom, Gruzijo in Moldavijo ter pridružitvenega načrta, sprejetega z Ukrajino,

⁽¹⁾ UL C 287 E, 24.11.2006, str. 312.

⁽²⁾ UL C 282 E, 6.11.2008, str. 443.

⁽³⁾ UL C 303 E, 13.12.2006, str. 760.

⁽⁴⁾ UL C 285 E, 26.11.2009, str. 11.

⁽⁵⁾ UL C 76 E, 25.3.2010, str. 83.

⁽⁶⁾ UL C 41 E, 19.2.2009, str. 64.

⁽⁷⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0025.

⁽⁸⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0193.

Četrtek, 7. april 2011

- ob upoštevanju sklepov Sveta za zunanjo politiko z dne 26. julija 2010 o evropski sosedski politiki,
 - ob upoštevanju skupne izjave z vrhunškega srečanja o vzhodnem partnerstvu v Pragi z dne 7. maja 2009,
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 12. maja 2010 z naslovom Pregled evropske sosedske politike (KOM(2010)0207),
 - ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 3. decembra 2008 o vzhodnem partnerstvu (KOM(2008)0823),
 - ob upoštevanju sporočil Komisije z dne 5. decembra 2007 z naslovom Močna evropska sosedska politika (KOM(2007)0774), z dne 4. decembra 2006 o krepitvi evropske sosedske politike (KOM(2006)0726), z dne 12. maja 2004 z naslovom Evropska sosedska politika – strateški dokument (KOM(2004)0373) in z dne 11. marca 2003 z naslovom Širša Evropa – sosedstvo: nov okvir za odnose EU z njenimi vzhodnimi in južnimi sosedi (KOM(2003)0104),
 - ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1638/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 2006 o splošnih določbah o ustanovitvi Evropskega instrumenta sosedstva in partnerstva ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju posebnega poročila Računskega sodišča št. 13/2010 z naslovom Ali se je novi evropski instrument sosedstva in partnerstva na Južnem Kavkazu (Armenija, Azerbajdžan, Gruzija) začel uspešno izvajati in ali prinaša rezultate?,
 - ob upoštevanju člena 110(2) Poslovnika,
- A. ker je Lizbonska pogodba ustvarila potrebne razmere, v katerih lahko EU izboljša učinkovitost in enotnost svojih odnosov z vsemi akterji in državami partnericami, zlasti s svojimi sosedi,
 - B. ker je v členu 8 Pogodbe o Evropski uniji določeno, da Unija razvija posebne odnose z državami v svojem sosedstvu, da ustvarja območje blaginje in dobrega sosedstva, ki temelji na vrednotah Unije in za katero so značilni tesni in miroljubni odnosi na podlagi sodelovanja,
 - C. ker so se z evropsko sosedsko politiko od njene vzpostavitve leta 2004 okrepili odnosi z državami partnericami in je ta politika prinesla več vidnih koristnih rezultatov; ker izzivi ostajajo in ker se treba zdaj osredotočiti na izvajanje, pri tem pa jasno opredeliti prednostne naloge za ukrepanje, jasna merila in razlikovanje na osnovi uspešnosti,
 - D. ker je vzhodno partnerstvo pomemben politični okvir za poglobljanje odnosov z državami partnericami in med njimi, ki temelji na načelu skupnega lastništva in odgovornosti ter pozitivnega pogojevanja; ker poglobljeni odnosi zahtevajo večjo skupno predanost in viden napredek, povezan z dobrim upravljanjem in demokratičnimi standardi,
 - E. ker se vzhodno partnerstvo osredotoča na štiri tematske platforme sodelovanja, in sicer: demokracijo, dobro upravljanje in stabilnost; gospodarsko sodelovanje in približevanje politikam EU; okolje, podnebne spremembe in energetska varnost; ter medsebojne stike,
 - F. ker je sodelovanje v okviru parlamentarne skupščine EURONEST, ki deluje kot platforma za izmenjavo mnenj, namenjeno doseganju pozitivnih učinkov, iskanju skupnih stališč glede svetovnih izzivov našega časa, povezanih z demokracijo, politiko, gospodarstvom, energetske varnostjo in socialnimi zadevami, in krepitvi vezi med državami v regiji in EU ter med samimi državami vzhodnega partnerstva,

⁽¹⁾ UL L 310, 9.11.2006, str. 1.

Četrtek, 7. april 2011

- G. ker bi EU morala spodbujati in znatno okrepiti pristop od spodaj navzgor z večjo ekonomsko podporo civilnim družbam ter spodbujanjem svobode tiska in svobode zbiranja, da se ohranja proces demokratizacije, ki je temeljni pogoj za dolgoročno stabilizacijo,
- H. ker nerešeni regionalni konflikti v sosedstvu EU ogrožajo trajnostni gospodarski, družbeni in politični razvoj zadevnih držav in resno ovirajo regionalno sodelovanje, stabilnost in varnost, ker tudi resno ovirajo razvoj vsega potenciala in prednosti evropske sosedске politike; ker ti konflikti preprečujejo, da bi se kot razsežnost evropske sosedске politike razvili pravi in učinkoviti večstranski odnosi; ker se še vedno podcenjuje vloga, ki bi jo lahko v zadevnih državah imela civilna družba,
- I. ker so se pri nedavnih demonstracijah proti represivnim režimom v Belorusiji, Tuniziji in Egiptu jasno pokazale legitimne želje ljudi po demokraciji,
- J. ker EU in države članice v svoji politiki podpore nedemokratskih režimov v Tuniziji in Egiptu in sodelovanja z njima niso bile uspešne in bi morale to upoštevati v odnosih med EU in Belorusijo, in ker bi morala celotna evropska sosedska politika EU temeljiti na vrednotah,
- K. ker je Evropski instrument sosedstva in partnerstva pripomogel k poenostavitvi financiranja evropske sosedске politike; ker bi moral proces vzpostavitve njegovega naslednika odražati sklepe strateškega pregleda evropske sosedске politike in vključevati obširno posvetovanje,

Pregled evropske sosedске politike – splošno

1. pozdravlja napredek, dosežen v odnosih med EU in sosednjimi državami v okviru evropske sosedске politike, in potrjuje vrednote, načela in zaveze, na katerih temelji evropska sosedska politika in ki vključujejo demokracijo, vladavino prava, spoštovanje človekovih pravic in temeljnih svoboščin, tržno gospodarstvo, trajnostni razvoj in dobro upravljanje; meni, da je evropska sosedska politika še vedno strateško pomemben okvir za poglobitev in okrepitev odnosov z našimi najtesnejšimi partnericami, v katerem lahko podpiramo njihove politične, družbene in gospodarske reforme, ter poudarja pomen ohranjanja načela skupnega lastništva pri ustvarjanju in uresničevanju programov in ukrepov;
2. pozdravlja tekoči pregled evropske sosedске politike in poudarja, da bi se morale s tem postopkom nadalje okrepiti vezi med EU in sosednjimi državami; poudarja tudi, da lahko te države, kljub temu da se njihove težnje in cilji razlikujejo, postanejo najtesnejše politične zaveznice EU;
3. ugotavlja, da je treba obe razsežnosti evropske sosedске politike (južno in vzhodno) obravnavati kot sestavni del iste prednostne politike; poudarja potrebo po prožnosti in po razlikovanju našega pristopa v odnosu do posameznih partneric ter boljši porabi sredstev;
4. poudarja, da bi moral strateški pregled evropske sosedске politike odražati močnejšo politično zavezo vseh partneric in okrepiti razlikovanje na osnovi uspešnosti in jasno določenih meril;
5. meni, da je še posebej smotno stalno ocenjevati in vrednotiti ne le dosedanjih rezultatov, doseženih z izvajanjem programov, ampak tudi ustreznosti virov, uporabljenih v okviru partnerstva; meni, da bo mogoče v prihodnosti s tem postopkom odpraviti morebitne pomanjkljivosti in neposrečene odločitve;

Četrtek, 7. april 2011

6. poudarja, da je treba priznati spremembe, nastale z Lizbonsko pogodbo, zlasti okrepljeno vlogo podpredsednika Komisije/visokega predstavnika Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko (SZVP), ustanovitev Evropske službe za zunanje delovanje, imenovanje komisarja za širitev in sosedsko politiko ter nova pooblastila Evropskega parlamenta, da bi povečali enotnost zunanje politike EU ter učinkovitost in legitimnosti njene zunanje razsežnosti in delovanja; pričakuje, da države članice EU ne bodo sprejemale dvostranskih pobud z državami evropske sosedске politike, ki bi lahko spodkopale učinkovitost ukrepanja na ravni EU;

7. poziva Evropsko službo za zunanje delovanje in delegacije EU po vsem svetu, naj čim bolj prispevajo k zagotavljanju močnejšega vključevanja človekovih pravic in političnih načel v preučitev političnih razmer v tretjih državah in prenosa v politike "preoblikovanja" prek projektov pomoči;

Evropska sosedska politika – vzhod

8. pozdravlja vzpostavitev vzhodnega partnerstva kot političnega okvira za spodbujanje vzhodne dimenzije evropske sosedске politike, ki si prizadeva za poglobitev in okrepitev odnosov med EU in njenimi vzhodnimi sosedami s podpiranjem političnega združevanja, gospodarskega povezovanja in približevanja zakonodaje, pri čemer podpira politične in družbeno-gospodarske reforme v državah partnericah; poziva Svet, Komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj izdelajo jasna merila za spremljanje teh reform, in poudarja, da bi morala ta merila upoštevati posebnosti posameznih držav partneric, vključno z različnimi cilji in zmogljivostmi; poziva Svet, Komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj v oblikovanje teh meril vključijo Parlament; poudarja, da morajo gospodarske reforme potekati z roko v roki s političnimi reformami in da je dobro upravljanje mogoče doseči le z odprtim in preglednim postopkom odločanja, ki temelji na demokratičnih ustanovah;

9. poudarja pomen nadaljnjega spodbujanja stabilnosti in večstranske krepitve zaupanja v okviru vzhodnega partnerstva, kot je bilo dogovorjeno v skupni izjavi z vrhunskega srečanja o vzhodnem partnerstvu v Pragi;

10. poudarja, da bi lahko bila evropska perspektiva, ki bi vključevala člen 49 Pogodbe o Evropski uniji, gonilna sila za reforme v teh državah in bi nadalje krepila njihovo zavezanost skupnim vrednotam in načelom, kot so demokracija, vladavina prava, spoštovanje človekovih pravic in dobro upravljanje;

11. opozarja, da bi morale skupne temeljne vrednote, kot so demokracija, vladavina prava ter spoštovanje človekovih pravic in temeljnih svoboščin, neodvisnost sodstva in boj proti korupciji, ohranjanje svobode medijev in podpiranje nevladnih organizacij, na katerih temeljita evropska sosedska politika in vzhodno partnerstvo, ostati glavno merilo za ocenjevanje uspešnosti naših držav partneric; v ta namen vse države partnerice evropske sosedске politike poziva h konkretnim dejanjem v tej smeri; zato spodbuja Komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj bolj prizadevata za uresničitev letnih akcijskih načrtov na tem področju;

12. ugotavlja, da je evropska sosedska politika od svojega začetka v letu 2004 prinesla mešane rezultate, in sicer pozitivne, kar zadeva človekove pravice in demokratizacijo v nekaterih državah partnericah, pa tudi negativne v drugih, zlasti Belorusiji;

13. ugotavlja, da ostaja Belorusija edina vzhodna država partnerica, ki omejeno dvostransko sodeluje pri evropski sosedski politiki in vzhodnem partnerstvu, njena nadaljnja vključitev v te programe pa bo odvisna od njene pripravljenosti za spoštovanje skupnih vrednot in osnovnih načel; meni, da so nedavne spremembe v Belorusiji v nasprotju z vizijo EU na področju spoštovanja človekovih pravic, demokracije in vladavine prava; pozdravlja sklepe Sveta za zunanje zadeve z dne 31. januarja 2011 o Belorusiji; poziva EU, naj stori vse, kar je potrebno, da se ti sklepi docela izvedejo, vključno s tem, da poskusi pridobiti navadne državljane

Četrtek, 7. april 2011

Belorusije za zamisel o reformi z zmanjševanjem birokracije in stroškov, povezanih s pridobivanjem schengenskih vizumov, in z lajšanjem stikov med ljudmi; v tem smislu poziva države članice, naj se zavzamejo za čim bolj prožno uporabo vizumskega zakonika EU pri izdaji schengenskih vizumov; poziva Komisijo in druge donatorje, naj podprejo razvoj demokratično usmerjenih političnih strank v Belorusiji, vzpostavitev večjih nevladnih organizacij in organizacij civilne družbe ter skupnostne in državljanske pobude v beloruskih regijah;

14. poudarja, da zakonodajni okvir in izvedba volitev v številnih državah nista bila skladna z mednarodnimi standardi; vztraja pri pomembnosti svobodnih in poštenih volitev, ki ustrezajo mednarodnim standardom in zavezam;

15. poudarja, da bi moral biti boj proti korupciji, zlasti v sodstvu in pri policiji, glavna prednostna naloga EU pri razvoju njenih odnosov z vzhodnimi partnericami in da bi se to moralo odražati v celovitem okviru vzpostavljanja institucij; poudarja tudi pomen krepitev boja proti mednarodnim mrežam organiziranega kriminala in poziva k tesnejšemu policijskemu in pravosodnemu sodelovanju z agencijami EU;

16. poudarja, da je treba dvostranske odnose EU z državami vzhodnega partnerstva dopolniti z večstransko razsežnostjo, in sicer s povečanjem števila dejavnosti in pobud v okviru tematskih platform, pri tem pa nameniti posebno pozornost zlasti krepitevi čezmejnih projektov, širitvi programov "od ljudi za ljudi", razvoju spodbud za regionalno sodelovanje in nadaljnji krepitevi aktivnega dialoga s civilno družbo, da bi tako spodbudili potrebno vzpostavitev nevladnih institucij in okrepi družbeno kohezijo; kljub temu ugotavlja, da še vedno prevladujejo dvostranski odnosi, zato poziva k jasnejšemu in strožjemu razlikovanju in pogojevanju, da bo ambicijam in zavezam sledi dejanska izvedba, resničnemu napredku pa dejanski koraki v smeri evropske perspektive; je trdno prepričan, da bo okrepitev vezi z najuspešnejšimi državami partnericami pozitivno vplivala na druge, kar bi lahko poživilo večstransko sodelovanje;

17. poziva Evropski svet in Komisijo, naj zagotovita, da bo vizumska liberalizacija, ponujena državam vzhodnega partnerstva, glede časovnega razporeda in vsebine vsaj tako radodarna, kot je bila predlagana drugim državam, s katerimi si delijo meje, da ne bi spodbujala izstavitve tujih potnih listov pripadnikom držav vzhodnega partnerstva, kar bi lahko, kot v Gruziji, Ukrajini in Moldaviji, povzročilo destabilizacijo teh držav in bi bilo v nasprotju z varnostjo in interesi same EU;

18. poudarja pomen nadaljnega spodbujanja regionalnega sodelovanja na območju Črnega morja in krepitev politik EU glede črnomske regije, predvsem z vzpostavitvijo celovite strategije EU za Črno morje in zagotovitvijo ustreznih finančnih in človeških virov za njeno učinkovito izvajanje; poudarja dopolnjevanje med politikami EU za Črno morje in vzhodnim partnerstvom ter poziva Komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj čim bolj izkoristita raznolike pristope iz obeh pobud in na vseh ravneh pojasnita, kako se bo ta znatna stopnja dopolnjevanja uporabljala v praksi;

19. spodbuja države v regiji, naj tesneje sodelujejo druga z drugo in naj se na vseh ustreznih ravneh pridružijo poglobljenemu in dolgotrajnemu dialogu o vprašanjih, kot so svoboda, varnost in pravica, predvsem pa upravljanje meja, preseljevanje in azil, boj proti organiziranemu kriminalu, trgovina z ljudmi, nezakonito priseljevanje, terorizem, pranje denarja in trgovina z drogami ter policijsko in pravosodno sodelovanje; opozarja, da so dobrososedski odnosi eden izmed najpomembnejših pogojev za približevanje držav evropske sosedske politike članstvu v EU;

20. poudarja, da so v številnih državah še vedno resne težave s svobodo izražanja, zlasti v medijih, ter svobodo zbiranja in združevanja, ter da ostaja prostor, ki je na voljo akterjem civilne družbe in zagovornikom človekovih pravic pretirano omejen;

Četrtek, 7. april 2011

21. pozdravlja dejavno vlogo organizacij civilne družbe pri spodbujanju vrednot, na katerih temelji evropska sosedska politika, zlasti človekovih pravic, neodvisnih medijev in demokratizacije; poudarja, da je treba z dodelitvijo finančne in institucionalne podpore nadalje podpirati to vlogo ter vključevanje v izvajanje in spremljanje projektov v okviru Evropskega instrumenta sosedstva in partnerstva ter akcijskih načrtov evropske sosedske politike; pozdravlja dejavno udeležbo organizacij civilne družbe, zlasti tistih iz držav partneric, v forumu civilne družbe; spodbuja k vključevanju foruma civilne družbe v uradna srečanja platform in tematskih delovnih skupin v okviru vzhodnega partnerstva;
22. meni, da je treba temeljito oceniti verodostojnost vseh organizacij civilne družbe, ki so vključene v ta proces, da bi zagotovili legitimnost in učinkovitost naših ukrepov;
23. poudarja pomen lokalnih oblasti za demokratični razvoj naših držav partneric in poziva Komisijo, naj jih dejavno podpira, da se bosta okrepila lokalna demokracija in lokalno upravljanje; spodbuja razširitev programov medinstitucionalnega sodelovanja med lokalnimi organi EU in držav partneric ter ustanovitev lokalne in regionalne skupščine vzhodne Evrope in Zakavkazja;
24. poudarja pomen sindikatov in socialnega dialoga kot sestavnega dela demokratičnega razvoja vzhodnih partneric; opozarja, da so sindikalne pravice omejene, in vzhodne partnerice poziva, naj dodatno okrepijo delavske in sindikalne pravice; priporoča okrepitev socialnega dialoga in posvetovanja s socialnimi partnerji;
25. poudarja pomen svobode izražanja ter svobodnih in neodvisnih medijev, vključno z internetom, za razvoj demokracij in kot sredstva za spodbujanje izmenjav in komunikacije med družbami v regiji ter med temi družbami in EU; spodbuja EU, naj nadaljuje s financiranjem televizijskih in radijskih postaj Belsat, Radyo Racyja in Evropskega Radia za Belorusijo ter s finančnimi prispevki podpre nastanek in uveljavljanje medijskih hiš, med drugim kot načina spodbujanja neposrednih komunikacijskih kanalov med družbami; poudarja potrebo po ukinitvi pomoči medijem, ki jih, tako kot v Belorusiji, nadzoruje ali ima v lasti država;
26. ponovno podaja svoje stališče, da so pridružitveni sporazumi pomembno orodje za pospeševanje reform in da bi morali vsebovati konkretne pogoje, časovnice in merila uspešnosti, vzpostaviti pa bi bilo treba tudi redni proces spremljanja, s čimer bi učinkovito in celostno poglobili dvostranske odnose z EU in povečali skladnost vseh elementov teh sporazumov, kar pomeni političnih, gospodarskih, družbenih in kulturnih elementov in obveznosti glede človekovih pravic; poudarja, da je treba čim prej uvesti celovite programe za vzpostavljanje institucij; poudarja, da bi EU ob upoštevanju ambiciozne narave pridružitvenih sporazumov in njihovega velikega pomena za prihodnost vzhodnega partnerstva, morala te države podpirati z zagotavljanjem tehnične in finančne pomoči in jim tako omogočiti, da izpolnjujejo svoje zaveze glede izvajanja; opozarja Komisijo, da je odgovorna za ustrezno obveščanje Parlamenta in pristojnih poročevalcev o pogajalskih mandatih glede pridružitvenih sporazumov in o samih pogajanjih;
27. pozdravlja delo svetovalne skupine EU na visoki ravni v Armeniji in vzpostavitev podobne skupine v Moldaviji; poziva podpredsednico Komisije/visoko predstavnico za SZVP in Komisijo, naj razpravljata o možnosti, da bi tako pomoč ponudili tudi drugim vzhodnim partnericam;
28. meni, da je lahko tesnejše gospodarsko povezovanje pomemben pobudnik družbenih in političnih sprememb; poudarja, da je treba poglobljena in razširjena območja proste trgovine z EU vzpostaviti šele, ko bodo izpolnjeni vsi potrebni pogoji; poudarja, da ta ostajajo eden od najpomembnejših spodbud vzhodnega partnerstva za partnerske države in močna spodbuda za reformo, če se le pravočasno zagotovi celovita ocena njihovega družbenega in okoljskega učinka; priznava, da bi bilo treba koncept poglobljenega in razširjenega območja proste trgovine prilagoditi spreminjajočim se okoliščinam vsake izmed vzhodnih držav partneric;
29. poudarja, da je treba okrepiti dvo- in večstransko gospodarsko sodelovanje med državami partnericami evropske sosedske politike, saj bi prineslo oprijemljive koristi državljanom, izboljšalo politično vzdušje v regiji in prispevalo k gospodarskemu razvoju držav partneric; zato spodbuja vzpostavitev prostotrgovinskih območij med državami partnericami;

Četrtek, 7. april 2011

30. opaža vedno večjo gospodarsko prisotnost Kitajske v državah vzhodnega partnerstva;
31. poudarja pomen podpiranja mobilnosti državljanov, ohranjanja medosebnih odnosov in upravljanja tokov preseljevanja, zlasti s sporazumi o poenostavitvi vizumskih postopkov in o ponovnem sprejemu, ki naj bi postopoma privedli do popolne liberalizacije vizumov, če bodo docela izpolnjeni vsi ustrezni pogoji; poziva EU, naj si aktivno in brez odlašanja prizadeva za pričetek pogajanj v ta namen, obenem pa zagotovi boljše izvajanje sporazumov o poenostavitvi vizumskih postopkov; priporoča, da bi dvostranski sporazumi vsebovali določbe o posodobitvi nacionalne zakonodaje o preseljevanju v državah, na katere se nanaša evropska sosedstva politika; vztraja pri tem, da je izvajanje teh sporazumov in politik, zlasti zagotavljanje azila, povsem v skladu z mednarodnimi obveznostmi in zavezami ter standardi EU, zlasti tistimi, ki so povezani s človekovimi pravicami;
32. nadalje poudarja, da je lahko liberalizacija vizumov močna spodbuda pri pospeševanju demokrati-zacije in reform na področju človekovih pravic v državah partnericah ter sredstvo za priznavanje konkretnih korakov v smeri političnega približevanja in gospodarskega povezovanja z EU v okviru evropske sosedstva politike;
33. predlaga, da bi morala Komisija objaviti letno ocenjevalno poročilo glede evropskih sporazumov o ponovnem sprejemu;
34. meni, da je potrebno tesnejše sodelovanje med državami evropske sosedstva politike in agencijo FRONTEX;
35. poziva Komisijo, naj posebno pozornost posveti mobilnosti študentov, akademikov, znanstvenikov in poslovnežev tako, da zagotovi razpoložljivost dovolj sredstva ter okrepi in razširi obstoječe štipendijske programe; pri tem poudarja pomen razvoja novih projektov v okviru vzhodnega partnerstva, ki se bodo osredotočili na bolj strukturirano sodelovanje na področju visokošolskega izobraževanja in raziskav, ki spodbuja izmenjave med univerzami in javno-zasebna partnerstva na tem področju; pozdravlja vzpostavitev partnerstva za mobilnost z Moldavijo in Gruzijo ter spodbuja sklenitev takih partnerstev z drugimi vzhodnimi državami partnericami kot del globalnega pristopa k vprašanju preseljevanja; v zvezi s tem meni, da je treba boljše uporabljati in izvajati obstoječo prožnost v okviru schengenskega vizumskega zakonika, da bi olajšali mobilnost teh skupin;
36. ponovno potrjuje svojo močno podporo projektom štipendiranja univerzitetnih diplomantov iz držav evropske sosedstva politike in EU za študij na Evropski akademiji, ki jih financira EU; je prepričan, da bo tako mogoče usposabljanje bodoče sogovornike iz evropskih in sosednjih držav, tj. zaposlenih, ki bodo izvajali naloge, povezane z EU in evropsko sosedstvo politiko, da bodo docela in strokovno seznanjeni z vsebino in duhom politik EU, njenim pravom in institucijami;
37. poudarja pomen medpanožnega sodelovanja zaradi vse višje ravni medsebojne odvisnosti, zlasti na področjih, kot so energetska varnost, okoljske in podnebne spremembe, izobraževanje, informacijska tehnologija, raziskave, prevoz, družbeni razvoj in vključevanje, zaposlovanje in ustvarjanje delovnih mest ter sodelovanje na področju zdravstva; poudarja, da bi povečano medpanožno sodelovanje lahko pospešilo sinergijo med notranjimi politikami EU in evropsko sosedstvo politiko; v zvezi s tem meni, da je treba več držav partneric spodbuditi k sklenitvi protokolov z EU o sodelovanju v programih in agencijah Skupnosti; v zvezi s tem pozdravlja pristop Republike Moldavije in Ukrajine k energetske skupnosti;
38. meni, da je treba okrepiti energetske sodelovanje, energijsko učinkovitost in spodbujanje obnovljivih virov energije, ki bodo med ključnimi cilji dogovorov o sodelovanju s partnericami evropske sosedstva politike; poudarja strateški pomen projekta Nabucco in čim hitrejšega začetka njegovega izvajanja ter prenosa utekočinjenega zemeljskega plina po projektu AGRI;

Četrtek, 7. april 2011

39. poudarja, da je treba zagotoviti ustrezno raven finančnih sredstev EU za sodelovanje s sosodstvom, in ponovno poudarja pomen Evropskega instrumenta sosodstva in partnerstva kot finančnega instrumenta evropske sosedske politike, ki se mora razviti tako, da bo omogočal prožnejši odziv na različne potrebe sosednjih držav in regij, zagotavljal neposredno povezavo med cilji evropske sosedske politike in programiranjem v okviru Evropskega instrumenta sosodstva in partnerstva ter odražal naravo bodoče evropske sosedske politike, ki bo temeljila na uspešnosti; kljub temu poudarja, da je treba zagotoviti večjo prožnost in odzivnost na krize ter bolj ciljno usmerjeno pomoč, zlasti za civilno družbo in lokalne ravni, ter tako ohraniti pristop od spodaj navzgor in zagotoviti, da države ne morejo neutemeljeno posegati v finančno pomoč; poudarja, da je pomembno spremljati vodenje in izvajanje različnih programov v okviru Evropskega instrumenta sosodstva in partnerstva, in tudi, da mora biti dodana vrednost za razvoj lokalnih gospodarstev temeljno merilo pri financiranju projektov, pri čemer je treba upoštevati dejanske stroške in resnični prispevek vsakega izmed projektov; poziva Komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj se pri načrtovani pripravi naslednjega instrumenta že v zgodnjih fazah posvetujeta s Parlamentom in akterji civilne družbe;

40. poziva k povečanju in boljši uporabi sredstev za instrument za demokracijo in človekove pravice, da bi okrepili sposobnost civilne družbe za spodbujanje človekovih pravic in demokratičnih reform, ter za instrument za nedržavne akterje, ki podpira dejavnosti manjšega obsega, ki jih vodijo organizacije civilne družbe na področju lokalnega razvoja, zlasti v Belorusiji;

41. poudarja pomen ohranjanja ustreznih ravni financiranja in je vesel boljšega usklajevanja dela mednarodnih finančnih institucij in drugih donatorjev, katerega namen je izboljšati učinkovitost in ustvarjati sinergije; poudarja, da bi morala EU tudi prispevati k temu, da bi države partnerice bolje uporabljale obstoječa sredstva, in sicer z večjim poudarjanjem praktičnega sodelovanja, kar bi njihovim institucijam omogočilo boljše izvajanje reform in uresničevanje zavez, ki izhajajo iz različnih sporazumov, sklenjenih z EU; poudarja, da je treba okrepiti neposredno povezavo med uspešnostjo in finančno pomočjo (npr. skladom za upravljanje znotraj Evropskega instrumenta sosodstva in partnerstva), predvsem na področju demokracije, človekovih pravic in vladavine prava;

42. meni, da bi o proračunski podpori lahko razpravljali kot o koristni možnosti, ki lahko v prihodnosti pomeni resnično spodbudo; vendar verjame, da bi morala ta podpora temeljiti na načelu razlikovanja in bi morala zanj veljati izpolnitev nekaterih pogojev, vključno z vdanostjo držav upravičenk skupnim vrednotam in načelom, učinkovitimi postopki upravljanja in nadzora proračuna, nizko stopnjo korupcije in zmožnostjo pregledne, učinkovite in odgovorne uporabe te podpore;

43. vztraja, da je potrebno znatno povišanje zgornje meje postavke 4 v skupnem proračunu, predvsem za Evropski instrument sosodstva in partnerstva, ker je treba kljub temu, da je bilo v zadnjih letih nekaj napredka pri spodbujanju tesnejšega sodelovanja in postopnega gospodarskega povezovanja med Evropsko unijo in državami partnericami, še veliko narediti, saj se oblikujejo novi izzivi in področja sodelovanja;

44. poziva Komisijo, naj poveča finančno podporo za vzhodno razsežnost evropske sosedske politike, da bi dosegli zastavljene cilje in zagotovili učinkovito izvajanje vzhodnega partnerstva, vendar naj pri tem ne posega v finančna sredstva za Unijo za Sredozemlje;

45. poudarja, da pomoč ni zadostno jamstvo za trajnostni in trajni napredek, čeprav lahko deluje kot vzvod za države evropske sosedske politike; zato poziva države evropske sosedske politike, naj povečajo in uporabljajo svoje domače vire, naj v program evropske sosedske politike aktivno vključijo zasebni sektor, lokalne oblasti in civilno družbo ter naj prevzamejo večjo odgovornost za izvajanje projektov evropske sosedske politike;

46. ugotavlja, da je krepitev mladinske razsežnosti vzhodnega partnerstva pomembna naložba v prihodnost odnosov med EU in vzhodnimi sosedomi, ki nudi izjemne možnosti za bodoča leta ter za demokratizacijo teh partneric in usklajevanje njihove zakonodaje z evropskimi standardi; ponovno poudarja, da bi morala Komisija dodati milijon EUR, ki je bil v okviru proračuna EU za leto 2011 dodeljen za Evropski instrument sosodstva in partnerstva za leto 2011, za krepitev mladinske razsežnosti vzhodnega partnerstva, tako da zagotovi:

Četrtek, 7. april 2011

- (a) manjše zneske nepovratnih sredstev, ki bi se z razpisi za zbiranje predlogov, ki jih objavljajo Komisije ali delegacije EU, namenjali skupnim projektom mladinskih organizacij v EU in državah vzhodnega partnerstva;
- (b) štipendije za študente iz vzhodnih držav evropske sosedске politike;

47. pozdravlja izid konference donatorjev za Belorusijo, ki je bila 2. februarja 2011 in na kateri je bilo zbranih okrog 87 milijonov EUR, ki bodo namenjeni podpori zagovornikom človekovih pravic ter krepitvi sindikatov, raziskovalnih centrov in študentskih organizacij;

48. ugotavlja, da se je EU z vzpostavitvijo misije Evropske unije za pomoč na meji v Moldaviji in misije Evropske unije za nadzor v Gruziji močnejše zavzela za varnostna vprašanja vzhodnega sosedstva; poziva podpredsednico Komisije/visoko predstavnico za SZVP in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj okrepi svojo vključenost v reševanje dolgotrajnih konfliktov v Pridnjestrju in Zakavkazju na podlagi načel mednarodnega prava, zlasti neuporabe sile, samoodločbe in ozemeljske celovitosti, z aktivnejšo politično usmeritvijo, dejavnejšim sodelovanjem in uglednejšo vlogo v stalnih in ad hoc strukturah za reševanje konfliktov, vključno z že obstoječimi pogajalskimi formati, zlasti organizacije OVSE;

49. poziva podpredsednico Komisije/visoko predstavnico za SZVP in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj oblikujeta več ukrepov in programov za izgradnjo zaupanja, vključno z novimi misijami in komunikacijskimi strategijami za javnost ter premislekom o pragmatičnih pobudah in inovativnih pristopih, kot so neformalni stiki in posvetovanja z družbami odcepljenih ozemelj, pri tem pa ohranita politiko EU glede nepriznavanja, da bi tako podprli državljansko kulturo in dialog med skupnostmi; poudarja pomen krepitve načela dobrih sosedskih odnosov ter razvoja regionalnega sodelovanja preko evropske sosedске politike, vzhodnega partnerstva in pogajanj o pridružitvenih sporazumih; meni, da posebne predstavnike EU še čaka pomembna vloga, zlasti kadar ima njihov mandat regionalno razsežnost, kot na primer v Zakavkazju; meni, da bi morali izvajati večje število boljših ukrepov za reševanje dolgotrajnih konfliktov v regiji, ki ovirajo uresničevanje večstranske razsežnosti;

50. pri tem opozarja, da je pomanjkanje napredka pri reševanju odprtih sporov v Južnem Kavkazu onemogočalo razvoj kakršne koli oblike sodelovanja v tej regiji, z izjemo Regionalnega centra za okolje (REC), in posledično oslabilo tudi evropsko sosedsko politiko; meni, da je bistvenega pomena opredeliti področja sodelovanja s temi tremi državami, pri tem pa upoštevati predvsem dialog med civilnimi družbami, mladinskimi organizacijami, neodvisnimi mediji, pa tudi gospodarsko povezovanje, in poziva Evropsko službo za zunanje delovanje, naj stori vse za vključitev Ruske federacije in Turčije v to pobudo;

51. meni, da bi, če želimo zmanjšati delovno obremenitev delegacij EU v teh državah in okrepiti sodelovanje EU v mednarodno doseženih rešitvah za dolgotrajne konflikte, imenovanje posebnih predstavnikov Evropske unije lahko predstavljalo koristno orodje, še posebej v primeru Pridnjestrja in Zakavkazja; poudarja, da bi morala delo teh posebnih predstavnikov usklajevati podpredsednica Komisije/visoka predstavnica za SZVP;

52. je zaskrbljen, ker se osebami, ki so bile prisilno razseljene (begunci in notranje razseljene osebe), zaradi oboroženih konfliktov na ozemljih držav partneric, odrekajo pravice, vključno s pravico do vrnitve, premoženjskimi pravicami in pravico do osebne varnosti; poziva vse strani, naj nedvoumno in brezpogojno priznajo te pravice in potrebo po njihovi takojšnji uresnitvi, kakor tudi potrebo po takojšnji rešitvi tega problema, ki bo v skladu z načeli mednarodnega prava; poziva Komisijo in države članice EU k nadaljevanju in razširitvi pomoči in finančne podpore EU državam vzhodnega partnerstva, ki so v takem položaju, predvsem z nudenjem pomoči za obnovo in gradnjo potrebnih stavb in cest, infrastrukture za oskrbo z vodo in električno energijo, bolnišnic in šol;

Četrtek, 7. april 2011

Vloga Evropskega parlamenta

53. poudarja bistveno vlogo Evropskega parlamenta pri spodbujanju politične razprave in pri širjenju svobode in demokracije med sosedskimi državami partnericami, med drugim z parlamentarnimi misijami za opazovanje volitev; opozarja na svojo zavezo, da bo povečal enotnost med svojimi organi, okrepil odnose s civilno družbo in učinkovitost delovanja svojih organov, med drugim tudi z boljšo uporabo svojih delegacij v medparlamentarnih telesih;

54. zagotavlja, da daje vso podporo parlamentarni skupščini EURONEST in poudarja vlogo tega organa pri poglobljanju demokracije in demokratičnih institucij ter njen pomen za krepitev parlamentarne razsežnosti vzhodnega partnerstva; meni, da bo skupščina koristno prispevala k izvajanju okrepljene evropske sosedske politike in zagotovila dodano vrednost vsem stranem, ki se zavzemajo za krepitev sodelovanja, solidarnosti ter medsebojnega zaupanja in spodbujanja najboljših praks; izjavlja, da se lahko poslanci beloruskega parlamenta pridružijo parlamentarni skupščini EURONEST, vendar le, če bo njihov parlament demokratično izvoljen in ga bo kot takega priznala tudi Evropska unija;

55. poudarja vlogo Evropskega parlamenta v vseh fazah in na vseh področjih razvoja evropske sosedske politike, tako pri strateških odločitvah kot tudi pri nadziranju izvajanja te politike, ter se ponovno zavezuje k nadaljevanju izvajanja pravice parlamentarnega nadzora nad izvajanjem evropske sosedske politike, med drugim z rednimi razpravami s Komisijo o uporabi Evropskega instrumenta sosedstva in partnerstva; vendar obžaluje omejeno posvetovanje in dostop do dokumentov pri pripravi ustreznih programskih dokumentov; poziva k temu, da se Parlamentu omogoči dostop do pogajalskih mandatov vseh mednarodnih sporazumov, o katerih potekajo pogajanja z državami partnericami evropske sosedske politike, v skladu s členom 218(10) Pogodbe o delovanju Evropske unije, po katerem je treba Parlament nemudoma in izčrpno obvestiti v vseh fazah postopka;

56. pozdravlja odločitev Sveta, da v drugi polovici leta 2011 skliče naslednje vrhunsko srečanje vzhodnega partnerstva; v zvezi s tem poziva države članice EU, naj to priložnost izkoristijo za ovrednotenje doseženega napredka in dodatno preučitev strateških smernic za vzhodno partnerstvo, da bo lahko tudi v prihodnje prispevalo k pomembnim rezultatom;

*

* *

57. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko (SZVP), Evropski službi za zunanje delovanje, Odboru regij, vladam in nacionalnim parlamentom držav evropske sosedske politike, Organizaciji za varnost in sodelovanje v Evropi (OVSE) in Svetu Evrope.

Pregled evropske sosedske politike – južna dimenzija

P7_TA(2011)0154

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. aprila 2011 o pregledu evropske sosedske politike – južna dimenzija

(2012/C 296 E/17)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju razvoja evropske sosedske politike od leta 2004, zlasti poročil Komisije o napredku na področju njenega izvajanja,
- ob upoštevanju akcijskih načrtov, sprejetih skupaj z Egiptom, Izraelom, Jordanijo, Libanonom, Marokom, palestinsko upravo in Tunizijo,

Četrtek, 7. april 2011

- ob upoštevanju sporočil Komisije z dne 11. marca 2003 z naslovom Razširjena Evropa – sosedstvo: -nov okvir za odnose EU z njenimi vzhodnimi in južnimi sosedami (KOM(2003)0104), z dne 12. maja 2004 z naslovom Evropska sosedstva politika – strateški dokument (KOM(2004)0373), z dne 4. decembra 2006 z naslovom Krepitev Evropske sosedstva politike (KOM(2006)0726), z dne 5. decembra 2007 z naslovom Močna evropska sosedstva politika (KOM(2007)0774) in z dne 12. maja 2010 z naslovom Pregled evropske sosedstva politike (KOM(2010)0207),
- ob upoštevanju skupnega sporočila Komisije in visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko z dne 8. marca 2011 o partnerstvu za demokracijo in skupno blaginjo z državami južnega Sredozemlja (KOM(2011)0200),
- ob upoštevanju sklepov Sveta za zunanjo politiko o evropski sosedski politiki z dne 26. julija 2010,
- ob upoštevanju svojih predhodnih resolucij z dne 19. januarja 2006 o evropski sosedski politiki ⁽¹⁾, z dne 6. julija 2006 o splošnih določbah o ustanovitvi evropskega sosedstva in partnerskega instrumenta ⁽²⁾, z dne 15. novembra 2007 o krepitvi evropske sosedstva politike ⁽³⁾, z dne 19. februarja 2009 o Barcelonskem procesu: Unija za Sredozemlje ⁽⁴⁾, z dne 19. februarja 2009 o reviziji Evropskega instrumenta sosedstva in partnerstva ⁽⁵⁾, z dne 20. maja 2010 o Uniji za Sredozemlje ⁽⁶⁾ in z dne 9. septembra 2010 o stanju reke Jordan s posebnim poudarkom na območju njenega spodnjega toka ⁽⁷⁾,
- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij z dne 3. februarja 2011 o razmerah v Tuniziji ⁽⁸⁾, z dne 17. februarja 2011 o razmerah v Egiptu ⁽⁹⁾ in z dne 10. marca 2011 o južnem sosedstvu, zlasti Libiji, vključno s humanitarnimi vidiki ⁽¹⁰⁾,
- ob upoštevanju sklepov pridružitvenega sveta EU-Maroko z dne 13. oktobra 2008, ki je Maroku podelil prednostni status,
- ob upoštevanju sklepov pridružitvenega sveta EU-Jordanija z dne 26. oktobra 2010, ki je Jordaniji podelil prednostni status,
- ker je Evropski svet na zasedanju 13. in 14. marca 2008 v Bruslju dal soglasje k barcelonskemu procesu: Uniji za Sredozemlje,
- ob upoštevanju sporočila Komisije z dne 20. maja 2008 o barcelonskem procesu in Uniji za Sredozemlje (KOM(2008)0319),
- ob upoštevanju končne izjave s srečanja ministrov za zunanje zadeve iz držav Unije za Sredozemlje, ki je potekalo v Marseillu 3. in 4. novembra 2008,
- ob upoštevanju izjave z vrha za Sredozemlje, ki je potekal 13. julija 2008 v Parizu,
- ob upoštevanju barcelonske izjave, sprejete na evro-sredozemski konferenci ministrov za zunanje zadeve, ki je potekala v Barceloni 27. in 28. novembra 1995, o ustanovitvi evro-sredozemskega partnerstva,

⁽¹⁾ UL C 287 E, 24.11.2006, str. 312.

⁽²⁾ UL C 303 E, 13.12.2006, str. 760.

⁽³⁾ UL C 282 E, 6.11.2008, str. 443.

⁽⁴⁾ UL C 76 E, 25.3.2010, str. 76.

⁽⁵⁾ UL C 76 E, 25.3.2010, str. 83.

⁽⁶⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0192.

⁽⁷⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0314.

⁽⁸⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0038.

⁽⁹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0064.

⁽¹⁰⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0095.

Četrtek, 7. april 2011

- ob upoštevanju izjav predsedstva parlamentarne skupščine in Unije za Sredozemlje na njenem srečanju v Parizu (12. julij 2008), Kairu (20. novembra 2009), Rabatu (22. januarja 2010), Palermu (18. junija 2010) in Rimu (12. novembra 2010),
 - ob upoštevanju priporočila, ki ga je sprejela Evro-sredozemska parlamentarna skupščina 13. oktobra 2008 v Amanu in je bilo predloženo na prvem srečanju ministrov za zunanje zadeve v barcelonskem procesu: Unija za Sredozemlje,
 - ob upoštevanju priporočil odborov parlamentarne skupščine in Unije za Sredozemlje, ki so bila sprejeta na 6. plenarnem zasedanju v Amanu 13. in 14. marca 2010,
 - ob upoštevanju sklepov ustanovne seje Evro-sredozemske regionalne in lokalne skupščine v Barceloni z dne 21. januarja 2010,
 - ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1638/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 24. oktobra 2006 o splošnih določbah o ustanovitvi Evropskega instrumenta sosedstva in partnerstva ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju svojega priporočila Svetu z dne 13. decembra 2010 o pogajanjih o okvirnem sporazumu med EU in Libijo,
 - ob upoštevanju člena 110(2) Poslovnika,
- A. ker so spoštovanje in spodbujanje demokracije in človekovih pravic, zlasti pravic žensk, pravne države, krepitve varnosti, demokratična stabilnost, blaginja, pravična porazdelitev dohodka, bogastva in možnosti v družbi ter posledično boj proti korupciji in spodbujanje dobrega upravljanja temeljna načela in cilji Evropske unije, ki morajo sestavljati skupne vrednote partnerskih držav evropske sosedske politike in postati njeni temeljni cilji,
- B. ker bi evropska sosedska politika morala upoštevati proteste, ki so pozivali k svobodi, demokraciji in reformam v mnogih državah južnega sosedstva EU, saj so ponazarjali močno željo ljudi po resničnih spremembah in boljših življenjskih razmerah v regiji,
- C. ker po vsej regiji naraščajo državljanski nemiri, ki izhajajo iz splošnega nezadovoljstva prebivalstva z vladajočimi režimi in jih podžigajo neenaka razporeditev bogastva in gospodarske rasti ter pomanjkanje svobode,
- D. ker so se učinki gospodarske in finančne krize pridružili že obstoječim političnim, gospodarskim in družbenim izzivom in še zlasti izzivom, ki so povezani z brezposelnostjo in rastjo cen, kar je privedlo do vstaje v regiji,
- E. ker mora EU zaradi dogodkov v Tuniziji, Egiptu, Libiji, Siriji, Alžiriji, Maroku, Jordaniji in drugih državah, ki pozivajo k demokratičnim reformam, primerno spremeniti evropsko sosedsko partnerstvo, da bo učinkovito podprla proces političnih, gospodarskih in socialnih reform, obenem pa enoglasno obsoditi uporabo sile pri obvladovanju mirnih demonstracij,
- F. ker je evropska sosedska politika od svojega začetka leta 2004 pokazala neučinkovitost pri izpolnjevanju svojih ciljev na področju demokracije in človekovih pravic ter ni prinesla potrebnih političnih, socialnih in institucionalnih reform; ker je EU v odnosih s to regijo zanemarila dialog s civilno družbo in demokratičnimi silami na južni obali Sredozemlja; ker so še pomanjkljivosti in izzivi, sedaj pa bi se bilo treba osredotočiti na izvajanje ob prizadevanju za skupno delovanje s partnerji, ki dejansko zastopajo civilno družbo in ključnimi institucijami, bistvenimi za gradnjo demokracije, z jasno opredeljenimi prednostnimi nalogami za ukrepanje, jasnimi primerjalnimi merili in razlikovanjem na podlagi uspešnosti in dosežkov,

⁽¹⁾ UL L 310, 9.11.2006, str. 1.

Četrtek, 7. april 2011

- G. ker med državami članicami Evropske unije in državami južne dimenzije evropske sosedske politike obstajajo velike gospodarske, socialne in demografske razlike, ki v skupnem interesu vseh partnerjev zahtevajo odgovore,
- H. ker mora EU bolje opredeliti strateške cilje in prednostne naloge v svojih partnerstvih z vzhodnimi in južnimi sosedami ter nameniti ustrezno pozornost povezovanju točk na svojem političnem dnevnem redu z načrtovanjem proračuna,
- I. ker bi morala evropska sosedska politika vključevati bolj ambiciozne in učinkovite instrumente, da bi tako spodbujala in podpirala politične, gospodarske in družbene reforme v sosedstvu EU,
- J. ker je Lizbonska pogodba ustvarila razmere, da lahko EU izboljša učinkovitost in skladnost svojih politik in delovanja, zlasti na področju zunanjih odnosov, z oblikovanjem mesta visokega predstavnika/podpredsednika Komisije in ustanovitvijo Evropske službe za zunanje delovanje; ker mora visoki predstavnik/podpredsednik Komisije zagotavljati, da se sliši glas EU na mednarodnem prizorišču,
- K. ker člena 3 in 21 Pogodbe o Evropski uniji dodatno razvijata cilje zunanje politike EU in uvrščata spodbujanje spoštovanja človekovih pravic, še posebej univerzalnost ter neločljivost človekovih pravic in temeljnih svoboščin, v osrčje zunanjega delovanja EU,
- L. ker je v členu 8 Pogodbe o EU določeno, da mora Unija razvijati posebne odnose z državami v svojem sosedstvu s ciljem, da ustvari območje blaginje in dobrega sosedstva, ki temelji na vrednotah Unije in za katero so značilni tesni in miroljubni odnosi, ki temeljijo na sodelovanju,
- M. ker nerešeni spori in kršitve mednarodne zakonodaje o človekovih pravicah pomenijo prepreko za uresničitev evropske sosedske politike ter zavirajo gospodarski, družbeni in politični razvoj, pa tudi regionalno sodelovanje, stabilnost in varnost,
- N. ker je v zadnjih nekaj letih v odnosih EU z njenimi južnimi sosedami iskanje kratkoročne stabilnosti pogosto prevladalo nad vrednotami demokracije, socialne pravičnosti in človekovih pravic,
- O. ker bi morala EU izvajati pristop od spodaj navzgor z večjo podporo izgradnji institucij, civilni družbi in pripravljenosti za zagon procesa demokratizacije, zlasti udeležbe žensk, ter družbenemu in gospodarskemu razvoju, kar so pogoji za dolgoročno stabilizacijo,
- P. ker so spoštovanje človekovih pravic, demokracije in pravne države, vključno z bojem proti mučenju in drugemu krutemu, nečloveškemu in ponižujočemu ravnanju, ter nasprotovanje smrtni kazni temeljna načela EU,
- Q. ker je Unija za Sredozemlje trenutno v slepi ulici, zlasti po tem, ko so bili za nedoločen čas prestavljeni drugi vrh voditeljev držav in vlad Unije za Sredozemlje ter ministrska srečanja in po odstopu generalnega sekretarja; ker so za regionalni okvir, v katerem se oblikuje Unija za Sredozemlje, značilni ozemeljski spori, politične krize in povečanje socialnih napetosti in ker so ga presegle ljudske vstaje v Tuniziji, Egiptu ter drugih sredozemskih in bližnjevzhodnih državah, vse to pa ovira delovanje institucij Unije za Sredozemlje, pa tudi začetek večjih projektov regionalnega povezovanja, ki so jih določili vodje držav in vlad na vrhu v Parizu julija 2008 ter ministri za zunanje zadeve Unije za Sredozemlje na seji 3. in 4. novembra 2008 v Marseillu; ker se je izkazalo, da Unija za Sredozemlje, ki naj bi okrepila politiko EU v tej regiji, ne more učinkovito blažiti vse večjega nezaupanja in izpolnjevati osnovnih potreb ljudi,

Četrtek, 7. april 2011

- R. ob upoštevanju priložnosti, ki se je ponudila z ustanovitvijo Unije za Sredozemlje, za krepitev dopolnjevanja med dvostranskimi politikami na eni strani in regionalnimi politikami na drugi, da bi bili bolj učinkoviti pri doseganju ciljev evro-sredozemskega sodelovanja,
- S. ker drugi globalni akterji, zlasti države skupine BRIC, še naprej krepijo svojo gospodarsko prisotnost in politični vpliv v južnem sosedstvu EU,
- T. ker so učinki politične, gospodarske, socialne in finančne krize še povečali gospodarske in socialne izzive, s katerimi se spoprijemajo južne države partnerice evropske sosedске politike; ker so stroški reform, povezani s približevanjem pravnemu redu EU in prilagajanjem v skladu s postopnim zblizevanjem gospodarskih in socialnih odnosov dodaten izziv v južnih sosedah EU; ker so ti dejavniki v nekaterih državah v veliki meri prispevali k civilnim nemirom in zahtevam po demokratizaciji in reformah,
- U. ker je vprašanje upravljanja z vodo in zlasti pravične razdelitve vode, ki bo upoštevala potrebe vseh ljudi v tej regiji, bistvenega pomena za trajen mir in stabilnost na Bližnjem vzhodu,
- V. ker demografski razvoj kaže, da bo v prihodnjih dvajsetih letih raven prebivalstva v državah članicah stabilna, vendar bo vse več starejših; tudi število prebivalcev v južnih državah partnericah evropske sosedске politike se bo povečalo, vendar zlasti v razponu za delo sposobnega prebivalstva; ker gospodarska rast in ustvarjanje delovnih mest v teh državah morda ne bosta uspela iti v korak s predvidenim povečanjem števila prebivalcev, zlasti ker se nekatere države že soočajo z zelo visoko stopnjo brezposelnosti in še večjo stopnjo brezposelnosti mladih;
- W. ker korupcija v južnih državah evropske sosedске politike ostaja resen problem, ki vključuje velik del družbe in državne institucije,
- X. ker je Evropski instrument sosedstva in partnerstva pomagal poenostaviti financiranje evropske sosedске politike; ker bi moral proces razvoja njegovega naslednika odražati nedavne dogodke v regiji in zlasti legitimne demokratične težnje prebivalstva ter sklepe strateškega pregleda evropske sosedске politike in potekati na podlagi posvetovanja z vsemi zainteresiranimi stranmi in zlasti lokalnimi akterji,

Pregled evropske sosedске politike – splošno

1. ponovno potrjuje vrednote, načela in zaveze, na katerih je bila zgrajena evropska sosedska politika, ki vključujejo demokracijo, pravno državo, spoštovanje človekovih pravic, pravic žensk in temeljnih svoboščin, dobro upravljanje ter tržno gospodarstvo in trajnostni razvoj, ter ponavlja, da je evropska sosedska politika postala veljaven okvir za poglobitev in okrepitev odnosov z našimi najbližjimi partnerji, tako da spodbuja in podpira njihove politične, družbene in gospodarske reforme, ki so oblikovane tako, da vzpostavljajo in utrjujejo demokracijo, napredek ter socialne in ekonomske priložnosti za vse; poudarja pomen ohranitve načel deljene odgovornosti in skupnega lastništva pri snovanju in izvajanju programov evropske sosedске politike; meni, da je evropska sosedska politika od svojega začetka leta 2004 prinesla jasne koristi tako za partnerice evropske sosedске politike kot za EU, in sicer kot enotni okvir ter politike, kot razlikovanje, ki temelji na uspešnosti, in prilagojena pomoč;

2. glede na sedanje dogodke v južnem Sredozemlju, zlasti v Tuniziji in Egiptu, Libiji, Siriji, Alžiriji, Maroku, Jordaniji in drugih državah, ki pozivajo k demokratičnim reformam, opozarja, da evropska sosedska politika ni bila uspešna pri spodbujanju in zagotavljanju človekovih pravic v tretjih državah; poziva EU, naj se iz teh dogodkov kaj nauči ter naj pregleda svojo politiko podpore demokraciji in človekovim pravicam, da bi ustvarila mehanizem za izvajanje klavzule o človekovih pravicah v vseh sporazumih s tretjimi državami; vztraja, da je treba v evropski sosedski politiki prednostno razvrstiti merila za neodvisnost sodstva, spoštovanje temeljnih pravic, pluralizem in svobodo tiska ter boj proti korupciji; poziva k boljši usklajenosti z drugimi politikami Unije do teh držav;

Četrtek, 7. april 2011

3. poziva EU, naj s pomočjo vseh obstoječih instrumentov v okviru evropske sosedске politike odločno podpre proces političnih in gospodarskih reform v regiji ter sprejme nove, kjer je to potrebno, da bi kar najbolj učinkovito pomagala pri procesu demokratičnega prehoda, pri čemer se mora osredotočiti zlasti na spoštovanje temeljnih svoboščin, dobro upravljanje, neodvisnost sodstva in boj proti korupciji ter tako odgovoriti na potrebe in pričakovanja narodov v južnih sosedah;
4. poudarja, da je treba povečati sredstva, namenjena evropski sosedski politiki, v večletnem finančnem načrtu za obdobje po letu 2013 in glede na nedavne dogodke dati prednost južni dimenziji evropske sosedске politike; meni, da bi bilo treba v novem večletnem finančnem okviru upoštevati posebne značilnosti in potrebe vsake države;
5. poudarja, da je treba sosednjim državam predstaviti konkretno ponudbo tesnejšega političnega partnerstva in gospodarskega povezovanja, ki bo temeljila na načelih odprtosti, skupne odgovornosti in pogojenosti; poziva, naj bo ponudba prilagojena različnim potrebam posameznih držav in regij, da se omogoči najbolj razvitim partnericam hitrejšo pot do skladnosti s standardi in vrednotami EU;
6. poziva k temu, da se je treba bolj osredotočiti na sodelovanje z organizacijami civilne družbe, saj so te gonilna sila ljudskih vstaj po vsej regiji;
7. poudarja, da je treba zagotoviti ustrezno raven financiranja EU za sodelovanje s sosedstvom in ponovno poudarja pomen Evropskega instrumenta sosedstva in partnerstva kot glavnega finančnega instrumenta evropske sosedске politike, ki se mora razviti tako, da bo omogočal prožnejši odziv na razlikujoče se potrebe sosednjih držav in regij, zagotavljal neposredno povezavo med cilji evropske sosedске politike in programiranjem v okviru Evropskega instrumenta sosedstva in partnerstva ter odražal naravo prihodnje evropske sosedске politike, ki bo temeljila na uspešnosti; poudarja pa, da je treba zagotoviti bolj ciljno usmerjeno pomoč, zlasti civilni družbi in lokalnim skupnostim, v skladu s pristopom od spodaj navzgor; poudarja pomen spremljanja, upravljanja in izvajanja različnih programov v okviru Evropskega instrumenta sosedstva in partnerstva;
8. poudarja, da morajo biti pripravljene vsi potrebni ukrepi, vključno s finančnimi, človeškimi in tehničnimi viri, da se zagotovi ustrezno odzivanje EU na morebitno množično preseljevanje v skladu s členom 80 PDEU;
9. poudarja, da bi moral strateški pregled evropske sosedске politike ustrezno obravnavati pomanjkljivosti politike in zagovarjati močnejšo politično zavezo vseh partneric ter hkrati okrepiti razlikovanje, ki bi temeljilo na uspešnosti in jasno določenih merilih; poziva, naj se pri pregledu nameni veliko pozornost nujno potrebnemu razvijanju večstranske razsežnosti ob prizadevanjih, da se oblikuje okrepljen, stalen in stvaren političen dialog z državami partnericami;
10. meni, da je še posebej pomembno stalno ocenjevanje ne le dosedanjih rezultatov, doseženih z izvajanjem programov, ampak tudi ustreznosti virov, uporabljenih v okviru partnerstva; meni, da bo v prihodnje mogoče s pomočjo tega postopka popraviti morebitne pomanjkljivosti in neposrečene odločitve;
11. poziva Svet in Komisijo, naj pregledata evropsko sosedsko politiko za južno sosedstvo, da bi zagotovila potrebna sredstva in pomoč za resničen demokratični prehod in postavila temelje za daljnosežne politične, socialne in institucionalne reforme; vztraja, da mora pregled sosedске politike dati prednost merilom, povezanim z neodvisnim sodstvom, spoštovanjem temeljnih svoboščin, vključno s svobodo medijev, ter z bojem proti korupciji;
12. priznava in poudarja razliko med „evropskimi sosedami“ – državami, ki se lahko formalno pridružijo EU, ko izpolnijo kopenhavska merila – in „sosedami Evrope“ – državami, ki se zaradi geografske lege ne morejo pridružiti EU;

Četrtek, 7. april 2011

13. meni, da je zato zelo pomembno in nujno ponovno premisliti in pregledati strategijo EU glede Sredozemlja ter da mora nova strategija krepiti politični dialog ter podpirati vse demokratične in družbene sile, vključno z akterji civilne družbe; v zvezi s tem poziva Svet, naj opredeli niz političnih meril, ki jih morajo države evropske sosedске politike izpolnjevati, da se jim dodeli prednostni status;

14. poudarja, da je treba potrditi in izkoristiti spremembe, nastale z Lizbonsko pogodbo, zlasti okrepjeno vlogo visokega predstavnika/podpredsednika Komisije, ustanovitev evropske službe za zunanje delovanje in nova pooblastila Parlamenta, da bi povečali enotnost zunanje politike EU ter povečali učinkovitost in legitimnosti njene zunanje razsežnosti in delovanja; meni, da bo EU lahko razvila verodostojno in učinkovito politiko do sredozemskih partneric le, če se bosta Svet in Komisija zmožna česa naučiti iz preteklih in sedanjih dogodkov ter bosta izvedla temeljito in obsežno analizo pomanjkljivosti in napak sedanje evropske sosedске politike;

15. poudarja pomen partnerstva med EU in njenimi južnimi sosedami ter izpostavlja, da je takšno tesno sodelovanje v interesu obeh strani;

16. meni, da se mora EU iz nedavnih dogodkov v njenem južnem sosedstvu česa naučiti ter da mora v luči teh dogodkov pregledati evropsko sosedsko politiko in si kot cilj zastaviti partnerstvo z družbami, ne le z državami;

Južna dimenzija

17. poudarja pomen ustanovitve projektne skupine, v katero bo vključen Parlament, v odgovor na pozive k spremljanju procesov demokratičnega prehoda, ki so jih sprožili akterji za demokratične spremembe, zlasti svobodnih in demokratičnih volitev ter vzpostavljanja institucij, vključno z neodvisnim sodstvom;

18. v luči nedavnih dogodkov v regiji močno podpira legitimne demokratične težnje, ki so jih izrazili ljudje v nekaterih državah južnega sosedstva EU, in poziva oblasti v teh državah, naj čim prej izpeljejo miren prehod v resnično demokracijo; poudarja, da mora strateški pregled evropske sosedске politike v celoti upoštevati in odražati te dogodke;

19. v zvezi s tem poziva, naj EU v partnerstvu z zadevnimi družbami odločno podpre demokratične spremembe v svojih južnih sosedah z izvajanjem, pregledom in prilagoditvijo obstoječih instrumentov, katerih namen je spodbuditi politične, gospodarske in socialne reforme; v zvezi s tem poziva Svet in Komisijo, naj dasta na razpolago mehanizme za kratkoročno prehodno finančno pomoč, vključno s posojili, tistim državam, ki izrazijo potrebo po njih zaradi hitrih demokratičnih sprememb in izjemnega zmanjšanja likvidnosti; poleg tega poziva Komisijo, naj čim hitreje pregleda nacionalne okvirne programe Tunizije in Egipta za obdobje 2011-2013, da bi lahko upoštevala nove nujne potrebe teh partneric pri izgradnji demokracije;

20. poudarja pomen krepitve političnega dialoga z južnimi sosedami EU; ponovno poudarja, da so krepitev demokracije, pravna država, dobro upravljanje, boj proti korupciji ter spoštovanje človekovih pravic in temeljnih svoboščin bistveni elementi tega dialoga; v zvezi s tem poudarja pomen spoštovanja svobode vesti, veroizpovedi in misli, svobode izražanja, svobode tiska in medijev, svobode združevanja, pravic žensk in enakosti spolov, varstva manjšin ter boja proti diskriminaciji zaradi spolne usmerjenosti;

21. opaža, da je bil prednostni status že podeljen ali o njem potekajo pogajanja z nekaterimi državami partnericami; poudarja, kako pomembno je okrepiti preglednost in doslednost pristopa do tega razlikovanja, da bi tako vzpostavili soliden proces, ki prinaša vrednost, ter oblikovati jasna primerljiva merila in se izogniti uporabi dvojnih standardov v zvezi z merili, ki jih je treba izpolniti za pridobitev prednostnega statusa;

Četrtek, 7. april 2011

22. poudarja, da je treba prilagoditi kopenhavska merila zahtevam, povezanim z dodeljevanjem prednostnega statusa; poziva Komisijo, naj se prepriča, da bo tretjim državam podelila prednostni status, ko bodo izpolnile ta merila;
23. poudarja, da mora biti boj proti korupciji, zlasti v sodstvu in policiji, glavna prednostna naloga EU pri razvoju odnosov z njenimi južnimi državami partnericami;
24. vztraja, da se je treba z njim posvetovati na vseh stopnjah postopka podeljevanja prednostnega statusa državam članicam partnericam in izdelave osnutka akcijskih načrtov evropskega sosedskega partnerstva v skladu z novo vlogo po Lizbonski pogodbi; poziva Svet in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj vključita Parlament v postopek odločanja glede prednostnega statusa, tako da razvijeta jasni mehanizem posvetovanja, ki se bo uporabljal na vseh stopnjah pogajanj, vključno z merili, ki jih je treba izpolniti, pa tudi v določanje prednostnih nalog in smernic, zajetih v akcijskih načrtih;
25. poudarja, da lahko učinkovito partnerstvo med EU in njenimi južnimi sosedami temelji le na sinergiji med medsebojno povezanima dvostransko in večstransko razsežnostjo tega procesa sodelovanja, in zato obžaluje, da evropska sosedska politika ne upošteva dovolj potrebe po krepitvi večstranske razsežnosti;
26. izraža spoštovanje pogumu ljudi v Tuniziji, Egiptu in Libiji, ki so se uprli, da bi zahtevali demokracijo in svobodo, ter poziva vse institucije EU, naj ponudijo polno podporo procesu tranzicije v teh državah;
27. obžaluje izgube človeških življenj med mirnima vstajama v Tuniziji in Egiptu ter poziva oblasti, naj raziščejo zadevne incidente in odgovorne privedejo pred sodišče;
28. je prepričan, da je izvor političnih napetosti na Bližnjem vzhodu in v celotnem Sredozemlju v izraelsko-palestinskem sporu;
29. poziva visoko predstavnico/podpredsednico Komisije, naj si dejavno prizadeva za rešitev sporov in krepitev zaupanja v tej regiji z zagotovitvijo dejavne vloge EU kot akterja, ne le kot plačnika, in sicer v okviru osrednjega bližnjezhodnega mirovnega procesa, pa tudi spora v Zahodni Sahari; meni, da je rešitev sporov ključ do političnega, gospodarskega in socialnega razvoja v regiji ter sprave in napredka regionalne razsežnosti evropske sosedske politike in njenih večstranskih oblik sodelovanja, kot je Unija za Sredozemlje; opozarja, da je za polni uspeh evropske sosedske politike ključnega pomena najti celovito rešitev, skladno z mednarodnim pravom, za razne spore v južni soseski EU, zlasti še za arabsko-izraelski spor;
30. meni, da je medkulturni dialog v Sredozemlju bistven za krepitev medsebojnega razumevanja, solidarnosti, strpnosti in blaginje tamkajšnjih narodov; pričakuje, da bo pregled zajel tudi možnost razvoja instrumentov v ta namen;
31. je globoko zaskrbljen zaradi stalnega odlaganja drugega vrha vodij držav in vlad Unije za Sredozemlje ter ministrskih srečanj za nedoločen čas, kar pošilja negativno sporočilo narodom in institucijam v tej regiji; meni, da odstop generalnega sekretarja jasno kaže, da je treba pojasniti postopke in institucije Unije za Sredozemlje; poudarja, da politične napetosti in regionalni spori v Sredozemski regiji ne bi smeli ovirati konkretnega napredka k sektorskemu in večstranskemu sodelovanju ter da lahko Unija za Sredozemlje z izvajanjem večjih projektov povezovanja in prek odprtega političnega dialoga prispeva k razvoju ozračja zaupanja, ki bo privedlo k doseganju ciljev pravosodja ter skupne varnosti v duhu solidarnosti in miru;
32. obžaluje, da Uniji za Sredozemlje niso dodeljena ustrezna sredstva, ter tudi zelo šibko zavzetost držav članic na obeh straneh Sredozemlja; obžaluje nejasen pristop EU k sredozemski politiki in poziva EU, naj razvije dolgoročno strateško vizijo za razvoj in stabilizacijo regije; vztraja, da mora proces evro-sredozemskega povezovanja postati prednostna naloga na evropskem dnevnem redu;

Četrtek, 7. april 2011

33. je prepričan, da bi bilo treba Unijo za Sredozemlje znova zastaviti, pri tem pa upoštevati nov razvoj dogodkov v regiji; meni, da bi ta nova Unija za Sredozemlje morala spodbujati zdrav gospodarski, socialni in demokratični razvoj ter ustvariti trdno in skupno osnovo za tesne odnose med EU in njenimi južnimi sosedami. meni, da bi taka nova skupnost tudi odprla nove možnosti za trajen mir na Bližnjem Vzhodu, ki bi bil vtakan v različne družbe v regiji, ne pa le pogojen s krhko politično voljo avtoritarnih voditeljev v njej;

34. ugotavlja, da je treba v okviru pregleda obravnavati tudi dejstvo, da Unija za Sredozemlje ni izpolnila pričakovanj, in oceniti prihodnje izzive ter premisliti o novih načinih krepite dvostranskih instrumentov znotraj evropske sosedске politike; v zvezi s tem meni, da je treba področjem, kjer je mogoče doseči viden napredek, nameniti več virov;

35. je zaskrbljen zaradi pomanjkanja napredka pri vzpostavljanju evro-sredozemskega prostotrgovinskega območja; poziva, naj se izpeljejo skupna pogajanja, ko bodo izpolnjene zahteve za razvita in celovita prostotrgovinska območja, ki so namenjene oblikovanju temeljev za evro-sredozemsko prostotrgovinsko območje, pri tem pa ustrezno upoštevajo družbeno-gospodarsko stanje posameznih držav članic ter pogoj, da se pravočasno oceni socialni in okoljski vpliv teh sporazumov; obžaluje, da različni akterji niso storili, kar bi bilo potrebno, da bi ustvarili potrebne razmere; spodbuja tudi razvoj dvostranskega in večstranskega gospodarskega sodelovanja jug-jug, ki bo prineslo oprijemljive koristi za državljane in izboljšalo politično ozračje v tej regiji;

36. poudarja, da se je treba v vsaki zadevni državi osredotočiti na najpomembnejša posebna vprašanja, vendar ponavlja, da mora sosedska politika posebno pozornost posvetiti socialno-ekonomskemu položaju ljudi, zlasti mlajših generacij;

37. meni, da bi lahko okrepljeno podregionalno sodelovanje med državami članicami in državami partnericami evropske sosedске politike s posebnimi skupnimi interesi, vrednotami in skrbmi ustvarilo pozitivno dinamiko za vse sredozemsko območje; spodbuja države članice, naj raziščejo potencial spremenljive geometrije kot vzorca sodelovanja, in poudarja, da bi morala prihodnja evropska sosedska politika olajšati in spodbujati ta pristop, zlasti s svojimi regionalnimi sredstvi financiranja;

38. meni, da je treba v okviru južne dimenzije sosedске politike obravnavati problem nezakonitega priseljevanja; poziva Svet in Komisijo, naj spremljata izvajanje sporazumov z južnimi sosedskimi državami in obstoječih dvostranskih sporazumov med državami članicami EU in vsemi regionalnimi akterji v zvezi z vprašanji priseljevanja in še zlasti ponovnega sprejema;

39. obžaluje neskladen pristop, ki ga je EU zavzela do svojih vzhodnih in južnih sosed na področju mobilnosti in vizumske politike; v zvezi z mobilnostjo se zavzema za olajšanje vizumskih postopkov za južne države partnerice evropske sosedске politike – zlasti za študente, raziskovalce in poslovneže – ter za sprejetje evro-sredozemskega partnerstva za mobilnost; poudarja pomembno vlogo, ki jo lahko nekatere države evropske sosedске politike igrajo pri upravljanju migracijskih tokov; poudarja, da mora biti sodelovanje pri upravljanju selitvenih tokov popolnoma skladno z vrednotami in mednarodnimi pravnimi obveznostmi EU; vztraja, da bi se lahko sporazumi o ponovnem sprejemu z državami partnericami predvideli le za nezakonite priseljence in da torej ne bi veljali za osebe, ki se izkazujejo kot prosilci za azil, begunci ali osebe, potrebne zaščite, ter ponavlja, da načelo nevračanja velja za vsakogar, ki mu preti nevarnost smrtne kazni, nečloveškega ravnanja in mučenja; poziva k tesnejšemu sodelovanju v boju proti trgovini z ljudmi in k izboljšanju pogojev, v katerih živijo delavci migranti tako v EU kot v južnih državah evropske sosedске politike;

40. poziva visoko predstavnico/podpredsednico Komisije, Evropsko službo za zunanje delovanje in Komisijo, naj pri svojih stikih z južnimi državami partnericami evropske sosedске politike dajo prednost političnim prednostnim nalogam EU: ukinitvi smrtne kazni, spoštovanju človekovih pravic in temeljnih

Četrtek, 7. april 2011

svoboščin, tudi svobodi vesti in veroizpovedi, svobodi združevanja in medijev, spoštovanju pravne države, boju proti mučenju, okrutnemu in nečloveškemu ravnanju, boju proti nekaznovanju ter ratifikaciji mnogih mednarodnih pravnih instrumentov, vključno z Rimskim statutom Mednarodnega kazenskega sodišča in konvencije o statusu beguncev iz leta 1951;

41. poziva, da se v okviru pregleda evropske sosedске politike za južne države ponovno nameni pozornost polnemu spoštovanju pravice do svobode veroizpovedi v teh državah, kar še zlasti velja za vse verske manjšine; poudarja, da svoboda veroizpovedi pomeni svobodo, da človek sam ali v skupnosti zasebno ali javno izraža svojo vero pri bogočastju, pouku, praksi in verskih obredih, ter da mora ta pravica vključevati tudi pravico do spremembe vere;

42. poudarja, da pogodbeni odnosi EU z vsemi državami partnericami evropske sosedске politike vsebujejo dogovore o rednem forumu za obravnavanje vprašanj glede človekovih pravic v obliki pododborov o človekovih pravicah; poziva Evropsko službo za zunanje delovanje, naj v celoti izkoristi obstoječo ureditev in vključuje pododbore v vsa pogajanja, spodbuja k njihovi večji učinkovitosti in usmerjenosti v rezultate ter k zagotavljanju sodelovanja organizacij civilne družbe in zagovornikov človekovih pravic; priporoča, da se neformalna delovna skupina EU-Izrael za človekove pravice nadgradi v redni pododbor; poziva Evropsko službo za zunanje delovanje, naj se vključi v strukturno sodelovanje med COHOM in Pododborom Evropskega parlamenta za človekove pravice;

43. poziva visoko predstavnico/podpredsednico Komisije, Evropsko službo za zunanje delovanje in Komisijo, naj si dejavno prizadevajo za podporo in varstvo svobode komunikacije in dostopa do informacij, vključno s tistimi na internetu;

44. poziva visoko predstavnico/podpredsednico Komisije, Evropsko službo za zunanje delovanje in Komisijo, naj okrepijo vlogo organizacij civilne družbe, še posebej organizacij za človekove pravice in pravice žensk, pri spremljanju politike in načrtovanju pomoči z namenskim sistemom za krepitev zmogljivosti; v zvezi s tem izpostavlja potrebo po krepitvi moči žensk ter poziva Evropsko službo za zunanje delovanje in Komisijo, naj sistematično analizirata učinek svojih projektov in programov z vidika spola ter se zavzame, da bodo upoštewane pravice žensk ter enakost med spoloma pri reformah ustav, kazenskih zakonikov, družinskega prava in drugih zakonov s področja civilnega prava ter v dialogu o človekovih pravicah s partnerskimi državami evropske sosedске politike; vztraja, naj visoka predstavnica/podpredsednica Komisije, Evropska služba za zunanje delovanje in Komisija ne krepijo odnosov med EU in tretjimi državami, če slednje ne v zadostni meri vključujejo v svoje politike organizacij civilne družbe; ugotavlja, da so organizacije civilne družbe najzvestejši in najmočnejši zaveznik EU pri spodbujanju demokratičnih vrednot, dobrega upravljanja in človekovih pravic v državah partnericah; poziva k večjemu vključevanju regionalnih in lokalnih oblasti, pa tudi strokovnih organizacij in socialnih partnerjev v sodelovanje med EU ter njenimi južnimi sosedami; poziva Svet in Komisijo, naj še bolj okrepi evropski instrument za demokracijo in človekove pravice ter ga v zvezi s tem še učinkoviteje uporabljata;

45. poudarja, da je treba izvajati vključevanje načela enakosti med spoloma in podpirati posebne ukrepe za doseganje učinkovitega ter sistematičnega pristopa k enakosti med spoloma v državah evropske sosedске politike; poziva vlade in civilno družbo, naj povečajo družbeno vključenost žensk, se borijo proti nepismenosti žensk ter spodbujajo njihovo zaposlovanje, da bi zagotovile pomenljivo prisotnost žensk na vseh ravneh;

46. poudarja pomen strukturiranega sodelovanja na področju visokošolskega izobraževanja in raziskav, da bi spodbudili medsebojno priznavanje kvalifikacij in izobraževalnih sistemov, zlasti za povečanje mobilnosti študentov, raziskovalcev in učiteljev, ob podpori ukrepov za boj proti begu možganov; v zvezi s tem pozdravlja pomoč, ki jo je program Tempus zagotovil visokošolskemu izobraževanju, in izmenjave, organizirane pod okriljem drugega akcijskega programa Erasmus Mundus, pa tudi ustanovitev evro-sredozemske univerze, ki se osnuje kot evro-sredozemsko omrežje univerz z obeh obal;

Četrtek, 7. april 2011

47. poudarja pomembno vlogo lokalnih oblasti za demokratični razvoj v naših partnerskih državah in spodbuja širjenje programov tesnega medsebojnega sodelovanja lokalnih organov iz EU ter iz partnerskih držav;

48. poudarja pomen sindikatov in socialnega dialoga kot sestavnega dela demokratičnega razvoja južnih partneric; slednje spodbuja, naj okrepijo delavske in sindikalne pravice; izpostavlja pomembno vlogo, ki jo lahko ima socialni dialog pri obravnavi družbeno-gospodarskih izzivov v regiji;

49. vztraja, da je pomembno bolj zblížati naložbe, usposabljanje, raziskave in inovacije, pri tem pa posebno pozornost nameniti usposabljanju, prilagojenemu potrebam trga dela, da bi se odzvali na družbeno-gospodarske izzive v tej regiji; poziva, naj se posveti posebna pozornost ženskam in prikrajšanim skupinam, kot so mladi; obenem poudarja, da je izredno pomembno še naprej podpirati lokalne razvojne projekte, da bi prispevali k oživitvi najbolj ranljivih mest in regij;

50. poudarja, da je pravilno delujoč, učinkovit in varen večmodalni prevoz osnovni pogoj za gospodarsko rast in razvoj, ki spodbuja trgovino ter povezovanje med Evropsko unijo in njenimi partnericami iz južnega Sredozemlja; poziva Komisijo, naj predloži srednjeročno oceno akcijskega načrta za regionalni promet (2007-2013) za Sredozemlje ter rezultate upošteva pri morebitnem prihodnjem akcijskem načrtu za promet;

51. meni, da bi moral biti trajnostni razvoj bistveno merilo pregleda evropske sosedске politike, pri tem pa bi se moral nameniti poudarek boljšemu varstvu okolja, razvoju obsežnega potenciala obnovljive energije ter uveljavljanju politik in projektov, ki spodbujajo boljšo uporabo omejenih vodnih virov;

52. ponovno poziva Svet, Komisijo in države članice EU, naj spodbujajo in podpirajo celosten načrt, s katerim bi popravili opustošenje reke Jordan, ter naj še naprej zagotavljajo finančno in tehnično podporo za sanacijo reke, zlasti njenega spodnjega toka, tudi v okviru Unije za Sredozemlje;

53. poudarja velik potencial sodelovanja na področju energije in virov obnovljive energije, na primer vetrne in sončne energije ter energije valov; podpira usklajeno izvajanje sredozemskega načrta za sončno energijo in industrijskih pobud, katerih namen bi moral biti zadovoljevanje primarnih potreb držav partneric ter sprejetje evro-sredozemske strategije za energetska učinkovitost; poudarja, kako pomembno je spodbujati vseevropsko-sredozemske elektroenergetske, plinske in naftne povezave za povečanje zanesljivosti oskrbe z energijo pri prek uvedbe pametnega omrežja, ki povezuje celotno evro-sredozemsko regijo;

54. opominja na pomen kmetijstva, varnosti preskrbe s hrano, neodvisnosti pri preskrbi s hrano, razvoja podeželja, prilagajanja na podnebne spremembe, dostopa do vodnih virov in njihove smotrne rabe ter energije; priporoča, da bi se moralo kmetijsko sodelovanje določiti kot prednostna naloga evropske sosedске politike v podporo evro-sredozemskim načrtom za kmetijstvo in kot dejavnik stabilizacije cen hrane na nacionalni, regionalni in svetovni ravni;

55. ponovno poziva k ustanovitvi evro-sredozemskih sil za civilno zaščito, saj vse obsežnejše in vse številnejše naravne katastrofe zahtevajo nujno porazdelitev ustreznih sredstev, takšna pobuda pa bi tudi okrepila solidarnost med narodi evro-sredozemskih držav;

Četrtek, 7. april 2011

56. poudarja, kako pomembno je tesnejše sodelovanje z večstranskimi regionalnimi organizacijami z juga, zlasti z Arabsko ligo in Afriško unijo, da bi se uspešno spoprijeli z izzivi na prej navedenih območjih; poziva Komisijo, naj ob pregledu evropske sosedске politike premisli o novem strukturiranem dialogu s temi forumi;

57. ponovno poudarja pomen Evropskega instrumenta sosedstva in partnerstva kot finančnega instrumenta evropske sosedске politike, vendar poudarja, da je treba zagotoviti več prožnosti in učinkoviteje usmerjeno pomoč, zlasti civilni družbi in lokalnim skupnostim, v skladu s pristopom od spodaj navzgor; poziva tudi k celostni analizi učinkovitosti evropskega instrumenta sosedstva in partnerstva, katere cilj naj bo boljša uporaba razpoložljivih finančnih instrumentov in sredstev v odnosih EU z južnimi sosedami, ter zagotavljanje ustrezne uporabe razvojne pomoči in podpore v državah prejemnicah; meni, da sta bistvena preglednost financiranja in vključitev protikorupcijskega mehanizma v finančne instrumente; poudarja pomen spremljanja, upravljanja in izvajanja različnih programov v okviru Evropskega instrumenta sosedstva in partnerstva; poudarja, da je pomembno krepiti čezmejne projekte, pospešiti programe za stike med ljudmi in razviti spodbude za regionalno sodelovanje; poziva Komisijo in Evropsko službo za zunanje delovanje, naj se v zvezi z načrtovano pripravo instrumenta, ki bo nasledil ta instrument, že v zgodnjih fazah posvetujeta s Parlamentom in akterji civilne družbe;

58. poziva Svet, naj sprejme zakonodajni predlog spremembe člena 23 uredbe o evropskem instrumentu sosedstva in partnerstva, ki ga je Komisija predstavila maja 2008, Parlament pa sprejel 8. julija 2008, in ki bi omogočil ponovno naložbo sredstev, vrnjenih od preteklih dejavnosti, ter tako zagotovil EU zelo potrebno orodje za blažitev vpliva sedanje finančne krize na realno gospodarstvo sosedске regije, zlasti južne dimenzije, in znatno povečanje cen hrane;

59. poudarja, da Evropski instrument sosedstva in partnerstva ni edini razpoložljivi instrument za financiranje programov in ukrepov evropske sosedске politike, zato vztraja, da je potreben skladen pristop na podlagi uporabe vseh finančnih instrumentov; zato poziva Evropsko službo za zunanje delovanje in Komisijo, naj zagotovita jasen pregled denarja, dodeljenega posamezni državi prejemnici, skupaj z razčlenitvijo po posameznih instrumentih;

60. poudarja, da je treba povečati sredstva, namenjena južni dimenziji evropske sosedске politike v prihodnjih finančnih perspektivah EU za obdobje 2014-2020, da bi zagotovili, da bodo ta sredstva ustrezala političnim ambicijam, in uresničili določbe o prednostnem statusu, ne da bi pri tem vplivali na druge prednostne naloge evropske sosedске politike; vztraja, da je potrebna skladnost s sporazumom, sprejetim po izjavi Komisije COREPER-ju iz leta 2006, ki namenja dve tretjini Evropskega instrumenta sosedstva in partnerstva južnim državam in eno tretjino vzhodnim državam v skladu z njihovo demografsko težo;

61. poudarja pa, da mora povečanje dodeljenih sredstev temeljiti na natančnih ocenah potreb in biti skladno s povečanjem učinkovitosti izvajanih programov, ki morajo biti prilagojeni in razvrščeni po pomembnosti glede na potrebe vsake države prejemnice;

62. pozdravlja delo Sklada Evropske investicijske banke za evro-sredozemske naložbe in partnerstvo (FEMIP) ter poudarja, da je potrebno več sinergij z drugimi mednarodnimi finančnimi institucijami, ki so tudi dejavne v regiji, ter znova predlaga, da se ustanovi finančna institucija za evro-sredozemski sorazvoj, pri kateri bi ostala Evropska investicijska banka glavni delničar; podpira zvišanje zgornje meje jamstva za financiranje EIB, da bi ta lahko ohranila intenzivnost svojega delovanja v regiji v prihodnjih letih; poziva Evropsko banko za raziskave in razvoj, naj spremeni svoj status tudi zato, da bi sodelovala v tem procesu finančne pomoči;

Vloga Evropskega parlamenta

63. poudarja bistveno vlogo Evropskega parlamenta pri zagotavljanju, da sta stabilnost in blaginja Evrope tesno povezani z demokratičnim upravljanjem ter gospodarskim in socialnim napredkom v južnih državah evropske sosedске politike, in spodbujanju politične razprave, v celoti uveljavljenih svoboščin, demokratičnih reform in pravne države med njenimi sosedskimi partnerskimi državami, zlasti prek medparlamentarnih delegacij ter parlamentarne skupščine Unije za Sredozemlje;

Četrtek, 7. april 2011

64. se ponovno zavezuje nadaljevanju izvajanja pravice do parlamentarnega nadzora nad izvajanjem evropske sosedске politike, med drugim z rednimi razpravami s Komisijo o uporabi Evropskega instrumenta sosedstva in partnerstva; pozdravlja obširno posvetovanje Komisije in Evropske službe za zunanje delovanje o pregledu evropske sosedске politike in upa, da bosta Komisija in Evropska služba za zunanje delovanje zagotovili tudi popolno in sistematično posvetovanje s Parlamentom pri pripravi zadevnih dokumentov, na primer akcijskih načrtov evropske sosedске politike; nadalje poziva, naj se Parlamentu omogoči vpogled v mandate za pogajanje za vse mednarodne sporazume, ki so v postopku sklenitve, z državami partnericami evropske sosedске politike, v skladu s členom 218(10) PDEU, po katerem je treba Parlament nemudoma in izčrpno obveščati o vseh stopnjah postopka;

*

* *

65. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, Evropski službi za zunanje delovanje, vladam in parlamentom držav članic ter držav evropske sosedске politike in generalnemu sekretarju Unije za Sredozemlje.

Uporaba spolnega nasilja v spopadih v severni Afriki in na Bližnjem vzhodu

P7_TA(2011)0155

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. aprila 2011 o uporabi spolnega nasilja v spopadih v severni Afriki in na Bližnjem vzhodu

(2012/C 296 E/18)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 17. januarja 2008 o razmerah v Demokratični republiki Kongo in posilstvu kot vojnem zločinu ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 26. novembra 2009 o odpravi nasilja nad ženskami ⁽²⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. novembra 2010 o 10. obletnici resolucije Varnostnega sveta OZN št. 1325 (2000) o ženskah, miru in varnosti ⁽³⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 17. februarja 2011 o razmerah v Egiptu ⁽⁴⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 10. marca 2011 o južnem sosedstvu, zlasti Libiji ⁽⁵⁾,
- ob upoštevanju izjave podpredsednice Komisije/visoke predstavnice Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko (VPCatherine Ashton v imenu Evropske unije ob mednarodnem dnevu boja proti nasilju nad ženskami 25. novembra 2010,
- ob upoštevanju izjave visoke podpredsednice/visoke predstavnice Catherine Ashton v imenu Evropske unije ob mednarodnem dnevu žensk 8. marca 2011,

⁽¹⁾ UL C 41 E, 19.2.2009, str. 83.

⁽²⁾ UL C 285 E, 21.10.2010, str. 53.

⁽³⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0439.

⁽⁴⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0064.

⁽⁵⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0095.

Četrtek, 7. april 2011

- ob upoštevanju splošne deklaracije o človekovih pravicah z dne 10. decembra 1948,
- ob upoštevanju resolucij varnostnega sveta OZN št. 1325 (2000) in št. 1820 (2008) o ženskah, miru in varnosti ter njegove resolucije št. 1888 (2009) o spolnem nasilju nad ženskami in otroki v oboroženih spopadih,
- ob upoštevanju imenovanja posebne predstavnice generalnega sekretarja OZN za spolno nasilje v oboroženih spopadih marca 2010 ter novega organa OZN za enakost spolov (Ženske OZN),
- ob upoštevanju smernic EU o diskriminaciji žensk in deklet in nasilju nad njimi ter smernic EU o otrocih in oboroženih spopadih,
- ob upoštevanju konvencije OZN proti mučenju in drugim oblikam okrutnega, nečloveškega ali ponižujočega ravnanja ali kaznovanja z dne 10. decembra 1984 in deklaracije generalne skupščine OZN št. 3318 o zaščiti žensk in otrok v izrednih razmerah in oboroženih spopadih z dne 14. decembra 1974, zlasti odstavka 4 te deklaracije, v katerem se poziva k učinkovitim ukrepom proti preganjanju in mučenju žensk ter proti nasilnemu in ponižujočemu ravnanju z njimi,
- ob upoštevanju določb pravnih instrumentov OZN na področju človekovih pravic, zlasti tistih, ki zadevajo pravice žensk, kot so ustanovna listina Organizacije združenih narodov, splošna deklaracija o človekovih pravicah, mednarodna pakta o državljskih in političnih pravicah ter o gospodarskih, družbenih in kulturnih pravicah, konvencija o preprečevanju in odpravljanju trgovine z osebami in izkoriščanja prostitutiranja drugih ter konvencija o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk in njen izbirni protokol, konvencija proti mučenju in drugim krutim, nečloveškim ali poniževalnim kaznim ali ravnanju ter konvencija o statusu beguncev iz leta 1951,
- ob upoštevanju drugih instrumentov OZN o nasilju nad ženskami, kot so dunajska deklaracija in akcijski program z dne 25. junija 1993, sprejeta na svetovni konferenci o človekovih pravicah (A/CONF.157/23), ter deklaracija o odpravi nasilja nad ženskami z dne 20. decembra 1993 (A/RES/48/104),
- ob upoštevanju resolucij generalne skupščine OZN z dne 12. decembra 1997 z naslovom „Preprečevanje kaznivih dejanj in ukrepi kazenskega pravosodja za odpravo nasilja nad ženskami“ (A/RES/52/86), z dne 18. decembra 2002 z naslovom „Prizadevanje za odpravo kaznivih dejanj proti ženskam v imenu časti“ (A/RES/57/179) in z dne 22. decembra 2003 z naslovom „Odprava družinskega nasilja nad ženskami“ (A/RES/58/147),
- ob upoštevanju pekinške izjave in izhodišč za ukrepanje, sprejetih na četrti svetovni konferenci o ženskah, ki je potekala 15. septembra 1995 v Peking, ter resolucij Parlamenta z dne 18. maja 2000 o ukrepih po pekinških izhodiščih za ukrepanje ⁽¹⁾ in z dne 10. marca 2005 o ukrepih po 4. svetovni konferenci o ženskah – Izhodišča za ukrepanje (Peking +10) ⁽²⁾ in z dne 25. februarja 2010 o Peking +15 – izhodiščih Organizacije združenih narodov za ukrepanje na področju enakosti med spoloma ⁽³⁾,
- ob upoštevanju resolucije generalne skupščine OZN z dne 19. decembra 2006 z naslovom „Povečanje prizadevanj za odpravo vseh oblik nasilja nad ženskami“ (A/RES/61/143) ter resolucij varnostnega sveta OZN št. 1325 in št. 1820 o ženskah, miru in varnosti,

⁽¹⁾ UL C 59 E, 23.2.2001, str. 258.

⁽²⁾ UL C 320 E, 15.12.2005, str. 247.

⁽³⁾ UL C 348 E, 21.12.2010, str. 11.

Četrtek, 7. april 2011

- ob upoštevanju Rimskega statuta Mednarodnega kazenskega sodišča, sprejetega leta 1998, zlasti njegovih členov 7 in 8, v katerem so posilstvo, spolno suženjstvo, vsiljena prostitucija, prisilna nosečnost, prisilna sterilizacija ali katera koli druga oblika spolnega nasilja opredeljeni kot zločini zoper človečnost in vojni zločini ter se enačijo z oblikami mučenja in hudih vojnih zločinov ne glede na to, ali se pri mednarodnih ali notranjih spopadih izvajajo sistematično ali ne,

- ob upoštevanju člena 110(4) Poslovnika,

- A. ker so ženske aktivno sodelovale pri vstajah za krepitev demokracije, pravic in svoboščin v severni Afriki in na Bližnjem vzhodu,

- B. ker se sedanja režima v Libiji in Egiptu v spopadu, ki spremlja te revolucije, zateketa v spolno nasilje, usmerjeno proti ženskam, ki so zato postale ranljive,

- C. ker se zdi, da se spolno nasilje uporablja za ustrahovanje in poniževanje žensk, tudi v begunskih taboriščih, in ker bi se lahko zaradi nastalega vakuuma moči pravice žensk in deklet poslabšale,

- D. ker je bila Libijka Iman al Obejdi, ki je novinarjem v nekem hotelu v Tripoliju povedala, da so jo vojaki skupinsko posilili in zlorabili, 26. marca 2011 odpeljana neznano kam, sedaj pa jo moški, ki jih obtožuje posilstva, tožijo zaradi obrekovanja,

- E. ker protestnice v Egiptu trdijo, da je vojska pri njih preverjala devištvo, potem ko so jih 9. marca 2011 prijeli na trgu Tahrir, nato mučili in posiljevali, preskuse devištva pa so opravljali in jih slikali v navzočnosti vojakov; ker bodo nekaterim Egipčankam sodili na vojaških sodiščih, ker niso uspešno prestale preskusa deviškosti, nekaterim pa so grozili, da bodo obdolžene prostitucije,

- F. ker sta posilstvo in spolno suženjstvo, kadar gre za razširjeno in sistematično prakso, v ženevski konvenciji opredeljena kot zločin proti človeštvu in vojni zločin, ki ju je treba obravnavati na Mednarodnem kazenskem sodišču; ker se zdaj tudi posilstvo priznava kot element genocida, če se izvaja z namenom popolnega ali delnega uničenja ciljne skupine; ker bi EU morala podpreti prizadevanja za odpravo nekaznovanosti storilcev spolnega nasilja nad ženskami in otroki,

- G. ker je dokazano, da oboroženi spopadi nesorazmerno in na poseben način vplivajo na ženske; ker je treba s sodelovanjem, preprečevanjem in zaščito okrepiti vlogo žensk pri vzpostavitvi miru in preprečevanju spopadov ter ženske in otroke na vojnih in konfliktnih območjih bolje zaščititi,

- H. ker je izpolnjevanje zavez iz resolucij varnostnega sveta OZN št. 1820, 1888, 1889 in 1325 skupna skrb in odgovornost vseh držav članic OZN, ne glede na to, ali v njih potekajo spopadi, ali so donatorice ali kaj drugega; ker je treba pri tem opozoriti, da so bile decembra 2008 sprejete smernice EU o nasilju nad ženskami in dekleti ter smernice EU o otrocih in oboroženih spopadih ter boju proti vsem oblikam njihove diskriminacije, kar je jasen politični signal, da so to prednostne naloge Unije,

Četrtek, 7. april 2011

1. poziva Komisijo in vlade držav članic, naj odločno nasprotujejo uporabi spolnih napadov, ustrahovanju in namernemu napadanju žensk v Libiji in Egiptu;
2. močno obsoja prisilne preskuse deviškosti, ki jih je egiptovska vojska naložila protestnicam, aretiranim na trgu Tahrir, in meni, da je tako ravnanje nesprejemljivo, saj gre za obliko mučenja; poziva egiptovsko vrhovno vojaško sodišče, naj nemudoma ukrepa in zaustavi to ponižujoče ravnanje in zagotovi, da bo vsem varnostnim in vojaškim silam jasno sporočeno, da mučenje ali drugo grdo ravnanje, vključno s prisilnimi preskusi deviškosti, ni več dopustno in bo v celoti preiskano;
3. poziva egiptovske oblasti, naj nemudoma ukrepajo za prenehanje mučenja, naj preiščejo vse primere zlorabe pri ravnanju z miroljubnimi protestniki in naj civilistom ne sodijo pred vojaškimi sodišči; je še posebej zaskrbljen zaradi poročil organizacij s področja človekovih pravic o tem, da so bili aretirani tudi mladoletniki in da so jih obsodili pred vojaškimi sodišči;
4. priporoča, naj se sproži neodvisna preiskava, da bodo kršitelji odgovarjali za svoja dejanja, še posebej za zločine po Rimskem statutu Mednarodnega kazenskega sodišča, ki jih je zagrešil Moamer Gadafi; meni, da je treba odgovorne za takšna dejanja privedi pred sodišče, pogumne ženske, ki so prijavile te zlorabe, pa je treba zaščititi pred povračilnimi ukrepi;
5. poudarja, da bi moral vsakdo imeti možnost izraziti svoje mnenje o demokratični prihodnosti svoje države, ne da bi ga pridržali, mučili ali z njim ravnali ponižujoče in diskriminatorno;
6. resnično verjame, da morajo spremembe, ki se odvijajo v severni Afriki in na Bližnjem vzhodu, privedi h koncu diskriminacije žensk in k njihovi popolni in enakopravni udeležbi v družbi v skladu s konvencijo Organizacije združenih narodov o odpravi vseh oblik diskriminacije žensk;
7. poudarja, da je treba v novih demokratičnih in pravnih strukturah teh družb na splošno zagotoviti pravice žensk;
8. poudarja, da je treba priznati vlogo žensk v revolucijah in procesih demokratizacije, pri tem pa poudariti posebne nevarnosti, ki jim grozijo, in potrebo po podpori in obrambi njihovih pravic;
9. poziva države članice EU, naj dolgoročno aktivno, tako politično kot tudi finančno, spodbujajo celovito izvajanje resolucije varnostnega sveta OZN št. 1325 ter vzpostavitev nadzornih institucij in mehanizmov iz te resolucije na evropski ravni, Združene narode pa, naj zagotovijo izvajanje resolucije na vseh mednarodnih ravneh;
10. poudarja, da je treba dati človekovim pravicam prednost pri ukrepih evropske sosedске politik in tudi, da bi morala EU v procesu demokratizacije deliti svoje izkušnje o politiki enakosti in boju proti seksističnemu nasilju;
11. poudarja, da je treba izvajati vključevanje načela enakosti moških in žensk in podpirati posebne ukrepe za učinkovit in sistematičen pristop k enakosti med spoloma v državah evropske sosedске politike; poziva vlade in civilno družbo, naj povečajo družbeno vključenost žensk, tudi z borbo proti nepismenosti ter spodbujanjem zaposlovanja, in njihovo finančno neodvisnost, da bi zagotovile primerno prisotnost žensk na vseh ravneh; poudarja, da mora postati enakost sestavni del procesa demokratizacije in da bi moralo biti poleg tega izobraževanje žensk in deklet prednostna naloga, ki bi zajemala tako šolanje kot ozaveščanje o njihovih pravicah;

Četrtek, 7. april 2011

12. poziva visoko predstavnico/podpredsednico Komisije, Evropsko službo za zunanje delovanje in Komisijo, naj pri svojih stikih z južnimi državami partnericami evropske sosedске politike dajo prednost političnim prednostnim nalogam EU: ukinitvi smrtne kazni ter spoštovanju človekovih pravic, tudi pravic žensk, in temeljnih svoboščin, pa tudi ratifikaciji številnih mednarodnih pravnih instrumentov, vključno z Rimskim statutom Mednarodnega kazenskega sodišča in konvencijo o statusu beguncev iz leta 1951;

13. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji ter podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko.

Letno poročilo EIB za leto 2009

P7_TA(2011)0156

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. aprila 2011 o letnem poročilu Evropske investicijske banke za leto 2009 (2010/2248(INI))

(2012/C 296 E/19)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju letnega poročila skupine Evropske investicijske banke (v nadaljnjem besedilu: EIB) za leto 2009 (poročilo o dejavnosti in družbeni odgovornosti, finančno poročilo in statistično poročilo),
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 6. maja 2010 o letnem poročilu Evropske investicijske banke za leto 2008 ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 25. marca 2009 o letnih poročilih EIB in Evropske banke za obnovo in razvoj za leto 2007 ⁽²⁾,
- ob upoštevanju svoje resolucije z dne 16. junija 2010 o EU 2020 ⁽³⁾,
- ob upoštevanju člena 48 Pposlovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za ekonomske in monetarne zadeve in mnenja Odbora za proračunski nadzor (A7-0073/2011),

Novi statut EIB

1. pozdravlja spremembe, ki jih je prinesla lizbonska strategija in omogočajo večjo prožnost pri financiranju EIB, kar vključuje kapitalske udeležbe, ki dopolnjujejo redne dejavnosti banke; možnost ustanovitve hčerinskih podjetij in drugih subjektov za ureditev t. i. posebnih dejavnosti ter zagotovitev obširnejših storitev tehnične pomoči in okrepitev revizijske komisije;

2. opozarja na spremembe, ki jih je prinesla Lizbonska pogodba in pojasnjujejo cilje financiranja EIB v tretjih državah, ki morajo podpirati splošna načela odnosov EU s preostalim svetom, kot določa člen 3(5) PEU, in še posebej cilje zunanjšega delovanja EU iz člena 21 PEU;

⁽¹⁾ UL C 81 E, 15.3.2011, str. 135.

⁽²⁾ UL C 117 E, 6.5.2010, str. 147.

⁽³⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0223.

Četrtek, 7. april 2011

3. je seznanjen z zahtevo nekaterih držav članic, naj EIB pri finančnih operacijah sprejme več tveganj, obenem pa opozarja, da to ne bi smelo ogroziti njene ocene AAA, ker je ključni dejavnik, ki ji omogoča zagotavljati posojila po najboljših pogojih;
4. ponovno poudarja, da je namen EIB podpirati politične cilje EU in da je odgovorna Računskemu sodišču, Uradu za preprečevanje goljufij in državam članicam EU, na prostovoljni ravni pa tudi Evropskemu parlamentu;
5. glede na predlog, da bi bilo treba uvesti bonitetni regulativni nadzor kakovosti finančnega položaja EIB, vseeno priporoča natančno merjenje njenih rezultatov in skladnosti s pravili zdrave poslovne prakse;
6. predlaga, naj regulativni nadzor:
 - izvaja Evropska centralna banka na podlagi člena 127(6) Pogodbe o delovanju Evropske unije
 - ali, če to ni mogoče, Evropski bančni organ z ali brez udeležbe enega ali več nacionalnih regulatorjev ali neodvisni revizor na podlagi prostovoljnega pristopa EIB;
7. poziva Komisijo, naj Parlamentu do 30. novembra 2011 posreduje pravno analizo o morebitnih možnostih skrbnega nadzora nad EIB;
8. predlaga, da Komisija skupaj z EIB (glede na to, da ima slednja kakovostne človeške vire in izkušnje pri financiranju obsežne infrastrukture) začne postopek strateške analize financiranja vlaganj, ne da bi izključila katero od možnosti, vključno s subvencijami, sprostivami zneskov, ki so jih države članice vpisale za kapital EIB, vpisi Evropske unije za kapital EIB, posojili, inovativnimi instrumenti, finančnim inženiringom, prilagojenim dolgoročnim projektom, ki nimajo takojšnjega donosa, razvojem jamstvenih sistemov, oblikovanjem oddelka za vlaganje v proračunu Unije, finančnimi konzorciji med evropskimi, nacionalnimi in lokalnimi organi ter javno-zasebnimi partnerstvi;
9. kljub temu ponovno izraža svoja opozorila in pomisleke glede dejstva, da je bil del upravljanja EIB v zvezi z programi in sredstvi EU izključen iz postopka podelitve razrešnice, kar uvaja posebne zahteve za usklajevanje med Komisijo in EIB ter otežuje pregled nad dosežnimi rezultati; vztraja pri svoji zahtevi, da EIB predloži popolne informacije o svojih rezultatih: zastavljenih in doseženih ciljih, razlogih za možna odstopanja in rezultatih opravljenih ocen; poziva Komisijo, naj zagotovi podrobne informacije o usklajevalnih postopkih z EIB in o njihovi učinkovitosti;
10. poziva Komisijo, naj od EIB pridobi izjavo o dejavnostih z velikimi pomnoževalnimi učinki, za katere jamči evropski proračun;
11. poudarja, da so jamstva za posojila, ki jih je odobrila EIB, v proračunu EU ob koncu leta 2009 znašala 19,2 milijardi EUR; poudarja, da takšen znesek v proračunu EU ni nezanemarljiv ter pričakuje podrobno pojasnilo o zadevnih tveganjih; meni, da bi morala EIB pojasniti tudi, kako se uporabijo obresti na posojila, ki so posledica tako visokega zneska jamstev;
12. poziva k natančni pojasnitvi upravne provizije, ki jo je EIB prejela iz proračuna EU;

Četrtek, 7. april 2011

13. ponavlja svoj predlog, da bi Evropska unija lahko postala članica EIB;

Financiranje EIB v EU

Svetovna finančna kriza in njene posledice za EIB

14. pozdravlja odločitev banke, da se osredotoči na tri področja, na katerih je kriza Evropo najbolj prizadela, namreč mala in srednja podjetja, konvergenčne regije in ukrepe v zvezi s podnebjem;

15. priznava odločilno vlogo EIB pri podpiranju malih in srednjih podjetij, zlasti v času finančne krize in gospodarskega nazadovanja, ter jo poziva, naj olajša medsebojni vpliv med svojo globalno shemo posojil in subvencijami iz strukturnih skladov;

16. poudarja pomembnost malih in srednjih podjetij za evropsko gospodarstvo ter zato pozdravlja, da je EIB povečala financiranje za mala in srednja podjetja v obdobju med 2008 in 2011, kar je znašalo skupno 30,8 milijard EUR, ter priznava, da ta znesek presega letni ciljni znesek 7,5 milijard EUR za to obdobje; pozdravlja uvedbo Evropskega mikrofinančnega instrumenta Progress marca 2010, ki ga Komisija in banka financirata v višini približno 200 milijonov EUR; izpostavlja pa težave malih in srednjih podjetij, ko skušajo pridobiti posojilo, in v zvezi s tem poziva EIB, naj še naprej povečuje preglednost pri svojih posojilih prek finančnih posrednikov; v ta namen poziva k uvedbi jasnih finančnih pogojev in strožjih meril za učinkovitost posojil za finančne posrednike; poziva, naj bo letno poročanje EIB o njenih posojilih malim in srednjim podjetjem obvezno, vključuje pa naj oceno njihove dostopnosti in učinkovitosti ter ukrepe, usmerjene k doseganju višje stopnje razširjenosti;

17. priporoča, naj bo vloga EIB bolj osredotočena, selektivna, učinkovita ter bolj usmerjena k rezultatom; meni, da bi se morala z namenom, da bi dosegla mala in srednja podjetja, povezati zlasti s preglednimi in odgovornimi finančnimi posredniki, ki so povezani z lokalnim gospodarstvom; meni, da bi morala EIB dejavno razkriti informacije v zvezi s posojili malim in srednjim podjetjem na svojem spletnem mestu, zlasti o izplačanem znesku, številu odobrenih posojil ter regijah in industrijskih panogah, ki so jih prejela; meni, da bi morale biti posredovane tudi informacije o pogojih, ki jih morajo izpolnjevati finančni posredniki;

18. pozdravlja dejstvo, da je bil dogovorjen dostop EIB do likvidnosti Evropske centralne banke (ECB) prek luksemburške centralne banke, da bi spodbudili posojilne programe in upravljanje likvidnosti EIB;

19. ugotavlja, da je konvergenčni cilj kohezijske politike EU eden od ključnih ciljev EIB; poudarja dodano vrednost skupnih ukrepov EIB in Komisije na področju tehnične pomoči (JASPERS), ki zagotavljajo dodatno podporo in učinek vzvoda za posege strukturnih skladov;

20. spodbuja EIB, naj regijam iz konvergenčnega cilja še naprej zagotavljajo potrebno tehnično pomoč in sofinanciranje, da bi lahko uporabile več sredstev, ki so jim na voljo, zlasti za projekte v prednostnih sektorjih, kot je sektor prometne infrastrukture, ter druge projekte za spodbujanje rasti in zaposlovanja ter projekte, ki sestavljajo strategijo Evropa 2020, v skladu z visokimi socialnimi in okoljskimi standardi in standardi preglednosti;

21. poziva EIB, naj svoje operacije v celoti uskladi s ciljem hitrega prehoda EU na nizkoogljično gospodarstvo in sprejme načrt za postopno opustitev posojil, povezanih s fosilnimi gorivi, vključno s posojili za obrate s fosilnimi gorivi, ter za pomnožitev prizadevanj za večji prenos tehnologij energije, ki je obnovljiva in energetsko učinkovita;

Četrtek, 7. april 2011

22. izraža skrb zaradi vztrajnega pomanjkanja preglednosti v zvezi z načinom dodeljevanja in spremljanja „globalnih posojil“ z vidika davčnega upravljanja, zato meni, da je treba zagotoviti, da prejemniki posojil ne izkoriščajo davčnih oaz ali uporabljajo drugih načinov davčne utaje;

23. poziva k večji usklajenosti med dejavnostmi EIB in Evropskega investicijskega sklada, zlasti zato, da bi ta sklad bolj preusmerili v cilje Evrope 2020, zato poziva, naj si ti instituciji razdelita delo in izboljšata svoje bilance stanja;

24. pozdravlja odločitev skupine EIB o tesnejšem sodelovanju s Komisijo v okviru kohezijske politike pri treh skupnih pobudah: JESSICA, JEREMIE in JASMINE, katerih cilj je povečati učinkovitost in uspešnost kohezijske politike ter okrepiti učinek vzvoda strukturnih skladov; priznava, da se je prej navedeno sodelovanje izkazalo za uporabno in koristno, zlasti glede na gospodarsko krizo;

Financiranje EIB po letu 2013

25. meni, da je prišel čas za občutno povečanje dolgoročnih strateških naložb v Evropi; pri čemer je treba posebno pozornost nameniti ključnim področjem evropske infrastrukture in kohezije; s tem v zvezi poziva k:

— večji preglednosti Evropskega parlamenta nad bančnimi aktivnostmi,

— jasni odgovornosti EIB do Evropskega parlamenta,

— ciljni uporabi finančnih instrumentov;

26. spodbuja EIB, naj razvije operativno strategijo za obdobje po letu 2013 v skladu s strategijo Evropa 2020;

27. meni, da izraža Evropa 2020 zanimiv in pozitiven pristop do finančnih instrumentov; poziva EIB in Komisijo, naj za izboljšanje svoje učinkovitosti upoštevata naslednje cilje: poenostavitev postopkov in čim večje izboljšanje množilnih količnikov ter spodbujevalni učinek skupine EIB, da bi pritegnili javne in zasebne vlagatelje;

28. poziva EIB, naj še naprej namenja pomembno vlogo skupnim pobudam z Komisijo v okviru svojega sodelovanja z njo, zlasti na področju kohezijske politike; priznava, da te pobude spodbujajo nadaljnji razvoj, med drugim tudi v zvezi s pripravo naslednjega programskega obdobja po letu 2013;

29. spodbuja EIB, naj v svojih investicijskih projektih razvrsti prednostne naloge z uporabo metodologij, kot so analiza stroškov in koristi, da bi dosegla čim večji učinek pomnožitve na BDP;

30. podpira zainteresirane strani za kakovostna vlaganja, kakršna je EIB, zlasti zaradi njenega strokovnega znanja pri uporabi inovativnih instrumentov, na primer Sklada za strukturno financiranje, Sklada za financiranje na osnovi delitve tveganja in evropskega instrumenta za čisti prevoz;

31. spodbuja obsežnejše združevanje donacij EU s posojili EIB kot sredstvo za povečanje učinka vzvoda razpoložljivih sredstev, pod pogojem, da bodo novi finančni instrumenti pametni, integrirani in prožni;

32. meni, da bi morale številne izkušnje pri oblikovanju in uporabi finančnih instrumentov v tem programskem obdobju Komisiji in EIB omogočiti preseganje trenutnega obsega in uporabe teh instrumentov ter uvedbo inovacij z razširitvijo ponudbe produktov;

Četrtek, 7. april 2011

33. meni, da so potrebni jasni in ločeni cilji ter pravni okviri za obveznice, ki jih izdaja EIB za lastno financiranje, ter za prihodnje „projektne obveznice“;

34. izpostavlja dejstvo, da se EIB financira z uspešnim izdajanjem skupnih obveznic, za katere jamčijo vse države članice EU;

35. pozdravlja zamisel o projektih obveznicah, katerih namen ni le izboljšanje bonitetne ocene obveznic, ki jih izdajajo podjetja, v okviru strategije Evropa 2020, temveč se uporabljajo tudi za financiranje evropske prevozne in energetske infrastrukture, infrastrukture informacijske tehnologije in prehod na okolju prijaznejše gospodarstvo; meni, da bi izdajanje takšnih projektih obveznic pozitivno vplivalo na razpoložljivost kapitala za trajno vlaganje v spodbujanje rasti in zaposlovanja, ki bi dopolnilo državne naložbe in naložbe Kohezijskega sklada; meni, naj se ta instrument uporabi za krepitev bonitete izbranih projektov ter privabljanje zasebnega financiranja, ki bi dopolnilo državne naložbe in naložbe Kohezijskega sklada;

36. zato poziva Komisijo in EIB, naj predložita konkretne predloge za oblikovanje projektih obveznic; poudarja, da mora biti Parlament v celoti vključen v oblikovanje takšnih instrumentov, ter poziva, naj se preuči možnost uporabe proračuna EU v prihodnjem večletnem finančnem okviru kot prvega instrumenta za kritje tveganj z določeno zgornjo mejo („first loss capped risk buffer“), pri čemer EIB ne bi bila glavni posojilodajalec;

37. meni, da je očitno potrebna dodatna podpora EIB na naslednjih področjih: mala in srednja podjetja, podjetja s srednjo tržno kapitalizacijo („mid-cap“) in infrastruktura ter drugi ključni projekti za spodbujanje rasti in zaposlovanja kot del strategije Evropa 2020;

38. poziva EIB k vlaganju v tovorni promet v evropski železniški panogi in drugih vseevropskih omrežjih za tovorni promet, pri čemer naj se osredotoči na sredozemska, črnomska in baltska pristanišča, da bi jih dokončno povezala z evropskimi trgi;

39. poziva EIB, naj zagotovi več podpore za gradnjo omrežja TEN-T, da bi tako ustvarili učinek vzvoda za več naložb javnega in zasebnega sektorja; meni, da lahko tudi v tem primeru „projektne obveznice“ delujejo kot dodaten naložbeni instrument poleg proračuna v okviru sklada TEN-T; poziva, naj bodo prihodnje naložbe osredotočene na čezmejne odseke omrežja TEN-T, da se optimizira ustvarjena evropska dodana vrednost;

40. odločno poziva EIB, naj vlaga v plinovod Nabucco in druge pomembne projekte TEN-E, ki bodo EU omogočili pokritje povpraševanja po energiji, razvejanje seznama držav dobaviteljic Evrope, izboljšanje mešanice politik EU in pomoč pri izpolnjevanju okoljskih zavez Unije;

Financiranje EIB zunaj EU

Vloga EIB v pristopnih državah

41. meni, da bi se morala EIB v okviru svojih dejavnosti v pristopnih državah bolj osredotočiti na ukrepe s področja energijske učinkovitosti, obnovljivih virov energije in okoljske infrastrukture, TEN, TEN-E in javno-zasebna partnerstva v skladu z visokimi socialnimi in okoljskimi standardi ter standardi preglednosti, ter da bi v skladu s podnebnimi cilji EU morala dati prednost trajnostnim načinom prevoza, zlasti železniškemu prometu;

Četrtek, 7. april 2011

42. meni, da bi morala EIB v skladu z novim členom 18 svojega statuta nuditi tehnično pomoč pristopnim državam;

Vloga EIB pri razvoju

43. pozdravlja spremembe, ki jih je prinesla Lizbonska pogodba v členu 209 Pogodbe o ES v povezavi s členom 208 te pogodbe, ki določa, da mora EIB v skladu z določbami svojega statuta prispevati k izvajanju ukrepov, potrebnih za spodbujanje ciljev politike razvojnega sodelovanja Skupnosti;

44. poudarja, da morajo strategije in operacije financiranja EIB prispevati k splošnim načelom, ki veljajo pri zunanjih ukrepih EU, kot to določa člen 21 Pogodbe o Evropski uniji, k razvijanju in utrjevanju demokracije ter pravne države, spoštovanju človekovih pravic in temeljnih svoboščin ter izpolnjevanju mednarodnih okoljskih sporazumov, katerih podpisnice so Evropska unija ali njene države članice. poudarja, da mora EIB v vseh fazah projektov zagotoviti skladnost z določbami Aarhuške konvencije o dostopu do informacij, udeležbi javnosti pri odločanju in dostopu do pravnega varstva v okoljskih zadevah;

45. pozdravlja sklepe usmerjevalnega odbora modrecev (SCWP), da je treba preučiti možnost oblikovanja platforme EU za zunanje sodelovanje in razvoj; vendar pa poziva EIB in druge evropske institucije, naj pazljivo obravnavajo izvedljivost tega novega pristopa in njegove dolgoročne posledice za učinkovitost zunanjih ukrepov EU na splošno, da se prepreči razvojenitev vseh razvojnih politik in ciljev zaradi oblikovanja instrumentov brez predhodne ocene ciljev in prednostnih nalog, katerim naj bi instrumenti služili;

46. pozdravlja predlagani novi sklep, ki bi okrepil zmožnost EIB za podpiranje razvojnih ciljev EU, zamenjal regionalne cilje z horizontalnimi cilji na visoki ravni ter razvil operativne smernice za posamezne regije v okviru mandata za zunanja posojila; ponavlja, da je treba določiti jasne prednostne naloge, vključno z obnovljivimi viri energije, mestno infrastrukturo, razvojem mest in finančnimi institucijami v lokalni lasti;

47. priporoča naslednje ukrepe za okrepitev vloge EIB pri razvoju:

- dodelitev več predanega specialističnega osebja s strokovnim znanjem na področju razvoja v državah v razvoju ter okrepitev lokalne prisotnosti osebja v tretjih državah;
- povečanje sodelovanja lokalnih subjektov v projektih;
- dodatni namenski kapital na področju razvojnih projektov,
- dodelitev več nepovratnih sredstev,
- preučitev možnosti združitve dejavnosti EIB v tretjih državah pod eno ločeno enoto;

48. priporoča, naj se EIB osredotoči na naložbe v projekte obnovljivih virov energije v tretjih državah, s posebnim poudarkom na podsaharski Afriki;

Sodelovanje med EIB in mednarodnimi, regionalnimi in državnimi finančnimi institucijami

49. priznava, da bi bilo treba v podporo politik EU okrepiti sodelovanje med EIB, multilateralnimi razvojnimi bankami, bankami za razvoj podeželja, evropskimi dvostranskimi razvojnimi agencijami ter javnimi in zasebnimi finančnimi institucijami iz držav v razvoju;

Četrtek, 7. april 2011

50. meni, da je potrebno večje sodelovanje pod enakimi pogoji in na podlagi vzajemnosti z regionalnimi in državnimi finančnimi institucijami, da bi zagotovili učinkovitejšo porabo sredstev ter usmeritev v posebne lokalne potrebe;

51. spodbuja podpis memoranduma o soglasju, o katerem se pogajajo EIB, Evropska banka za obnovo in razvoj in Komisija, da bi okrepili sodelovanje v vseh državah zunaj EU, v katerih izvajajo dejavnosti, z dvojnimi ciljem doseči medsebojno skladnost svojih posojilnih politik in skladnost s cilji politik EU, kot so socialna kohezija in varstvo okolja;

Offshore finančna središča

52. poziva EIB, naj za finančne posrednike oblikuje jasne finančne pogoje ter poroča o napredku pri preglednosti in večji odgovornosti, zlasti kar zadeva posojanje prek finančnih posrednikov; meni, da bi morala EIB posodobiti in pooprčiti svojo politiko glede offshore finančnih centrov, tako da bi presegla okvire obstoječih seznamov enakih pogojev Organizacije za gospodarsko sodelovanje in razvoj (OECD) in upoštevala vse jurisdikcije, ki bi lahko dopuščale izogibanje davkom ali davčne utaje;

53. meni, da se ne smemo zanašati le na seznam offshore finančnih središč, ki ga je sestavila OECD, in da je treba uporabljati vse mednarodno priznane sezname, dokler EU ne sestavi svojega; meni pa, da bi morala EIB opravljati svoje neodvisne ocene in spremljati ustrezne nesodelujoče jurisdikcije ter redno javno objavljati rezultate, ki bi dopolnjevali analize iz mednarodnih referenčnih seznamov in referenčnih seznamov EU;

54. meni, da EIB ne sme sodelovati pri nobeni operaciji, ki se izvaja prek nesodelujoče jurisdikcije, kakor jo opredeljujejo OECD, Projektna skupina za finančno ukrepanje (FATF) in druge ustrezne mednarodne organizacije ter njene lastne neodvisne ocene in spremljanje;

55. meni, da bi morala EIB zelo strogo izvajati posodobljeno in objavljeno politiko o nesodelujočih jurisdikcijah/offshore finančnih središčih, da bi zagotovila, da njene finančne operacije ne bodo prispevale k različnim oblikam davčne utaje ali pranja denarja;

56. poziva EIB, naj v svoje letno poročilo Evropskemu parlamentu vključi podrobnosti o izvajanju svoje politike glede offshore finančnih središč, zlasti s poročanjem o številu zavrženih vlog zaradi neskladnosti ter številu selitev, ki so bile zahtevane in izvedene zaradi uskladitve;

57. poziva EIB, naj še okrepi proaktivno in pravočasno razkrivanje informacij o projektih, vključno s svojo oceno okoljskih, socialnih in razvojnih učinkov projekta ter njegovih učinkov za človekove pravice, s poročili o spremljanju in poročili o naknadnem vrednotenju;

*

* *

58. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, Evropski investicijski banki, Skupini Svetovne banke, vsem regionalnim razvojnim bankam ter vladam in parlamentom držav članic.

Četrtek, 7. april 2011

Primer Ai Weiweija na Kitajskem

P7_TA(2011)0157

Rezolucija Evropskega parlamenta z dne 7. aprila 2011 o primeru Ai Weiweija

(2012/C 296 E/20)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojih prejšnjih resolucij, sprejetih v tem mandatu, o položaju človekovih pravic na Kitajskem,
 - ob upoštevanju člena 122(5) Poslovnika,
- A. ker so kitajske oblasti zaradi vala pozivov na internetu h kitajski „jasminovi revoluciji“ (kar je plod političnega razvoja v Tuniziji, Egiptu in Libiji) izvršile vrsto dejanj proti borcem za človekove pravice in disidentom in jih splošno zatrle,
- B. ker se je za mednarodno priznanim umetnikom in kritikom režima Ai Weiweijem, potem ko so ga v nedeljo, 3. aprila 2011, pri varnostnem pregledu na letališču v Pekingu pridržali, izgubila vsaka sled,
- C. ker naj bi poleg njegovega pridržanja policija preiskala njegov studio in zaplenila različne predmete,
- D. ker so Ai Weiweiju nedavno preprečili potovanje v Oslo na prireditev podelitve Nobelovih nagrad in mu po otvoritvi njegove razstave sončničnih semen v Londonu odredili hišni pripor, njegov studio v Šanghaju pa premetali,
- E. ker je Ai Weiwei zunaj Kitajske splošno poznan, kljub temu pa kot umetnik na Kitajskem ne sme razstavljati svojih del, čeprav je zaslovel s sodelovanjem pri oblikovanju olimpijskega stadiona „Ptičje gnezdo“,
- F. ker je Ai Weiwei dosegel nacionalni in mednarodni sloves z objavo imen otrok, žrtev sečuanskega potresa, zaradi česar so ga neznanci pretepli, tako da je v Nemčiji končal v bolnišnici,
- G. ker je Ai Weiwei eden najvidnejših podpisnikov Listine 08, peticije, s katero Kitajsko pozivajo, naj nadaljuje politične reforme in varstvo človekovih pravic,
1. obsoja neupravičeno in nesprejemljivo pridržanje kritika režima in mednarodno priznanega umetnika Ai Weiweija;
 2. poziva k takojšnji in brezpogojni izpustitvi Ai Weiweija in izraža solidarnost z njegovimi miroljubnimi dejavnostmi in pobudami za demokratične reforme in varstvo človekovih pravic;
 3. poudarja, da policija Ai Weiwejevi ženi ni želela posredovati informacij v zvezi z razlogi za njegovo pridržanje;
 4. poudarja, da je pridržanje Ai Weiweija, poleg številnih aretacij, pretiranih zapornih kazni, poostrelega osebnega nadzora in vse bolj represivno omejevanje tujih novinarjev, značilno za nedavno splošno zatiranje borcev za človekove pravice in disidentov na Kitajskem;

Četrtek, 7. april 2011

5. poziva podpredsednico Komisije in visoko predstavnico Unije za zunanjo in varnostno politiko Catherine Ashton, naj še naprej na najvišji ravni pri svojih stikih s kitajskimi oblastmi obravnava vprašanje kršitev človekovih pravic, med drugim nedavno izrečeni zaporni kazni 10 let Liu Xianbinu in 11 let Liu Xiaoboju ter na primer zadeve Liu Xia, Chen Guangchenga, Liu Xianbina, Hu Jia, Tang Jitiana, Jiang Tianyonga, Teng Biaoja, Liu Shihuija, Tang Jinglinga, Li Tiantian, Ran Yunfei, Ding Maoa and Chen Weija, poleg tega z zaskrbljenostjo ugotavlja, da njihovi partnerji in družine živijo v represivnih pogojih, ter jo poziva naj o teh zadevah po prihodnjem političnem dialogu na visoki ravni med EU in Kitajsko, v katerem bo sodelovala, poroča Evropskemu parlamentu;
6. ugotavlja, da so razmere na področju človekovih pravic v tej državi resnično zaskrbljujoče; poudarja, da je treba izvesti celovito oceno dialoga med EU in Kitajsko o človekovih pravicah, vključno s seminarjem o pravnih vidikih človekovih pravic, da bi ocenili uporabljeno metodologijo in dosežen napredek;
7. poziva svojo delegacijo za odnose z Ljudsko republiko Kitajsko, naj na naslednji medparlamentarni seji sproži in temeljito obravnava vprašanje kršitev človekovih pravic, zlasti pri primerih, navedenih v tej resoluciji;
8. poziva podpredsednico Komisije in visoko predstavnico Unije za zunanjo in varnostno politiko, naj ponovno preuči ta dialog, da bo uspešen in usmerjen v cilje, ter naj stori vse, kar je potrebno, in hitro organizira naslednji dialog o človekovih pravicah, v katerem se bodo izpostavili ti primeri in druge kršitve človekovih pravic, navedeni v resoluciji Evropskega parlamenta;
9. opominja, da Kitajsko od leta 1949 vodi ena sama stranka, glede na nedavni politični razvoj in zaradi slabšanja razmer na področju človekovih pravic pa meni, da bi morale politične stranke v EU ponovno preučiti svoje odnose;
10. meni, da se morajo odnosi med EU in Kitajsko razvijati z doseganjem pravega, obetavnega in učinkovitega političnega dialoga in da bi morale biti človekove pravice sestavni del novega okvirnega sporazuma, o katerem ravno potekajo pogajanja s Kitajsko;
11. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje podpredsednici Komisije in visoki predstavnici Unije za zunanjo in varnostno politiko, predsedniku Sveta Evropske unije, Komisiji in predsedniku, predsedniku vlade in Nacionalnemu ljudskemu kongresu Ljudske republike Kitajske.

Prepoved volitev za tibetansko vlado v izgnanstvu v Nepalu

P7_TA(2011)0158

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. aprila 2011 o prepovedi organizacije volitev za tibetansko vlado v izgnanstvu v Nepalu

(2012/C 296 E/21)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojih resolucij z dne 17. junija 2010 o Nepalu ⁽¹⁾ in z dne 26. oktobra 2006 o Tibetu ⁽²⁾,
- ob upoštevanju Splošne deklaracije o človekovih pravicah iz leta 1948,
- ob upoštevanju Mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah (MPDPP) iz leta 1966,

⁽¹⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2010)0245.

⁽²⁾ UL C 313 E, 20.12.2006, str. 463.

Četrtek, 7. april 2011

- ob upoštevanju izjave generalnega sekretarja OZN Ban Ki Muna z dne 29. maja 2010 o političnih razmerah v Nepal,ul>

- ob upoštevanju člena 122(5) Poslovnika,
 - A. ker Ljudska republika Kitajska s svojo okupacijo Tibeta preprečuje, da bi Tibetanci svoje predstavnike demokratično izvolili na tibetanskem ozemlju,
 - B. ker je bilo več kot 82 000 izgnanih Tibetancev po svetu pozvanih, naj se 20. marca 2011 udeležijo volitev in izvolijo novega Kalon Tripa (premierja) tibetanske vlade v izgnanstvu,
 - C. ker nepalske oblasti v Katmanduju zaradi vse večjega pritiska kitajske vlade več tisoč Tibetancem v Nepal, niso dovolile glasovanja,
 - D. ker je katmanduj,ka policija že v prejšnjem krogu volitev v Nepal, ki je potekal 3. oktobra 2010, zaplenila volilne skrinjice in zaprla tibetanska volišča,
 - E. ker je Dalajlama 10. marca 2011 napovedal, da se bo uradno odpovedal svoji vlogi političnega vodje tibetanske vlade v izgnanstvu s sedežem v Daramsali v Indiji, da bi pred volitvami okrepil demokratično strukturo tibetanskega gibanja in omogočil izvolitev nove generacije tibetanskih političnih voditeljev,
 - F. ker nepalska vlada trdi, da tibetanski protesti kršijo njeno politiko „enotne Kitajske“, ker je ponovila svojo zavezo, da na svojem ozemlju ne bo dovolila „proti Pekingu usmerjenih dejavnosti“ in ker je zato uvedla splošno prepoved gibanja skupin Tibetancev, da bi pomirila kitajske oblasti,
 - G. ker so bile nepalske oblasti, zlasti policija, že večkrat obtožene kršitve temeljnih človekovih pravic, kot so svoboda do izražanja, zbiranja in združevanja Tibetancev v izgnanstvu v Nepal; ker so te pravice v Nepal, vsakomur zagotovljene z mednarodnimi konvencijami o človekovih pravicah, katerih podpisnik je tudi Nepal, vključno z Mednarodnim paktom o državljanskih in političnih pravicah,
 - H. ker splošne razmere številnih beguncev v Nepal, zlasti Tibetancev, dajejo razlog za zaskrbljenost,
 - I. ker je EU s sprejetjem sklepov Sveta o podpori demokraciji v zunanjih odnosih EU z dne 17. novembra 2009 ponovno potrdila svojo zavezanost k podpori demokratičnega in participativnega upravljanja v zunanjih odnosih EU,
 - 1. poudarja, da je pravica do udeležbe na demokratičnih volitvah temeljna pravica vseh državljanov, ki jo je treba spoštovati, štiti in jamčiti v vsaki demokratični državi;
 - 2. poziva vlado Nepala, naj spoštuje demokratične pravice tibetanskega naroda, ki že od leta 1960 vodi edinstven notranji volilni proces, do organizacije demokratičnih volitev in udeležbe na njih;

Četrtek, 7. april 2011

3. poudarja pomen mirnih demokratičnih volitev za krepitev in ohranjanje tibetanske zavesti v Tibetu in zunaj njega;
4. spodbuja nepalske oblasti, naj spoštujejo pravice Tibetancev v Nepalju do svobode izražanja, zbiranja in združevanja, ki jih vsakomur v Nepalju zagotavljajo mednarodne konvencije o človekovih pravicah, katerih podpisnik je tudi ta država;
5. poziva oblasti, naj se v času vseh dejavnosti tibetanske skupnosti v državi vzdržijo preventivnih aretacij ter omejitev demonstracij in svobode govora, ki zanikajo pravico do legitimnega mirnega izražanja in združevanja, ter poziva vlado Nepala, naj te pravice in versko svobodo vključi v novo ustavo, ki naj bi bila sprejeta do 28. maja 2011;
6. poziva nepalske oblasti, naj pri ravnanju s tibetansko skupnostjo spoštujejo svoje mednarodne obveznosti glede človekovih pravic in lastno domačo zakonodajo ter poziva vlado, naj se upre močnemu pritisku kitajske vlade, da bi tibetansko skupnost v Nepalju utišala z omejitvami, ki so ne samo neupravičene, ampak tudi nezakonite po domačem in mednarodnem pravu;
7. meni, da je za ohranjanje stika med UNHR in tibetanskimi skupnostmi bistveno, da nepalske oblasti še naprej v celoti spoštujejo dogovor o tibetanskih beguncih;
8. poziva evropsko službo za zunanje delovanje, naj prek svoje delegacije v Katmanduju pozorno spremlja politične razmere v Nepalju, predvsem obravnavanje tibetanskih beguncev in spoštovanje njihovih ustavnih in mednarodnopravnih pravic, ter poziva visoko predstavnico EU, naj nepalskim in kitajskim oblastem posreduje pomisleke o ukrepih nepalske vlade za blokiranje tibetanskih volitev;
9. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, državam članicam, podpredsednici Komisije/visoki predstavnici Unije za zunanje zadeve in varnostno politiko, vladi Nepala ter generalnemu sekretarju Združenih Narodov.

Zimbabve

P7_TA(2011)0159

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. aprila 2011 o Zimbabveju

(2012/C 296 E/22)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju svojih številnih prejšnjih resolucij o Zimbabveju, zadnje z dne 21. oktobra 2010 o prisilnih izselitvah v Zimbabveju ⁽¹⁾,
- ob upoštevanju skupnega stališča Sveta 2011/101/SZVP z dne 15. februarja 2011 ⁽²⁾ o podaljšanju omejitvenih ukrepov proti Zimbabveju do 20. februarja 2012, ki ga nalaga skupno stališče 2004/161/SZVP ⁽³⁾, ter Uredbe Komisije (ES) št. 1226/2008 z dne 8. decembra 2008 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 314/2004 o nekaterih omejevalnih ukrepih proti Zimbabveju ⁽⁴⁾,

⁽¹⁾ Sprejeta besedila s tega dne, P7_TA(2010)0388.

⁽²⁾ UL L 42, 16.2.2011, str. 6.

⁽³⁾ UL L 50, 20.2.2004, str. 66.

⁽⁴⁾ UL L 331, 10.12.2008, str. 11.

Četrtek, 7. april 2011

- ob upoštevanju izjave visoke predstavnice v imenu Evropske unije o Zimbabveju z dne 15.2.2011,
 - ob upoštevanju sporočila iz Livingstona z vrha Južnoafriške razvojne skupnosti (SADC) organa trojke za politično, obrambno in varnostno sodelovanja z dne 31.3.2011,
 - ob upoštevanju dogovora o delitvi oblasti, s katerim je bila februarja 2009 ustanovljena vlada narodne enotnosti,
 - ob upoštevanju afriške listine o človekovih pravicah in pravicah narodov, ki jo je Zimbabve ratificiral,
 - ob upoštevanju člena 122(5) Poslovnika,
- A. ker se je v zadnjih mesecih znatno povečalo število primerov ustrahovanja, samovoljnih aretacij in izginotij političnih nasprotnikov stranke Zanu-PF, pri čemer so bile tarče številni člani stranke MDC, več poslancev te stranke in ključni člani vodstva MDC-ja, kot na primer minister za energijo Elton Mangoma, soministrica za notranje zadeve Theresa Makone in odstavljeni predsednik zimbabvejskega parlamenta Lovemore Moyo;
- B. ker je celo predsednik zimbabvejske vlade Morgan Tsvangirai potrdil, da predsednik Robert Mugabe in stranka Zanu-PF ne spoštujeta pogojev iz dogovora o delitvi oblasti, sklenjenega leta 2009, in da nasilno ustrahujeta pripadnike stranke MDC-T in MDC-M v zimbabvejski vladi narodne enotnosti;
- C. ker se zimbabvejska vlada narodne enotnosti zadnji dve leti bori, da bi v državo prinesla stabilnost, in ker ji ni uspelo pripraviti demokratičnega prehoda z verodostojnimi volitvami, saj jih je stranka Zanu-PF namerno zavrla; ker so se že tako izredno slabe politične, gospodarske in človekoljubne razmere v Zimbabveju od decembra 2010 še bistveno poslabšale;
- D. ker so zimbabvejske varnostne službe nedavno vdrle v prostore več nevladnih organizacij (Nevladni forum za človekove pravice, koalicija Kriza v Zimbabveju) in v glavne prostore stranke MDC, pri tem pa so zasegle dokumentacijo nevladnih organizacij in samovoljno zadržale njihove uslužbence in uslužbence stranke MDC, ki so jih kasneje brez obtožbe izpustile;
- E. ker so Jenni Williams and Magodonga Mahlangu, vodji organizacije civilne družbe Ženske v Zimbabveju, dvignite se! (WOZA), in direktor zimbabvejskega nevladnega foruma za človekove pravice Abel Chikomo ter drugi zagovorniki človekovih pravic žrtve nadlegovanja policije;
- F. ker so varnostne službe 19. februarja 2011 aretirale 46 aktivistov civilne družbe z obtožbo izdaje, ker so organizirali javni prikaz video posnetkov o nedavnih demonstracijah v severni Afriki in na Bližnjem vzhodu; ker so bili nekateri med njimi v priporu pretepeni, mučeni in zaprti v samici;
- G. ker so tamkajšnje varnostne službe okrnile pravico MDC-ja do organiziranja političnih shodov, medtem ko stranka Zanu-PF tovrstne shode še vedno lahko organizira, kar pomeni neposredno kršitev zimbabvejske ustave;
- H. ker stranka Zanu-PF sedaj vodi nasilno nacionalno kampanjo, med katero so državljani prisiljeni podpisati peticijo za odpravo mednarodnih omejevalnih ukrepov proti osrednjim članom Mugabejeve klike; ugotavlja, da so bili tisti, ki peticije niso želeli podpisati, brutalno pretepeni ali aretirani;

Četrtek, 7. april 2011

- I. ker so „omejevalni ukrepi“, ki jih je sprejela EU, zlasti uperjeni proti 163 osrednjim članom izkoriščevalskega Mugabejevega režima in tistim, ki so pomagali, da se ohranja, ne vplivajo pa na širše prebivalstvo te države ali na tamkajšnje gospodarstvo;
 - J. ker so EU, ZDA, Avstralija in Kanada še naprej zaskrbljene zaradi razmer na področju človekovih pravic na diamantnih poljih pri Chiadzwi (Marange), zlasti glede kršitev človekovih pravic, ki jih izvajajo pripadniki varnostnih služb Zimbabveja, in so zato zadržane do tega, da bi diamantom z rudnika Chiadzwa podelile potrdilo po kimberlejskem procesu;
 - K. ker Zimbabve po letih slabega gospodarjenja Mugabejevega režima ostaja siromašen in še vedno prejema obsežno človekoljubno in drugo pomoč iz EU, Združenega kraljestva, Nizozemske, Nemčije, Francije in Danske, pa tudi ZDA, Avstralije in Norveške, s katero je zadoščeno najosnovnejšim potrebam velikega dela zimbabvejskega prebivalstva;
 - L. ker je zimbabvejski predsednik vlade Unijo pozval, naj ne sprejme poverilnega pisma Margaret Muchada, ki je bila imenovana za zimbabvejsko veleposlanico pri EU, saj jo je predsednik Mugabe imenoval enostransko, s tem pa prekršil zimbabvejsko ustavo in pogoje iz dogovora o delitvi oblasti;
1. zahteva takojšen konec politično motiviranega nadlegovanja, aretacij in nasilja zimbabvejskih državnih varnostnih služb in milic, ki jih neposredno nadzirata Mugabe in stranka Zanu-PF oziroma so jima lojalne; poudarja, da morajo vsi, ki so krivi teh zlorab in kršitev, za svoja dejanja odgovarjati;
 2. vztraja, da mora biti zimbabvejskemu ljudstvu dana svoboda izražanja in združevanja in da se mora končati vsakršno ustrahovanje politikov in aktivistov civilne družbe (zlasti zagovornikov človekovih pravic) ter da morajo vsi izvoljeni predstavniki ne glede na svoje politično prepričanje, predstavniki nevladnih organizacij, politični aktivisti, tisk in običajni državljani imeti možnost, da prosto izražajo svoja stališča, ne da bi se bali nasilnega preganjanja, samovoljnih aretacij ali mučenja;
 3. poziva k takojšnji in brezpogojni izpustitvi vseh samovoljno aretiranih, zlasti pripadnikov in zagovornikov stranke MDC; obsoja vse pogoje zapora in pripora, ki so v nasprotju z mednarodnimi konvencijami o človekovih pravicah;
 4. poziva Svet, Komisijo in države članice, naj aktivno sodelujejo z Afriško unijo in Južnoafriško razvojno skupnostjo, zlasti pa Južno Afriko, in zagotovijo, da pri prihodnjih volitvah v Zimbabveju ne bi prišlo do ustrahovanja in nasilja, vseeno pa meni, da predhodne volitve ne bodo rešile glavnih problemov v politični in gospodarski reformi; meni, da morajo vsake volitve temeljiti na mednarodnih normah, vključno s spoštovanjem človekovih pravic, svobode izražanja in gibanja, in da je treba takoj narediti konec nadlegovanju in pridržanju posameznikov zaradi njihovih političnih stališč;
 5. pozdravlja sporočilo trojke SADC iz Livingstona z dne 31. marca 2011 in SADC poziva, naj prevzame vodilno vlogo pri tem, da bodo vse stranke v Zimbabveju priporočila iz sporočila izvedle v celoti, da bi v tej državi lahko prišlo do svobodnih in poštenih volitev;
 6. poziva vse politične stranke v Zimbabveju, naj dosežejo dogovor o časovnem načrtu za pripravo svobodnih in poštenih volitev v Zimbabveju, ki jih bodo spremljali mednarodni opazovalci;
 7. poziva vse politične stranke v Zimbabveju, naj se ponovno in celovito vključijo v proces ustavne reforme, ki je v teku in ki naj bi do nove zimbabvejske ustave, potrjene od prebivalcev te države, privedel še pred naslednjimi volitvami;

Četrtek, 7. april 2011

8. pozdravlja nedavno obnovo (februarja 2010) seznama oseb in subjektov, povezanih z Mugabejevim režimom, ki jim je prepovedan vstop v EU; poudarja, da so ti omejevalni ukrepi uperjeni zgolj proti zimbabvejski kleptokraciji in ne bodo na noben način vplivali na zimbabvejsko prebivalstvo kot celoto;
 9. poziva EU, naj omejevalne ukrepe proti posameznikom in subjektom, povezanim z Mugabejevim režimom, ohranja vse dokler v Zimbabveju ne bo dejanskih dokazov o spremembah na bolje; poziva Svet, Komisijo in države članice, naj ta dejstva razložijo Zimbabveju in mednarodni skupnosti ter naj bodo dejavnejši pri pridobivanju podpore, da bi v tej državi čim prej nastopila prava demokracija in gospodarski napredek;
 10. poziva EU, naj ne sprejme zimbabvejske veleposlanice pri EU, ki ni bila imenovana po ustavnem postopku in ob upoštevanju dogovora o delitvi oblasti;
 11. vztraja, da morajo zimbabvejske oblasti izpolniti obveznosti iz kimberlejskega procesa, povsem pa morajo demilitarizirati diamantna polja Marange in vzpostaviti preglednost v postopkih za pridobivanje diamantov;
 12. izreka čestitke Uniji in tistim državam članicam ter drugim državam, ki še naprej zagotavljajo sredstva za neposredno podporo zimbabvejskemu prebivalstvu, pri tem pa poudarja, da je treba zagotoviti, da bodo to podporo še naprej dobavljale zaupanja vredne nevladne organizacije, da bo podpora ciljno usmerjena in ustrezno utemeljena ter da podpora po možnosti ne bo šla prek vladne agencije;
 13. naroča svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji, visoki predstavnici, vladam in parlamentom držav članic, vladam držav G8, vladama in parlamentoma Zimbabveja in Južne Afrike, generalnemu sekretarju Commonwealtha, generalnemu sekretarju OZN, predsednikoma komisije in izvršnega sveta Afriške unije, panafriškemu parlamentu, generalnemu sekretarju in vladam Skupnosti za razvoj južne Afrike in njenemu parlamentarnemu forumu.
-

Torek, 5. april 2011

III

(Pripravljalni akti)

EVROPSKI PARLAMENT

Uporaba sredstev Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji: Poljska - Podkarpackie – Proizvodnja strojev

P7_TA(2011)0120

Rezolucija Evropskega parlamenta z dne 5. aprila 2011 o predlogu sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o uporabi Evropskega sklada za prilagajanje globalizaciji v skladu s točko 28 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 17. maja 2006 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini in dobrem finančnem poslovanju (vloga EGF/2010/013 PL/Podkarpackie – strojništvo, Poljska) (KOM(2011)0062 – C7-0056/2011 – 2011/2045(BUD))

(2012/C 296 E/23)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (KOM(2011)0062 – C7-0056/2011),
- ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma z dne 17. maja 2006 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini in dobrem finančnem poslovanju ⁽¹⁾ (Medinstitucionalni sporazum z dne 17. maja 2006), zlasti točke 28,
- ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1927/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o ustanovitvi Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji ⁽²⁾ (uredba ESPG),
- ob upoštevanju pisma Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve,
- ob upoštevanju poročila Odbora za proračun (A7-0059/2011),
- A. ker je Evropska unija oblikovala primerne zakonodajne in proračunske instrumente za zagotavljanje dodatne podpore delavcem, ki so jih prizadele posledice velikih strukturnih sprememb v svetovnih trgovinskih tokovih, ter za pomoč pri njihovi ponovni vključitvi na trg dela,
- B. ker je bilo za vloge, predložene po 1. maju 2009, področje uporabe Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji (ESPG) začasno razširjeno na podporo delavcem, ki so postali presežni neposredno zaradi svetovne finančne in gospodarske krize,
- C. ker mora biti finančna pomoč Evropske unije za presežne delavce dinamična ter na razpolago čim hitreje in na najučinkovitejši način v skladu s skupno izjavo Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, ki je bila sprejeta na usklajevalnem sestanku 17. julija 2008, in ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma z dne 17. maja 2006 glede sprejetja sklepov za uporabo ESPG,

⁽¹⁾ UL C 139, 14.6.2006, str. 1.

⁽²⁾ UL L 406, 30.12.2006, str. 1.

Torek, 5. april 2011

- D. ker je Poljska zaprosila za pomoč v zvezi s 594 presežnimi delavci (od katerih je za 200 predvidena pomoč) v treh podjetjih, ki delujejo v sektorju, razvrščenem v oddelek 28 NACE Revizija 2 (Proizvodnja drugih strojev in naprav) v regiji Podkarpackie (Poljska) na ravni NUTS II,
- E. ker vloga izpolnjuje merila za upravičenost do pomoči, določena v uredbi ESPG,
1. od vpletenih institucij zahteva, da naredijo vse potrebno, da bi pospešile uporabo sredstev iz ESPG; v tem smislu ceni izboljšani postopek, ki ga je uvedla Komisija, po zahtevi Parlamenta za pospešitev dodeljevanja nepovratnih sredstev, katerega namen je predstavitev ocene Komisije o utemeljenosti vloge ESPG skupaj s predlogom za uporabo sredstev iz ESPG proračunskemu organu; upa, da bodo nadaljnje izboljšave v postopku dosežene v okviru prihodnjih pregledov ESPG;
 2. opozarja, da so institucije zavezane zagotoviti nemoten in hiter potek postopka za sprejetje sklepov o uporabi sredstev ESPG, ki zagotavljajo enkratno in časovno omejeno individualno podporo za delavce, ki so postali presežni zaradi globalizacije ter finančne in gospodarske krize; poudarja vlogo, ki jo lahko ima ESPG pri ponovnem vključevanju presežnih delavcev na trg dela; ne glede na to poziva, naj se oceni dolgoročno vključevanje teh delavcev na trg dela kot neposreden rezultat ukrepov, financiranih s sredstvi ESPG;
 3. poudarja, da bi bilo treba v skladu s členom 6 uredbe ESPG zagotoviti, da se s sredstvi tega sklada podpira ponovno vključevanje posameznih presežnih delavcev v proces zaposlovanja; poudarja, da pomoč iz ESPG ne sme nadomestiti ukrepov, za katere so odgovorna podjetja na podlagi nacionalne zakonodaje ali kolektivnih pogodb, niti ukrepov za prestrukturiranje podjetij oziroma sektorjev;
 4. ugotavlja, da so med informacijami iz usklajenega svežnja prilagojenih storitev, za katere je predvideno financiranje iz ESPG, tudi informacije o njihovem dopolnjevanju z ukrepi, ki se financirajo iz strukturnih skladov; ponovno poziva Komisijo, naj se letnim poročilom priloži tudi primerjalna ocena teh podatkov;
 5. pozdravlja dejstvo, da po večkratnih zahtevah Parlamenta proračun za leto 2011 prvič vsebuje odobritve plačil v višini 47 608 950 EUR v proračunski vrstici ESPG 04 05 01; opozarja, da je bil ESPG ustanovljen kot ločen in poseben instrument z lastnimi cilji in roki ter da je zato zanj treba nameniti posebna sredstva, s čimer se prepreči prerazporejanje iz drugih proračunskih vrstic, kakor se je dogajalo v preteklosti, kar bi lahko ogrozilo doseganje različnih ciljev politik;
 6. odobri sklep, priložen tej resoluciji;
 7. naroči svojemu predsedniku, naj podpiše ta sklep skupaj s predsedujočim Svetu ter poskrbi za njegovo objavo v Uradnem listu Evropske unije;
 8. naroči svojemu predsedniku, naj resolucijo skupaj s prilogo posreduje Svetu in Komisiji.

Torek, 5. april 2011

PRILOGA

SKLEP EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o uporabi sredstev Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji v skladu s točko 28 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 17. maja 2006 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini in dobrem finančnem poslovanju (vloga EGF/2010/013 PL/Podkarpackie – proizvodnja strojev)

(Besedilo Priloge na tem mestu ni navedeno, saj je enako končnemu aktu, Sklepu 2011/249/EU.)

Uporaba sredstev Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji: Češka republika - UNILEVER

P7_TA(2011)0124

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 5. aprila 2011 o predlogu sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o uporabi Evropskega sklada za prilagajanje globalizaciji v skladu s točko 28 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 17. maja 2006 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini in dobrem finančnem poslovanju (vloga EGF/2010/010 CZ/Unilever, Češka republika) (KOM(2011)0061 – C7-0055/2011 – 2011/2044(BUD))

(2012/C 296 E/24)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (KOM(2011)0061 – C7-0055/2011),
 - ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma z dne 17. maja 2006 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini in dobrem finančnem poslovanju ⁽¹⁾ (Medinstitucionalni sporazum z dne 17. maja 2006) ter zlasti točke 28,
 - ob upoštevanju Uredbe (ES) št. 1927/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. decembra 2006 o ustanovitvi Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji ⁽²⁾ (uredba o ESPG),
 - ob upoštevanju pisma Odbora za zaposlovanje in socialne zadeve,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za proračun (A7-0060/2011),
- A. ker je Evropska unija oblikovala primerne zakonodajne in proračunske instrumente za zagotavljanje dodatne podpore delavcem, ki so jih prizadele posledice velikih strukturnih sprememb v svetovnih trgovinskih tokovih, ter za pomoč pri njihovi ponovni vključitvi na trg dela,
- B. ker je bilo za vloge, predložene po 1. maju 2009, področje uporabe Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji (ESPG) začasno razširjeno na podporo delavcem, ki so bili odpuščeni neposredno zaradi svetovne finančne in gospodarske krize,

⁽¹⁾ UL C 139, 14.6.2006, str. 1.

⁽²⁾ UL L 406, 30.12.2006, str. 1.

Torek, 5. april 2011

- C. ker mora biti finančna pomoč Evropske unije za presežne delavce dinamična ter na razpolago čim hitreje in na najučinkovitejši način v skladu s skupno izjavo Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, ki je bila sprejeta na usklajevalnem sestanku 17. julija 2008, in ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma z dne 17. maja 2006 glede sprejetja sklepov za uporabo ESPG,
- D. ker je Češka zaprosila za pomoč v zvezi s 634 presežnimi delavci (za vse je predvidena pomoč) v podjetju Unilever ČR, spol.sr.o., ki deluje v maloprodajnem sektorju v regiji NUTS II Střední Čechy,
- E. ker vloga izpolnjuje merila za upravičenost do pomoči, določena v uredbi o ESPG,
1. od zadevnih institucij zahteva, naj naredijo vse potrebno, da bi pospešile uporabo sredstev iz sklada; v tem smislu ceni izboljšani postopek, ki ga je uvedla Komisija, po zahtevi Parlamenta za pospešitev dodeljevanja nepovratnih sredstev, katerega namen je predstavitev ocene Komisije o utemeljenosti vloge ESPG skupaj s predlogom za uporabo sredstev iz ESPG proračunskemu organu; upa, da bodo nadaljnje izboljšave v postopku dosežene v okviru prihodnjih pregledov ESPG;
 2. opozarja, da so institucije zavezane zagotoviti nemoten in hiter potek postopka za sprejetje sklepov o uporabi sredstev ESPG, ki zagotavljajo enkratno in časovno omejeno individualno podporo za delavce, ki so bili odpuščeni zaradi globalizacije ter finančne in gospodarske krize; poudarja vlogo, ki jo lahko ima ESPG pri ponovnem vključevanju odpuščenih delavcev na trg dela; ne glede na to poziva, naj se oceni dolgoročno vključevanje teh delavcev na trg dela kot neposreden rezultat ukrepov, financiranih s sredstvi ESPG;
 3. poudarja, da bi bilo treba v skladu s členom 6 uredbe o ESPG zagotoviti, da se s sredstvi tega sklada podpira ponovno vključevanje posameznih presežnih delavcev v proces zaposlovanja; poudarja, da pomoč iz ESPG ne sme nadomestiti ukrepov, za katere so odgovorna podjetja na podlagi nacionalne zakonodaje ali kolektivnih pogodb, niti ukrepov za prestrukturiranje podjetij oziroma sektorjev;
 4. obžaluje, da uredba o ESPG v obstoječi obliki ne vključuje zahteve po preiskavi o finančnem stanju, morebitni davčni utaji ali državni pomoči v zvezi z multinacionalnimi družbami, katerih prestrukturiranje upravičuje ukrepanje ESPG; meni, da bi bilo to treba obravnavati ob prihodnji reviziji uredbe o ESPG, ne da bi pri tem ogrozili razpoložljivost tega sklada za presežne delavce;
 5. ugotavlja, da so med informacijami iz usklajenega svežnja prilagojenih storitev, za katere je predvideno financiranje iz ESPG, tudi informacije o njihovem dopolnjevanju z ukrepi, ki se financirajo iz strukturnih skladov; ponovno poziva Komisijo, naj letnim poročilom priloži tudi primerjalno oceno teh podatkov;
 6. pozdravlja dejstvo, da po večkratnih zahtevah Parlamenta proračun 2011 prvič vsebuje sredstva za plačila v višini 47 608 950 EUR v proračunski vrstici ESPG 04 05 01; opozarja, da je bil ESPG ustanovljen kot ločen in poseben instrument z lastnimi cilji in roki ter da je zato zanj treba nameniti posebna sredstva, s čimer bo preprečeno prerazporejanje iz drugih proračunskih vrstic, kakor se je dogajalo v preteklosti, kar bi lahko ogrozilo doseganje različnih ciljev politik;
 7. odobri sklep, priložen tej resoluciji;
 8. naroči svojemu predsedniku, naj podpiše ta sklep skupaj s predsedujočim Svetu ter poskrbi za njegovo objavo v Uradnem listu Evropske unije;
 9. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo skupaj s prilogo posreduje Svetu in Komisiji.

Torek, 5. april 2011

PRILOGA

SKLEP EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o uporabi sredstev Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji v skladu s točko 28 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 17. maja 2006 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini in dobrem finančnem poslovanju (vloga ESPG/2010/010 CZ/Unilever, Češka republika)

(Besedilo Priloge na tem mestu ni navedeno, saj je enako končnemu aktu, Sklepu 2011/233/EU.)

Nadzor izvoza blaga in tehnologije z dvojno rabo ***I

P7_TA(2011)0125

Spremembe Evropskega parlamenta, sprejete dne 5. aprila 2011, k predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 1334/2000 o vzpostavitvi režima Skupnosti za nadzor izvoza blaga in tehnologije z dvojno rabo (KOM(2008)0854 – C7-0062/2010 – 2008/0249(COD))

(2012/C 296 E/25)

(Redni zakonodajni postopek: prva obravnava)

Predlog je bil spremenjen kot sledi (1):

BESEDILO, KI GA PREDLAGA KOMISIJA

SPREMEMBA

Sprememba 1

Predlog uredbe – akt o spremembi Naslov

Uredba Sveta o spremembi **Uredbe (ES) št. 1334/2000** o vzpostavitvi režima Skupnosti za nadzor izvoza blaga in tehnologije z dvojno rabo

Uredba **Evropskega parlamenta in Sveta** o spremembi **Uredbe (ES) št. 428/2009** o vzpostavitvi režima Skupnosti za nadzor izvoza, **prenosa, posredovanja in tranzita** blaga z dvojno rabo (**prenovitev**)

Sprememba 2

Predlog uredbe – akt o spremembi Uvodna izjava 1

(1) Uredba Sveta (ES) št. 1334/2000 z dne 22. junija 2000 o vzpostavitvi režima Skupnosti za nadzor izvoza blaga **in tehnologije** z dvojno rabo zahteva, da je blago z dvojno rabo (vključno s programsko opremo in tehnologijo) ob izvozu iz **Skupnosti** predmet učinkovitega nadzora.

(1) Uredba Sveta (ES) št. 1334/2000 z dne 22. junija 2000, **kakorje bila spremenjena z uredbo Sveta (ES) št. 428/2009 z dne 5. maja 2009** o vzpostavitvi režima Skupnosti za nadzor izvoza, **prenosa, posredovanja in tranzita** blaga z dvojno rabo (1), zahteva, da je blago z dvojno rabo (vključno s programsko opremo in tehnologijo) ob izvozu iz **Unije, tranzitu skozi njo ali ko je to blago dobavljeno v tretjo državo na podlagi posredovalnih storitev posrednika, ki prebiva ali ima sedež v Uniji**, predmet učinkovitega nadzora.

(1) UL L 134, 29.5.2009, str. 1.

(1) Zadeva je bila v skladu z drugim pododstavkom člena 57(2) vrnjena v odbor (A7-0028/2011).

Torek, 5. april 2011

BESEDILO, KI GA PREDLAGA KOMISIJA

SPREMEMBA

Sprememba 3**Predlog uredbe – akt o spremembi
Uvodna izjava 2**

- (2) Zaželeno je, da se doseže enotna in dosledna uporaba nadzora po celotni **Skupnosti**, da bi se izognili nelojalni konkurenci med izvozniki **Skupnosti** in v **Skupnosti** zagotovili učinkovite varnostne nadzore.
- (2) Zaželeno je, da se doseže enotna in dosledna uporaba nadzora po celotni **Uniji**, da bi se izognili nelojalni konkurenci med izvozniki **Unije**, **uskladili obseg splošnih izvoznih dovoljenj in pogojev njihove uporabe ter v Uniji** zagotovili učinkovite varnostne nadzore.

Sprememba 4**Predlog uredbe – akt o spremembi
Uvodna izjava 3**

- (3) Zato je Komisija 18. decembra 2006 predstavila zamisel o novem splošnem izvoznem dovoljenju **Skupnosti**, da se poenostavi sedanji pravni sistem, poveča konkurenčnost industrije in vzpostavijo enaki konkurenčni pogoji za vse izvoznike **Skupnosti**, kadar izvažajo nekatere vrste blaga v nekatere države.
- (3) Zato je Komisija 18. decembra 2006 predstavila zamisel o novem splošnem izvoznem dovoljenju **Unije**, da se poenostavi sedanji pravni sistem, poveča konkurenčnost industrije in vzpostavijo enaki konkurenčni pogoji za vse izvoznike **Unije**, kadar izvažajo nekatere vrste blaga v nekatere **namembne** države.

Sprememba 5**Predlog uredbe – akt o spremembi
Uvodna izjava 3 a (novo)**

- (3a) **Svet je 5. maja 2009 sprejel Uredbo (ES) št. 428/2009. V skladu s tem je bila Uredba (ES) št. 1334/2000 razveljavljena z učinkom od 27. avgusta 2009. Zadevne določbe Uredbe (ES) št. 1334/2000 se uporabljajo le v primeru vlog za izvozno dovoljenje, ki so bile predložene pred 27. avgustom 2009.**

Sprememba 6**Predlog uredbe – akt o spremembi
Uvodna izjava 4**

- (4) Za oblikovanje novih splošnih izvoznih dovoljenj za nekatere **neobčutljivo** blago z dvojno rabo za nekatere **neobčutljive** države je treba z novimi prilogami spremeniti zadevne določbe **Uredbe (ES) št. 1334/2000**.
- (4) Za oblikovanje novih splošnih izvoznih dovoljenj **Unije** za nekatere **posebno** blago z dvojno rabo za nekatere **posebne** države je treba z novimi prilogami spremeniti zadevne določbe **Uredbe (ES) št. 428/2009**.

Sprememba 7**Predlog uredbe – akt o spremembi
Uvodna izjava 5**

- (5) Pristojni organi države članice, v kateri je izvoznik registriran, morajo imeti možnost, da ne dovolijo uporabe predvidenih splošnih izvoznih dovoljenj **Skupnosti** iz te uredbe, če je bil izvoznik kaznovan zaradi prekrška v zvezi z izvozom, ki se kaznuje z odvzemom pravice do teh dovoljenj.
- (5) Pristojni organi države članice, v kateri je izvoznik registriran, morajo imeti možnost, da ne dovolijo uporabe predvidenih splošnih izvoznih dovoljenj **Unije** iz te uredbe, če je bil izvoznik kaznovan zaradi prekrška v zvezi z izvozom, ki se kaznuje z odvzemom pravice do teh dovoljenj.

Torek, 5. april 2011

BESEDILO, KI GA PREDLAGA KOMISIJA

SPREMEMBA

Sprememba 9**Predlog uredbe – akt o spremembi
Uvodna izjava 6**

(6) **Uredbo (ES) št. 1334/2000** je zato treba ustrezno spremeniti.

(6) **Uredbo (ES) št. 428/2009** bi bilo zato treba ustrezno spremeniti.

Sprememba 10**Predlog uredbe – akt o spremembi****Člen 1 – točka 2 a (novo)**

Uredba (ES) št. 428/2009

Člen 13 – odstavek 6

(2a) V členu 13 se odstavek 6 nadomesti z naslednjim:

„6. Vsa obvestila iz tega člena se pošljejo prek varnih elektronskih sredstev, vključno [...] prek varnega sistema, ki se vzpostavi v skladu s členom 19(4).“

Sprememba 11**Predlog uredbe – akt o spremembi****Člen 1 – točka 2 b (novo)**

Uredba (ES) št. 428/2009

Člen 19 – odstavek 4

(2b) V členu 19 se odstavek 4 nadomesti z naslednjim:

„4. Varen in šifriran sistem za izmenjavo informacij med državami članicami in po potrebi s Komisijo vzpostavi Komisija po posvetovanju z usklajevalno skupino za blago z dvojno rabo, vzpostavljeno v skladu s členom 23. Evropski parlament je obveščen o proračunu za sistem, njegovem razvoju, začasnih in končnih postavitvi, delovanju ter stroških omrežja.“

Sprememba 12**Predlog uredbe – akt o spremembi****Člen 1 – točka 2 c (novo)**

Uredba (ES) št. 428/2009

Člen 23 – odstavek 2 a (novo)

(2c) V členu 23 se za odstavkom 2 doda nov odstavek:

„2a. Predsedujoči usklajevalne skupine za blago z dvojno rabo Evropskemu parlamentu predloži letno poročilo o svojih dejavnostih, preverjanjih in posvetovanjih ter seznam izvoznikov, posrednikov in zainteresiranih strani, s katerimi so potekala posvetovanja.“

Torek, 5. april 2011

BESEDILO, KI GA PREDLAGA KOMISIJA

SPREMEMBA

Sprememba 13**Predlog uredbe – akt o spremembi****Člen 1 – točka 2 d (novo)**

Uredba (ES) št. 428/2009

Člen 25

*(2d) Člen 25 se zamenja z naslednjim:**„Člen 25**Pregled in poročanje*

1. Vsaka država članica obvesti Komisijo o zakonih in drugih predpisih, sprejetih na podlagi izvajanja te uredbe, vključno z ukrepi iz člena 24. Komisija te podatke posreduje drugim državam članicam.

2. Vsaka tri leta Komisija pregleda izvajanje te uredbe ter Evropskemu parlamentu in Svetu predloži poročilo o izvajanju in oceni učinka njene uporabe, ki lahko vključuje predloge za njene spremembe. Države članice predložijo Komisiji vse potrebne podatke za pripravo poročila.

3. *Posebni deli poročila obravnavajo:*

(a) *usklajevalno skupino za blago z dvojno rabo in njene dejavnosti, preverjanja in posvetovanja ter seznam izvoznikov, posrednikov in zainteresiranih strani, s katerimi je potekalo posvetovanje;*

(b) *izvajanje člena 19(4) in vsebujejo poročilo o doseženi fazi pri vzpostavljanju varnega in šifriranega sistema za izmenjavo informacij med državami članicami in Komisijo;*

(c) *izvajanje člena 15(1), ki zahteva posodobitev Priloge I v skladu z zadevnimi obvezami in s tem povezane spremembe, ki so jih države članice sprejele kot članice mednarodnih režimov neširjenja orožja in dogovorov o nadzoru izvoza ali z ratifikacijo zadevnih mednarodnih pogodb, vključno z Avstralsko skupino, Režimom kontrole raketne tehnologije (MTCR), Skupino držav dobaviteljic jedrskega blaga (NSG), Wassenaarskim sporazumom in Konvencijo o kemičnem orožju (CWC);*

Torek, 5. april 2011

BESEDILO, KI GA PREDLAGA KOMISIJA

SPREMEMBA

- (d) izvajanje člena 15(2), ki uvaja Prilogo IV kot podniz Priloge I, ki mora biti posodobljena v skladu s členom 36 Pogodbe o delovanju Evropske unije, predvsem javna politika in interesi javne varnosti držav članic.

Dodaten poseben del poročila vsebuje obsežne dokaze o kaznih, vključno s kazenskimi sankcijami resnih kršitev določb te uredbe, kot so namerni izvozi, namenjeni za uporabo v programu za razvoj ali proizvodnjo kemijskega, biološkega ali jedrskega orožja ali raket, ki se jih lahko dostavi brez dovoljenja, zahtevanega v tej uredbi, ali ponarejanje ali izpuščanje podatkov, z namenom pridobitve dovoljenja, ki bi bilo drugače zavrnjeno.

4. Evropski parlament ali Svet lahko povabita Komisijo na posebno srečanje pristojnega odbora Parlamenta ali Sveta za predstavitev in razlago kakršnega koli vprašanja, povezanega z izvajanjem te uredbe.“

Sprememba 14

Predlog uredbe – akt o spremembi

Člen 1 – točka 2 e (novo)

Uredba (ES) št. 428/2009

Člen 25 a (novo)

(2e) Vstavi se naslednji člen:

„Člen 25a

Mednarodno sodelovanje

Brez poseganja v določbe sporazumov o medsebojni upravni pomoči ali protokolov o carinskih zadevah, ki so jih sklenile Unija in tretje države, se lahko Komisija s tretjimi državami pogaja o vzajemnem priznavanju nadzorov izvoza blaga z dvojno rabo iz te uredbe, zlasti za odpravo zahtev za dovoljenja za ponovni izvoz na ozemlju Unije. Ta pogajanja potekajo v skladu s postopki iz člena 207(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije in zadevnimi določbami Pogodbe o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo, če je to primerno.

Če je primerno ali če gre za projekte, ki jih financira Unija, lahko Komisija znotraj ustreznih zakonodajnih okvirov Unije ali dogovorov s tretjimi državami predloži predloge, da se lahko ustanovi priložnostni odbor,

Torek, 5. april 2011

BESEDILO, KI GA PREDLAGA KOMISIJA

SPREMEMBA

v katerem bi sodelovali vsi pristojni organi držav članic in ki bi bil pristojen za odločitve o izdaji potrebnih izvoznih dovoljenj za zagotovitev pravilnega delovanja projektov, ki vključujejo blago ali tehnologije z dvojno rabo.“

Sprememba 15

Predlog uredbe – akt o spremembi

Priloga

Uredba (ES) št. 428/2009

Priloga IIb – del 3 – odstavek 5

5. Za namene tega dovoljenja „pošiljka majhne vrednosti“ pomeni blago, ki je vsebovano v **enkratnem izvoznem naročilu** in ga izvoznik dobavi imenovanemu prejemniku v eni ali več odpremah, katerih vrednosti sklopov ne presegajo **5 000 EUR**. Za ta namen „vrednost“ pomeni ceno, ki se zaračuna prejemniku. Če prejemnika ali določljive cene ni, gre za statistično vrednost.

5. Za namene tega dovoljenja „pošiljka majhne vrednosti“ pomeni blago, ki je vsebovano v **enkratni izvozni pogodbi** in ga izvoznik dobavi imenovanemu prejemniku v eni ali več odpremah, katerih vrednosti sklopov ne presegajo **3 000 EUR**. **Če je transakcija ali akt del enotne ekonomske operacije, je treba obravnavati vrednost celotne operacije pri izračunu vrednosti tega dovoljenja.** Za ta namen „vrednost“ pomeni ceno, ki se zaračuna prejemniku. Če prejemnika ali določljive cene ni, gre za statistično vrednost. **Za izračun statistične vrednosti se uporabljajo členi 28 do 36 naslova II poglavja 3 Uredbe (EGS) št 2913/92. Če vrednosti ni mogoče določiti, se dovoljenja ne izda.**

Dodatni stroški, kot so stroški pakiranja in transporta, se lahko izključijo iz izračuna vrednosti samo, če:

- (a) so na računu navedeni ločeno ter
- (b) ne vsebujejo nobenih dodatnih dejavnikov, ki vplivajo na vrednost blaga.

Sprememba 16

Predlog uredbe – akt o spremembi

Priloga

Uredba (ES) št. 428/2009

Priloga IIb – del 3 – odstavek 5 a (novi)

5a. **Znesek v evrih, kakor je določen v členu 5, se pregleda vsako leto, z začetkom 31. oktobra 2012, da se upoštevajo spremembe v usklajenem evropskem indeksu cen življenjskih potrebščin, ki zajema vse države članice, kakor ga objavi Evropska komisija (Eurostat). Znesek se samodejno prilagodi s povečanjem zneska osnove v evrih za odstotek spremembe v navedenem indeksu v obdobju med 31. decembrom 2010 in datumom pregleda.**

Komisija letno obvešča Evropski parlament in Svet o pregledu in prilagojenem znesku iz odstavka 1.

Torek, 5. april 2011

BESEDILO, KI GA PREDLAGA KOMISIJA

SPREMEMBA

Sprememba 17**Predlog uredbe – akt o spremembi****Priloga**

Uredba (ES) št. 428/2009

Priloga IIc – del 1 - blago

1-1) To splošno izvozno dovoljenje v skladu s **členom 6(1)** je veljavno v celotni Skupnosti in zajema naslednje blago:

Vse blago z dvojno rabo iz Priloge I k tej uredbi, razen tistega, ki je naštetu v odstavku 1-2 spodaj:

- a. če je bilo blago na **ozemlje Evropske skupnosti** uvoženo za namene vzdrževanja ali popravila in če se izvažata v državo odpreme brez kakršnih koli sprememb njegovih izvirnih značilnosti, ali
- b. če se blago izvažata v državo odpreme v zameno za blago iste kvalitete in količine, ki je bilo na **ozemlje Evropske skupnosti** ponovno uvoženo za popravilo ali zamenjavo **v okviru garancije**.

1-1) To splošno izvozno dovoljenje v skladu s **členom 9(1)** je veljavno v celotni Skupnosti in zajema naslednje blago:

Vse blago z dvojno rabo iz Priloge I k tej uredbi, razen tistega, ki je naštetu v odstavku 1-2 spodaj:

- a. če je bilo blago na **carinsko območje Unije ponovno** uvoženo za namene vzdrževanja, popravila **ali zamenjave** in če se izvažata **ali ponovno izvažata** v državo odpreme brez kakršnih koli sprememb njegovih izvirnih značilnosti **v obdobju petih let po datumu izdaje izvirnega izvoznega dovoljenja**, ali
- b. če se blago izvažata v državo odpreme v zameno za blago iste kakovosti in količine, ki je bilo na **carinsko območje Unije** ponovno uvoženo za **vzdrževanje**, popravilo ali zamenjavo **v obdobju petih let po datumu izdaje izvirnega izvoznega dovoljenja**.

Sprememba 18**Predlog uredbe – akt o spremembi****Priloga**

Uredba (ES) št. 428/2009

Priloga IIb – del 2 – namembne države

Alžirija, Andora, Antigva in Barbuda, Argentina, Aruba, Bahami, Bahrajn, Bangladeš, Barbados, Belize, Benin, Butan, Bolivija, Bocvana, Brazilija, Britanski Deviški otoki, Brunej, Kamerun, Zelenortske otoki, Čile, Kitajska, Komori, Kostarika, Džibuti, Dominika, Dominikanska republika, Ekvador, Egipt, Salvador, Ekvatorialna Gvineja, Falklandski otoki, Ferski otoki, Fidži, Francoska Gvajana, francoska čezmorska ozemlja, Gabon, Gambija, Gibraltar, Grenlandija, Grenada, Guadeloupe, Guam, Gvatemala, Gana, Gvineja Bissau, Gvajana, Honduras, Kitajsko posebno upravno območje Hong Kong, Islandija, Indija, Indonezija, Izrael, Jordanija, Kuvajt, Lesoto, Lihtenštajn, Macau, Madagaskar, Malavi, Malezija, Maldivi, Mali, Martinik, Mauritius, Mehika, Monako, Montserrat, Maroko, Namibija, Nizozemski Antili, Nova Kaledonija, Nika-ragva, Niger, Nigerija, Oman, Panama, Papua Nova Gvineja, Peru, Filipini, Puerto Rico, Katar, Rusija, Samoa, San Marino, Sao Tome in Principe, Saudova Arabija, Senegal, Sejšeli, Singapur, Solomonovi otoki, Južna Afrika, Južna Koreja, Šrilanka, St. Helena, St. Kitts in Nevis, St. Vincent, Surinam, Svazi, Tajvan, Tajska, Togo, Trinidad in Tobago, Tunizija, Turčija, Otoki Turks in Caicos, Združeni arabski emirati, Urug-vaj, Ameriški Deviški otoki, Vanuatu in Venezuela.

Albanija, Argentina, Bosna in Hercegovina, Brazilija, Čile, Črna gora, Hrvaška, Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija, francoska čezmorska ozemlja, Indija, Islandija, Izrael, Kazahstan, Kitajska (vključno s Hong Kongom in Macaom), Maroko, Mehika, Rusija, Singapur, Srbija, Južna Afrika, Južna Koreja, Tunizija, Turčija, Ukrajina, Združeni arabski emirati.

Torek, 5. april 2011

BESEDILO, KI GA PREDLAGA KOMISIJA

SPREMEMBA

Sprememba 19**Predlog uredbe – akt o spremembi
Priloga**Uredba (ES) št. 428/2009
Priloga IIb – del 3 – odstavek 1

1. To **splošno** dovoljenje se lahko uporablja le po opravljenem začetnem izvozu v okviru splošnega izvoznega dovoljenja **Skupnosti** ali po dodelitvi izvoznega dovoljenja s strani države članice, v kateri je izvirni izvoznik registriran za izvoz blaga, ki je bilo nato ponovno uvoženo na carinsko območje **Skupnosti** zaradi popravila ali zamenjave **v okviru garancije, kakor je določeno spodaj.**

1. To dovoljenje se lahko uporablja le po opravljenem začetnem izvozu v okviru splošnega izvoznega dovoljenja **Unije** ali po dodelitvi izvoznega dovoljenja s strani države članice, v kateri je izvirni izvoznik registriran za izvoz blaga, ki je bilo nato ponovno uvoženo na carinsko območje **Unije** zaradi **vzdrževanja**, popravila ali zamenjave. **To splošno dovoljenje je veljavno le za izvoze izvirnemu končnemu uporabniku.**

Sprememba 20**Predlog uredbe – akt o spremembi
Priloga**Uredba (ES) št. 428/2009
Priloga IIc – del 3 – odstavek 2 – točka 4

(4) **za povsem enak posel**, če je bilo začetno dovoljenje razveljavljeno.

(4) če je bilo začetno dovoljenje **ukinjeno, začasno razveljavljeno, spremenjeno ali** razveljavljeno

Sprememba 21**Predlog uredbe – akt o spremembi
Priloga**Uredba (ES) št. 428/2009
Priloga IIc – del 3 – odstavek 2 – točka 4 a (novo)

(4a) če je končna uporaba zadevnega blaga drugačna od navedene v prvotnem izvoznem dovoljenju.

Sprememba 22**Predlog uredbe – akt o spremembi
Priloga**Uredba (ES) št. 428/2009
Priloga IIc – del 3 – odstavek 3 – točka 2

(2) na zahtevo carinskih uradnikov predložiti dokumentirane dokaze o datumu uvoza blaga v **Evropsko skupnost**, o kakršnih koli popravilih blaga, opravljenih v **Evropski skupnosti**, in o tem, da se blago vrne osebi in državi, iz katere je bilo uvoženo v **Evropsko skupnost**.

(2) na zahtevo carinskih uradnikov predložiti dokumentirane dokaze o datumu uvoza blaga v **Unijo**, o kakršnih koli popravilih blaga, opravljenih v **Uniji**, in o tem, da se blago vrne **končnemu uporabniku** in državi, iz katere je bilo uvoženo v **Unijo**.

Sprememba 48**Predlog uredbe – akt o spremembi
Priloga**Uredba (ES) št. 428/2009
Priloga IIc – del 3 – odstavek 4

4. Vsak izvoznik mora pristojne organe države članice, v kateri je registriran, obvestiti (kakor je določeno v členu 6(6)) o prvi uporabi dovoljenja najpozneje 30 dni po datumu prvega izvoza.

4. Vsak izvoznik mora pristojne organe države članice, v kateri je registriran, obvestiti (kakor je določeno v členu 6(6)) o prvi uporabi **tega** dovoljenja najpozneje 30 dni po datumu prvega izvoza, **oziroma, kadar pride do prvega izvoza, in**

Torek, 5. april 2011

BESEDILO, KI GA PREDLAGA KOMISIJA

SPREMEMBA

v skladu z zahtevami organov države članice, kjer ima izvoznik sedež, pred prvo uporabo tega splošnega izvoznega dovoljenja. Države članice obvestijo Komisijo o izbranem mehanizmu obveščanja za to splošno izvozno dovoljenje. Komisija sporočene podatke objavi v seriji C Uradnega lista Evropske unije.

Zahteve po poročanju, povezane z uporabo tega dovoljenja, in dodatne podatke, ki jih o blagu, ki je predmet izvoza, na podlagi tega dovoljenja zahteva država članica, iz katere se izvaža, določijo države članice.

Država članica lahko zahteva od izvoznika, ki ima sedež v tej državi članici, da se registrira pred prvo uporabo tega dovoljenja. Registracija je samodejna, pristojni organi pa jo izvozniku potrdijo takoj, vsekakor pa v desetih delovnih dneh od prejema zahtevka za registracijo.

Kjer je to primerno, zahteve iz drugega in tretjega pododstavka temeljijo na zahtevah, ki veljajo za uporabo nacionalnih splošnih izvoznih dovoljenj, ki jih izdajajo države članice, ki zagotavljajo ta dovoljenja.

Sprememba 24

Predlog uredbe – akt o spremembi

Priloga

Uredba (ES) št. 428/2009

Priloga IId – del 2 – namembne države

Argentina, **Bahrajn**, **Bolivija**, Brazilija, **Brunej**, Čile, Kitajska, **Ekvador**, **Egipt**, **Kitajsko posebno upravno območje Hong Kong**, Islandija, **Jordanija**, **Kuvajt**, Malezija, Mauritius, Mehika, Maroko, **Oman**, **Filipini**, **Katar**, Rusija, **Saudova Arabija**, Singapur, Južna Afrika, Južna Koreja, Tunizija, Turčija, Ukrajina

Albanija, Argentina, **Bosna in Hercegovina**, Brazilija, Čile, **Črna gora**, **Hrvaška**, **Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija**, francoska čezmorska ozemlja, Indija, Islandija, Izrael, **Kazahstan**, Kitajska (**vključno s Hong Kongom in Macaom**), Maroko, **Mehika**, Rusija, Singapur, **Srbija**, Južna Afrika, Južna Koreja, Tunizija, Turčija, **Ukrajina**, Združeni arabski emirati.

Sprememba 26

Predlog uredbe – akt o spremembi

Priloga

Uredba (ES) št. 428/2009

Priloga IId – del 3 – odstavek 1 – točka 4 a (novo)

(4a) če izvoznik ne more jamčiti za njihovo vrnitev v prvotnem stanju brez odstranitve, kopiranja ali razdelitve ene od komponent ali programske opreme, ali če je prenos tehnologije povezan s predstavitvijo;

Sprememba 27

Predlog uredbe – akt o spremembi

Priloga

Uredba (ES) št. 428/2009

Priloga IId – del 3 – odstavek 1 – točka 4 b (novo)

(4b) če se zadevno blago izvaža zaradi zasebne predstavitve ali prikaza (na primer interni razstavnih prostori);

Torek, 5. april 2011

BESEDILO, KI GA PREDLAGA KOMISIJA

SPREMEMBA

Sprememba 28**Predlog uredbe – akt o spremembi****Priloga**

Uredba (ES) št. 428/2009

Priloga IId – del 3 – odstavek 1 – točka 4 c (novo)

(4c) če bo zadevno blago del proizvodnega procesa;

Sprememba 29**Predlog uredbe – akt o spremembi****Priloga**

Uredba (ES) št. 428/2009

Priloga IId – del 3 – odstavek 1 – točka 4 d (novo)

(4d) če se bo zadevno blago uporabljalo za svoj pravi namen, z minimalnimi izjemami, potrebnimi za učinkovito predstavitev, in če se konkretnih rezultatov testiranja ne da na voljo tretji strani;

Sprememba 30**Predlog uredbe – akt o spremembi****Priloga**

Uredba (ES) št. 428/2009

Priloga IId – del 3 – odstavek 1 – točka 4 e (novo)

(4e) če je izvoz načrtovan kot rezultat trgovske transakcije, zlasti glede prodaje, najema ali zakupa zadevnega blaga;

Sprememba 31**Predlog uredbe – akt o spremembi****Priloga**

Uredba (ES) št. 428/2009

Priloga IId – del 3 – odstavek 1 – točka 4 f (novo)

(4f) če bo zadevno blago shranjeno na razstavi ali sejmu samo zaradi prodaje, najema ali zakupa, ne pa zaradi predstavitve ali prikaza;

Sprememba 32**Predlog uredbe – akt o spremembi****Priloga**

Uredba (ES) št. 428/2009

Priloga IId – del 3 – odstavek 1 – točka 4 g (novo)

(4g) če izvoznik sprejme kakršen koli ukrep, ki mu onemogoča, da je zadevno blago ves čas začasnega izvoza pod njegovim nadzorom.

Torek, 5. april 2011

BESEDILO, KI GA PREDLAGA KOMISIJA

SPREMEMBA

Sprememba 25**Predlog uredbe – akt o spremembi****Priloga**

Uredba (ES) št. 428/2009

Priloga IId – del 3 – odstavek 1 a (novo)

1a. To splošno dovoljenje dovoljuje izvoz blaga, naštetega v prvem delu, če gre za začasni izvoz v razstavne ali sejemske namene, in če se blago v 120 dneh po začetnem izvozu v celoti in brez sprememb uvozi nazaj v carinsko območje Unije.

Sprememba 49**Predlog uredbe – akt o spremembi****Priloga**

Uredba (ES) št. 428/2009

Priloga IId – del 3 – odstavek 3

3. Vsak izvoznik mora pristojne organe države članice, v katerih je registriran, obvestiti (kakor je določeno v členu 6(6)) o prvi uporabi **splošnega** dovoljenja najpozneje 30 dni po datumu prvega izvoza.

3. Vsak izvoznik mora pristojne organe države članice, v kateri je registriran, obvestiti (kakor je določeno v členu 6(6)) o prvi uporabi tega dovoljenja najpozneje 30 dni po datumu prvega izvoza, **oziroma, kadar pride do prvega izvoza, in v skladu z zahtevami organov države članice, kjer ima izvoznik sedež, pred prvo uporabo tega splošnega izvoznega dovoljenja. Države članice obvestijo Komisijo o izbranem mehanizmu obveščanja za to splošno izvozno dovoljenje. Komisija sporočene podatke objavi v seriji C Uradnega lista Evropske unije.**

Zahteve po poročanju, povezane z uporabo tega dovoljenja, in dodatne podatke, ki jih o blagu, ki je predmet izvoza, na podlagi tega dovoljenja zahteva država članica, iz katere se izvaža, določijo države članice.

Država članica lahko zahteva od izvoznika, ki ima sedež v tej državi članici, da se registrira pred prvo uporabo tega dovoljenja. Registracija je samodejna, pristojni organi pa jo izvozniku potrdijo takoj, vsekakor pa v desetih delovnih dneh od prejema zahtevka za registracijo.

Kjer je to primerno, zahteve iz drugega in tretjega pododstavka temeljijo na zahtevah, ki veljajo za uporabo nacionalnih splošnih izvoznih dovoljenj, ki jih izdajajo države članice, ki zagotavljajo ta dovoljenja.

Torek, 5. april 2011

BESEDILO, KI GA PREDLAGA KOMISIJA

SPREMEMBA

Sprememba 34**Predlog uredbe – akt o spremembi****Priloga**

Uredba (ES) št. 428/2009

Priloga IId – del 3 – odstavek 4

4. Za namene tega dovoljenja „razstava“ pomeni **katero koli trgovsko ali industrijsko razstavo, sejem ali podobno javno prireditev ali prikaz, ki ni organiziran za zasebne namene v trgovinah ali poslovnih prostorih z namenom prodaje tujih izdelkov in med katerim so izdelki pod carinskim nadzorom.**

4. Za namene tega dovoljenja „razstava **ali sejem**“ pomeni **poslovne dogodke specifičnega trajanja, na katerih številni razstavljalci predstavljajo svoje izdelke poslovnim obiskovalcem ali splošni javnosti.**

Sprememba 35**Predlog uredbe – akt o spremembi****Priloga**

Uredba (ES) št. 428/2009

Priloga IIe

PRILOGA IIe**črtano****SPLOŠNO IZVOZNO DOVOLJENJE SKUPNOSTI**
št. EU005

Računalniške in sorodne storitve

Organ izdajatelj: Evropska skupnost

Part 1

To izvozno dovoljenje v skladu s členom 6(1) je veljavno v celotni Skupnosti in zajema naslednje blago iz Priloge I:

1. Digitalne računalnike iz 4A003a ali 4A003b, kadar „korigirana največja zmogljivost“ računalnikov ne presega 0,8 teraflops (WT).
2. Elektronski sklopi iz 4A003c, posebej izdelani ali prirejeni za izboljšanje zmogljivosti s kopičenjem procesorjev, tako da korigirana največja zmogljivost ne presega 0,8 teraflops (WT).
3. Rezervni deli, vključno z mikroprocesorji za zgoraj navedeno opremo, kadar so posebej določeni v 4A003a, 4A003b ali 4A003c in kadar korigirana največja zmogljivost opreme ne presega 0,8 teraflops (WT).
4. Blago iz 3A001.a.5, 4A003.e, 4A003.g.

Del 2 – namembne države

To izvozno dovoljenje velja povsod v Skupnosti za izvoz v naslednje države:

Torek, 5. april 2011

BESEDILO, KI GA PREDLAGA KOMISIJA

SPREMEMBA

Alžirija, Andora, Antigva in Barbuda, Argentina, Aruba, Bahami, Bahrajn, Barbados, Belize, Benin, Butan, Bolivija, Bocvana, Brazilija, Britanski Deviški otoki, Brunej, Kamerun, Zelenortski otoki, Čile, Komori, Kostarika, Hrvaška, Džibuti, Dominika, Dominikanska republika, Ekvador, Egipt, Salvador, Ekvatorialna Gvineja, Falklandski otoki, Ferski otoki, Fidži, Francoska Gvajana, francoska čezmorska ozemlja, Gabon, Gambija, Gibraltar, Grenlandija, Grenada, Guadeloupe, Guam, Gvatemala, Gana, Gvineja Bissau, Gvajana, Honduras, Kitajsko posebno upravno območje Hong Kong, Islandija, Indija, Jordanija, Kuvajt, Lesoto, Lihtenštajn, Madagaskar, Malavi, Malezija, Maldivi, Mali, Martinik, Mauritius, Mehika, Moldavija, Monako, Montserrat, Maroko, Namibija, Nizozemski Antili, Nova Kaledonija, Nikaragva, Niger, Oman, Panama, Papua Nova Gvineja, Peru, Filipini, Puerto Rico, Katar, Rusija, Samoa, San Marino, Sao Tome in Principe, Saudova Arabija, Senegal, Sejšeli, Singapur, Solomonovi otoki, Južna Afrika, Južna Koreja, Šrilanka, St. Helena, St. Kitts in Nevis, St. Vincent, Surinam, Svazi, Togo, Trinidad in Tobago, Tunizija, Turčija, Otoki Turks in Caicos, Združeni arabski emirati, Urugvaj, Ameriški Deviški otoki in Vanuatu.

Del 3 – pogoji in zahteve za uporabo tega dovoljenja

1. To dovoljenje ne dovoljuje izvoza blaga:

- (1) če so izvoznika pristojni organi države članice, v kateri je registriran, obvestili, da se zadevno blago uporablja ali lahko uporablja, v celoti ali deloma,
- (a) v zvezi z razvojem, proizvodnjo, ravnanjem, z delovanjem, vzdrževanjem, skladiščenjem, odkrivanjem, prepoznavanjem ali razširjanjem kemičnega, biološkega ali jedrskega orožja ali drugih jedrskih eksplozivnih naprav ali za razvoj, proizvodnjo, vzdrževanje ali skladiščenje projektilov, ki lahko takšno orožje prenašajo,
 - (b) za vojaško uporabo, če ima država nakupa oziroma namembna država embargo na orožje, uveden s skupnim stališčem ali skupnim programom ukrepov, ki ga sprejme Svet, ali s sklepom OVSE, ali z zavezujočo resolucijo Varnostnega sveta OZN, ali
 - (c) za uporabo za dele ali sestavine vojaških izdelkov, naštetih v nacionalnem seznamu vojaškega blaga, ki so bili izvoženi z ozemlja te države članice brez dovoljenja ali je bilo kršeno dovoljenje, predpisano z nacionalno zakonodajo navedene države članice,
- (2) če je izvozniku znano, da je zadevno blago namenjeno, v celoti ali deloma, za prej navedene uporabe v členih 4(1) in 4(2);

Torek, 5. april 2011

BESEDILO, KI GA PREDLAGA KOMISIJA

SPREMEMBA

(3) se zadevno blago izvaža v prostocarinsko območje ali v prostocarinsko skladišče, ki je na območju, ki ga zajema to dovoljenje.

2. Vsak izvoznik, ki uporablja to dovoljenje, mora:

- (1) pristojne organe države članice, kjer je registriran, obvestiti (kakor je določeno v členu 6(6)) o prvi uporabi dovoljenja najpozneje 30 dni po datumu prvega izvoza,
- (2) tujega kupca pred izvozom obvestiti, da blago, ki ga namerava izvoziti s tem dovoljenjem ne more biti ponovno izvoženo v končno namembno državo, ki ni država članice Evropske Skupnosti ali francoskih čezmorskih departmajev ter ni navedena v delu 2 tega dovoljenja.

Sprememba 36

Predlog uredbe – akt o spremembi Priloga

Uredba (ES) št. 428/2009

Priloga II f – del 1 – odstavek 3 in 4

3. Blago, vključno s posebej izdelanimi ali razvitimi sestavnimi deli in priborom, določenim v skupini 5 dela 2 A do D (informacijska varnost), zajema naslednje:

črtano

(a) blago, navedeno v naslednjih točkah, razen če so bile njihove kriptografske funkcije izdelane ali prilagojena za vladne končne uporabnike znotraj Evropske skupnosti:

- 5A002a1;
- programska oprema iz točke 5D002c1, ki ima značilnosti ali opravlja ali simulira funkcije opreme iz točke 5A002a1;

(b) oprema, navedena pod 5B002 za blago iz točke a);

(c) programska oprema kot del opreme, katere značilnosti ali funkcije so določene v točki b).

4. Tehnologija za uporabo blaga iz točk 3a) do 3c).

Sprememba 37

Predlog uredbe – akt o spremembi Priloga

Uredba (ES) št. 428/2009

Priloga II f – del 2 – namembne države

Argentina, Hrvaška, Rusija, Južna Afrika, Južna Koreja, Turčija, Ukrajina

Argentina, Hrvaška, **Islandija, Indija, Izrael, Kitajska (vključno s Hongkongom in Macaom)**, Republika Koreja, Rusija, Južna Afrika, Turčija, Ukrajina

Torek, 5. april 2011

BESEDILO, KI GA PREDLAGA KOMISIJA

SPREMEMBA

Sprememba 39**Predlog uredbe – akt o spremembi****Priloga**

Uredba (ES) št. 428/2009

Priloga IIf – del 3 – odstavek 1 – točka 1 – točka c b (novo)

(cb) za uporabo, povezano s kršenjem človekovih pravic, demokratičnih načel ali svobode govora, kakor jih opredeljuje Listina Evropske unije o temeljnih pravicah, na katero se sklicuje člen 6 Pogodbe o Evropski uniji, z uporabo tehnologij za prestrazanje in naprav za digitalni prenos podatkov za nadzorovanje mobilnih telefonov in besedilnih sporočil in ciljno nadzorovanje uporabe interneta (na primer prek centrov za spremljanje in zakonitih portalov za prestrazanje);

Sprememba 40**Predlog uredbe – akt o spremembi****Priloga**

Uredba (ES) št. 428/2009

Priloga IIf – del 3 – odstavek 1 – točka 2

(2) če je izvozniku znano, da je zadevno blago namenjeno, v celoti ali deloma, za prej navedene uporabe v **členih 4(1) in 4(2)**.

(2) če je izvozniku znano, da je zadevno blago namenjeno, v celoti ali deloma, za prej navedene uporabe v **pododstavku 1**;

Sprememba 41**Predlog uredbe – akt o spremembi****Priloga**

Uredba (ES) št. 428/2009

Priloga IIf – del 3 – odstavek 1 – točka 2 a (novo)

(2a) če je izvozniku znano, da bo blago ponovno izvoženo v katero koli namembno državo, ki ni navedena v delu 2 tega dovoljenja ali delu 2 Splošnega izvoznega dovoljenja Skupnosti št. EU001, ali v države članice.

Sprememba 50**Predlog uredbe – akt o spremembi****Priloga**

Uredba (ES) št. 428/2009

Priloga IIf – del 3 – odstavek 3 – točka 1

(1) **pristojne organe** države članice, kjer je registriran, **obvestiti** (kakor je določeno v členu 6(6)) o prvi uporabi dovoljenja najpozneje 30 dni po datumu prvega izvoza,

(1) **pristojnim organom** države članice, kjer je registriran, **sporočiti** (kakor je določeno v členu 6(6)) o prvi uporabi dovoljenja najpozneje 30 dni po datumu **prvega izvoza, oziroma, kadar pride do prvega izvoza, in v skladu z zahtevami organov države članice, kjer ima izvoznik sedež, pred prvo uporabo tega splošnega izvoznega dovoljenja. Države članice obvestijo Komisijo o izbranem mehanizmu obveščanja za to splošno izvozno dovoljenje. Komisija sporočene podatke objavi v seriji C Uradnega lista Evropske unije.**

Torek, 5. april 2011

BESEDILO, KI GA PREDLAGA KOMISIJA

SPREMEMBA

Zahteve po poročanju, povezane z uporabo tega dovoljenja, in dodatne podatke, ki jih o blagu, ki je predmet izvoza, na podlagi tega dovoljenja zahteva država članica, iz katere se izvaža, določijo države članice.

Država članica lahko zahteva od izvoznika, ki ima sedež v tej državi članici, da se registrira pred prvo uporabo tega dovoljenja. Registracija je samodejna, pristojni organi pa jo izvozniku potrdijo takoj, vsekakor pa v desetih delovnih dneh od prejema zahtevka za registracijo.

Kjer je to primerno, zahteve iz drugega in tretjega pododstavka temeljijo na zahtevah, ki veljajo za uporabo nacionalnih splošnih izvoznih dovoljenj, ki jih izdajajo države članice, ki zagotavljajo ta dovoljenja.

Sprememba 43

Predlog uredbe – akt o spremembi

Priloga

Uredba (ES) št. 428/2009

Priloga IIg – del 2 – namembne države

Argentina, **Bangladeš**, **Belize**, **Benin**, **Bolivija**, **Brazilija**, **Kamerun**, **Čile**, **Cookovi otoki**, **Kostarika**, **Dominika**, **Ekvador**, **Salvador**, **Fidži**, **Gruzija**, **Gvatemala**, **Gvajana**, **Indija**, **Lesoto**, **Maldivi**, **Mauritius**, **Mehika**, **Namibija**, **Nikaragva**, **Oman**, **Panama**, **Paragvaj**, **Rusija**, **Saint Lucia**, **Sejšeli**, **Peru**, **Šrilanka**, **Južna Afrika**, **Svazi**, **Turčija**, **Urugvaj**, **Ukrajina** in **Republika Koreja**.

Argentina
Hrvaška
Islandija
Južna Koreja
Turčija
Ukrajina.

Sprememba 44

Predlog uredbe – akt o spremembi

Priloga

Uredba (ES) št. 428/2009

Priloga IIg – del 3 – odstavek 1 – točka 2

(2) če **je izvozniku znano, da** je zadevno blago namenjeno, v celoti ali deloma, za prej navedene uporabe v členih 4(1) in 4(2).

(2) če je zadevno blago namenjeno, v celoti ali deloma, za prej navedene uporabe v členih 4(1) in 4(2).

Sprememba 45

Predlog uredbe – akt o spremembi

Priloga

Uredba (ES) št. 428/2009

Priloga IIg – del 3 – odstavek 1 – točka 2 a (novo)

(2a) če je izvozniku znano, da bo blago ponovno izvoženo v katero koli namembno državo, ki ni navedena v delu 2 tega dovoljenja ali delu 2 Splošnega izvoznega dovoljenja Skupnosti št. EU001, ali v države članice.

Torek, 5. april 2011

BESEDILO, KI GA PREDLAGA KOMISIJA

SPREMEMBA

Sprememba 51**Predlog uredbe – akt o spremembi****Priloga**

Uredba (ES) št. 428/2009

Priloga IIg – del 3 – odstavek 4 – točka 1

(1) pristojne organe države članice, kjer je registriran, **obvestiti** (kakor je določeno v členu 6(6)) o prvi uporabi dovoljenja najpozneje 30 dni po datumu **prvega izvoza**,

(1) **pristojnim organom** države članice, kjer je registriran, **sporočiti** (kakor je določeno v členu 6(6)) o prvi uporabi dovoljenja najpozneje 30 dni po datumu **prvega izvoza, oziroma, kadar pride do prvega izvoza, in v skladu z zahtevami organov države članice, kjer ima izvoznik sedež, pred prvo uporabo tega splošnega izvoznega dovoljenja. Države članice obvestijo Komisijo o izbranem mehanizmu obveščanja za to splošno izvozno dovoljenje. Komisija sporočene podatke objavi v seriji C Uradnega lista Evropske unije.**

Zahteve po poročanju, povezane z uporabo tega dovoljenja, in dodatne podatke, ki jih o blagu, ki je predmet izvoza, na podlagi tega dovoljenja zahteva država članica, iz katere se izvaža, določijo države članice.

Država članica lahko zahteva od izvoznika, ki ima sedež v tej državi članici, da se registrira pred prvo uporabo tega dovoljenja. Registracija je samodejna, pristojni organi pa jo izvozniku potrdijo takoj, vsekakor pa v desetih delovnih dneh od prejema zahtevka za registracijo.

Kjer je to primerno, zahteve iz drugega in tretjega pododstavka temeljijo na zahtevah, ki veljajo za uporabo nacionalnih splošnih izvoznih dovoljenj, ki jih izdajajo države članice, ki zagotavljajo ta dovoljenja.

Torek, 5. april 2011

Uradno podprti izvozni krediti *I**

P7_TA(2011)0126

Spremembe Evropskega parlamenta, sprejete dne 5. aprila 2011, k predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o uporabi nekaterih smernic na področju uradno podprtih izvoznih kreditov (KOM(2006)0456 – C7-0050/2010 – 2006/0167(COD))

(2012/C 296 E/26)

(Redni zakonodajni postopek: prva obravnava)

Predlog je bil spremenjen kot sledi ⁽¹⁾:

BESEDILO, KI GA PREDLAGA KOMISIJA

SPREMEMBA

Sprememba 1**Predlog uredbe**
Uvodna izjava 2 a (novo)

(2a) Sporazum je prispeval k zmanjšanju učinka sedanje gospodarske in finančne krize z ustvarjanjem delovnih mest s pomočjo podpiranja trgovine in naložb podjetij, ki sicer ne bi mogla dobiti posojila v zasebnem sektorju.

Sprememba 2**Predlog uredbe**
Uvodna izjava 2 b (novo)

(2b) Agencije za izvozne kredite bi morale upoštevati in spoštovati cilje in politike Unije. Pri podpiranju gospodarskih družb Unije bi morale te agencije izpolnjevati in spodbujati načela in standarde Unije na področjih, kot so utrjevanje demokracije, spoštovanje človekovih pravic in skladnost politike za razvoj.

Sprememba 3**Predlog uredbe**
Uvodna izjava 2 c (novo)

(2c) Ne glede na to bi morale agencije za izvozne kredite v državah članicah skrbno preučiti prejete vloge in pri tem upoštevati, da uradna podpora, zagotovljena kot izvozni kredit, lahko potencialno srednjeročno in dolgoročno prispeva k javnofinančnemu primanjkljaju zadevne države članice, zlasti glede na povečano tveganje neizpolnjevanja obveznosti zaradi posledic finančne krize.

⁽¹⁾ Zadeva je bila v skladu z drugim pododstavkom člena 57(2) vrnjena v odbor (A7-0364/2010).

Torek, 5. april 2011

BESEDILO, KI GA PREDLAGA KOMISIJA

SPREMEMBA

Sprememba 4**Predlog uredbe****Uvodna izjava 2 d (novo)**

(2d) Agencije za izvozne kredite bi morale pozorno preučiti prejete vloge, da bi čim bolj povečale koristi dodeljene uradne pomoči, ob upoštevanju dejstva, da bo dobro usmerjen izvozni kredit gospodarskim družbam Unije dal nove možnosti za dostop na trg, zlasti malim in srednjim podjetjem, pri čemer se bo spodbudila odprta in pravična trgovina ter vzajemno koristna rast v obdobju po krizi.

Sprememba 5**Predlog uredbe****Uvodna izjava 2 e (novo)**

(2e) OECD od svojih članic zahteva razkritje informacij o izvoznih kreditih, da bi preprečila protekcionizem oziroma izkrivljanje trga. Znotraj Unije bi bilo treba zagotoviti preglednost, da se zajamčijo enaki pogoji za države članice.

Sprememba 6**Predlog uredbe****Uvodna izjava 2 f (novo)**

(2f) Agencije za izvozne kredite so postale največji vir uradnega financiranja za države v razvoju. Zato dolg, povezan z izvoznimi krediti, zavzema največji delež uradnega dolga teh držav. Znatno delež projektov izvoznih kreditov, ki jih agencije financirajo v državah v razvoju, je osredotočen v sektorjih, kot so promet, sektor pridobivanja nafte in plina, rudarski sektor ter veliki infrastrukturni projekti, kot so veliki jezi.

Obrazložitev

Agencije za izvozne kredite so postale glavni vir uradnega financiranja za države v razvoju, toda njihove obrestne mere za posojila so še vedno višje, kot jih ponujata Svetovna banka in Mednarodni denarni sklad. Tako so te agencije največje uradne upnice držav v razvoju, pri čemer je dolg, povezan z agencijami, največja sestavina uradnega dolga teh držav: po nekaterih študijah ta delež znaša kar od 30 do 40 % skupnega uradnega dolga.

Sprememba 7**Predlog uredbe****Uvodna izjava 2 g (novo)**

(2 g) Udeleženci sporazuma so vključeni v stalen proces, namenjen čim večjemu zmanjšanju izkrivljanja trga in oblikovanju enakih konkurenčnih pogojev, v katerih premije, ki jih zaračunavajo uradno podprte agencije za izvozne kredite članic OECD, temeljijo na tveganju in dolgoročno krijejo njihove stroške poslovanja in izgube. Da bi dosegli ta cilj, se zahteva preglednost in poročanje uradno podprtih agencij za izvozne kredite.

Torek, 5. april 2011

BESEDILO, KI GA PREDLAGA KOMISIJA

SPREMEMBA

Sprememba 8**Predlog uredbe**

Uvodna izjava 2 h (novo)

(2h) V podporo tekočemu procesu v okviru OECD za oblikovanje višjih standardov preglednosti in poročanja za uradno podprte agencije za izvozne kredite v članicah OECD in zunaj njih, bi morala Unija uporabiti dodatne ukrepe preglednosti in poročanja za uradno podprte agencije za izvozne kredite s sedežem v Uniji, kakor je določeno v Prilogi Ia k tej uredbi.

Sprememba 9**Predlog uredbe**

Uvodna izjava 2 i (novo)

(2i) Razvijanje in utrjevanje demokracije ter spoštovanje človekovih pravic in temeljnih svoboščin, kakor določa člen 21 Pogodbe o Evropske unije (PEU) in navaja Listina o temeljnih pravicah Evropske unije ter okoljska načela in splošna načela odgovornosti gospodarskih družb, ki jih dopolnjujejo drugi primeri dobre mednarodne prakse, bi morali uporabljati kot smernice za vse projekte, ki jih financirajo uradno podprte agencije za izvozne kredite s sedežem v Uniji, vključevati pa bi morale tudi presojo socialnih in okoljskih vplivov, kar zajema tudi človekove pravice in standarde iz okoljske in socialne zakonodaje Unije, nanašajoče se na ustrezna področja in projekte, ki jih financirajo uradno podprte agencije za izvozne kredite. Skupni pristopi OECD v trenutni obliki že vsebujejo izrecno možnost uporabe standardov Evropskih skupnosti za podkupnine, trajnostna posojila in okolje kot primerjalno merilo za revizije projektov. Še naprej bi bilo treba spodbujati uporabo te določbe, ob upoštevanju, da imajo sponzorji projektov, izvozniki, finančne ustanove in agencije za izvozne kredite različne vloge, naloge in vpliv v povezavi s projekti, ki so deležni uradne pomoči.

Sprememba 10**Predlog uredbe**

Uvodna izjava 2 j (novo)

(2j) Podnebni cilji Evropske unije in njenih držav članic v smislu njihovih obveznosti do Unije in mednarodnih obveznosti bi morali usmerjati vse projekte, ki jih financirajo uradno podprte agencije za izvozne kredite s sedežem v Uniji. Ti vključujejo: končno izjavo voditeljev držav in vlad na srečanju G20 v Pittsburghu 24. in 25. septembra 2009 o postopnem opuščanju subvencioniranja fosilnih goriv; cilje Unije za zmanjšanje njenih emisij toplogrednih plinov za 30 % glede na raven iz leta 1990, za povečanje energetske učinkovitosti za 20 % in za doseg deleža 20 % porabe energije iz obnovljivih virov do leta 2020; ter cilj Unije za zmanjšanje njenih emisij toplogrednih plinov za 80 do 95 % do

Torek, 5. april 2011

BESEDILO, KI GA PREDLAGA KOMISIJA

SPREMEMBA

leta 2050. Ukinitvev subvencioniranja fosilnih goriv bi morali spremljati ukrepi, ki bi zagotovili, da ne bi prišlo do negativnih vplivov na življenjski standard delavcev in revnih.

Sprememba 11

Predlog uredbe

Uvodna izjava 2 k (novo)

(2k) Načela, ki opredeljujejo družbeno odgovornost gospodarskih družb, so v celoti priznana na mednarodni ravni, priznavajo jih OECD, Mednarodna organizacija dela ali Združeni narodi, obravnavajo odgovorno ravnanje, ki se pričakuje od podjetij, in na prvem mestu predvidevajo spoštovanje veljavnih predpisov, zlasti na področju zaposlovanja, delovno-pravnih odnosov, človekovih pravic, okolja, interesov potrošnikov ter preglednosti, ki so jo podjetja dolžna potrošnikom, boja proti korupciji in obdavčitve; Poleg tega je treba upoštevati poseben položaj in zmogljivosti malih in srednjih podjetij.

Sprememba 12

Predlog uredbe

Uvodna izjava 2 l (novo)

(2l) Ker je konkurenca na svetovnih trgih vse ostrejša in ker bi bilo treba preprečiti neugoden konkurenčni položaj podjetij Unije, bi morale Komisija in države članice prispevati k prizadevanjem OECD za odnose z državami, ki niso podpisnice sporazuma, ter na bilateralnih in multilateralnih pogajanjih vzpostaviti svetovne standarde za uradno podprte izvozne kredite. Svetovni standardi na tem področju so predpogoj za enakopravne pogoje v svetovni trgovini.

Sprememba 13

Predlog uredbe

Uvodna izjava 2 m (novo)

(2 m) Države članice OECD sporazum zavezuje, medtem ko države, ki niso članice te organizacije, zlasti države v vzponu, niso pogodbenice tega sporazuma, kar bi lahko privedlo do nepoštenih konkurenčnih prednosti za izvoznike iz teh držav. Te države bi bilo treba zato spodbuditi, da se pridružijo OECD in podpišejo sporazum.

Sprememba 14

Predlog uredbe

Uvodna izjava 2 n (novo)

(2n) Komisija in države članice bi se morale glede na politiko EU o boljši pripravi zakonodaje, ki naj bi poenostavila in izboljšala obstoječo ureditev, pri prihodnjih revizijah sporazuma osredotočiti na zmanjšanje upravnega bremena za podjetja in državne uprave, vključno z agencijami za izvozne kredite.

Torek, 5. april 2011

BESEDILO, KI GA PREDLAGA KOMISIJA

SPREMEMBA

Sprememba 15**Predlog uredbe****Uvodna izjava 2 o (novo)**

(2o) *Izboljšana ureditev sporazuma naj bi zagotovila popolno skladnost s členom 208 Pogodbe o delovanju Evropske unije (PDEU) kot prispevek k uresničevanju splošnih ciljev, ki so: razvoj in utrjevanje demokracije in pravne države ter spoštovanje človekovih pravic in temeljnih svoboščin. Pri prenosu sporazuma OECD v pravo Unije bi bilo treba v Uniji uporabljati dodatne ukrepe, da se zagotovi skladnost med sporazumom OECD in pravom Unije.*

Obrazložitev Pri omenjenem pregledu bo mogoče upoštevati člen 208 Pogodbe o delovanju Evropske unije, ki določa, da je zmanjšanje in izkoreninjenje revščine eden glavnih ciljev razvojnega sodelovanja Unije. Ta cilj mora Unija upoštevati pri uresničevanju politik, ki bi utegnile imeti posledice za države v razvoju.

Sprememba 16**Predlog uredbe****Uvodna izjava 2 p (novo)**

(2p) *Metodologija presoje okoljskega in socialnega vpliva, ki zagotavlja izpolnjevanje zahtev izvoznih kreditov, bi morala biti v celoti skladna z načeli strategije EU za trajnostni razvoj, Cotonoujskega sporazuma in evropskega soglasja o razvoju ter bi morala odražati zaveze in obveznosti EU po okvirni konvenciji ZN o podnebnih spremembah (UNFCCC), konvenciji ZN o biološki raznolikosti (CBD), pa tudi zaveze za doseganje razvojnih ciljev tisočletja ter socialnih, delovnih in okoljskih standardov, ki jih določajo mednarodni sporazumi.*

Sprememba 17**Predlog uredbe****Uvodna izjava 4**

(4) Odločbo 2001/76/ES je zato treba razveljaviti in nadomestiti s to odločbo s prečiščenim ter pregledanim besedilom Sporazuma, priloženega k Odločbi kot **priloga**, razveljaviti pa je treba tudi Odločbo 2001/77/ES –

(4) Odločbo 2001/76/ES bi bilo zato treba razveljaviti in nadomestiti s to uredbo s prečiščenim ter pregledanim besedilom Sporazuma, priloženega k uredbi kot Priloga I, razveljaviti pa bi bilo treba tudi Odločbo 2001/77/ES –

Sprememba 18**Predlog uredbe****Člen 1 – pododstavek 1**

Smernice iz Sporazuma o smernicah za uradno podprte izvozne kredite, se uporabljajo v **Skupnosti**.

Smernice iz Sporazuma o smernicah za uradno podprte izvozne kredite se uporabljajo v **Uniji**.

Sprememba 19**Predlog uredbe****Člen 1 a (novo)****Člen 1a**

Komisija posreduje Evropskemu parlamentu in Svetu predlog nove uredbe o razveljavitvi in nadomestitvi te uredbe takoj, ko bodo članice, sodelujoče v OECD, dosegle dogovor o novi različici sporazuma, in najpozneje dva meseca od začetka njegove veljavnosti.

Torek, 5. april 2011

BESEDILO, KI GA PREDLAGA KOMISIJA

SPREMEMBA

Sprememba 20**Predlog uredbe**
Člen 1 b (novo)**Člen 1b**

Dodatni ukrepi v zvezi s preglednostjo in poročanjem, ki se bodo uporabljali v Uniji, so določeni v Prilogi Ia k tej uredbi.

Sprememba 21**Predlog uredbe**
Člen 1 c (novo)**Člen 1c**

Svet vsako leto Evropskemu parlamentu in Komisiji poroča o tem, kako vsaka država članica izvaja Sporazum o smernicah za uradno podprte izvozne kredite.

Sprememba 22**Predlog uredbe**
Člen 1 d (novo)**Člen 1d**

Bilanca stanja agencije za izvozne kredite iz katere koli države članice zagotavlja celovit pregled sredstev in obveznosti agencije. Agencije za izvozne kredite morajo uporabljati zunajbilančne instrumente na popolnoma pregleden način.

Gospodarske družbe, razen mala in srednja podjetja, ki koristijo izvozne kredite, objavijo finančne izkaze za vsako posamezno državo.

Sprememba 23**Predlog uredbe**
Priloga Ia (novo)**Priloga Ia**

(1) Brez poseganja v pristojnosti institucij držav članic, ki izvajajo nadzor nad nacionalnimi programi izvoznih kreditov, vsaka država članica Evropskemu parlamentu in Komisiji posreduje letno poročilo o dejavnostih.

Letno poročilo o dejavnostih vsebuje naslednje informacije:

- Revizijo vseh nacionalnih instrumentov in programov, za katere velja sporazum in njihove skladnosti s sporazumom, zlasti z zahtevo, da premije temeljijo na tveganjih in da krijejo dolgoročne stroške poslovanja;*
- pregled pomembnejših operativnih sprememb v obdobju poročanja in njihovih skladnosti s sporazumom (nove obveznosti, izpostavljenost, stroški premij, plačane terjatve in izterjave in mehanizmi za izračun okoljskega tveganja);*

Torek, 5. april 2011

BESEDILO, KI GA PREDLAGA KOMISIJA

SPREMEMBA

— predstavitev politike države članice za zagotavljanje, da razvojni cilji in politike Unije usmerjajo aktivnosti na področju izvoznih kreditov, ki se nanašajo na okoljska in socialna vprašanja, človekove pravice, trajnostno kreditiranje in ukrepe proti podkupninam.

(2) Komisija pripravi svojo analizo Letnega poročila o dejavnostih, v katerem oceni skladnost držav članic z razvojnimi politikami Unije in Evropskemu parlamentu poda pripombe o splošnem razvoju na področju te politike.

(3) Komisija za Evropski parlament pripravi letno poročilo o prizadevanjih, ki so potekala v različnih forumih za mednarodno sodelovanje, vključno z OECD in G-20, ter na dvostranskih srečanjih s tretjimi državami, vključno z vrhunskimi srečanji in pogajanja za sklenitev sporazumov o partnerstvu in sodelovanju in sporazumov o prosti trgovini, z namenom, da bi tretje države, zlasti gospodarstva v vzponu, vključile smernice v zvezi s preglednostjo svojih agencij za izvozne kredite na ravni, ki bi bila najmanj enaka skupnim pristopom OECD.

Sreda, 6. april 2011

Predlog spremembe proračuna št. 1/2011 - Oddelek III - Komisija

P7_TA(2011)0128

Rezolucija Evropskega parlamenta z dne 6. aprila 2011 o stališču Sveta glede predloga spremembe proračuna št. 1/2011 Evropske unije za proračunsko leto 2011, Oddelek III – Komisija (07704/2011 – C7-0072/2011 – 2011/2022(BUD))

(2012/C 296 E/27)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije, zlasti člena 314 Pogodbe, v povezavi s Pogodbo o ustanovitvi Evropske skupnosti za atomsko energijo, zlasti člena 106a Pogodbe,
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 z dne 25. junija 2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti ⁽¹⁾, zlasti členov 37 in 38,
- ob upoštevanju splošnega proračuna Evropske unije za proračunsko leto 2011, ki je bil dokončno sprejet dne 15. decembra 2010 ⁽²⁾,
- ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma z dne 17. maja 2006 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini in dobrem finančnem poslovanju ⁽³⁾,
- ob upoštevanju predloga spremembe proračuna Evropske unije št. 1/2011 za proračunsko leto 2011, ki ga je Komisija predložila dne 14. januarja 2011 (KOM(2011)0009),
- ob upoštevanju predloga spremembe proračuna št. 1/2011, ki ga je Svet pripravil dne 15. marca 2011 (07704/2011 – C7-0072/2011),
- ob upoštevanju člena 75b in 75e Poslovnika,
- ob upoštevanju poročila Odbora za proračun (A7-0115/2011),
- A. ker je namen predloga spremembe proračuna št. 1/2011 k splošnemu proračunu za leto 2011 uporabiti solidarnostni sklad EU v znesku 182,4 milijona EUR v odobritvah obveznosti in odobritvah plačil, da bi ublažili učinke poplav zaradi hudih nališov na Poljskem, Slovaškem, v Češki republiki, na Madžarskem, Hrvaškem in v Romuniji,
- B. ker je namen predloga spremembe proračuna št. 1/2011, da se prilagoditev proračuna uradno vključi v proračun za leto 2011,
- C. ker je v skupni izjavi o odobritvah plačil, priloženi proračunu za proračunsko leto 2011, predvidena predložitev spremembe proračuna, „če odobritve v proračunu za leto 2011 ne bi zadostovale za kritje odhodkov“,
- D. ker se je Svet odločil ustvariti „negativno rezervo“ v skladu s členom 44 finančne uredbe,
- E. ker je ta odločitev Sveta pragmatična ter ne zagotavlja trajnostne in finančno vzdržne rešitve potencialnih nepredvidenih potreb v prihodnosti, zato jo je treba obravnavati kot rešitev za enkratno uporabo,
- F. ker je Svet pozval Komisijo, naj „čim prej“ predstavi predlog za oblikovanje negativne rezerve,

⁽¹⁾ UL L 248, 16.9.2002, str. 1.

⁽²⁾ UL L 68, 15.3.2011.

⁽³⁾ UL C 139, 14.6.2006, str. 1.

Sreda, 6. april 2011

- G. ker bo naslednji predlog spremembe proračuna o vključitvi presežka iz proračunskega leta 2010 v proračun zagotovil ustrezno in pravočasno priložnost za oblikovanje negativne rezerve,
1. se seznanja s predlogom spremembe proračuna št. 1/2011;
 2. meni, da bi morali solidarnostni sklad EU čim prej uporabiti po naravni nesreči in da bi bilo treba prošnje za finančno pomoč, oceno in pripravo predlogov ter sprejemanje ustreznih proračunskih in zakonodajnih aktov obravnavati na učinkovit in hiter način;
 3. poziva Komisijo, naj brez poseganja v svojo pravico do pobude uporabi predlog spremembe proračuna o vključitvi presežka iz proračunskega leta 2010 v proračun, kot je določeno v členu 15 finančne uredbe, za oblikovanje negativne rezerve;
 4. odobri nespremenjeno stališče Sveta o predlogu spremembe proračuna št. 1/2011 in naroči svojemu predsedniku, naj razglasi, da je sprememba proračuna št. 1/2011 dokončno sprejeta, ter poskrbi za njeno objavo v *Uradnem listu Evropske unije*;
 5. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo posreduje Svetu, Komisiji in nacionalnim parlamentom.

Uporaba solidarnostnega sklada EU - poplave na Poljskem, Slovaškem, Madžarskem, Češkem, Hrvaškem in v Romuniji v letu 2010

P7_TA(2011)0129

Resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. aprila 2011 o predlogu sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o uporabi Solidarnostnega sklada Evropske unije v skladu s točko 26 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 17. maja 2006 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini in dobrem finančnem poslovanju (KOM(2011)0010 – C7-0023/2011 – 2011/2021(BUD))

(2012/C 296 E/28)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (KOM(2011)0010 – C7-0023/2011),
- ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma z dne 17. maja 2006 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini in dobrem finančnem poslovanju ⁽¹⁾ (Medinstitucionalni sporazum z dne 17. maja 2006), zlasti točke 26,
- ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES) št. 2012/2002 z dne 11. novembra 2002 o ustanovitvi Solidarnostnega sklada Evropske unije ⁽²⁾,
- ob upoštevanju skupne izjave Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije, sprejete na usklajevalnem sestanku 17. julija 2008 o solidarnostnem skladu,
- ob upoštevanju poročila Odbora za proračun in mnenja Odbora za regionalni razvoj (A7-0114/2011),

1. odobri sklep, priložen tej resoluciji;

⁽¹⁾ UL C 139, 14.6.2006, str. 1.

⁽²⁾ UL L 311, 14.11.2002, str. 3.

Sreda, 6. april 2011

2. opozarja, da točka 26 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 17. maja 2006 določa, da Komisija pri pripravi potrebnega predloga upošteva možnosti za prerezporeditev proračunskih sredstev v okviru razdelka, v katerem so potrebni dodatni odhodki, kadar te možnosti obstajajo;
3. ugotavlja, da Komisija s tem, ko je že na samem začetku leta zahtevala dodatna sredstva za prevzem obveznosti in plačila za potrebe Solidarnostnega sklada Evropske Unije, ni poiskala možnosti za preusmeritev ali prerezporeditev sredstev v okviru zadevnih razdelkov in med njimi;
4. je pripravljen preučiti celotno stanje plačil glede na realizacijo proračuna za leto 2010;
5. naroči svojemu predsedniku, naj podpiše ta sklep skupaj s predsedujočim Svetu ter poskrbi za njegovo objavo v *Uradnem listu Evropske unije*;
6. naroči svojemu predsedniku, naj resolucijo skupaj s prilogo posreduje Svetu in Komisiji.

PRILOGA

SKLEP EVROPSKEGA PARLAMENTA IN SVETA

o uporabi Solidarnostnega sklada Evropske unije v skladu s točko 26 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 17. maja 2006 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini in dobrem finančnem poslovanju

(Besedilo Priloge na tem mestu ni navedeno, saj je enako končnemu aktu, Sklepu 2011/286/EU.)

Ribolovne možnosti in finančni prispevek, predvidene v Sporazumu med Evropsko skupnostjo in Zvezo Komori o partnerstvu v ribiškem sektorju ***

P7_TA(2011)0130

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. aprila 2011 o osnutku sklepa Sveta o sklenitvi Protokola o določitvi možnosti ribolova in finančnega prispevka, predvidenih v Sporazumu med Evropsko skupnostjo in Zvezo Komori o partnerstvu v ribiškem sektorju (15572/2010 – C7-0020/2011 – 2010/0287(NLE))

(2012/C 296 E/29)

(Odobritev)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju osnutka sklepa Sveta (15572/2010),
- ob upoštevanju osnutka protokola o določitvi možnosti ribolova in finančnega prispevka, predvidenih v Sporazumu med Evropsko skupnostjo in Zvezo Komori o partnerstvu v ribiškem sektorju (15571/2010),
- ob upoštevanju prošnje za odobritev, ki jo je Svet podal v skladu s členom 43(2) in točko (a) drugega pododstavka člena 218(6) Pogodbe o delovanju Evropske unije (C7-0020/2011),
- ob upoštevanju člena 81 in člena 90(8) Poslovnika,
- ob upoštevanju priporočila Odbora za ribištvo in mnenj Odbora za proračun ter Odbora za razvoj (A7-0056/2011),

Sreda, 6. april 2011

1. odobri sklenitev protokola;
2. poziva Komisijo, naj Parlamentu pošlje sklepe sestankov in dela skupnega odbora iz člena 9 Sporazuma med Evropsko skupnostjo in Zvezo Komori o partnerstvu v ribiškem sektorju ⁽¹⁾, večletni sektorski program iz člena 7(2) protokola in rezultate letnih ocen; poziva, naj se predstavnikom Evropskega parlamenta omogoči udeležba v vlogi opazovalcev na sestankih in pri delu skupnega odbora iz člena 9 sporazuma; poziva Komisijo, naj Parlamentu in Svetu v zadnjem letu veljavnosti protokola in pred začetkom pogajanj za obnovitev sporazuma predloži pregled izvajanja sporazuma;
3. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic in Zveze Komori.

⁽¹⁾ Odobren z Uredbo Sveta (ES) št. 1563/2006 z dne 5. oktobra 2006 (UL L 290, 20.10.2006, str. 6).

Mehanizem za reševanje sporov, ki se uporablja za spore v okviru trgovinskih določb Evro-mediteranskega sporazuma o pridružitvi med Evropskimi skupnostmi ter Jordanijo ***

P7_TA(2011)0131

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. aprila 2011 o osnutku sklepa Sveta o sklenitvi sporazuma v obliki protokola med Evropsko unijo in Hašemitsko kraljevino Jordanijo o vzpostavitvi mehanizma za reševanje sporov, ki se uporablja za spore v okviru trgovinskih določb Evro-mediteranskega sporazuma o pridružitvi med Evropskimi skupnostmi in njihovimi državami članicami na eni strani ter Hašemitsko kraljevino Jordanijo na drugi strani (13758/2010 – C7-0057/2011 – 2010/0173(NLE))

(2012/C 296 E/30)

(Odobritev)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju osnutka sklepa Sveta (13758/2010),
- ob upoštevanju osnutka sporazuma v obliki protokola med Evropsko unijo in Hašemitsko kraljevino Jordanijo o vzpostavitvi mehanizma za reševanje sporov, ki se uporablja za spore v okviru trgovinskih določb Evro-mediteranskega sporazuma o pridružitvi med Evropskimi skupnostmi in njihovimi državami članicami na eni strani ter Hašemitsko kraljevino Jordanijo na drugi strani (13974/2010),
- ob upoštevanju prošnje za odobritev, ki jo je Svet podal v skladu s prvim pododstavkom člena 207(4) in točko (a)(v) drugega pododstavka člena 218(6) Pogodbe o delovanju Evropske unije (C7-0057/2011),
- ob upoštevanju členov 81 in 90(8) Poslovnika,
- ob upoštevanju priporočila Odbora za mednarodno trgovino (A7-0067/2011),

1. odobri sklenitev sporazuma;
2. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic in Hašemitske kraljevine Jordanije.

Sreda, 6. april 2011

Sporazum med Evropsko unijo in Kraljevino Maroko o vzpostavitvi mehanizma za reševanje sporov ***

P7_TA(2011)0132

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. aprila 2011 o osnutku sklepa Sveta o sklenitvi sporazuma med Evropsko unijo in Kraljevino Maroko o vzpostavitvi mehanizma za reševanje sporov (13754/2010 – C7-0431/2010 – 2010/0181(NLE))

(2012/C 296 E/31)

(Odobritev)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju osnutka sklepa Sveta (13754/2010),
 - ob upoštevanju osnutka sporazuma med Evropsko unijo in Kraljevino Maroko o vzpostavitvi mehanizma za reševanje sporov (13973/2010),
 - ob upoštevanju prošnje za odobritev, ki jo je Svet podal v skladu s prvim pododstavkom člena 207(4) in točko (a)(v) drugega pododstavka člena 218(6) Pogodbe o delovanju Evropske unije (C7-0431/2010),
 - ob upoštevanju členov 81 in 90(8) Poslovnika,
 - ob upoštevanju priporočila Odbora za mednarodno trgovino (A7-0066/2011),
1. odobri sklenitev sporazuma;
 2. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic in Kraljevine Maroko.

Mehanizem za reševanje sporov, ki se uporablja za spore po trgovinskih določbah Evro-mediteranskega sporazuma o pridružitvi med Evropskima skupnostma in Egiptom ***

P7_TA(2011)0133

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. aprila 2011 o osnutku sklepa Sveta o sklenitvi sporazuma v obliki protokola med Evropsko unijo in Arabsko republiko Egipt o mehanizmu za reševanje sporov, ki se uporablja za spore po trgovinskih določbah Evro-mediteranskega sporazuma o pridružitvi med Evropskima skupnostma in njunimi državami članicami na eni strani in Arabsko republiko Egipt na drugi strani (13762/2010 – C7-0372/2010 – 2010/0229(NLE))

(2012/C 296 E/32)

(Odobritev)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju osnutka sklepa Sveta (13762/2010),
- ob upoštevanju osnutka sporazuma v obliki protokola med Evropsko unijo in Arabsko republiko Egipt o mehanizmu za reševanje sporov, ki se uporablja za spore po trgovinskih določbah Evro-mediteranskega sporazuma o pridružitvi med Evropskima skupnostma in njunimi državami članicami na eni strani in Arabsko republiko Egipt na drugi strani (13975/2010),

Sreda, 6. april 2011

- ob upoštevanju prošnje za odobritev, ki jo je Svet podal v skladu s prvim pododstavkom člena 207(4) in točko (a)(v) drugega pododstavka člena 218(6) Pogodbe o delovanju Evropske unije (C7-0372/2010),
 - ob upoštevanju členov 81 in 90(8) Poslovnika,
 - ob upoštevanju priporočila Odbora za mednarodno trgovino (A7-0068/2011),
1. odobri sklenitev sporazuma;
 2. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic in Arabske republike Egipt.

Sodelovanje Ukrajine v programih Unije ***

P7_TA(2011)0134

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. aprila 2011 o osnutku sklepa Sveta o sklenitvi Protokola k Sporazumu o partnerstvu in sodelovanju o vzpostavitvi partnerstva med Evropskimi skupnostmi in njihovimi državami članicami na eni strani ter Ukrajino na drugi strani o Okvirnem sporazumu med Evropsko unijo in Ukrajino o splošnih načelih za sodelovanje Ukrajine v programih Unije (13604/2010 – C7-0401/2010 – 2010/0218(NLE))

(2012/C 296 E/33)

(Odobritev)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju osnutka sklepa Sveta (13604/2010),
 - ob upoštevanju osnutka Protokola k Sporazumu o partnerstvu in sodelovanju o vzpostavitvi partnerstva med Evropskimi skupnostmi in njihovimi državami članicami na eni strani ter Ukrajino na drugi strani, sklenjenega 14. junija 1994 ⁽¹⁾, o Okvirnem sporazumu med Evropsko unijo in Ukrajino o splošnih načelih za sodelovanje Ukrajine v programih Unije (13962/2010),
 - ob upoštevanju zahteve za odobritev, ki jo je Svet vložil v skladu s členi 114, 168, 169, 172, 173(3), 188 in 192 ter členom 218(6), drugi pododstavek, točka (a) Pogodbe o delovanju Evropske unije (C7-0401/2010),
 - ob upoštevanju členov 81, 90(8) in 46(1) Poslovnika,
 - ob upoštevanju priporočila Odbora za zunanje zadeve (A7-0063/2011),
1. odobri sklenitev protokola;
 2. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter vladam in parlamentom držav članic in Ukrajine.

⁽¹⁾ UL L 49, 19.2.1998, str. 3.

Sreda, 6. april 2011

Uvoz ribiških proizvodov, živih školjk, iglokožcev, plaščarjev, morskih polžev in njihovih stranskih proizvodov iz Grenlandije *I**

P7_TA(2011)0135

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. aprila 2011 o predlogu sklepa Sveta o določitvi pravil za uvoz ribiških proizvodov, živih školjk, iglokožcev, plaščarjev, morskih polžev in njihovih stranskih proizvodov iz Grenlandije v Evropsko unijo (KOM(2010)0176 – C7-0136/2010 – 2010/0097(COD))

(2012/C 296 E/34)

(Redni zakonodajni postopek: prva obravnava)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Svetu (KOM(2010)0176),
 - ob upoštevanju člena 203 Pogodbe o delovanju Evropske unije, v skladu s katerim se je Svet posvetoval s Parlamentom (C7-0136/2010),
 - ob upoštevanju člena 294(3) ter člena 43(2) in člena 204 Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju edinega člena Protokola (št. 34) o posebni ureditvi za Grenlandijo, priloženega Pogodbi o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju mnenja Odbora za pravne zadeve o predlagani pravni podlagi,
 - ob upoštevanju obrazloženega mnenja, ki ga je v okviru Protokola (št. 2) o uporabi načel subsidiarnosti in sorazmernosti predložil italijanski senat in v katerem trdi, da osnutek zakonodajnega akta ni v skladu z načelom subsidiarnosti,
 - ob upoštevanju člena 55 in člena 37 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za ribištvo (A7-0057/2011),
1. sprejme stališče v prvi obravnavi, kakor je določeno v nadaljevanju;
 2. poziva Komisijo, naj zadevo ponovno predloži Parlamentu, če namerava svoj predlog bistveno spremeniti ali ga nadomestiti z drugim besedilom;
 3. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter nacionalnim parlamentom.

Sreda, 6. april 2011

P7_TC1-COD(2010)0097

Stališče Evropskega parlamenta sprejeto v prvi obravnavi dne 6. aprila 2011 Uredbe (EU) št. .../2011 Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi pravil za uvoz ribiških proizvodov, živih školjk, iglokožcev, plaščarjev, morskih polžev in njihovih stranskih proizvodov iz Grenlandije v Evropsko unijo [Sprememba 1]

(Besedilo velja za EGP)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti **člena 43(2) in člena 204** Pogodbe, [**Sprememba 2**]

ob upoštevanju edinega člena Protokola (št. 34) o posebni ureditvi za Grenlandijo, priloženega Pogodbi o delovanju Evropske unije, [Sprememba 3]

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

v skladu z **rednim zakonodajnim postopkom** ⁽²⁾, [**Sprememba 2**]

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Grenlandija spada med čezmorske države in ozemlja, kakor so določene v Prilogi II k Pogodbi o delovanju Evropske unije (PDEU). V skladu s členom 198 PDEU je namen pridružitve spodbujanje gospodarskega in socialnega razvoja čezmorskih držav in ozemelj ter vzpostavitev tesnih gospodarskih odnosov med njimi in Unijo kot celoto.
- (2) Danska in Grenlandija sta zaprosili, da se v skladu s pravili o trgovini znotraj Unije dovoli trgovina z ribiškimi proizvodi, školjkami, iglokožci, plaščarji, morskimi polži in stranskimi proizvodi iz navedenih virov s poreklom iz Grenlandije v skladu s Prilogo III k Sklepu Sveta 2001/822/ES z dne 27. novembra 2001 o pridružitvi čezmorskih držav in ozemelj Evropski skupnosti ⁽³⁾.
- (3) Primerno je, da se trguje v skladu s pravili Unije o zdravju živali in varnosti hrane, določenimi v pravnih aktih Unije, kakor tudi pravili o skupni ureditvi trga za ribiške proizvode.
- (4) Zato bi morali Danska in Grenlandija zagotoviti, da so pošiljke proizvodov, odpravljene v Evropsko unijo iz Grenlandije, v skladu z veljavnimi pravili Unije na področju zdravja živali, varnosti hrane in skupne ureditve trga za ribiške proizvode. Upravičeni nosilci dejavnosti na področju krme in živil morajo biti registrirani in vpisani na seznam v skladu z Uredbo (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o izvajanju uradnega nadzora, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmi in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali ⁽⁴⁾.

⁽¹⁾ UL ...

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 6. aprila 2011.

⁽³⁾ UL L 314, 30.11.2001, str. 1.

⁽⁴⁾ UL L 165, 30.4.2004, str. 1.

Sreda, 6. april 2011

- (5) Zato se je pristojni organ v Grenlandiji uradno zavezal Komisiji, da bo zagotovil upoštevanje pravil Unije in zahtev na področju zdravja živali v zvezi z zadevnimi proizvodi. Navedena zagotovila zajemajo zlasti veljavne določbe Uredbe (ES) št. 1774/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. oktobra 2002 o določitvi zdravstvenih pravil za živalske stranske proizvode, ki niso namenjeni prehrani ljudi ⁽¹⁾, Uredbe (ES) št. 853/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o posebnih higienskih pravilih za živila živalskega izvora ⁽²⁾ in Direktive Sveta 2006/88/ES z dne 24. oktobra 2006 o zahtevah za zdravstveno varstvo živali in proizvodov iz ribogojstva ter o preprečevanju in nadzoru nekaterih bolezni pri vodnih živalih ⁽³⁾ ter vključujejo zavezo, da bodo pravila o trgovini znotraj Unije še naprej upoštevana.
- (6) Direktiva Sveta 96/23/ES z dne 29. aprila 1996 o ukrepih za spremljanje nekaterih snovi in njihovih ostankov v živih živalih in v živalskih proizvodih ⁽⁴⁾ zahteva izdelavo nacionalnih načrtov za spremljanje bolezni živali iz ribogojstva. V skladu s tem bi se morale navedene določbe uporabljati tudi za Grenlandijo.
- (7) Da se omogoči uvoz proizvodov iz Grenlandije v Evropsko unijo v skladu s pravili, določenimi v pravnih aktih Unije na področju trgovine znotraj Unije, bi se morali Danska in Grenlandija zavezati, da bodo zadevne določbe prenesene v pravo Grenlandije in da se bodo izvajale pred sprejetjem **te uredbe**. [Sprememba 1] Danska in Grenlandija bi se morali zavezati, da bosta zagotovili skladnost uvoza zadevnih proizvodov iz tretjih držav v Grenlandijo s pravili Unije na področju zdravja živali in varnosti hrane. Veterinarski pregledi na mejnih kontrolnih točkah v Grenlandiji bi se morali izvajati v skladu z Direktivo Sveta 97/78/ES z dne 18. decembra 1997 o določitvi načel, ki urejajo organizacijo veterinarskih pregledov proizvodov, ki vstopajo v Skupnost iz tretjih držav ⁽⁵⁾. Veterinarski pregledi na mejnih kontrolnih točkah se izvajajo v tesnem sodelovanju s carinskimi uradniki. Da bi poenostavili te naloge je primerno, da se pristojnim organom zagotovijo ustrezni sklici na Kombinirano nomenklaturu (KN) iz Priloge I k Odločbi Komisije 2007/275/ES z dne 17. aprila 2007 o seznamih živali in proizvodov, ki jih je treba pregledati na mejnih kontrolnih točkah v skladu z direktivama Sveta 91/496/EGS in 97/78/ES ⁽⁶⁾.
- (8) Direktiva Sveta 90/425/EGS z dne 26. junija 1990 o veterinarskih in zootehničnih pregledih, ki se zaradi vzpostavitve notranjega trga izvajajo v trgovini znotraj Skupnosti z nekaterimi živimi živalmi in proizvodi ⁽⁷⁾ določa uvedbo računalniškega sistema, ki povezujejo veterinarske organe, zlasti za olajšanje hitre izmenjave informacij med pristojnimi organi v zvezi z zdravjem in dobrim počutjem živali (v nadaljnjem besedilu: Traces). Odločba Komisije 2004/292/ES z dne 30. marca 2004 o uvedbi sistema Traces ⁽⁸⁾ države zavezuje k uporabi tega sistema od 1. aprila 2004. Traces je bistven za učinkovit nadzor trgovine z živalmi in proizvodi živalskega izvora, zato ga je treba uporabljati za prenos podatkov o gibanju proizvodov v Grenlandiji in trgovini z njimi.
- (9) Izbruhi bolezni živali, navedeni v Direktivi Sveta 82/894/EGS z dne 21. decembra 1982 o prijavljanju živalskih boleznih v Skupnosti ⁽⁹⁾ se morajo sporočiti Komisiji po sistemu obveščanja o boleznih živali (v nadaljnjem besedilu: ADNS) v skladu z Odločbo Komisije 2005/176/ES z dne 1. marca 2005 o kodificirani obliki in kodah za prijavljanje živalskih boleznih v skladu z Direktivo Sveta 82/894/EGS ⁽¹⁰⁾. Navedene določbe bi se morale v zvezi z zadevnimi proizvodi uporabljati tudi za Grenlandijo.

⁽¹⁾ UL L 273, 10.10.2002, str. 1.

⁽²⁾ UL L 139, 30.4.2004, str. 55.

⁽³⁾ UL L 328, 24.11.2006, str. 14.

⁽⁴⁾ UL L 125, 23.5.1996, str. 10.

⁽⁵⁾ UL L 24, 30.1.1998, str. 9.

⁽⁶⁾ UL L 116, 4.5.2007, str. 9.

⁽⁷⁾ UL L 224, 18.8.1990, str. 29.

⁽⁸⁾ UL L 94, 31.3.2004, str. 63.

⁽⁹⁾ UL L 378, 31.12.1982, str. 58.

⁽¹⁰⁾ UL L 59, 5.3.2005, str. 40.

Sreda, 6. april 2011

- (10) Uredba (ES) št. 178/2002 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 28. januarja 2002 o določitvi splošnih načel in zahtevah živilske zakonodaje, ustanovitvi Evropske agencije za varnost hrane in postopkih, ki zadevajo varnost hrane ⁽¹⁾, vzpostavlja sistem hitrega obveščanja za obveščanje o neposrednem ali posrednem tveganju za zdravje ljudi, ki izhaja iz živil ali krme (v nadaljnjem besedilu: RASFF). Te določbe bi se morale v zvezi z zadevnimi proizvodi uporabljati tudi za Grenlandijo.
- (11) Preden lahko začne Grenlandija izvajati veterinarske preglede proizvodov, ki so v Grenlandijo vneseni iz tretjih držav, bi se moral opraviti pregled EU za zagotovitev skladnosti mejnih kontrolnih točk v Grenlandiji z zahtevami, določenimi v Direktivi 97/78/ES, Uredbi Komisije (ES) št. 136/2004 z dne 22. januarja 2004 o postopkih za veterinarske preglede proizvodov, uvoženih iz tretjih držav, na mejnih kontrolnih točkah Skupnosti ⁽²⁾ ter Odločbi Komisije 2001/812/ES z dne 21. novembra 2001 o zahtevah za odobritev mejnih kontrolnih točk, odgovornih za veterinarske preglede proizvodov, ki so vneseni v Skupnost iz tretjih držav ⁽³⁾.
- (12) Po pozitivnem rezultatu navedene preiskave bi morala biti mejne kontrolne točke v Grenlandiji navedene v Odločbi Komisije 2009/821/ES z dne 28. septembra 2009 o sestavi seznama odobrenih mejnih kontrolnih točk, določitvi nekaterih pravil za kontrolne preglede, ki jih izvajajo veterinarski strokovnjaki Komisije, in določitvi veterinarskih enot v Traces ⁽⁴⁾. Za zagotovitev učinkovite kontrole ribiških proizvodov, vnesenih v Grenlandijo in v Evropski uniji, je primerno, da se **ta uredba [Sprememba 1]** uporablja od trenutka navedbe mejnih kontrolnih točk v Grenlandiji v Odločbi 2009/821/ES.
- (13) Ukrepe, potrebne za izvajanje **te uredbe [Sprememba 1]**, bi bilo treba sprejeti v skladu z Uredbo (EU) št. 182/2011 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. februarja 2011 o določitvi splošnih pravil in načel, na podlagi katerih države članice nadzirajo izvajanje izvedbenih pooblastil Komisije ⁽⁵⁾ -

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO [Sprememba 1]:

Člen 1

Vsebina in področje uporabe

Ta uredba [Sprememba 1] se uporablja za ribiške proizvode, školjke, iglokožce, plaščarje, morske polže in stranske proizvode iz navedenih virov („proizvodi“) s poreklom iz Grenlandije ali vnesene v Grenlandijo in nato vnesene v Evropsko unijo.

Člen 2

Opredelitev pojmov

Za namene **te uredbe [Sprememba 1]** se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- (a) „školjke“ pomenijo mehkužce, kakor so opredeljeni v točki 2.1 Priloge I k Uredbi (ES) št. 853/2004;
- (b) „ribiški proizvodi“ pomenijo proizvode, kakor so opredeljeni v točki 3.1 Priloge I k Uredbi (ES) št. 853/2004;
- (c) „stranski proizvodi“ pomenijo živalske stranske proizvode, kakor so opredeljeni v členu 2(1)(a) Uredbe (ES) št. 1774/2002, iz ribiških proizvodov, školjk, iglokožcev, plaščarjev ali morskih polžev;
- (d) „proizvodi s poreklom iz Grenlandije“ pomenijo proizvode, kakor so opredeljeni v skladu z določbami Priloge III k Sklepu 2001/822/ES.

⁽¹⁾ UL L 31, 1.2.2002, str. 1.

⁽²⁾ UL L 21, 28.1.2004, str. 11.

⁽³⁾ UL L 306, 23.11.2001, str. 28.

⁽⁴⁾ UL L 296, 12.11.2009, str. 1.

⁽⁵⁾ UL L 55, 28.2.2011, str. 13.

Sreda, 6. april 2011

Člen 3

Splošna pravila za trgovino z ribiškimi proizvodi, živimi školjkami, iglokožci, plaščarji, morskimi polži in njihovimi stranskimi proizvodi med Evropsko unijo in Grenlandijo

1. Države članice odobrijo uvoz proizvodov iz Grenlandije v Evropsko unijo v skladu s pravnimi akti Unije na področju trgovine znotraj Unije.
2. Za uvoz proizvodov v Unijo morajo biti izpolnjeni naslednji pogoji:
 - (a) učinkovit prenos v zakonodajo Grenlandije in izvajanje veljavnih pravil, določenih v pravnih aktih Unije v zvezi z zdravjem živali, varnostjo hrane in skupno ureditvijo trga za ribiške proizvode v zvezi s proizvodi;
 - (b) priprava in sprotno dopolnjevanje, v skladu s členom 31 Uredbe (ES) št. 882/2004, seznama nosilcev dejavnosti na področju krme in živil, ki so registrirani, s strani pristojnih organov Danske in Grenlandije;
 - (c) skladnost pošiljk proizvodov, odpravljenih v Evropsko unijo iz Grenlandije, z veljavnimi pravili, določenimi v pravnih aktih Unije v zvezi z zdravjem živali, varnostjo hrane in skupno ureditvijo trga za ribiške proizvode;
 - (d) pravilna uporaba pravil Unije v zvezi z zdravjem živali, varnostjo hrane in skupno ureditvijo trga za ribiške proizvode, za vnos proizvodov v Grenlandijo.

Člen 4

Načrti spremljanja za živali iz ribogojstva

V skladu z Direktivo 96/23/ES Danska in Grenlandija predložita Komisiji v odobritev načrte spremljanja, namenjene odkrivanju prisotnosti ostankov in snovi v živalih iz ribogojstva, za Grenlandijo.

Člen 5

Pregledi proizvodov, uvoženih v Grenlandijo iz tretjih držav

1. Za pošiljke proizvodov, vnesenih v Grenlandijo iz tretjih držav, se v skladu s pravili, določenimi z Direktivo 97/78/ES, izvedejo veterinarski pregledi.

Za olajšanje teh veterinarskih pregledov bo Komisija priskrbelo pristojnim organom Danske in Grenlandije sklice na oznake KNiz Priloge I k Odločbi Komisije 2007/275/EC v zvezi z zadevnimi proizvodi.

2. Predlogi za mejne kontrolne točke v Grenlandiji se v skladu s členom 6(2) Direktive 97/78/ES predložijo Komisiji v odobritev.

Seznam mejnih kontrolnih točk, odobrenih za Grenlandijo, se vključi v seznam mejnih kontrolnih točk v državah članicah, ki je odobren v skladu z direktivama 91/496/EGS in 97/78/ES.

Člen 6

Informacijski sistem

1. Podatki o gibanju zadevnih proizvodov v Grenlandiji in trgovini z njimi se predložijo v danščini po Traces v skladu z Odločbo 2004/292/ES.
2. Bolezni vodnih živali v zvezi s proizvodi v Grenlandiji se prijavijo po ADNS v skladu z Direktivo 82/894/EGS in Odločbo 2005/176/ES.

Sreda, 6. april 2011

3. Neposredna in posredna tveganja za zdravje ljudi, povezana s proizvodi v Grenlandiji, se sporočijo po RASFF, vzpostavljenem z Uredbo (ES) št. 178/2002.

Člen 7

Identifikacijska oznaka

Pošiljke proizvodov, odpravljene v Evropsko unijo iz Grenlandije, se označijo z identifikacijsko oznako za Grenlandijo, „GL“ v skladu s pravili iz oddelka I(B) Priloge II k Uredbi (ES) št. 853/2004.

Člen 8

Potrditev izpolnjevanja pogojev iz *te uredbe* [Sprememba 1]

Danska in Grenlandija pred dnevom uporabe *te uredbe* [Sprememba 1], navedenem v členu 11, pisno potrdita, da so bili sprejeti potrebni ukrepi za izvajanje *te uredbe* [Sprememba 1].

Člen 9

Izvedbeni ukrepi

Ukrepi, potrebni za izvajanje *te uredbe* [Sprememba 1], se sprejmejo v skladu s postopki iz člena 10.

Člen 10

Postopek v odboru

1. Komisiji pomaga Stalni odbor za prehranjevalno verigo in zdravje živali, ustanovljen s členom 58 Uredbe (ES) št. 178/2002.

2. Pri sklicevanju na ta odstavek se uporabljata člena 5 Uredbe (EU) 182/2011.

Člen 11

Začetek veljavnosti in uporaba

Ta uredba [Sprememba 1] začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah [Sprememba 1].

Uporablja se od dneva navedbe prve mejne kontrolne točke v Grenlandiji v Odločbi 2009/821/ES.

V ...,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik

Sreda, 6. april 2011

Standardi glede postopkov za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite ***I

P7_TA(2011)0136

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. aprila 2011 o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o minimalnih standardih glede postopkov za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite v državah članicah (prenovitev) (KOM(2009)0554 – C7-0248/2009 – 2009/0165(COD))

(2012/C 296 E/35)

(Redni zakonodajni postopek – prenovitev)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (KOM(2009)0554),
 - ob upoštevanju člena 251(2) ter točke (d) točke 1 in točke (a) točke 2 prve alineje člena 63 Pogodbe ES na podlagi katerih je Komisija podala predlog Parlamentu (C7-0248/2009),
 - ob upoštevanju sporočila Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu z naslovom „Posledice začetka veljavnosti Lizbonske pogodbe za še nedokončane medinstitucionalne postopke odločanja“ (KOM(2009)0665),
 - ob upoštevanju členov 294(3) in 78(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 28. aprila 2010 ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma z dne 28. novembra 2001 o bolj sistematičnem ponovnem sprejemu pravnih aktov ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 10. marca 2009 o prihodnosti skupnega evropskega azilnega sistema ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju pisma Odbora za pravne zadeve Odboru za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve z dne 2. februarja 2010 v skladu s členom 87(3) Poslovnika,
 - ob upoštevanju členov 87 in 55 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za državljanske svoboščine, pravosodje in notranje zadeve (A7-0085/2011),
- A. ker po mnenju posvetovalne skupine pravnih služb Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije predlog ne vsebuje bistvenih sprememb, razen tistih, ki so v njem opredeljene kot take, in ker je, kar zadeva kodifikacijo nespremenjenih določb prejšnjih aktov in omenjene spremembe, predlog zgolj kodifikacija obstoječih besedil brez vsebinskih sprememb,
1. sprejme stališče v prvi obravnavi, kakor je določeno v nadaljevanju, ob upoštevanju priporočil posvetovalne skupine pravnih služb Evropskega parlamenta, Sveta in Komisije;
 2. poziva Komisijo, naj zadevo ponovno predloži Parlamentu, če namerava svoj predlog bistveno spremeniti ali nadomestiti z drugim besedilom;

⁽¹⁾ UL C 18, 19.1.2011, str. 85.

⁽²⁾ UL C 77, 28.3.2002, str. 1.

⁽³⁾ UL C 87 E, 1.4.2010, str. 10.

Sreda, 6. april 2011

3. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu, Komisiji in nacionalnim parlamentom.

P7_TC1-COD(2009)0165

Stališče Evropskega parlamenta sprejeto v prvi obravnavi dne 6. aprila 2011 z namenom sprejetja Direktive 2011/.../EU Evropskega parlamenta in Sveta o minimalnih standardih glede postopkov za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite v državah članicah (prenovitev)

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 78(2) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,

v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) V Direktivo Sveta 2005/85/ES z dne 1. decembra 2005 o minimalnih standardih glede postopkov za priznanje ali odvzem statusa begunca ⁽³⁾ je treba vnesti več vsebinskih sprememb. Zaradi jasnosti bi bilo treba navedeno direktivo prenoviti.
- (2) Skupna azilna politika, vključno s skupnim evropskim azilnim sistemom, je sestavni del cilja Evropske unije, da se postopno oblikuje območje svobode, varnosti in pravice, odprto za vse, ki jih okoliščine prisilijo k legitimnemu iskanju zaščite v Uniji.
- (3) Evropski svet je na posebnem zasedanju v Tampereju dne 15. in 16. oktobra 1999 soglašal, da si bo prizadeval za oblikovanje skupnega evropskega azilnega sistema, ki bo temeljil na popolni in skupni uporabi Ženevske konvencije o statusu beguncev z dne 28. julija 1951, kot je bila spremenjena z Newyorškim protokolom z dne 31. januarja 1967 (v nadaljnjem besedilu: Ženevska konvencija), s čimer se bo potrdilo načelo nevračanja in se bo zagotovilo, da nihče ne bo poslan nazaj na področje, kjer je trpel preganjanje.
- (4) Sklepi iz Tampereja predvidevajo, da bi moral skupni evropski azilni sistem kratkoročno vključevati skupne standarde za pravične in učinkovite azilne postopke v državah članicah, dolgoročno pa pravila Skupnosti, ki bodo pripeljala do skupnega azilnega postopka v Evropski skupnosti.
- (5) Direktiva 2005/85/ES je bila prvi ukrep na področju azilnih postopkov.
- (6) Prva faza oblikovanja skupnega evropskega azilnega sistema se je zdaj končala. Evropski svet je na zasedanju 4. novembra 2004 sprejel Haaški program, v katerem so določeni cilji, ki naj bi se na območju svobode, varnosti in pravice izvedli v obdobju 2005-2010. V zvezi s tem je Haaški program pozval Evropsko komisijo, naj pripravi oceno pravnih instrumentov prve faze ter Svetu in Evropskemu parlamentu predloži instrumente in ukrepe druge faze, da bi se lahko sprejeli do leta 2010. V skladu s Haaškim programom je cilj uvedbe skupnega evropskega azilnega sistema oblikovanje skupnega azilnega postopka in enotnega statusa v vsej Uniji.

⁽¹⁾ UL C 18, 19.1.2011, str. 85.

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 6. aprila 2011.

⁽³⁾ UL L 326, 13.12.2005, str. 13.

Sreda, 6. april 2011

- (7) V Evropskem paktu o priseljevanju in azilu, sprejetem 16. oktobra 2008, je Evropski svet ugotovil, da države članice zagotavljajo varstvo na zelo različne načine, in pozval k novim pobudam, vključno s predlogom oblikovanja skupnega evropskega azilnega postopka z enotnimi jamstvi, za dokončno vzpostavitev skupnega evropskega azilnega sistema, določenega s Haaškim programom.
- (8) Da bi **med drugim** zagotovili ustrezno podporo prizadevanjem držav članic v zvezi z izvajanjem standardov druge faze skupnega evropskega azilnega sistema, zlasti tistim državam članicam, ki se zaradi geografske lege ali demografskega položaja soočajo s posebnimi in nesorazmernimi pritiski na njihove azilne sisteme, je treba uporabiti vire Evropskega sklada za begunce in Evropskega urada za podporo azilu. **Državam članicam, ki glede na število prebivalstva prejmejo nesorazmerno veliko število prošelj za azil, je treba tudi takoj sprožiti finančno ter upravno/tehnično podporo iz Evropskega sklada za begunce ter Evropskega urada za podporo azilu, da bi jim omogočili ravnanje v skladu s to direktivo. [Sprememba 1]**
- (9) Da bi zagotovili izčrpno in učinkovito vrednotenje potreb po mednarodni zaščiti prosilcev v smislu Direktive [.../.../EU] [o minimalnih standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da se jim prizna status upravičenca do mednarodne zaščite, in o vsebini te zaščite (direktiva o zahtevanih pogojih)], mora okvir Unije za postopke priznavanja mednarodne zaščite temeljiti na skupnem azilnem postopku.
- (10) Glavni cilj te direktive je razviti dodatne minimalne standarde glede postopkov za priznanje in odvzem mednarodne zaščite v državah članicah zaradi oblikovanja skupnega azilnega postopka v Uniji.
- (11) Približevanje postopkovnih pravil za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite naj prispeva k omejevanju sekundarnega gibanja prosilcev za mednarodno zaščito med državami članicami v primerih, ko do teh gibanj prihaja zaradi razlik v pravnih okvirih držav članic, in vzpostavi enake pogoje za uporabo Direktive [.../.../EU] [direktiva o zahtevanih pogojih] v državah članicah.
- (12) V sami naravi minimalnih standardov je, da morajo imeti države članice možnost uvesti ali ohraniti ugodnejše določbe za državljane tretjih držav ali osebe brez državljanstva, ki državo članico prosijo za mednarodno zaščito, kadar takšna prošnja temelji na tem, da oseba potrebuje mednarodno zaščito v smislu Direktive [.../.../EU] [direktiva o zahtevanih pogojih].
- (13) Ta direktiva spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki so priznana zlasti z Listino o temeljnih pravicah Evropske unije. Ta direktiva zlasti skuša spodbuditi uporabo **členov 1, 4, 18, 19, 21, 24 in 47** Listine ter jo je treba ustrezno izvajati. **[Sprememba 2]**
- (14) Pri obravnavanju oseb, ki sodijo na področje uporabe te direktive, so države članice vezane z obveznostmi iz mednarodnih instrumentov, katerih pogodbenice so.
- (15) **Države članice morajo v celoti spoštovati načelo nevračanja, ki vključuje dostop do postopka za azil vsem, ki želijo prositi zanj in ki so v njihovi pristojnosti, tudi tistih, ki jih učinkovito nadzira organ Unije ali organ države članice. [Sprememba 3]**
- (16) Bistvenega pomena je, da se odločbe v zvezi z vsemi prošnjami za mednarodno zaščito izdajo na podlagi ugotovljenih dejstev in da jih na prvi stopnji izdajo organi, katerih osebe ima ustrezno znanje **in** se je udeležilo potrebnega usposabljanja za delo na področju azila in beguncev. **[Sprememba 4]**

Sreda, 6. april 2011

- (17) V interesu držav članic in prosilcev za mednarodno zaščito je, da se o prošnjah za mednarodno zaščito odloči, kakor hitro je to mogoče, ne da bi to vplivalo na ustreznost in celovitost obravnave.
- (18) Pojem javnega reda lahko med drugim vključuje obsodbo za hudo kaznivo dejanje.
- (19) Da bi lahko pravilno ugotovili, katere osebe potrebujejo zaščito kot begunci v smislu člena 1 Ženevske konvencije ali kot osebe, upravičene do subsidiarne zaščite, bi moral imeti vsak prosilec dejanski dostop do postopkov, možnost sodelovati in ustrezno komunicirati s pristojnimi organi, kar mu omogoči, da predstavi vsa pomembna dejstva v zvezi s svojim primerom, ter **učinkovita** postopkovna jamstva, da lahko v vseh fazah postopka brani svoj primer. Poleg tega bi bilo treba v postopku obravnavanja prošnje za mednarodno zaščito prosilcu zagotoviti vsaj pravico do bivanja, dokler organ za presojo ne izda **končne** odločbe, **in v primeru negativne odločbe za čas, ki je potreben, da se prosilec pritoži, in toliko časa, kolikor mu pristojno sodišče to dovoli**, dostop do storitev tolmačenja na morebitnem razgovoru s pristojnimi organi ob vložitvi njegove prošnje, možnost komuniciranja s predstavnikom Visokega komisariata Združenih narodov za begunce (UNHCR) in z organizacijami, ki svetujejo prosilcem za mednarodno zaščito, pravico do ustrezne vročitve odločbe ter njene dejanske in pravne utemeljitve, možnost posvetovanja s pravnim ali drugim svetovalcem ter v odločilnih fazah postopka pravico do obveščenosti o njegovem pravnem položaju v jeziku, **ki ga razume ali** za katerega se lahko upravičeno domneva, da ga razume, in v primeru negativne odločbe pravico do učinkovitega pravnega sredstva pred sodiščem države članice. **[Sprememba 5]**
- (20) Zaradi zagotavljanja učinkovitega dostopa do postopka obravnave bi morale uradne osebe, ki prve pridejo v stik z osebami, ki iščejo mednarodno zaščito, zlasti tiste, ki varujejo kopenske in morske meje ali izvajajo mejne kontrole, dobiti navodila in se udeležiti ustreznega usposabljanja za prepoznavanje, **evidentiranje in posredovanje** prošelj za mednarodno zaščito **pristojnemu organu za presojo**. Uradne osebe bi morale državljanom tretjih držav ali osebam brez državljanstva, ki so na ozemlju, med drugim na meji, v ozemeljskih vodah ali tranzitnih območjih držav članic, in želijo zaprositi za mednarodno zaščito, zagotoviti vse ustrezne informacije glede kraja in načina vložitve prošnje za mednarodno zaščito. Kadar so navedene osebe prisotne v ozemeljskih vodah države članice, bi se morale izkrcati na kopnem, njihove prošnje pa bi bilo treba obravnavati v skladu s to direktivo. **[Sprememba 6]**
- (21) Poleg tega je treba določiti posebna postopkovna jamstva za ranljive prosilce, kot so mladoletniki, mladoletniki brez spremstva, **nosečnice**, osebe, ki so bile izpostavljene mučenju, posilstvu ali drugim težjim oblikam nasilja, **kot so nasilje na podlagi spola in škodljivi tradicionalni običaji**, ali invalidi, da se vzpostavijo potrebni pogoji za njihov dejanski dostop do postopkov in možnost predložiti potrebne elemente za utemeljitev prošnje za mednarodno zaščito. **[Sprememba 7]**
- (22) Nacionalni ukrepi v zvezi z ugotavljanjem in dokumentiranjem simptomov in znakov mučenja ali drugih resnih dejanj fizičnega ali duševnega nasilja, vključno z dejanji spolnega nasilja, po postopkih iz te direktive bi morali med drugim temeljiti na Priročniku o učinkovitem preiskovanju in dokumentiranju mučenja in drugih krutih, nečloveških ali poniževalnih kazni ali ravnanja (Istanbulski protokol).
- (23) Zaradi zagotavljanja dejanske enakosti prosilcev ženskega in moškega spola, bi morali postopki obravnavanja prošelj upoštevati razliko med spoloma. Zlasti osebne razgovore bi bilo treba organizirati na način, ki prosilcam in prosilcem omogoča, da spregovorijo o svojih izkušnjah v primerih preganjanja na podlagi spola **s sogovornikom, za katerega je mogoče zaprositi, naj bo istega spola, in ki je ustrezno usposobljen za razgovore o preganjanju na podlagi spola**. Kompleksnost zahtevkov, povezanih s spolom prosilcev, bi bilo treba ustrezno upoštevati v postopkih na podlagi koncepta varne tretje države, varne izvorne države ali pojma naknadnih prošelj. **[Sprememba 8]**

Sreda, 6. april 2011

- (24) „Korist otroka“ bi morala biti najpomembnejše vodilo držav članic pri izvajanju te direktive v skladu s Konvencijo Združenih narodov o otrokovih pravicah iz leta 1989.
- (25) Postopke za obravnavanje potreb po mednarodni zaščiti bi bilo treba organizirati na način, ki bi bil organom **za presojo** omogočal podrobno obravnavanje prošenj za mednarodno zaščito. [Sprememba 9]
- (26) Če prosilec vloži naknadno prošnjo, ne da bi predložil nove dokaze ali navedbe, bi bila zahteva, da države članice ponovno izpeljejo celoten postopek, nesorazmerna. V teh primerih bi morala država članica imeti možnost, da v skladu z načelom *res judicata* zavrže prošnjo kot nedopustno.
- (27) Številne prošnje za mednarodno zaščito so vložene na meji ali na tranzitnem območju države članice, preden se odloči, ali se bo prosilcu dovolil vstop ali ne. Državam članicam bi bilo treba omogočiti, da izvajajo postopke presojanja dopustnosti in/ali vsebinske preučitve, v katerih lahko o prošnjah, vloženi na meji ali tranzitnih območjih, odločijo na kraju samem.
- (28) Bistveno vodilo pri ocenjevanju utemeljenosti posamezne prošnje za mednarodno zaščito je varnost prosilca v njegovi izvorni državi. Če je možno tretjo državo šteti za varno izvorno državo, bi bilo treba državam članicam omogočiti, da jo označijo za varno in da domnevajo, da je varna tudi za posameznega prosilca, razen če prosilec predloži nasprotne dokaze.
- (29) Glede na raven usklajenosti pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav in osebe brez državljanstva, da se jim prizna status begunca, bi bilo treba določiti tudi skupna merila za označitev tretjih držav za varne izvorne države.
- (30) Označitev tretje države za varno izvorno državo za namene te direktive ne more predstavljati absolutnega zagotovila za varnost državljanov te države. Ocena, na kateri temelji takšna označitev, lahko že zaradi svoje narave upošteva le splošne državljanske, pravne in politične okoliščine v tej državi ter to, ali so v zadevni državi subjekti preganjanja, mučenja ali nečloveškega in ponižujočega ravnanja dejansko podvrženi sankcijam, kadar so spoznani za krive. Zato je pomembno, da se označitev zadevne države za varno ne uporablja za prosilca, ki izkaže, da ob upoštevanju njegovih posebnih okoliščin obstajajo tehtni razlogi zoper štetje te države za varno.
- (31) Države članice bi morale preučiti vsebinsko utemeljenost vseh prošenj, tj. oceniti, ali zadevni prosilec izpolnjuje pogoje za mednarodno zaščito v skladu z Direktivo [.../.../EU] [direktiva o zahtevanih pogojih], razen če ta direktiva določa drugače, tj. še zlasti kadar se lahko **zagotovi**, da bo zadevo preučila ali zagotovila **učinkovito** zaščito druga država. Predvsem pa države članice ne bi smele biti zavezane, da preučijo vsebinsko utemeljenost prošnje za mednarodno zaščito, če je pred tem prva država azila prosilcu že dodelila status begunca ali mu zagotovila **dostopno in učinkovito** zaščito in bo prosilec ponovno sprejet v to državo. **Države članice bi morale na tak način postopati le v primerih, kadar je prosilec varen v zadevni tretji državi.** [Sprememba 10]
- (32) Prav tako države članice ne bi smele biti zavezane, da preučijo vsebinsko utemeljenost prošnje za mednarodno zaščito, če je mogoče v skladu z nacionalnim pravom upravičeno domnevati, da bo prosilec zaradi zadostnih vezi s tretjo državo iskal zaščito v tej tretji državi, in če obstajajo razlogi za to, da bo prosilec v to državo sprejet ali ponovno sprejet. Na tej podlagi bi lahko države članice postopale le, če bo prosilec v zadevni tretji državi varen. Da bi se izognili sekundarnemu gibanju prosilcev, bi bilo treba oblikovati skupna načela, na podlagi katerih naj države članice označijo tretje države za varne.

■ [Sprememba 11]

Sreda, 6. april 2011

- (33) Glede odvzema statusa begunca ali subsidiarne zaščite bi morale države članice zagotoviti, da bodo osebe s statusom subsidiarne zaščite ustrezno obveščene o možnosti ponovne preučitve njihovega statusa in da bodo imele možnost izraziti svoje stališče, preden pristojni organi z utemeljeno odločbo odločijo o odvzemu njihovega statusa.
- (34) V skladu s temeljnim načelom prava Unije je, da je zoper odločbe v zvezi s prošnjami za mednarodno zaščito in z odvzemom statusa begunca ali subsidiarne zaščite na razpolago učinkovito pravno sredstvo pred sodiščem države članice.
- (35) V skladu s členom 72 Pogodbe o delovanju Evropske unije ta direktiva ne vpliva na izpolnjevanje obveznosti, ki jih imajo države članice v zvezi z vzdrževanjem javnega reda in miru ter varovanjem notranje varnosti.
- (36) Ta direktiva ne zadeva postopkov med državami članicami, ki jih ureja Uredba (EU) št. [.../...] [o vzpostavitvi meril in mehanizmov za določitev države članice, odgovorne za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito, ki jo v eni od držav članic vložijo državljani tretje države ali oseba brez državljanstva (dublinska uredba)].
- (37) Prosilci, za katere se uporablja Uredba (EU) št. [.../...] [dublinska uredba], bi morali imeti dostop do temeljnih načel in jamstev iz te direktive, in do posebnih jamstev v skladu z navedeno uredbo.
- (38) Izvajanje te direktive bi bilo treba redno ocenjevati.
- (39) Ker cilja te direktive, in sicer določitve minimalnih standardov glede postopkov za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite v državah članicah, države članice ne morejo zadovoljivo doseči in ker se ta cilj zaradi obsega in učinkov teh ukrepov lažje doseže na ravni Unije, lahko Unija sprejme ukrepe v skladu z načelom subsidiarnosti iz člena 5 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu z načelom sorazmernosti iz navedenega člena ta direktiva ne prekoračuje tistega, kar je potrebno za doseganje navedenega cilja.
- (40) Skladno s členoma 1 in 2 Protokola o stališču Danske, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji in Pogodbi o delovanju Evropske unije, Danska ne sodeluje pri sprejetju te direktive, ki zanjo ni zavezujoča in se zanjo ne uporablja.
- (41) Obveznost prenosa te direktive v nacionalno zakonodajo bi morala biti omejena na tiste določbe, ki v primerjavi z Direktivo 2005/85/ES pomenijo vsebinsko spremembo. Obveznost prenosa določb, ki so nespremenjene, izhaja iz Direktive 2005/85/ES.
- (42) Ta direktiva ne sme posegati v obveznosti držav članic glede roka za prenos Direktive v nacionalno zakonodajo, določenega v delu B Priloge II –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

POGLAVJE I

SPLOŠNE DOLOČBE

Člen 1

Namen

Namen te direktive je določiti minimalne standarde glede postopkov za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite na podlagi Direktive [.../.../EU] [direktiva o zahtevanih pogojih] v državah članicah.

Sreda, 6. april 2011

Člen 2

Opredelitve pojmov

V tej direktivi:

- (a) „Ženevska konvencija“ pomeni Konvencijo z dne 28. julija 1951 o statusu beguncev, kakor je bila spremenjena z Newyorškim protokolom z dne 31. januarja 1967;
- (b) „prošnjka“ ali „prošnja za mednarodno zaščito“ pomeni prošnjo državljan tretje države ali osebe brez državljanstva za zaščito s strani države članice, ki se lahko razume kot prošilec za status begunca ali subsidiarne zaščite in ki ne zahteva izrecno druge vrste zaščite zunaj področja uporabe Direktive [...]/.../EU [direktiva o zahtevanih pogojih], za katero se lahko zaprosi posebej;
- (c) „prosilec“ ali „prosilec za mednarodno zaščito“ pomeni državljan tretje države ali osebo brez državljanstva, ki je vložila prošnjo za mednarodno zaščito, v zvezi s katero še ni bila izdana dokončna odločba;
- (d) „prosilec s posebnimi potrebami“ pomeni prosilca, ki zaradi starosti, spola, **spolne usmerjenosti**, **spolne identitete**, invalidnosti, **telesnih ali duševnih boleznih** ali posledic mučenja, posilstva ali drugih hujših oblik psihološkega, fizičnega ali spolnega nasilja potrebuje posebna jamstva, da bi lahko uveljavljal svoje pravice in izpolnjeval dolžnosti v skladu s to direktivo; **[Sprememba 13]**
- (e) „dokončna odločba“ pomeni odločbo o tem, ali se državljanu tretje države ali osebi brez državljanstva prizna status begunca ali subsidiarne zaščite na podlagi Direktive [...]/.../EU [direktiva o zahtevanih pogojih], in zoper katero ni več možno pravno sredstvo v okviru Poglavlja V te direktive ne glede na to, ali je do odločbe na podlagi tega pravnega sredstva prosilec dovoljeno, da ostanejo v zadevnih državah članicah;
- (f) „organ za presojo“ pomeni kateri koli parasodni ali upravni organ v državi članici, ki je odgovoren za obravnavanje prošenj za mednarodno zaščito in je pristojen izdajati odločbe na prvi stopnji, ob upoštevanju Priloge I;
- (g) „begunec“ pomeni državljan tretje države ali osebo brez državljanstva, ki izpolnjuje zahteve iz člena 2(d) Direktive [...]/.../EU [direktiva o zahtevanih pogojih];
- (h) „oseba, upravičena do subsidiarne zaščite“ pomeni državljan tretje države ali osebo brez državljanstva, ki izpolnjuje zahteve iz člena 2(f) Direktive [...]/.../EU [direktiva o zahtevanih pogojih];
- (i) „mednarodna zaščita“ pomeni priznanje državljanu tretje države ali osebe brez državljanstva kot begunca ali osebe, upravičene do subsidiarne zaščite, s strani države članice;
- (j) „status begunca“ pomeni priznanje državljanu tretje države ali osebe brez državljanstva kot begunca s strani države članice;
- (k) „status subsidiarne zaščite“ pomeni priznanje državljanu tretje države ali osebe brez državljanstva kot osebe, upravičene do subsidiarne zaščite, s strani države članice;
- (l) „mladoletnik“ pomeni državljan tretje države ali osebo brez državljanstva, ki je mlajša od 18 let;
- (m) „mladoletnik brez spremstva“ pomeni mladoletnika, kakor je opredeljen v členu 2(l) Direktive [...]/.../EU [direktiva o zahtevanih pogojih];
- (n) „zastopnik“ pomeni osebo, ki so jo pristojni organi imenovali za zakonitega zastopnika, ki mladoletniku brez spremstva pomaga in ga zastopa, da se upoštevajo koristi otroka in zanj po potrebi opravljajo pravna dejanja;

Sreda, 6. april 2011

- (o) „odvzem mednarodne zaščite“ pomeni odločbo pristojnega organa o preklicu, odpravi ali zavrnitvi podaljšanja statusa begunca ali subsidiarne zaščite v skladu z Direktivo [...]/.../EU [direktiva o zahtevanih pogojih];
- (p) „ostati v državi članici“ pomeni ostati na ozemlju države članice, vključno na meji ali v tranzitnih območjih države članice, v kateri je bila vložena prošnja za mednarodno zaščito ali kjer se ta prošnja obravnava;
- (q) **„nova dejstva in okoliščine“ pomeni dejstva, na katera se prošnja opira in ki bi lahko prispevala k reviziji ali zgodnejši odločbi. [Sprememba 15]**

Člen 3

Področje uporabe

1. Ta direktiva se uporablja za vse prošnje za mednarodno zaščito, vložene na ozemlju države članice, vključno na meji, v ozemeljskih vodah ali v tranzitnih območjih države članice, ter za odvzem mednarodne zaščite.
2. Ta direktiva se ne uporablja za prošnje za diplomatski ali teritorialni azil, ki so predložene predstavništvom držav članic.
3. Države članice se lahko odločijo, da to direktivo uporabljajo v postopkih odločanja o prošnjah za katero koli obliko mednarodne zaščite, ki ne sodi v področje uporabe Direktive [...]/.../EU [direktiva o zahtevanih pogojih].

Člen 4

Odgovorni organi

1. Države članice za vse postopke imenujejo organ za presojo, ki bo odgovoren za ustrezno obravnavanje prošenj v skladu s to direktivo. Države članice zagotovijo, da ima ta organ na voljo dovolj usposobljenega in specializiranega osebja za izvedbo svojih nalog v predpisanem roku. Države članice v ta namen zagotovijo programe začetnega in naknadnega usposabljanja za osebje, ki obravnava prošnje in odloča o mednarodni zaščiti.
2. Usposabljanje iz odstavka 1 zajema zlasti:
 - (a) vsebinska in postopkovna pravila o mednarodni zaščiti in človekovih pravicah, določenih v zadevnih mednarodnih instrumentih in instrumentih Unije, vključno z načeloma nevračanja in nediskriminatornosti;
 - (b) **prosilce s posebnimi potrebami, kakor so opredeljeni v členu 2(d); [Sprememba 16]**
 - (c) zavedanje dejavnika spola, **spolne usmerjenosti**, travm in starosti, **s posvečanjem posebne pozornosti mladoletnikom brez spremstva; [Sprememba 17]**
 - (d) uporabo informacij o izvorni državi;
 - (e) tehnike razgovorov, vključno z medkulturnim sporazumevanjem;
 - (f) odkritje in dokumentiranje znakov in simptomov mučenja;
 - (g) oceno dokazov, vključno z domnevo nedolžnosti;
 - (h) sodno prakso, pomembno za obravnavo prošenj za mednarodno zaščito.

Sreda, 6. april 2011

3. Vendar pa lahko države članice predvidijo, da je v naslednjih primerih odgovoren drug organ, in sicer za obravnavanje primerov v skladu z Uredbo (EU) št. [.../...] [dublinska uredba].

4. Če države članice imenujejo organ v skladu z odstavkom 3, zagotovijo, da ima osebje tega organa potrebno znanje **in** da se je udeležilo potrebnega usposabljanja za izpolnjevanje svojih dolžnosti pri izvajanju te direktive. **[Sprememba 18]**

5. Prošnje za mednarodno zaščito, vložene v državi članici in naslovljene na organe druge države članice, ki tam izvajajo mejne kontrole ali kontrole priseljevanja, rešuje država članica, na katere ozemlju je prošnja vložena.

Člen 5

Ugodnejše določbe

Države članice lahko sprejmejo ali ohranijo ugodnejše standarde v zvezi s postopki za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite, če so ti standardi združljivi s to direktivo.

POGLAVJE II

TEMELJNA NAČELA IN JAMSTVA

Člen 6

Dostopnost postopka

1. Države članice imenujejo pristojne organe za sprejem in evidentiranje prošenj za mednarodno zaščito. Države članice lahko ne glede na odstavke 5, 6, 7 in 8 zahtevajo, da se prošnje za mednarodno zaščito vložijo osebno in/ali na določenem mestu.

2. Države članice zagotovijo, da ima oseba, ki želi vložiti prošnjo za mednarodno zaščito, dejansko možnost, da prošnjo v najkrajšem možnem času vloži pri pristojnem organu. **Kadar prosilci ne morejo osebno vložiti prošnje, države članice zagotovijo, da lahko to v njegovem imenu stori njegov pooblaščenec.** **[Sprememba 19]**

3. Države članice zagotovijo, da ima vsaka poslovno sposobna odrasla oseba pravico vložiti prošnjo za mednarodno zaščito v svojem imenu.

4. Države članice lahko predvidijo, da prosilec vloži prošnjo v imenu svojih nepreskrbljenih oseb. V takšnih primerih države članice zagotovijo, da nepreskrbljene odrasle osebe soglašajo z vložitvijo prošnje v njihovem imenu, v nasprotnem primeru pa imajo možnost, da same vložijo prošnjo v lastnem imenu.

Soglasje se zahteva v trenutku vložitve prošnje ali najkasneje med osebnim razgovorom z nepreskrbljeno odraslo osebo. Preden se zahteva soglasje, je vsaka odrasla oseba izmed teh oseb zaupno obveščena o ustreznih postopkovnih posledicah in o njeni pravici, da lahko vloži ločeno prošnjo za mednarodno zaščito.

5. Države članice zagotovijo, da ima mladoletnik pravico, da prošnjo za mednarodno zaščito vloži v svojem imenu **če je procesno sposoben po nacionalni zakonodaji, sicer pa prek zakonitih zastopnikov ali njihovih pooblaščenec.** **V vseh drugih primerih se uporablja odstavek 6.** **[Sprememba 20]**

Sreda, 6. april 2011

6. Države članice zagotovijo, da imajo ustrezni organi iz člena 10 Direktive 2008/115/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 16. decembra 2008 o skupnih standardih in postopkih v državah članicah za vračanje nezakonito prebivajočih državljanov tretjih držav ⁽¹⁾ pravico vložiti prošnjo za mednarodno zaščito v imenu mladoletnika brez spremstva, če ti organi na podlagi ocene osebnih razmer posameznika menijo, da bi mladoletnik lahko potreboval zaščito v skladu z Direktivo [...]/.../EU [direktiva o zahtevanih pogojih].

7. Države članice lahko v nacionalni zakonodaji določijo:

(a) primere, v katerih lahko mladoletnik sam vloži prošnjo v lastnem imenu;

(b) primere, v katerih mora prošnjo za mladoletnika brez spremstva vložiti zastopnik, kot ga predvideva člen 21(1)(a).

■ [Sprememba 21]

8. Države članice zagotovijo mejni straži, policiji in organom za priseljevanje ter zaposlenim v objektih za pridržanje navodila in potrebno usposabljanje za **prepoznavanje, evidentiranje in posredovanje** prošenj za mednarodno zaščito. Če so ti organi imenovani za pristojne organe na podlagi odstavka 1, navodila vsebujejo obveznost evidentiranja prošnje. V drugih primerih navodila zahtevajo, da se prošnja skupaj z vsemi ustreznimi informacijami posreduje organu, ki je pristojen za evidentiranje. [Sprememba 22]

Države članice zagotovijo, da so vsi drugi organi, na katere se bodo najverjetneje obrnili tisti, ki želijo vložiti prošnjo za mednarodno zaščito, sposobni svetovati tem osebam, kako in kje lahko vložijo takšno prošnjo, in/ali lahko od teh organov zahtevajo, da prošnjo pošljejo pristojnemu organu.

9. Pristojni organi evidentirajo prošnjo za mednarodno zaščito v 72 urah od trenutka, ko oseba izrazi željo po zaprositvi za mednarodno zaščito na podlagi pododstavka 1 odstavka 8.

Člen 7

Informacije in svetovanje na mejnih prehodih in v prostorih za pridržanje

1. Države članice zagotovijo, da so informacije o postopkih za vložitev prošnje za mednarodno zaščito na voljo:

(a) na mejnih prehodih, vključno s tranzitnimi območji, na zunanjih mejah in

(b) v prostorih za pridržanje.

2. Države članice zagotovijo tolmačenje, da se zagotovi sporazumevanje med osebami, ki želijo vložiti prošnjo za mednarodno zaščito, in mejno stražo ali zaposlenimi v prostorih za pridržanje.

3. Države članice zagotovijo, da imajo organizacije, ki prosilcem za mednarodno zaščito zagotavljajo **pravno pomoč in/ali zastopanje, hiter** dostop do mejnih prehodov, vključno s tranzitnimi območji, in prostorov za pridržanje. [Sprememba 23]

Država članica lahko določi pravila, ki urejajo prisotnost takih organizacij na območjih iz tega člena **pod pogojem, da prosilec ne omejuje dostopa do svetovanja in pomoči**. [Sprememba 24]

⁽¹⁾ UL L 348, 24.12.2008, str. 98.

Sreda, 6. april 2011

Člen 8

Pravica ostati v državi članici do zaključka obravnave prošnje

1. Prosilcem se dovoli ostati v državi članici izključno zaradi postopka, dokler organ za presojo ne izda **končne** odločbe, **tudi v primerih, kadar prosilec vloži pritožbo, in tako dolgo, kolikor jim to dovoli pristojno sodišče**. Ta pravica ostati v državi članici ne pomeni upravičenosti do dovoljenja za prebivanje. [Sprememba 25]
2. Države članice lahko predvidijo izjemo samo, kadar bo oseba vložila naknadno prošnjo, kot je opisano v členu 34(7), ali kadar bodo predale ali izročile osebo drugi državi članici v skladu z Okvirnim sklepom Sveta 2002/584/PNZ z dne 13. junija 2002 o evropskem nalogu za prijete in postopkih predaje med državami članicami ⁽¹⁾ ali na kakšni drugi podlagi tretji državi, razen izvorne države zadevnega prosilca, ali mednarodnim kazenskim sodiščem.
3. Država članica lahko v skladu z odstavkom 2 prosilca izroči tretji državi le, če **odločba o izročitvi ne bo povzročila neposrednega ali posrednega vračanja, s katerim bi bile kršene mednarodne obveznosti države članice ali ne bo prosilca ob prihodu v tretjo državo izpostavila nečloveškemu ali ponižujočemu ravnanju**. [Sprememba 26]

Člen 9

Zahteve za obravnavanje prošenj

1. Države članice zagotovijo, da se prošnja za mednarodno zaščito ne zavrne niti ne izključi iz obravnavanja zgolj zaradi tega, ker ni bila vložena v najkrajšem možnem času.
2. Pri prošnjah za mednarodno zaščito se najprej preveri, ali prosilec izpolnjuje pogoje za begunca. Če jih ne, je treba preveriti, ali je prosilec upravičen do subsidiarne zaščite.
3. Države članice zagotovijo, da organ za presojo izdaja odločbe v zvezi s prošnjami za mednarodno zaščito na podlagi ustreznega obravnavanja. Države članice zato zagotovijo, da:
 - (a) se prošnje obravnavajo in odločbe izdajajo posamično ter na objektivni in nepristranski način;
 - (b) se iz različnih virov, kot npr. od Visokega komisariata Združenih narodov za begunce (UNHCR), Evropskega urada za podporo azilu, **in mednarodnih organizacij za človekove pravice** pridobijo točni in ažurni podatki o splošnih razmerah, ki vladajo v izvornih državah prosilcev, in po potrebi v državah, skozi katere so potovali, ter da so ti podatki dostopni osebju, odgovornemu za obravnavanje prošenj in odločanje, ter če organ za presojo to upošteva pri odločanju, prosilcu ali njegovemu pravnemu svetovalcu; [Sprememba 27]
 - (c) ima osebje, ki obravnava prošnje in odloča, potrebno znanje o ustreznih standardih na področju azilnega in begunskega prava **ter prava s področja človekovih pravic in se je udeležilo začetnih in nadaljevalnih programov usposabljanja iz člena 4(1)**; [Sprememba 28]
 - (d) osebje, ki obravnava prošnje in odloča, dobi navodila in ima možnost, da po potrebi glede določenega vprašanja, povezanega na primer z zdravstvom, kulturo, otroki, spolom, **versko ali spolno usmerjenostjo**, prosi za nasvet strokovnjake; [Sprememba 29]

⁽¹⁾ UL L 190, 18.7.2002, str. 1.

Sreda, 6. april 2011

(e) **imajo prosilec in njegovi pravni svetovalci dostop do podatkov, ki jih dajo na razpolago strokovnjaki iz točke (d).** [Sprememba 30]

4. Organi iz Poglavja V imajo prek organa za presojo ali prosilca ali kako drugače dostop do splošnih podatkov iz odstavka 3(b), ki so potrebni za opravljanje njihovih nalog.

5. Države članice predvidijo pravila za prevajanje dokumentov, potrebnih za obravnavanje prošenj.

Člen 10

Zahteve za odločbo organa za presojo

1. Države članice zagotovijo, da se odločbe v zvezi s prošnjami za mednarodno zaščito izdajajo v pisni obliki.

2. Države članice prav tako zagotovijo, da odločba o zavrnitvi **ali odobritvi** prošnje v zvezi s statusom begunca in/ali subsidiarne zaščite **v času izdaje** vsebuje **jasno** obrazložitev dejanskih in pravnih vprašanj in pisni pouk o tem, kako je mogoče negativno odločbo izpodbijati, **prejemnik pa mora prejem odločbe potrditi s podpisom.** [Sprememba 31]

■ [Sprememba 32]

3. Država članica lahko za namene člena 6(4) in vedno, kadar prošnja temelji na isti podlagi, izda eno samo odločbo za vse nepreskrbljene osebe.

4. Odstavek 3 se ne uporablja za primere, ko lahko razkritej posebnih okoliščin osebe njenemu družinskemu članu ogrozi interese te osebe, vključno s primeri preganjanja na podlagi spola, **spolne usmerjenosti, spolne identitete** in/ali starosti. V teh primerih se za zadevno osebo izda ločena odločba. [Sprememba 33]

Člen 11

Jamstva za prosilce za mednarodno zaščito

1. Ob upoštevanju postopkov iz Poglavja III države članice zagotovijo, da so vsem prosilcem za mednarodno zaščito zagotovljena naslednja jamstva:

(a) v jeziku, **ki ga razumejo ali** za katerega se lahko upravičeno domneva, da ga razumejo, se jih obvesti o postopku ter o njihovih pravicah in obveznostih med postopkom ter o možnih posledicah v primeru, da teh obveznosti ne upoštevajo in ne sodelujejo z oblastmi. Obveščeni so jih o rokih in o sredstvih, ki so jim na voljo za izpolnitev njihove obveznosti predložitve elementov iz člena 4 Direktive [...]/EU [direktiva o zahtevanih pogojih]. O tem so prosilci obveščeni pravočasno, da se jim omogoči izvrševanje pravic, ki jih zagotavlja ta direktiva, in da lahko upoštevajo obveznosti iz člena 12; [Sprememba 34]

(b) po potrebi jim je treba za predložitev primera pristojnim organom zagotoviti storitve tolmačenja. Države članice štejejo, da so te storitve nujne, vsaj kadar organ za presojo pozove prosilca na razgovor iz členov 13, 14, 15, 16 in 31 ter kadar brez takšnih storitev ni mogoče zagotoviti ustreznega komuniciranja. V tem in v drugih primerih, kadar pristojni organi pozovejo prosilca, se te storitve plačajo iz javnih sredstev;

Sreda, 6. april 2011

- (c) ne sme se jim odreči možnost komuniciranja z UNHCR ali s katero koli drugo organizacijo, ki prosilcem za azil v skladu z nacionalno zakonodajo zadevne države članice zagotavlja pravno ali drugo svetovanje navedene države članice;
 - (d) organ za presojo jim v primernem roku vroči odločbo v zvezi z njihovo prošnjo za mednarodno zaščito. Če prosilca zastopa pravni ali drugi svetovalec, lahko države članice odločbo namesto prosilcu za mednarodno zaščito vročijo pravnemu svetovalcu;
 - (e) kadar jim ne pomaga ali jih ne predstavlja pravni ali drugi svetovalec, jih organ za presojo obvesti o vsebini odločbe v jeziku, **ki ga razumejo ali** za katerega se lahko upravičeno domneva, da ga razumejo. Obvestilo v skladu s členom 10(2) vključuje pouk o tem, kako je mogoče negativno odločbo izpodbijati. **[Sprememba 35]**
2. V zvezi s postopki iz Poglavlja V države članice zagotovijo, da so vsem prosilcem zagotovljena jamstva, ki so enakovredna jamstvom iz odstavkov 1(b), (c) in (d) tega člena.

Člen 12

Obveznosti prosilcev za mednarodno zaščito

1. Prosilci za mednarodno zaščito **so dolžni, kolikor to fizično in psihično zmorejo, sodelovati pri razjasnitvi dejstev ter pristojnim organom razkriti svojo identiteto in državljanstvo ter druge elemente iz člena 4(2) Direktive [...]/.../EU** [direktiva o zahtevanih pogojih]. **Če nimajo veljavnega potnega lista ali dokumenta, ki ga nadomešča, je prosilec dolžan sodelovati pri pridobivanju identifikacijskega dokumenta. Dokler smejo prosilci med obravnavanjem njihove prošnje ostati v državi članici pod mednarodno zaščito, niso dolžni stopiti v stik z organi njihove izvirne države, če se je bati preganjanja s strani te države.** Države članice lahko prosilcem naložijo druge obveznosti sodelovanja s pristojnimi organi, če so te obveznosti potrebne za obravnavanje prošnje. **[Sprememba 36]**
2. Države članice lahko zlasti predvidijo, da:
- (a) se morajo prosilci javljati pristojnim organom ali se pri njih osebno zglasiti, in sicer bodisi nemudoma bodisi ob določenem času;
 - (b) morajo prosilci izročiti dokumente, s katerimi razpolagajo in ki so pomembni za obravnavanje prošnje, kot so na primer njihovi potni listi;
 - (c) morajo prosilci pristojnim organom sporočiti svoje trenutno stalno prebivališče ali naslov in jih v najkrajšem možnem času obveščati o spremembi stalnega prebivališča ali naslova. Države članice lahko predvidijo, da mora prosilec prejemati vsa sporočila na zadnje stalno prebivališče ali naslov, ki ga je sporočil;
 - (d) lahko pristojni organi preiščejo prosilca in predmete, ki jih ima pri sebi, če preiskavo opravi oseba istega spola, **ki upošteva prosilčevo starost in kulturo ter v celoti spoštuje načelo človeškega dostojanstva ter fizične in duševne integritete;** **[Sprememba 37]**
 - (e) lahko pristojni organi fotografirajo prosilca in
 - (f) lahko pristojni organi posnamejo prosilčeve ustne izjave, če je bil prosilec o tem vnaprej obveščen.

Sreda, 6. april 2011

Člen 13

Osebni razgovor

1. Preden organ za presojo izda odločbo, se prosilcu da možnost osebnega razgovora o njegovi prošnji mednarodno zaščito **v jeziku, ki ga razume**, z osebo, ki je v skladu z nacionalno zakonodajo pristojna za vodenje takšnega razgovora. Razgovore **o dopustnosti prošnje za mednarodno zaščito in** o vsebini prošnje za mednarodno zaščito vedno vodi osebje organa za presojo. [Sprememba 38]

Če je oseba vložila prošnjo za mednarodno zaščito v imenu svojih nepreskrbljenih oseb, mora imeti vsaka odrasla oseba, s katero je prosilec v sorodu, možnost, da zaupno izrazi svoje mnenje in da je zaslišana v zvezi s prošnjo.

Države članice ■ v nacionalni zakonodaji določijo primere, v katerih se možnost osebnega razgovora zagotovi tudi mladoletniku, **ob ustreznem upoštevanju koristi otroka in njegovih posebnih potreb**. [Sprememba 39]

2. Osebni razgovor o vsebini prošnje se lahko opusti, kadar:

(a) lahko organ za presojo na podlagi dokazov, s katerimi razpolaga, izda pozitivno odločbo glede statusa begunca; ali

(b) ■ organ za **presojo** meni, da je prosilec nezmožen za osebni razgovor ali ga ne more opraviti zaradi trajnih okoliščin, na katere ne more vplivati. V dvomu se lahko ■ organ za **presojo** posvetuje z zdravstvenim strokovnjakom, da ugotovi, ali je to stanje začasno ali trajno. [Sprememba 40]

Če **organ za presojo** prosilcu v skladu s točko (b) ne da možnosti osebnega razgovora ali, če je ustrezno, te možnosti ne da nepreskrbljeni osebi, ■ prosilcu ali nepreskrbljeni osebi omogoči, da **prestavi osebni razgovor in** predloži dodatne podatke. [Sprememba 41]

■ [Sprememba 42]

3. Če se osebni razgovor v skladu z odstavkom 2(b) ne opravi, to ne vpliva negativno na odločbo organa za presojo.

4. Ne glede na člen 25(1) lahko države članice, kadar odločajo o prošnji za mednarodno zaščito, upoštevajo dejstvo, da se prosilec ni udeležil osebnega razgovora, razen če je za to imel upravičene razloge.

Člen 14

Zahteve za osebni razgovor

1. Osebni razgovor običajno poteka brez prisotnosti družinskih članov, razen kadar organ za presojo meni, da je za ustrezno obravnavanje potrebna prisotnost ostalih družinskih članov.

2. Osebni razgovor poteka v razmerah, ki zagotavljajo ustrezno zaupnost.

3. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe, s katerimi zagotovijo, da osebni razgovori potekajo v razmerah, ki prosilcem omogočajo, da razloge za svojo prošnjo celovito predstavijo. V ta namen države članice:

(a) zagotovijo, da **ima** oseba, ki vodi razgovor, **znanje in izkušnje ter je** usposobljena, da upošteva osebne in splošne okoliščine prošnje, vključno s kulturnim poreklom, spolom, **spolno usmerjenostjo, spolno identiteto** ali ranljivostjo prosilca; [Sprememba 43]

Sreda, 6. april 2011

- (b) kadar je mogoče, zagotovijo, da razgovor s prosilcem vodi oseba istega spola, če zadevni prosilec to zahteva;
 - (c) izberejo usposobljenega tolmača, ki je sposoben zagotoviti ustrezno komunikacijo med prosilcem in osebo, ki vodi razgovor, **in ki je dolžan spoštovati kodeks ravnanja, ki opredeljuje pravice in obveznosti tolmača**. Ni nujno, da razgovor poteka v jeziku, ki ga izbere prosilec, če obstaja drug jezik, ki ga prosilec razume in se v njem lahko jasno sporazumeva. Kadar je mogoče, države članice zagotovijo tolmača istega spola, če prosilec to zahteva. **[Sprememba 44]**
 - (d) zagotovijo, da oseba, ki vodi razgovor o vsebini prošnje za mednarodno zaščito, ne nosi uniforme;
 - (e) zagotovijo, da razgovori z mladoletniki potekajo na otroku prijazen način **in z osebo, ki ima ustrezno znanje o posebnih potrebah in pravicah mladoletnikov**. **[Sprememba 45]**
4. Države članice lahko predvidijo pravila o prisotnosti tretjih oseb na osebnem razgovoru.

Člen 15

Vsebina osebnega razgovora

Organ za presojo med osebnim razgovorom o vsebini prošnje za mednarodno zaščito zagotovi, da ima prosilec ustrezno možnost predstaviti elemente, potrebne za utemeljitev njegove prošnje za mednarodno zaščito v skladu s členom 4(1) in (2) Direktive [...]/.../EU] [direktiva o zahtevanih pogojih]. Države članice zato zagotovijo, da:

- (a) so vprašanja, postavljena prosilcu, pomembna za oceno, ali ta potrebuje mednarodno zaščito v skladu z Direktivo [...]/.../EU] [direktiva o zahtevanih pogojih];
- (b) ima prosilec ustrezno možnost pojasniti elemente, potrebne za utemeljitev prošnje, ki morda manjkajo, in/ali morebitne neskladnosti ali nasprotja v njegovih izjavah.

Člen 16

Zapisnik osebnega razgovora in poročilo o njem

1. Države članice zagotovijo, da se za vsak osebni razgovor piše zapisnik.
2. Države članice na koncu osebnega razgovora zahtevajo prosilčevo potrditev vsebine zapisnika. Države članice zato zagotovijo, da ima prosilec možnost izraziti pripombe in/ali zagotoviti pojasnila glede morebitnih napačnih prevodov ali pojmovanj v zapisniku.
3. Če prosilec odkloni potrditev vsebine zapisnika, se razlogi za odklonitev zabeležijo v njegovem spisu.

Odklonitev prosilca, da potrdi vsebino zapisnika, organu za presojo ne preprečuje, da odloči o prošnji.

4. Države članice lahko ne glede na odstavka 1 in 2 zagotovijo, da se sestavi pisno poročilo o osebem razgovoru, ki vsebuje vsaj bistvene informacije o prošnji, kot jih je navedel prosilec. Države članice v takih primerih zagotovijo, da se poročilu priloži zapisnik osebnega razgovora.

Sreda, 6. april 2011

5. Države članice zagotovijo prosilcu pravočasen dostop do zapisnika in, kadar je primerno, do poročila o osebnem razgovoru, preden organ za presojo izda odločbo.

Člen 17

Zdravstveno-pravna poročila

1. Države članice prosilcem na njihovo zahtevo omogočijo zdravniški pregled, ki bi dokazoval izjave v zvezi s preganjanjem v preteklosti ali resno škodo. Države članice zato prosilcem zagotovijo razumen rok za predložitev zdravniškega potrdila organu za presojo.

2. Ne glede na odstavek 1 organ za presojo v primerih, ko obstajajo utemeljeni razlogi za domnevo, da ima prosilec po poškodbi stresne motnje, zagotovi zdravniški pregled, če prosilec vanj privoli.

3. Države članice zagotovijo ustreznoureditev, ki omogoča, da so za namene zdravniškega pregleda iz odstavka 2 na voljo nepristranska in kvalificirana strokovna znanja in izkušnje na področju zdravstva **ter da se za mladoletnike izbere zdravstveni pregled, ki manj posega v zasebnost.** [Sprememba 46]

4. Države članice določijo nadaljnja pravila in ureditve za odkritje in dokumentiranje simptomov mučenja in drugih oblik fizičnega, spolnega ali psihološkega nasilja, ki so pomembni za izvajanje tega člena.

5. Države članice osebam, ki vodijo razgovore s prosilci v skladu s to direktivo, zagotovijo usposabljanje o odkritju simptomov mučenja.

6. Organ za presojo oceni rezultate zdravniških pregledov iz odstavkov 1 in 2 ter druge elemente prošnje. Upoštevati jih je treba zlasti pri ugotavljanju, ali so prosilčeve izjave verodostojne in zadostne.

Člen 18

Pravica do **svetovanja o postopkovnih in pravnih vidikih**, pravne pomoči in zastopanja [Sprememba 47]

1. Prosilci za mednarodno zaščito imajo možnost učinkovitega posvetovanja s pravnim ali drugim svetovalcem, ki ga kot takšnega priznava in dopušča nacionalno pravo, o zadevah v zvezi z njihovimi prošnjami za mednarodno zaščito, in sicer na vseh stopnjah postopka, tudi po izdaji negativne odločbe.

2. Države članice zagotovijo brezplačno pravno pomoč in/ali zastopanje, ki se zagotovi na prošnjo ob upoštevanju določb odstavka 3. V ta namen države članice:

(a) zagotovijo brezplačno **svetovanje o postopkovnih in pravnih vidikih** v postopku v skladu s Poglavjem III. To vključuje vsaj zagotavljanje informacij o postopku prosilcu glede na njegove posebne okoliščine, **pripravo potrebnih postopkovnih dokumentov, tudi med osebnim razgovorom**, in pojasnila dejanskih in pravnih razlogov v primeru negativne odločbe. **Tako svetovanje lahko nudi usposobljene nevladne organizacije ali usposobljeni strokovnjaki.** [Sprememba 48]

(b) zagotovijo brezplačno pravno pomoč **in** zastopanje v postopku v skladu s Poglavjem V. To vključuje vsaj pripravo potrebnih postopkovnih dokumentov in prisotnost na zaslišanju pred sodiščem prve stopnje v imenu prosilca. [Sprememba, ki ne zadeva vseh jezikov]

Sreda, 6. april 2011

3. Države članice lahko v nacionalni zakonodaji predvidijo, da se brezplačna pravna pomoč in/ali zastopanje zagotovi:

- (a) samo tistim, ki nimajo zadosti sredstev in/ali
- (b) samo s **storitvami** pravnih in drugih svetovalcev, ki jih nacionalno pravo izrecno imenuje za pomoč in/ali zastopanje prosilcev za mednarodno zaščito. **[Sprememba 50]**

Države članice se lahko v zvezi s postopki iz Poglavlja V odločijo, da bodo prosilcem zagotovile brezplačno pravno pomoč in/ali zastopanje le, če je ta pomoč potrebna za zagotovitev njihovega dejanskega dostopa do sodnega varstva. Države članice zagotovijo, da se pravna pomoč in/ali zastopanje, zagotovljena v skladu s tem odstavkom, samovoljno ne omejujeta. **Države članice se lahko odločijo, da takšno pravno pomoč in/ali zastopanje zagotovijo le, če sodišče oceni, da je dovolj možnosti za uspeh. [Sprememba 51]**

4. Podrobna pravila za vložitev in obravnavanje prošenj za pravno pomoč in/ali zastopanje lahko določijo države članice.

5. Države članice ■ nevladnim organizacijam omogočijo **in olajšajo** zagotavljanje brezplačne pravne pomoči in/ali zastopanje prosilcem za mednarodno zaščito v postopkih iz Poglavlja III in/ali Poglavlja V. **[Sprememba 52]**

6. Poleg tega lahko države članice:

- (a) določijo denarne in/ali časovne omejitve za opravljanje brezplačne pravne pomoči in/ali zastopanja, pod pogojem, da takšne omejitve ne omejujejo samovoljno dostopa do pravne pomoči in/ali zastopanja;
- (b) predvidijo, da obravnava prosilcev v zvezi s honorarji in drugimi stroški ni ugodnejša od obravnave njihovih državljanov v zadevah, ki se nanašajo na pravno pomoč.

7. Države članice lahko zahtevajo, da se jim v celoti ali delno povrnejo vsi odobreni stroški, če in kadar se finančni položaj prosilca znatno izboljša ali če je bila odločitev o dodelitvi takšnih ugodnosti sprejeta na podlagi neresničnih podatkov, ki jih je predložil prosilec.

Člen 19

Obseg pravne pomoči in zastopanja

1. Države članice zagotovijo pravnemu ali drugemu svetovalcu, ki ga kot takšnega priznava in dopušča nacionalno pravo in ki v skladu z nacionalnim pravom zastopa prosilca za mednarodno zaščito, dostop do podatkov iz prosilčevega spisa, na katerih temelji ali bo temeljila odločba.

Države članice lahko predvidijo izjemo, kadar bi razkritje podatkov ali virov lahko ogrozilo nacionalno varnost, varnost organizacij ali oseb, ki podatke posredujejo, ali varnost oseb(-e), ki jih/jo ti podatki zadevajo, kadar bi bili ogroženi interesi preiskave v zvezi z obravnavanjem prošenj za mednarodno zaščito s strani pristojnih organov držav članic ali bi to poslabšalo mednarodne odnose držav članic. V teh primerih države članice:

- (a) zagotovijo dostop do zadevnih informacij ali virov vsaj pravnemu ali drugemu svetovalcu, ki je opravil varnostni pregled, če so informacije pomembne za obravnavanje prošnje ali odločanje o odvzemu mednarodne zaščite;
- (b) zagotovijo, da je organom iz Poglavlja V omogočen dostop do zadevnih podatkov ali virov.

Sreda, 6. april 2011

2. Države članice zagotovijo, da ima pravni ali drugi svetovalec, ki pomaga ali zastopa prosilca za mednarodno zaščito, za posvetovanje s prosilcem dostop do zaprtih območij, kot so prostori za pridržanje in tranzitna območja.

Države članice lahko omejijo možnost obiskov prosilca v zaprtih območjih samo, kadar je v skladu z nacionalno zakonodajo takšna omejitev objektivno potrebna za varnost, javni red ali upravljanje območja ali da bi se zagotovilo učinkovito obravnavanje prošnje, pod pogojem da dostop pravnega ali drugega svetovalca s tem ni resno omejen ali onemogočen.

3. Države članice prosilcu dovolijo, da s seboj na osebni razgovor pripelje pravnega ali drugega svetovalca, ki ga kot takšnega priznava in dopušča nacionalno pravo, **ali usposobljenega strokovnjaka**. [Sprememba 53]

4. Države članice lahko ne glede na ta člen ali člen 21(1)(b) predvidijo pravila o prisotnosti pravnih ali drugih svetovalcev na vseh razgovorih tekom postopka.

Države članice lahko zahtevajo prisotnost prosilca na osebni razgovoru, tudi če ga v skladu z nacionalno zakonodajo zastopa pravni ali drugi svetovalec, in od prosilca lahko zahtevajo, da osebno odgovarja na zastavljena vprašanja.

Ne glede na člen 21(1)(b) lahko organ za presojo s prosilcem opravijo osebni razgovor kljub odsotnosti pravnega ali drugega svetovalca.

Člen 20

Prosilci s posebnimi potrebami

1. **V skladu s členom 21 Direktive [...]/.../EU [o minimalnih standardih za sprejem prosilcev za azil (direktiva o pogojih za sprejem)] države članice v svoji nacionalni zakonodaji predvidijo postopke, ki ob vložitvi prošnje za mednarodno zaščito omogočijo, da se preveri, ali ima prosilec posebne potrebe, pa tudi, da se navede narava teh potreb.** [Sprememba 54]

2. Države članice sprejmejo ustrezne ukrepe za zagotovitev, da imajo prosilci s posebnimi potrebami možnost predstaviti elemente prošnje čim bolj popolno in z vsemi razpoložljivimi dokazi. Po potrebi se jim odobri podaljšanje roka, da lahko predložijo dokaze ali druga potrebna dejanja v postopku.

3. Če organ za presojo meni, da je bil prosilec izpostavljen mučenju, posilstvu ali drugim težjim oblikam psihološkega, fizičnega ali spolnega nasilja, kot je opisano v členu 21 Direktive [...]/.../EU [direktiva o pogojih za sprejem], je treba prosilcu zagotoviti dovolj časa in ustrezno pomoč, da se pripravi na osebni razgovor o vsebini njegove prošnje. **Posebna pozornost se posveti tistim prosilcem, ki niso takoj omenili svoje spolne usmerjenosti.** [Sprememba 55]

4. Člen 28(6) in (7) se ne uporablja za prosilce iz odstavka 3 tega člena.

5. **V skladu s pogoji iz člena 18 je prosilec s posebnimi potrebami zagotovljena brezplačna pravna pomoč v zvezi z vsemi postopki iz te direktive.** [Sprememba 56]

Člen 21

Jamstva za mladoletnike brez spremstva

1. V vseh postopkih, ki jih predvideva ta direktiva, in brez poseganja v člene 13, 14 in 15 države članice:

Sreda, 6. april 2011

- (a) **nemudoma** sprejmejo ukrepe, s katerimi zagotovijo, da pri vložitvi in obravnavanju prošnje mladoletnika brez spremstva zastopa in mu pomaga zastopnik. Zastopnik je nepristranski in ima ustrezno strokovno znanje in izkušnje na področju otroškega varstva. Ta zastopnik je lahko tudi zastopnik iz Direktive [.../.../EU] [direktive o pogojih]; [**Sprememba, ki ne zadeva vseh jezikov**]
- (b) zagotovijo, da je zastopniku dana možnost, da mladoletnika brez spremstva obvesti o pomenu ali možnih posledicah osebnega razgovora in ga po potrebi obvesti, kako naj se pripravi na osebni razgovor. Države članice zastopniku zagotovijo, da je zastopnik in/ali pravni ali drugi svetovalec, ki ga kot takšnega priznava nacionalno pravo, **ali usposobljen strokovnjak** na razgovoru prisoten in ima možnost, da postavlja vprašanja ali podaja pripombe v tolikšni v meri, kot to dopusti oseba, ki vodi razgovor. [**Sprememba 58**]

Države članice lahko zahtevajo osebno prisotnost mladoletnika brez spremstva na razgovoru, tudi če je tam prisoten njegov zastopnik.

■ [**Sprememba 59**]

2. Države članice zagotovijo, da
- (a) če se z mladoletnikom brez spremstva opravlja osebni razgovor v zvezi z njegovo prošnjo za mednarodno zaščito, kot je urejen v členih 13, 14 in 15, ta razgovor vodi oseba, ki razpolaga s potrebnim znanjem o posebnih potrebah **in pravicah** mladoletnikov; [**Sprememba 60**]
- (b) uradna oseba, ki razpolaga s potrebnim znanjem o posebnih potrebah **in pravicah** mladoletnikov, pripravi odločbo organa za presojo v zvezi s prošnjo mladoletnika brez spremstva. [**Sprememba 61**]
3. Mladoletnikom brez spremstva **in njihovim imenovanim zastopnikom** je ob upoštevanju pogojev iz člena 18, **v zvezi z vsemi postopki iz te direktive, zagotovljeno brezplačno svetovanje o postopkovnih in pravnih vidikih ter brezplačno pravno zastopanje**. [**Sprememba 62**]
4. Države članice lahko za določitev starosti mladoletnikov brez spremstva v okviru obravnavanja prošnje za mednarodno zaščito opravijo zdravniške preglede, če imajo države članice po splošnih izjavah mladoletnika ali na podlagi drugih zadevnih dokazov še vedno pomisleke glede njegove starosti. **Če ti pomisleki po zdravniškem pregledu ostajajo, se vse odločitve vedno sprejmejo v prid mladoletnika brez spremstva**. [**Sprememba 63**]

Vsi zdravniški pregledi se izvajajo ob spoštovanju posameznikovega dostojanstva in z izbiro tistih pregledov, ki **so najbolj zanesljivi in** najmanj posegajo v zasebnost, **opravljajo pa jih usposobljeni in nepristranski zdravstveni delavci**. [**Sprememba 65**]

V primeru, da se opravljajo zdravniški pregledi, države članice zagotovijo, da:

- (a) se mladoletnike brez spremstva pred obravnavanjem njihove prošnje za mednarodno zaščito obvesti o možnosti določitve starosti z zdravniškim pregledom, in sicer v jeziku, **za katerega se lahko upravičeno domneva, da** ga razumejo. Obvestilo vključuje podatke o načinu pregleda in o možnih posledicah rezultata zdravniškega pregleda za obravnavanje prošnje za mednarodno zaščito ter tudi o posledicah, če mladoletnik brez spremstva odkloni takšen zdravniški pregled; [**Sprememba 66**]
- (b) mladoletniki brez spremstva in/ali njihovi zastopniki privolijo v pregled za določitev starosti zadevnega mladoletnika; in
- (c) odločba o zavrnitvi prošnje za mednarodno zaščito mladoletnika brez spremstva, ki je odklonil takšen zdravniški pregled, ne temelji ■ na tej odklonitvi. [**Sprememba 67**]

Sreda, 6. april 2011

Dejstvo, da je mladoletnik brez spremstva odklonil takšen zdravniški pregled, organu za presojo ne prepreči, da odloči o prošnji za mednarodno zaščito.

5. Člen 28(6) in (7), člen 30(2)(c), in člen 36 se ne uporabljajo za mladoletnike brez spremstva.
6. Korist otroka je najpomembnejše vodilo držav članic pri izvajanju tega člena.

Člen 22

Pridržanje

1. Države članice ne pridržijo določene osebe zgolj zaradi tega, ker je ta oseba prosilec za mednarodno zaščito. Razlogi in pogoji za pridržanje ter jamstva, ki so na voljo pridržanim prosilcem za mednarodno zaščito, so v skladu z Direktivo [.../.../EU] [direktiva o pogojih za sprejem].
2. Kadar je prosilec za mednarodno zaščito pridržan, države članice zagotovijo možnost pospešenega sodnega pregleda v skladu z Direktivo [.../.../EU] [direktiva o pogojih za sprejem].

Člen 23

Pridržanje mladoletnikov

Pridržanje mladoletnikov je v vseh primerih strogo prepovedano. [Sprememba 68]

Člen 24

Postopek v primeru umika prošnje

1. Če nacionalno pravo države članice dopušča možnost izrecnega umika prošnje, države članice v primeru, da prosilec izrecno umakne svojo prošnjo za mednarodno zaščito, zagotovijo, da organ za presojo izda sklep o ustavitvi postopka **in prosilcu razloži posledice umika prošnje. [Sprememba 69]**
2. Države članice se lahko odločijo tudi, da lahko organ za presojo ustavi postopek brez izdaje sklepa. V tem primeru države članice zagotovijo, da organ za presojo v prosilčev spis vnese ustrezen zaznamek.

Člen 25

Postopek v primeru implicitnega umika ali odstopa od prošnje

1. Kadar obstajajo upravičeni razlogi za domnevo, da je prosilec za **azil** implicitno umaknil svojo prošnjo za **azil** ali od nje odstopil **brez upravičenega razloga**, države članice zagotovijo, da organ za presojo izda sklep o **prekinitvi obravnavanja ali odločbo o zavrnitvi prošnje, ker prosilec ni izkazal upravičenosti do statusa begunca v skladu z Direktivo [.../.../EU] [direktiva o zahtevanih pogojih], če je poleg zgoraj naštetih razlogov:**

— **zavrnil sodelovanje ali**

— **nezakonito pobegnil ali**

— **po vsej verjetnosti nima pravice do mednarodne zaščite ali**

Sreda, 6. april 2011

— izvira iz tretje varne države v skladu s členom 37 ali je prek nje prišel v državo. [Sprememba 103]

Države članice lahko domnevajo, da je prosilec implicitno umaknil prošnjo za mednarodno zaščito ali od nje odstopil, zlasti kadar se ugotovi:

- (a) da se ni odzval na zahteve, da sporoči bistvene podatke za njegovo prošnjo v smislu člena 4 Direktive [...]/.../EU [direktiva o zahtevanih pogojih] ali se ni udeležil osebnega razgovora, kot je urejen v členih 13, 14, 15 in 16, razen če prosilec v razumnem roku dokaže, da je bila ta opustitev posledica okoliščin, na katere ni mogel vplivati;
- (b) da je pobegnil ali brez dovoljenja zapustil kraj, kjer je živel ali bil pridržan, ne da bi to v razumnem roku sporočil pristojnemu organu, ali da v razumnem roku ni izpolnil dolžnosti javljanja ali drugih obveznosti komuniciranja.

Za namene izvajanja teh določb lahko roke ali smernice določijo države članice.

2. Države članice zagotovijo, da sme prosilec, ki se ponovno javi pristojnemu organu po izdaji sklepa o ustavitvi postopka iz odstavka 1, zahtevati ponovno obravnavanje. **Med azilnim postopkom je mogoče zahtevo za ponovno obravnavanje vložiti le enkrat.** [Sprememba 70]

Države članice zagotovijo, da takšna oseba ni odstranjena v nasprotju z načelom nevrčanja.

Države članice lahko organu za presojo dovolijo, da se obravnavanje prošnje nadaljuje v fazi, v kateri je bilo prekinjeno.

3. Na ta člen Uredba (EU) št. [...]/... [dublinska uredba] ne vpliva.

Člen 26

Vloga UNHCR

1. Države članice omogočijo UNHCR:

- (a) dostop do prosilcev za mednarodno zaščito, vključno s tistimi, ki so pridržani ali se nahajajo na letaliških ali pristaniških tranzitnih območjih;
- (b) dostop do podatkov o posameznih prošnjah za mednarodno zaščito, o poteku postopka in o izdanih odločbah, če s tem soglašata prosilec;
- (c) da v okviru izvajanja svojih nadzornih nalog po členu 35 Ženevske konvencije predstavi svoje mnenje v zvezi s posameznimi prošnjami za mednarodno zaščito vsem pristojnim organom v kateri koli fazi postopka.

2. Odstavek 1 se uporablja tudi za organizacijo, ki deluje v imenu UNHCR na ozemlju države članice na podlagi sporazuma z zadevno državo članico.

Člen 27

Zbiranje podatkov o posameznih primerih

Pri obravnavanju posameznih primerov države članice:

- (a) zatrjevanim subjektom preganjanja ali subjektom, ki jim lahko resno škodujejo, ne razkrijejo podatkov o posameznih prošnjah za mednarodno zaščito ali dejstva, da je bila prošnja vložena;

Sreda, 6. april 2011

- (b) ne pridobivajo nikakršnih podatkov od zatrjevanih subjektov preganjanja ali subjektov, ki jim lahko resno škodujejo, tako, da bi bili ti subjekti obveščeni, da je zadevni prosilec vložil prošnjo za azil, kar bi ogrozilo telesno integriteto prosilca in nepreskrbljene osebe ali svobodo in varnost njegovih družinskih članov, ki še vedno živijo v izvorni državi. [Sprememba 71]

POGLAVJE III

POSTOPKI NA PRVI STOPNJI

ODDELEK I

Člen 28

Postopek obravnavanja

1. Države članice obravnavajo prošnje za mednarodno zaščito v postopku obravnavanja, ki je v skladu s temeljnimi načeli in jamstvi iz Poglavja II.
2. Države članice zagotovijo, da se takšen postopek zaključi v najkrajšem možnem času, ne da bi to vplivalo na ustreznost in celovitost obravnavanja.
3. Države članice zagotovijo, da se postopek zaključi v šestih mesecih od vložitve prošnje.

Države članice lahko ta rok v posameznih primerih, ki vključujejo zapletena dejanska in pravna vprašanja, podaljšajo za največ šest mesecev.

4. Če v roku iz pododstavka 1 odstavka 3 ni mogoče odločiti o prošnji, države članice zagotovijo, da se zadevni prosilec:
 - (a) obvesti o zamudi in
 - (b) na njegovo zahtevo obvesti o razlogih za zamudo in roku, v katerem lahko pričakuje odločitev v zvezi s svojo prošnjo.

Če odločitev ni sprejeta v rokih iz odstavka 3, se posledice za to določijo v skladu z nacionalnim pravom.

5. **Organi za presojo** lahko v skladu s temeljnimi načeli in jamstvi iz Poglavja II prednostno obravnavajo posamezno prošnjo za mednarodno zaščito: [Sprememba 73]
 - (a) če obstaja verjetnost, da je prošnja utemeljena;
 - (b) če gre za prosilca s posebnimi potrebami, **zlasti za mladoletnike brez spremstva**; [Sprememba 74]
 - (c) v drugih primerih z izjemo prošenj iz odstavka 6.

6. Države članice lahko določijo, da se v skladu s temeljnimi načeli in jamstvi iz Poglavja II pospešeno obravnavajo prošnje, če:
 - (a) je prosilec pri predložitvi svoje prošnje in navajanju dejstev odprl samo tista vprašanja, ki niso pomembna za obravnavanje upravičenosti prosilca do statusa begunca ali osebe, upravičene do subsidiarne zaščite, na podlagi Direktive [.../.../EU] [direktiva o zahtevanih pogojih]; ali

Sreda, 6. april 2011

- (b) *je očitno, da prosilec ne izpolnjuje pogojev za begunca ali za status begunca v državi članici v skladu z Direktivo [...]/.../EU [direktiva o zahtevanih pogojih]; ali [Sprememba 105]*
- (c) prosilec prihaja iz varne izvorne države v smislu te direktive; ali
- (d) je prosilec zavajal organe tako, da je dajal napačne podatke ali dokumente ali zamolčal pomembne podatke ali dokumente o svoji identiteti in/ali državljanstvu, ki bi lahko negativno vplivali na odločitev; ali
- (e) je verjetno, da je zlonamerno uničil ali odsvojil osebni dokument ali potno listino, ki bi pomagala pri ugotavljanju njegove identitete ali državljanstva; ali
- (f) *so bile prosilčeve navedbe očitno nekonsistentne, protislovne, malo verjetne, nezadostne ali lažne, zaradi česar je njegova prošnja očitno neprepričljiva glede trditve, da je prosilec žrtev preganjanja v smislu Direktive [...]/.../EU [direktive o zahtevanih pogojih]; ali [Sprememba 75]*
- (g) *je prosilec vložil naknadno prošnjo, ki očitno ne navaja nikakršnih novih pomembnih elementov o okoliščinah, ki ga zadevajo, ali o razmerah v njegovi izvorni državi; ali [Sprememba 107]*
- (h) *prosilec brez upravičenega razloga ni vložil svoje prošnje že prej, če je imel za to možnost; ali [Sprememba 108]*

■ [Sprememba 76]

- (i) je prosilec vložil prošnjo samo zaradi tega, da bi odložil ali onemogočil izvršitev prejšnje ali skorajšnje odločbe, na podlagi katere bi moral biti odstranjen;
- (j) *prosilec brez pravega razloga ni uspel izpolniti obveznosti za sodelovanje pri razjasnitvi pomembnih dejstev in razkritju svoje identitete v skladu s členom 4(1) in (2) Direktive [...]/.../EU [direktive o zahtevanih pogojih] ali v skladu s členom 12(1) in (2)(a), (b) in (c) in členom 25(1) te direktive; ali [Sprememba 109]*
- (k) *je prosilec nezakonito vstopil na ozemlje države članice ali nezakonito podaljšal svoje bivanje in se brez pravega razloga ni javil oblastem in/ali vložil prošnje za azil v najkrajšem možnem času glede na okoliščine njegovega vstopa; ali [Sprememba 110]*
- (l) *prosilec zaradi resnih razlogov lahko predstavlja grožnjo za nacionalno varnost države članice ali če je bil prosilec zaradi resnih razlogov javne varnosti in javnega reda po nacionalnem pravu prisilno izgnan. [Sprememba 77]*

7. V primerih neutemeljenih prošenj iz člena 39, za katere se uporablja katera koli od okoliščin, ki so našteje v odstavku 6 tega člena, lahko države članice prošnjo na podlagi ustrezne in celovite obravnave zavrnejo kot očitno neutemeljeno.

8. Države članice v skladu z odstavkom 6 določijo primerne roke za sprejetje odločitve v postopku na prvi stopnji.

9. Dejstvo, da je bila prošnja za mednarodno zaščito vložena po nezakonitem vstopu na ozemlje ali na meji, vključno s tranzitnimi območji, ter odsotnost dokumentov **pri vstopu** ali uporaba ponarejenih dokumentov sami po sebi ne pomenijo samodejne uporabe postopka pospešenega obravnavanja. [Sprememba 78]

Sreda, 6. april 2011

Člen 29

Neutemeljene prošnje

Države članice štejejo prošnjo za mednarodno zaščito za neutemeljeno le, če je organ za presojo ugotovil, da prosilec ne izpolnjuje pogojev za mednarodno zaščito v skladu z Direktivo [.../.../EU] [direktiva o zahtevanih pogojih]. [Sprememba 79]

ODDELEK II

Člen 30

Nedopustne prošnje

1. Poleg primerov, v katerih se prošnja ne preučuje v skladu z Uredbo (EU) št. [.../...] [dublinska uredba], se od držav članic ne zahteva, da preučijo, ali prosilec izpolnjuje pogoje za mednarodno zaščito v skladu z Direktivo [.../.../EU] [direktiva o zahtevanih pogojih], kadar se prošnja šteje za nedopustno v skladu s tem členom.
2. Države članice lahko štejejo prošnjo za mednarodno zaščito za nedopustno le, če:
 - (a) je status begunca priznala druga država članica;
 - (b) se država, ki ni država članica, šteje za prvo državo azila za prosilca na podlagi člena 32;
 - (c) se država, ki ni država članica, šteje za varno tretjo državo za prosilca na podlagi člena 37;
 - (d) je prosilec po dokončni odločbi vložil enako prošnjo;
 - (e) nepreskrbljena oseba prosilca vloži prošnjo, potem ko je v skladu s členom 6(4) podala soglasje, da bo njen primer del prošnje, ki je bila vložena v njenem imenu, in ne obstajajo nikakršna dejstva v zvezi z nepreskrbljeno osebo, ki bi upravičevala ločeno prošnjo.

Člen 31

Posebna pravila glede razgovora o dopustnosti

1. Države članice prosilcem omogočijo, da predstavijo svoje mnenje v zvezi z uporabo razlogov iz člena 30 v okoliščinah, ki jih zadevajo, preden sprejmejo sklep o nedopustnosti prošnje. Zato **organ za presojo opravi** osebni razgovor o dopustnosti prošnje. Države članice lahko predvidijo izjemo le v skladu s členom 35 za naknadne prošnje. [Sprememba 80]
2. Odstavek 1 velja ne glede na člen 5 Uredbe (EU) št. [.../...] [dublinska uredba].
3. **Države članice zagotovijo, da uradnik organa za presojo, ki bo opravil razgovor o dopustnosti prošnje, ne nosi uniforme.** [Sprememba 81]

Člen 32

Koncept prve države azila

Za posameznega prosilca za mednarodno zaščito se lahko šteje država za prvo državo azila, če:

Sreda, 6. april 2011

- (a) je bil prosilcu v tej državi priznan status begunca in se lahko še vedno sklicuje na to zaščito; ali
- (b) sicer v tej državi uživa **dejansko** zaščito, vključno z načelom nevračanja, [Sprememba 82]
- pod pogojem, da bo v to državo ponovno sprejet.

Pri uporabi koncepta prve države azila za okoliščine posameznega prosilca za mednarodno zaščito ▯ države članice upoštevajo člen 37(1).

Prosilec lahko izpodbija uporabo koncepta prve države azila z utemeljitvijo, da ta država v njegovem primeru ni varna. [Sprememba 83]

▯ [Sprememba 84]

ODDELEK III

▯ [Sprememba 85]

Člen 33

Koncept varne izvorne države

1. Tretja država, ki je bila v skladu s to direktivo označena za varno izvorno državo, se lahko po individualnem obravnavanju prošnje šteje za določenega prosilca za varno izvorno državo samo, če:
- (a) ima prosilec državljanstvo te države; ali
- (b) je prosilec oseba brez državljanstva in je imel prej stalno prebivališče v tej državi;
- (c) ter če ni izkazal nikakršnih resnih razlogov, zaradi katerih bi se štelo, da ta država glede na njegove osebne okoliščine z ozirom na njegovo prošnjo za status begunca ali osebe, upravičene do subsidiarne zaščite, v skladu z Direktivo [...]/.../EU [direktiva o zahtevanih pogojih] ni varna izvorna država.
2. Države članice v nacionalni zakonodaji določijo nadaljnja pravila in podrobnosti o načinu uporabe koncepta varne izvorne države.

ODDELEK IV

Člen 34

Naknadne prošnje

1. Kadar oseba, ki je zaprosila za mednarodno zaščito v državi članici, poda naknadne navedbe ali vloži naknadno prošnjo v isti državi članici, ta država članica obravnava te naknadne navedbe ali elemente naknadne prošnje v okviru obravnavanja predhodne prošnje ali v okviru preizkusa pravnega sredstva ali odločanja o pravnem sredstvu zoper odločbo, če lahko **organ za presojo** v teh postopkih **upoštevava** in **obravnava** vse elemente naknadnih navedb ali naknadnih prošenj. [Sprememba 87]
2. Za odločanje o dopustnosti prošnje za mednarodno zaščito v skladu s členom 30(2)(d) lahko države članice uporabijo poseben postopek iz odstavka 3 tega člena, če oseba vloži naknadno prošnjo za mednarodno zaščito:
- (a) potem ko je bila njena predhodna prošnja umaknjena v skladu s členom 24;
- (b) po izdaji dokončne odločbe o predhodni prošnji.

Sreda, 6. april 2011

3. Naknadna prošnja za mednarodno zaščito je najprej predmet predhodne obravnave o tem, ali so se po umiku predhodne prošnje ali po izdaji odločbe v zvezi s prošnjo iz odstavka 2(b) pojavili ali bili s strani prosilca navedeni novi elementi ali ugotovitve v zvezi z vprašanjem, ali prosilec izpolnjuje pogoje za status begunca ali osebe, upravičene do mednarodne zaščite, v skladu z Direktivo [.../.../EU] [direktiva o zahtevanih pogojih].

4. Če se po predhodni obravnavi iz odstavka 3 pojavijo ali so s strani prosilca navedeni novi elementi, ki pomembno povečujejo verjetnost, da prosilec izpolnjuje pogoje za status begunca ali osebe, upravičene do mednarodne zaščite, v skladu z Direktivo [.../.../EU] [direktiva o zahtevanih pogojih], se obravnavanje prošnje nadaljuje v skladu s Poglavjem II.

5. Države članice lahko v skladu z nacionalno zakonodajo nadaljujejo z obravnavanjem naknadne prošnje, kadar obstajajo drugi razlogi, na podlagi katerih je treba primer ponovno odpreti.

■ [Sprememba 88]

6. Postopek iz tega člena se lahko uporabi tudi v primeru nepreskrbljene osebe, ki vloži prošnjo, potem ko je v skladu s členom 6(4) podala soglasje, da bo njen primer del prošnje, ki je bila vložena v njenem imenu. V tem primeru se bo v okviru predhodne obravnave iz odstavka 3 tega člena preučilo, ali obstajajo dejstva v zvezi z okoliščinami nepreskrbljene osebe, ki upravičujejo ločeno prošnjo.

7. Če ■ zadevna oseba **po zaključku postopka o prvi prošnji v skladu z odstavkom 2** pred izvršitvijo odločbe o vrnitvi vloži novo prošnjo za mednarodno zaščito v isti državi članici, **za novo prošnjo pa ni potrebno nadaljnje obravnavanje v skladu s tem členom**, lahko navedena država članica: [Sprememba 113]

(a) predvidi izjemo od pravice ostati na njenem ozemlju, če je organ za presojo prepričan, da odločba o vrnitvi ne bo povzročila neposrednega ali posrednega vračanja, s katerim bi bile kršene mednarodne obveznosti navedene države članice in njene obveznosti v Skupnosti; in/ali

(b) o prošnji odloča v postopku ugotavljanja dopustnosti v skladu s tem členom in členom 30; in/ali

(c) pospeši postopek obravnavanja v skladu s členom 28(6)(i).

V primerih iz točk (b) in (c) prvega pododstavka lahko države članice v skladu z nacionalno zakonodajo odstopajo od rokov, ki se običajno uporabljajo v postopku ugotavljanja dopustnosti in/ali postopku pospešenega obravnavanja.

8. Če oseba, v zvezi s katero je treba izvršiti odločbo o premestitvi v skladu z Uredbo (EU) št. [.../...] [dublinska uredba], v državi, ki izvede premestitev, poda naknadne navedbe ali vloži naknadno prošnjo, takšne navedbe ali naknadne prošnje v skladu s to direktivo obravnava pristojna država članica, kot je določeno v navedeni uredbi.

Člen 35

Postopkovna pravila

1. Države članice zagotovijo, da so vsem prosilcem za mednarodno zaščito, katerih prošnja je predmet predhodne obravnave v skladu s členom 34, zagotovljena jamstva iz člena 11(1).

2. Države članice lahko v nacionalnem pravu določijo pravila o predhodni obravnavi v skladu s členom 34. Ta pravila lahko med drugim:

Sreda, 6. april 2011

- (a) obvezujejo zadevnega prosilca, da navede dejstva in predloži dokaze, ki upravičujejo nov postopek;
- (b) dovoljujejo izvedbo predhodne obravnave zgolj na podlagi pisnih navedb brez osebnega razgovora, z izjemo primerov iz člena 34(6).

Ti pogoji prosilcu ne smejo onemogočiti dostopa do novega postopka niti ne povzročiti dejanskega izničenja ali resne okrnjenosti tega dostopa.

3. Države članice zagotovijo, da

- (a) je prosilec ustrezno obveščen o izidu predhodne obravnave in, če se prošnja ne bo nadalje obravnavala, o razlogih in možnostih za pravno sredstvo ali preizkus te odločitve;
- (b) če gre za eno od okoliščin iz člena 34(3), organ za presojo v najkrajšem možnem času nadaljuje z obravnavanjem naknadne prošnje v skladu z določbami Poglavlja II.

ODDELEK V

Člen 36

Postopki na meji

1. Države članice lahko v skladu s temeljnimi načeli in jamstvi iz Poglavlja II predvidijo postopke, v katerih se na mejah ali v tranzitnih območjih države članice odloča o:

- (a) dopustnosti prošenj **v smislu člena 30**, ki so bile vložene na teh krajih, in/ali **[Sprememba 89]**
- (b) vsebini prošnje v postopku pospešenega obravnavanja v skladu s členom 38(6).

2. Države članice zagotovijo, da se v postopkih iz odstavka 1 odloči v razumnem roku. Če ni odločeno v štirih tednih, se prosilcu dovoli vstop na ozemlje države članice, da bi se njegova prošnja obravnavala v skladu z ostalimi določbami te direktive. **Zadrževanje prosilcev na mejah držav članic ali tranzitnih območjih je enako pridržanju iz člena 22. [Sprememba 90]**

3. V primeru prihodov, pri katerih gre za veliko število državljanov tretje države ali oseb brez državljanstva, ki vložijo prošnje za mednarodno zaščito na meji ali na tranzitnih območjih, zaradi česar je praktično nemogoče izvajati določbe iz odstavka 1, je navedene postopke mogoče izvajati tudi, kadar in kolikor časa so ti državljani tretje države in osebe brez državljanstva normalno nastanjeni v bližini meje ali tranzitnega območja.

ODDELEK VI

Člen 37

Koncept ■ varne tretje države

■

1. ■ Tretja država **se** lahko šteje za varno tretjo državo samo, če **se bo z osebo, ki išče mednarodno zaščito, v zadevni tretji državi ravnalo v skladu z naslednjimi načeli in pogoji:**

- (a) **življenje in svoboda nista ogroženi zaradi rase, vere, državljanstva, pripadnosti določeni družbeni skupini ali političnega prepričanja;**

Sreda, 6. april 2011

- (b) ni tveganja resne škode, kot je opredeljeno v Direktivi [.../.../EU] [direktiva o zahtevanih pogojih];
- (c) v skladu z Ženevsko konvencijo se spoštuje načelo nevračanja;
- (d) spoštuje se prepoved odstranitve, ki bi kršila prepoved mučenja ter krutega, nečloveškega in ponižujočega ravnanja, kakor je določena v mednarodnem pravu;
- (e) mogoče je zaprositi za status begunca ali drugo obliko dodatne zaščite, ki je primerljiva z zaščito v skladu z Direktivo [.../.../EU] [direktiva o zahtevanih pogojih] ter, če sta tak status ali zaščita podeljena, pridobiti zaščito, ki je primerljiva z zaščito v skladu z navedeno direktivo;
- (f) je ratificirala in spoštuje določbe Ženevske konvencije brez kakršnih koli geografskih omejitev;
- (g) ima z zakonom predpisan azilni postopek; ter
- (h) sta jo za varno označila Evropski parlament in Svet v skladu z odstavkom 2.

2. Evropski parlament in Svet v skladu z rednim zakonodajnim postopkom sprejmeta ali spremenita skupen seznam tretjih držav, ki štejejo za varne tretje države za namene odstavka 1.

3. Zadevne države članice v nacionalnem pravu v skladu z načelom nevračanja določijo načine izvajanja določb odstavka 1 in **pravila, ki zahtevajo:**

- (a) zvezo med osebo, ki išče mednarodno zaščito, in zadevno tretjo državo, na podlagi katere bi bilo smiselno, da ta oseba odide v to državo;
- (b) metodologijo, s katero pristojni organi jamčijo, da se koncept varne tretje države lahko uporablja za določeno državo ali za določenega prosilca. Takšna metodologija vključuje preučitev varnosti države od primera do primera za določenega prosilca;
- (c) pravila, ki v skladu z mednarodnim pravom omogočajo posamično preučitev, ali je zadevna tretja država za določenega prosilca varna, in ki prosilcu omogočajo vsaj izpodbijanje uporabe koncepta varne tretje države zato, ker tretja država v okoliščinah, ki ga zadevajo, ni varna. Prosilcu se omogoči, da lahko izpodbija obstoj zveze med njim in tretjo državo v skladu s točko (a).

4. Pri izvajanju odločbe, ki temelji ■ na tem členu, države članice: ■ o tem obvestijo prosilca.

5. Kadar varna tretja država prosilca za azil ne sprejme ponovno, države članice zagotovijo dostopnost postopka v skladu s temeljnimi načeli in jamstvi iz Poglavlja II.

6. Države članice ne določijo nacionalnih seznamov varnih izvornih držav ali nacionalnih seznamov varnih tretjih držav. [Sprememba 91]

Sreda, 6. april 2011

POGLAVJE IV

POSTOPKI ZA ODVZEM MEDNARODNE ZAŠČITE

Člen 38

Odvzem mednarodne zaščite

Države članice zagotovijo, da se lahko postopek odvzema statusa mednarodne zaščite določeni osebi začne, kadar se pojavijo novi elementi ali ugotovitve, ki kažejo, da je treba veljavnost mednarodne zaščite ponovno preučiti.

Člen 39

Postopkovna pravila

1. Države članice zagotovijo, da so, kadar pristojni organ preučuje možnost odvzema mednarodne zaščite, državljanu tretje države ali osebi brez državljanstva v skladu s členom 14 ali členom 19 Direktive [...]/.../EU [direktiva o zahtevanih pogojih], tej osebi zagotovljena naslednja jamstva:

- (a) pisno obvestilo, da pristojni organ ponovno preučuje, ali je upravičena do mednarodne zaščite, in o razlogih za takšno preučevanje; in
- (b) možnost, da na osebnem razgovoru v skladu s členom 11(1)(b) ter členi 13, 14 in 15 ali v pisni izjavi navede razloge, zakaj ji mednarodne zaščite ne bi smel biti odvzet.

Poleg tega države članice zagotovijo, da v okviru takšnega postopka:

- (a) pristojni organ lahko pridobi točne in ažurne podatke o splošnih razmerah, ki vladajo v izvornih državah zadevnih oseb, iz različnih virov, kot sta, kadar je to primerno, UNHCR in Evropski urad za podporo azilu; in
- (b) pri zbiranju podatkov o posameznem primeru ponovne preučitve mednarodne zaščite se podatki od zatrjevanih subjektov preganjanja ali subjektov, ki jim lahko resno škodujejo, ne pridobivajo tako, da bi bili ti subjekti neposredno obveščeni, da je zadevna oseba upravičenec do mednarodne zaščite, kar bi ogrozilo telesno integriteto te osebe in njenih nepreskrbljenih oseb ali svobodo in varnost njegovih družinskih članov, ki še vedno živijo v izvorni državi.

2. Države članice zagotovijo, da se odločba pristojnega organa o odvzemu mednarodne zaščite izda v pisni obliki. Odločba vsebuje obrazložitev dejanskih in pravnih razlogov zanjo ter pisni pouk o tem, kako jo je mogoče izpodbijati.

3. V primeru, da pristojni organ izda odločbo o odvzemu mednarodne zaščite, se prav tako uporabljajo členi 18(2), 19(1) in 26.

4. Ne glede na odstavke 1, 2 in 3 tega člena se države članice lahko odločijo, da mednarodna zaščita ugasne po samem zakonu, če se je upravičenec do mednarodne zaščite nedvoumno odpovedal priznanemu statusu upravičenca do mednarodne zaščite.

Sreda, 6. april 2011

POGLAVJE V

PРАВNA SREDSTVA

Člen 40

Pravica do učinkovitega pravnega sredstva

1. Države članice zagotovijo, da ima prosilec za mednarodno zaščito pravico do učinkovitega pravnega sredstva pred sodiščem zoper:

(a) odločitev, izdano v zvezi z njegovo prošnjo za mednarodno zaščito, vključno:

(i) z odločbo o tem, da je prošnja v zvezi s statusom begunca in/ali statusom subsidiarne zaščite neutemeljena;

(ii) s sklepom o tem, da je prošnja v skladu s členom 30 nedopustna;

(iii) na meji ali tranzitnih območjih države članice, kot je navedena v členu 36(1);

(iv) o tem, da se v skladu s členom 37 obravnavanje ne opravi;

(b) zavrnitev ponovnega obravnavanja prošnje po ustavitvi postopka v skladu s členoma 24 in 25;

(c) odločbo o odvzemu mednarodne zaščite v skladu s členom 39.

2. Države članice zagotovijo, da imajo osebe, ki jim je organ za presojo priznal pravico do subsidiarne zaščite, pravico do učinkovitega pravnega sredstva iz odstavka 1 zoper odločbo o neutemeljenosti prošnje v zvezi s statusom begunca. Zadevne osebe so upravičene do pravic in ugodnosti, ki jih upravičencem do sekundarne zaščite do zaključka postopkov s pravnimi sredstvi zagotavlja Direktiva [...]/.../EU [direktiva o zahtevanih pogojih].

3. Države članice zagotovijo, da učinkovito pravno sredstvo iz odstavka 1 vsaj v postopkih s pravnimi sredstvi pred sodiščem prve stopnje zagotavlja podrobno presojo dejstev in pravnih vprašanj, vključno z *ex nunc* presojo potreb po mednarodni zaščiti v skladu z Direktivo [...]/.../EU [direktiva o zahtevanih pogojih].

4. Države članice predvidijo **minimalne** roke in druga potrebna pravila za uveljavljanje pravice prosilca do učinkovitega pravnega sredstva v skladu z odstavkom 1. [**Sprememba 92**]

Države članice določijo minimalni rok 45 delovnih dni, v času katerega lahko prosilci uveljavljajo pravico do učinkovitega pravnega sredstva. Za prosilce, katerih prošnje so obravnavane po postopku pospešenega obravnavanja v skladu s členom 28(6), države članice predvidijo minimalni rok 30 delovnih dni. Roki prosilcem ne preprečujejo ali pretirano otežujejo dostopa do učinkovitega pravnega sredstva v skladu z odstavkom 1. Države članice lahko tudi določijo, da se odločbe, izdane v skladu s členom 36, preizkusijo po uradni dolžnosti. [**Sprememba 93**]

5. Ne glede na odstavek 6 ima pravno sredstvo iz odstavka 1 tega člena za posledico, da prosilec lahko ostane v zadevni državi članici do odločitve o pravnem sredstvu.

6. V primeru odločbe, sprejete v postopku pospešenega obravnavanja v skladu s členom 28(6), in sklepa o tem, da je prošnja v skladu s členom 30(2)(d) nedopustna, ter če **v teh primerih** v nacionalni zakonodaji pravica ostati v državi članici do zaključka postopka s pravnim sredstvom ni določena, sodišče na podlagi prošnje zadevnega prosilca ali na lastno pobudo odloči, ali lahko prosilec ostane na ozemlju države članice. [**Sprememba 94**]

Ta odstavek se ne uporablja za postopke iz člena 36.

Sreda, 6. april 2011

7. Države članice omogočijo prosilcem, da ostanejo na njihovem ozemlju do zaključka postopka iz odstavka 6. ***Izjema se lahko dodeli za naknadne prošnje, kjer ni nadaljnjega obravnavanja v skladu s členoma 34 in 35, če je bila sprejeta odločba o vrnitvi v skladu s členom 3(4) Direktive 2008/115/ES, in za odločbe v postopku v skladu s členom 37, če to določa nacionalna zakonodaja.*** [Sprememba 117]

8. Člen 26 Uredbe (EU) št. [.../...] [dubljinska uredba] ne vpliva na odstavke 5, 6 in 7 tega člena.

9. Države članice določijo roke, v katerih mora sodišče v skladu z odstavkom 1 preučiti odločbe organa za presojo.

10. Kadar se prosilcu prizna status, ki zagotavlja enake pravice in ugodnosti v okviru nacionalnega prava in prava Unije kot status begunca v skladu z Direktivo [.../.../EU] [direktiva o zahtevanih pogojih], se lahko šteje, da je prosilec imel na razpolago učinkovito pravno sredstvo, če sodišče na podlagi nezadostnega interesa prosilca za nadaljevanje postopkov odloči, da je pravno sredstvo iz odstavka 1 nedopustno ali da bo najverjetneje neuspešno.

11. Države članice lahko v nacionalni zakonodaji določijo tudi pogoje, na podlagi katerih se lahko domneva, da je prosilec implicitno umaknil ali odstopil od pravnega sredstva iz odstavka 1, skupaj s postopkovnimi pravili, ki jih je pri tem treba upoštevati.

POGLAVJE VI

SPLOŠNE IN KONČNE DOLOČBE

Člen 41

Izpodbijanje s strani javnih organov

Ta direktiva ne vpliva na možnost, da javni organi izpodbijajo upravne in/ali sodne odločbe, ki jih predvideva nacionalna zakonodaja.

Člen 42

Tajnost

Države članice zagotovijo, da so organi, ki izvajajo to direktivo, glede vseh podatkov, ki jih pridobijo med svojim delom, zavezani načelu tajnosti, kot je opredeljeno v nacionalnem pravu.

Člen 43

Sodelovanje

Vsaka država članica imenuje nacionalno kontaktno točko in njen naslov sporoči Komisiji. Komisija te informacije posreduje drugim državam članicam.

Države članice v povezavi s Komisijo sprejmejo vse potrebne ukrepe za vzpostavitev neposrednega sodelovanja in izmenjave informacij med pristojnimi organi.

Člen 44

Poročilo

Komisija najpozneje [...] poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o uporabi ***in finančnih stroškov*** te direktive v državah članicah in predlaga vse potrebne spremembe. Države članice pošljejo Komisiji vse ***informacije in finančne*** podatke, ki so potrebni za pripravo tega poročila. Po predložitvi poročila Komisija poroča Evropskemu parlamentu in Svetu o uporabi te direktive v državah članicah najmanj ***vsaki dve leti***. [Sprememba 95]

Sreda, 6. april 2011

Člen 45

Prenos

Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s členi [...] najpozneje do [...]. Komisiji takoj sporočijo besedilo navedenih predpisov in korelacijsko tabelo med navedenimi predpisi in to direktivo.

Države članice sprejmejo zakone in druge predpise, potrebne za uskladitev s členom 28(3) do ... ⁽¹⁾. Komisiji takoj sporočijo besedilo navedenih predpisov in korelacijsko tabelo med navedenimi predpisi in to direktivo. [**Spremembra 96**]

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Vključijo tudi izjavo, da se v veljavnih zakonih in drugih predpisih sklicevanja na direktivo, razveljavljeno s to direktivo, razlagajo kot sklicevanja na to direktivo. Način sklicevanja in obliko izjave določijo države članice.

Države članice Komisiji sporočijo besedilo temeljnih predpisov nacionalnega prava, ki ga ureja ta direktiva, in pošljejo korelacijsko tabelo med navedenimi predpisi in to direktivo.

Člen 46

Prehodne določbe

Države članice uporabljajo zakone in druge predpise iz odstavka 1 člena 45 za prošnje za mednarodno zaščito, ki so vložene po [...], in za postopke za odvzem mednarodne zaščite mednarodne zaščite, ki se začnejo po [...]. Prošnje, ki so vložene pred [...], in postopki za odvzem statusa begunca, ki se začnejo pred [...], urejajo zakoni in drugi predpisi v skladu z Direktivo 2005/85/ES.

Države članice uporabljajo zakone in druge predpise iz odstavka 2 člena 45 za prošnje za mednarodno zaščito, ki so vložene po [...]. Prošnje, ki so vložene pred [...], urejajo zakoni in drugi predpisi v skladu z Direktivo 2005/85/ES.

Člen 47

Razveljavitev

Direktiva 2005/85/ES je z [dan po dnevu iz odstavka 1 člena 45 te direktive] razveljavljena, brez poseganja v obveznosti držav članic glede rokov za prenos Direktive v nacionalno pravo, ki so določeni v delu B Priloge II.

Sklicevanja na razveljavljeno direktivo se štejejo za sklicevanja na to direktivo in se berejo v skladu s korelacijsko tabelo iz Priloge III.

Člen 48

Začetek veljavnosti

Ta direktiva začne veljati dvajseti dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Členi [...] se uporabljajo od [dan po dnevu iz odstavka 1 člena 45].

⁽¹⁾ **Dve leti** od dneva prenosa te direktive.

Sreda, 6. april 2011

Člen 49

Naslovniki

Ta direktiva je naslovljena na države članice v skladu s Pogodbami.

V ...

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik

PRILOGA I

Opredelitev pojma „organ za presojo“

Pri izvajanju določb te direktive lahko Irska, če se bodo še naprej izvajale določbe člena 17(1) Zakona o beguncih iz leta 1996 (s spremembami), šteje, da:

- „organ za presojo“ iz člena 2(f) te direktive pomeni Urad komisarja za prošnje beguncev, če gre za preučitev, ali naj se prosilca razglasi ali naj se ga ne razglasi za begunca, in
- „odločbe na prvi stopnji“ iz člena 2(f) te direktive vključujejo priporočila Komisarja za prošnje beguncev o tem, ali naj se prosilca razglasi ali naj se ga ne razglasi za begunca.

Irska bo Komisijo uradno obvestila o vseh spremembah določb člena 17(1) Zakona o beguncih iz leta 1996 (s spremembami).

■ [Sprememba 85]

PRILOGA II

Del A

Razveljavljena direktiva

(iz člena 47)

Direktiva Sveta 2005/85/ES

(UL L 326, 13.12.2005, str. 13)

Del B

Roki za prenos v nacionalno zakonodajo

(iz člena 47)

Direktiva	Roki za prenos
2005/85/ES	Prvi rok: 1. december 2007 Drugi rok: 1. december 2008

Sreda, 6. april 2011

PRILOGA III

KORELACIJSKA TABELA ⁽¹⁾

Direktiva 2005/85/ES	Ta direktiva
Člen 1	Člen 1
Člen 2(a)	Člen 2(a)
Člen 2(b)	Člen 2(b)
Člen 2(c)	Člen 2(c)
—	Člen 2(d)
Člen 2(d)	Člen 2(e)
Člen 2(e)	Člen 2(f)
Člen 2(f)	Člen 2(g)
—	Člen 2(h)
—	Člen 2(i)
Člen 2(g)	Člen 2(j)
—	Člen 2(k)
—	Člen 2(l)
Člen 2(h)	Člen 2(m)
Člen 2(i)	Člen 2(n)
Člen 2(j)	Člen 2(o)
Člen 2(k)	Člen 2(p)
Člen 3(1)	Člen 3(1)
Člen 3(2)	Člen 3(2)
Člen 3(3)	—
Člen 3(4)	Člen 3(3)
Člen 4(1) prvi pododstavek	Člen 4(1) prvi pododstavek
Člen 4(1) drugi pododstavek	—
—	Člen 4(2)
Člen 4(2)	Člen 4(3)
Člen 4(3)	Člen 4(4)
—	Člen 4(5)
Člen 5	Člen 5
Člen 6(1)	—
—	Člen 6(1)
—	Člen 6(2)
Člen 6(2)	Člen 6(3)
Člen 6(3)	Člen 6(4)
—	Člen 6(5)

Sreda, 6. april 2011

Direktiva 2005/85/ES	Ta direktiva
—	Člen 6(6)
Člen 6(4)	Člen 6(7)
Člen 6(5)	—
—	Člen 6(8)
—	Člen 6(9)
—	Člen 7(1) do (3)
Člen 7(1)	Člen 8(1)
Člen 7(2)	Člen 8(2)
—	Člen 8(3)
Člen 8(1)	Člen 9(1)
—	Člen 9(2)
Člen 8(2)(a)	Člen 9(3)(a)
Člen 8(2)(b)	Člen 9(3)(b)
Člen 8(2)(c)	Člen 9(3)(c)
—	Člen 9(3)(d)
Člen 8(3)	Člen 9(4)
Člen 8(5)	Člen 9(5)
Člen 9(1)	Člen 10(1)
Člen 9(2) prvi pododstavek	Člen 10(2) prvi pododstavek
Člen 9(2) drugi pododstavek	—
Člen 9(3)	Člen 10(3)
—	Člen 10(4)
Člen 10	Člen 11
Člen 11	Člen 12
Člen 12(1)	Člen 13(1)
Člen 12(2)(a)	Člen 13(2)(a)
Člen 12(2)(b)	—
Člen 12(2)(c)	—
Člen 12(3)	Člen 13(2)(b)
Člen 12(4) do (6)	Člen 13(3) do (5)
Člen 13(1) in (2)	Člen 14(1) in (2)
Člen 13(3)(a)	Člen 14(3)(a)
—	Člen 14(3)(b)
Člen 13(3)(b)	Člen 14(3)(c)
—	Člen 14(3)(d)
—	Člen 14(3)(e)

Sreda, 6. april 2011

Direktiva 2005/85/ES	Ta direktiva
Člen 13(4)	Člen 14(4)
Člen 13(5)	—
—	Člen 15
Člen 14	—
—	Člen 16
—	Člen 17
Člen 15(1), (2) in (3) prvi pododstavek	Člen 18(1), (2) in (3) prvi pododstavek
Člen 15(3)(a)	—
Člen 15(3)(b)	Člen 18(3)(a)
Člen 15(3)(c)	Člen 18(3)(b)
Člen 15(3)(d)	—
Člen 15(3) drugi pododstavek	—
—	Člen 18(3) drugi pododstavek
Člen 15(4)	Člen 18(4)
—	Člen 18(5)
Člen 15(5)	Člen 18(6)
Člen 15(6)	Člen 18(7)
Člen 16(1)	Člen 19(1)
Člen 16(2)	Člen 19(2)
—	Člen 19(3)
Člen 16(3)	Člen 19(4)
Člen 16(4)	Člen 19(4)
—	Člen 20(1) do (3)
Člen 17(1)	Člen 21(1)
Člen 17(2)(a)	Člen 21(2)(a)
Člen 17(2)(b)	—
Člen 17(2)(c)	Člen 21(2)(b)
Člen 17(3)	—
Člen 17(4)	Člen 21(3)
—	Člen 21(4)
Člen 17(5)	Člen 21(5)
—	Člen 21(6)
Člen 17(6)	Člen 21(7)
Člen 18	Člen 22
Člen 19	Člen 23

Sreda, 6. april 2011

Direktiva 2005/85/ES	Ta direktiva
Člen 20	Člen 24
Člen 20(1)(a) in (b)	Člen 24(1)(a) in (b)
Člen 20(2)	Člen 24(2)
—	Člen 24(3)
Člen 21	Člen 25
Člen 22	Člen 26
Člen 23	Člen 27
Člen 23(1)	Člen 27(1)
Člen 23(2) prvi pododstavek	Člen 27(2)
Člen 23(2) drugi pododstavek	—
—	Člen 27(3)
—	Člen 27(4)
Člen 23(3)	Člen 27(5)
Člen 23(4)	Člen 27(6)
Člen 23(4)(a)	Člen 27(6)(a)
Člen 23(4)(b)	—
Člen 23(4)(c)(i)	Člen 27(6)(b)
Člen 23(4)(c)(ii)	—
Člen 23(4)(d)	Člen 27(6)(c)
Člen 23(4)(e)	—
Člen 23(4)(f)	Člen 27(6)(d)
Člen 23(4)(g)	—
Člen 23(4)(h)	—
Člen 23(4)(i)	—
Člen 23(4)(j)	Člen 27(6)(f)
Člen 23(4)(k) do(n)	—
Člen 23(4)(o)	Člen 27(6)(e)
—	Člen 27(7)
—	Člen 27(8)
—	Člen 27(9)
—	Člen 28
Člen 24	—
Člen 25	Člen 29
Člen 25(1)	Člen 29(1)
Člen 25(2)(a) do (c)	Člen 29(2)(a) do (c)

Sreda, 6. april 2011

Direktiva 2005/85/ES	Ta direktiva
Člen 25(2)(d) in (e)	—
Člen 25(2)(f) in (g)	Člen 29(2)(d) in (e)
—	Člen 30
Člen 26	Člen 31
Člen 27	Člen 32
Člen 27(1)(a)	Člen 32(1)(a)
—	Člen 32(1)(b)
Člen 27(1)(b) do (d)	Člen 32(1)(c) do (e)
Člen 27(2) do (5)	Člen 32(2) do (5)
Člen 28	—
Člen 29	—
Člen 30	Člen 33
Člen 30(2) do (4)	—
—	Člen 33(2)
Člen 30(5)	Člen 33(3)
Člen 30(6)	Člen 33(4)
Člen 31	Člen 34
Člen 31(2)	—
Člen 31(3)	Člen 34(2)
Člen 32(1) do (7)	Člen 35(1) do (7)
—	Člen 35(8) in (9)
Člen 33	—
Člen 34	Člen 36
Člen 34(1) in 34(2)(a)	Člen 36(1) in 34(2)(a)
Člen 34(2)(b)	—
Člen 34(2)(c)	Člen 36(2)(b)
Člen 34(3)(a) in (b)	Člen 36(3)(a) in (b)
Člen 35(1)	Člen 37(1)(a)
—	Člen 37(1)(b)
Člen 35(2) in (3)(a) do (f)	—
Člen 35(4)	Člen 37(2)
Člen 35(5)	Člen 37(3)
Člen 36(1) do (2)(c)	Člen 38(1) do (2)(c)
Člen 36(2)(d)	—
Člen 36(3)	—

Sreda, 6. april 2011

Direktiva 2005/85/ES	Ta direktiva
Člen 36(4)	Člen 38(3)
Člen 36(5)	Člen 38(4)
Člen 36(6)	Člen 38(5)
Člen 36(7)	—
Člen 37	Člen 39
Člen 38	Člen 40
Člen 39	Člen 41
Člen 39(1)(a)	Člen 41(1)(a)
—	Člen 41(1)(a)(i)
Člen 39(1)(a)(i)	Člen 41(1)(a)(ii)
Člen 39(1)(a)(ii)	Člen 41(1)(a)(iii)
Člen 39(1)(a)(iii)	—
Člen 39(1)(b)	Člen 41(1)(b)
Člen 39(1)(c) in (d)	—
Člen 39(1)(e)	Člen 41(1)(c)
—	Člen 41(2) in (3)
Člen 39(2)	Člen 41(4)
Člen 39(3)	—
—	Člen 41(5) do (8)
Člen 39(4)	Člen 41(9)
Člen 39(5)	Člen 41(10)
Člen 39(6)	Člen 41(11)
Člen 40	Člen 42
Člen 41	Člen 43
—	Člen 44
Člen 42	Člen 45
Člen 43	Člen 46
Člen 44	Člen 47
—	Člen 48
Člen 45	Člen 49
Člen 46	Člen 50
Priloga I	Priloga I
Priloga II	Priloga II
Priloga III	—
—	Priloga III
—	Priloga IV

(1) Korelacijska tabela ni bila posodobljena.

Sreda, 6. april 2011

Evropska statistika turizma *I**

P7_TA(2011)0137

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. aprila 2011 o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o evropski statistiki turizma (KOM(2010)0117 – C7-0085/2010 – 2010/0063(COD))

(2012/C 296 E/36)

(Redni zakonodajni postopek: prva obravnava)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (KOM(2010)0117),
 - ob upoštevanju člena 294(2) in člena 338(1) Pogodbe o delovanju Evropske unije, na podlagi katerih je Komisija Parlamentu podala predlog (C7-0085/2010),
 - ob upoštevanju člena 294(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju prispevkov, ki sta ju glede osnutka zakonodajnega akta predložila portugalska Republiška skupščina in italijanski Senat,
 - ob upoštevanju pisne zaveze predstavnika Sveta z dne 22. marca 2011 o odobritvi stališča Parlamenta v skladu s členom 294(4) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju člena 55 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za promet in turizem (A7-0329/2010),
1. sprejme stališče v prvi obravnavi, kakor je opredeljeno v nadaljevanju;
 2. poziva Komisijo, naj zadevo ponovno predloži Parlamentu, če namerava svoj predlog bistveno spremeniti ali nadomestiti z drugim besedilom;
 3. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu, Komisiji in nacionalnim parlamentom.

P7_TC1-COD(2010)0063**Stališče Evropskega parlamenta sprejeto v prvi obravnavi dne 6. aprila 2011 z namenom sprejetja Uredbe (EU) št. .../2011 Evropskega parlamenta in Sveta o evropski statistiki turizma in razveljavitvi Direktive Sveta 95/57/ES**

(Ker je bil dosežen sporazum med Parlamentom in Svetom, je stališče Parlamenta enako končnemu zakonodajnemu aktu, Uredbi (EU) št. 692/2011.)

Sreda, 6. april 2011

Finančni ukrepi Skupnosti za izvajanje skupne ribiške politike in na področju pomorskega prava *I**

P7_TA(2011)0138

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. aprila 2011 o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 861/2006 o vzpostavitvi finančnih ukrepov Skupnosti za izvajanje skupne ribiške politike in na področju pomorskega prava (KOM(2010)0145 – C7-0107/2010 – 2010/0080(COD))

(2012/C 296 E/37)

(Redni zakonodajni postopek: prva obravnava)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (KOM(2010)0145),
 - ob upoštevanju člena 294(2) in člena 43 Pogodbe o delovanju Evropske unije, v skladu s katerima je Komisija predložila predlog Parlamentu (C7-0107/2010),
 - ob upoštevanju člena 294(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju prispevkov o osnutku zakonodajnega akta, ki sta ju predložila parlament Portugalske republike in italijanski senat,
 - ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 15. julija 2010 ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju zaveze predstavnika Sveta v pismu z dne 11. marca 2011, da bo odobril stališče Parlamenta v skladu s členom 294(4) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju člena 55 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za ribištvo (A7-0017/2011),
1. sprejme stališče v prvi obravnavi, kakor je določeno v nadaljevanju;
 2. poziva Komisijo, naj zadevo ponovno predloži Parlamentu, če namerava svoj predlog bistveno spremeniti ali nadomestiti z drugim besedilom;
 3. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu, Komisiji in nacionalnim parlamentom.

⁽¹⁾ UL C 44, 11.2.2011, str. 171.

Sreda, 6. april 2011

P7_TC1-COD(2010)0080

Stališče Evropskega parlamenta sprejeto v prvi obravnavi dne 6. aprila 2011 z namenom sprejetja Uredbe (EU) št. .../2011 Evropskega parlamenta in Sveta o spremembah Uredbe Sveta (ES) št. 861/2006 o vzpostavitvi finančnih ukrepov Skupnosti za izvajanje skupne ribiške politike in na področju pomorskega prava

(Ker je bil dosežen sporazum med Parlamentom in Svetom, je stališče Parlamenta enako končnemu zakonodajnemu aktu, Uredbi (EU) št. 693/2011.)

Ribištvo - prehodni tehnični ukrepi *I**

P7_TA(2011)0139

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. aprila 2011 o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1288/2009 o uvedbi prehodnih tehničnih ukrepov za obdobje od 1. januarja 2010 do 30. junija 2011 (KOM(2010)0488 – C7-0282/2010 – 2010/0255(COD))

(2012/C 296 E/38)

(Redni zakonodajni postopek: prva obravnava)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Evropskemu parlamentu in Svetu (KOM(2010)0488),
 - ob upoštevanju člena 294(2) in člena 43(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije, na podlagi katerih je Komisija Parlamentu podala predlog (C7-0282/2010),
 - ob upoštevanju člena 294(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 19. januarja 2011 ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju pisne zaveze predstavnika Sveta dne 9. marca 2011 o odobritvi stališča Parlamenta v skladu s členom 294(4) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju člena 55 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za ribištvo (A7-0024/2011),
1. sprejme stališče v prvi obravnavi, kakor je določeno v nadaljevanju;
 2. poziva Komisijo, naj zadevo ponovno predloži Parlamentu, če namerava svoj predlog bistveno spremeniti ali nadomestiti z drugim besedilom;
 3. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu, Komisiji in nacionalnim parlamentom.

⁽¹⁾ UL C 84, 17.3.2011, str. 47.

Sreda, 6. april 2011

P7_TC1-COD(2010)0255

Stališče Evropskega parlamenta sprejeto v prvi obravnavi dne 6. aprila 2011 z namenom sprejetja Uredbe (EU) št. .../2011 Evropskega parlamenta in Sveta o spremembah Uredbe Sveta (ES) št. 850/98 za ohranjanje ribolovnih virov s tehničnimi ukrepi za varovanje nedoraslih morskih organizmov in Uredbe Sveta (ES) št. 1288/2009 o uvedbi prehodnih tehničnih ukrepov za obdobje od 1. januarja 2010 do 30. junija 2011

(Ker je bil dosežen sporazum med Parlamentom in Svetom, je stališče Parlamenta enako končnemu zakonodajnemu aktu, Uredbi (EU) št. 579/2011.)

Načrt prihodkov in odhodkov za leto 2012 - Oddelek I - Parlament

P7_TA(2011)0140

Rezolucija Evropskega parlamenta z dne 6. aprila 2011 o načrtu prihodkov in odhodkov Evropskega parlamenta za proračunsko leto 2012 (2011/2018(BUD))

(2012/C 296 E/39)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju člena 314 Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju Uredbe Sveta (ES, Euratom) št. 1605/2002 z dne 25. junija 2002 o finančni uredbi, ki se uporablja za splošni proračun Evropskih skupnosti ⁽¹⁾, zlasti njenega člena 31,
 - ob upoštevanju Medinstitucionalnega sporazuma z dne 17. maja 2006 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini in dobrem finančnem poslovanju ⁽²⁾,
 - ob upoštevanju svoje resolucije z dne 9. marca 2011 o smernicah za proračunski postopek za leto 2012 – oddelki I, II, IV, V, VI, VII, VIII, IX in X ⁽³⁾,
 - ob upoštevanju poročila generalnega sekretarja predsedstvu glede priprave predhodnega predloga načrta odhodkov Evropskega parlamenta za proračunsko leto 2012,
 - ob upoštevanju predhodnega predloga načrta odhodkov, ki ga je pripravilo predsedstvo dne 23. marca 2011 v skladu s členoma 23(7) in 79(1) Poslovnika Parlamenta,
 - ob upoštevanju predloga načrta prihodkov in odhodkov, ki ga je pripravil Odbor za proračun v skladu s členom 79(2) Poslovnika Parlamenta,
 - ob upoštevanju člena 79 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za proračun (A7-0087/2011),
- A. ker trenutni finančni, gospodarski in socialni položaj Unije zahteva, da se institucije odzovejo s potrebno kakovostjo in učinkovitostjo ter da poskusijo s strogimi postopki upravljanja ustvariti prihranke; meni, da bi morali ti prihranki vključevati proračunske vrstice, ki se nanašajo na poslanke in poslance Evropskega parlamenta,

⁽¹⁾ UL L 248, 16.9.2002, str. 1.

⁽²⁾ UL C 139, 14.6.2006, str. 1.

⁽³⁾ Sprejeta besedila, P7_TA(2011)0088.

Sreda, 6. april 2011

- B. ker bi bilo treba institucijam zagotoviti zadostna sredstva, čeprav je treba v trenutnem gospodarskem okviru ta sredstva upravljati strogo in učinkovito,
- C. ker je zlasti zaželeno, da Odbor za proračun in predsedstvo nadaljujeta okrepljeno sodelovanje med letnim proračunskim postopkom v skladu s členoma 23 in 79 poslovnika Parlamenta, ki določata, da je predsedstvo odgovorno za sprejemanje finančnih, organizacijskih in upravnih odločitev glede notranje organizacije Parlamenta kot tudi za pripravo predhodnega predloga načrta odhodkov Parlamenta, Odbor za proračun pa je pristojen za poročanje o načrtu odhodkov v proračunu Parlamenta v zvezi z letnim postopkom na plenarnem zasedanju,
- D. ker bodo pristojnosti plenarnega zasedanja pri sprejemu načrta odhodkov ter končnega proračuna v celoti ohranjene v skladu s Pogodbo in Poslovníkom,
- E. ker je dne 15. in 22. marca 2011 potekal predhodni usklajevalni sestanek med delegacijami predsedstva in Odborom za proračun,
- F. ker je komisar, pristojen za proračun, v pismu pred kratkim pozval vse institucije, naj si pri pripravi lastnega načrta odhodkov za predlog proračuna za leto 2012 kolikor mogoče prizadevajo za omejitve odhodkov,

Splošni okvir in skupni proračun

1. pozdravlja doslej dobro sodelovanje med predsedstvom in Odborom za proračun v sedanjem proračunskem postopku ter sporazum, ki sta ga med predhodnim usklajevanjem 22. marca 2011 sklenila predsedstvo in Odbor za proračun;
2. ugotavlja, da raven predhodnega predloga načrta odhodkov za proračun za leto 2012, kot jo je predsedstvu predlagal generalni sekretar, znaša 1 773 560 543 EUR, kar je 20,26 % razdelka 5 večletnega finančnega okvira; ugotavlja, da je predlagana stopnja povečanja 5,20 % glede na proračun za leto 2011;
3. je zadovoljen z dejstvom, da se je predsedstvo Parlamenta v načrtu odhodkov odločilo za prihranke v primerjavi s prvotno predlaganim načrtom odhodkov za proračun za leto 2012, kakor ga je sprejelo na seji 23. marca 2011 po predhodnem usklajevanju z Odborom za proračun; potrjuje predlog predsedstva in določa skupno raven načrta odhodkov v višini 1 724 575 043 EUR, kar ustreza 19,70 % razdelka 5 večletnega finančnega okvira; ugotavlja, da je predlagana stopnja povečanja 2,30 % glede na proračun za leto 2011;
4. poziva k dolgoročnemu pregledu proračuna Parlamenta; poziva, naj se opredelijo morebitni prihodnji prihranki, da bi zmanjšali stroške in ustvarili sredstva za dolgoročno delovanje Parlamenta kot veje zakonodajne oblasti;
5. ponovno potrjuje, da mora z ozirom na težavne gospodarske in proračunske razmere v državah članicah Parlament pokazati proračunsko odgovornost in samodisciplino, tako da ne preseže sedanje stopnje inflacije⁽¹⁾; v skladu z medinstitucionalno usmeritvijo bodo potrebe v zvezi s širitvijo vključene s pisnim predlogom spremembe ali s spremembo proračuna; tudi potrebe za 18 novih poslancev Evropskega parlamenta v skladu z Lizbonsko pogodbo bodo vključene s pisnim predlogom spremembe ali s spremembo proračuna;
6. poleg tega poziva upravo, naj predstavi objektivno oceno proračuna Parlamenta, da bi opredelili prihranke, ter jo pravočasno in pred zaključkom proračunskega postopka predstavi Odboru za proračun;
7. opozarja, da zgornja meja razdelka 5 večletnega finančnega okvira za proračun Unije za leto 2012 znaša 8 754 milijonov EUR;

⁽¹⁾ Eurostatovo sporočilo za javnost 41/2011, 16. marec 2011.

Sreda, 6. april 2011

8. meni, da morajo v okviru gospodarske krize in težkega bremena javnega dolga ter omejitev v obdobju prizadevanj za konsolidacijo državnih proračunov, brez spodkopavanja cilja zakonodajne odličnosti, Parlament in druge institucije pokazati proračunsko odgovornost in samodisciplino;

Posebna vprašanja

9. poziva predsedstvo, naj pred uvedbo novih delovnih mest v Parlamentu strožje pristopi k upravljanju človeških virov;

10. meni, da bi tekoča prizadevanja za posodobitev in racionalizacijo uprave ter predlogi za leto 2012 morali prispevati k zmanjšanju uporabe zunanjih storitev ter na tem področju pričakuje velike prihranke, da se doseže raven odhodkov, ki bo vsaj primerljiva ravni iz leta 2010;

11. pozdravlja predlog generalnega sekretarja za nadaljevanje izvajanja okoljske politike Parlamenta, za začetek informacijske kampanje, nudenje podpore za večletno strategijo na področju informacijske in komunikacijske tehnologije ter za nadaljevanje modernizacije in racionalizacije uprave;

12. prizadevanja za modernizacijo in racionalizacijo uprave morajo zajemati tudi varovanje v Parlamentu; zahteva rezervo v višini 3 milijonov EUR, ki bi bila odpravljena ob predložitvi uspešnega koncepta za izboljšave in stroškovnega načrta; na podlagi zgoraj navedene resolucije z dne 9. marca 2011 opozarja, da bi bilo treba temeljito preveriti, ali bi bilo mogoče učinkoviteje uskladiti pravico evropskih državljanov, da se sestanejo s svojimi evropskimi predstavniki, z nujno potrebo po zagotavljanju zaščite zaposlenih v institucijah; poziva generalnega sekretarja, naj do 30. junija 2011 predloži ustrezno poročilo;

13. opozarja na pomen vseh točk iz smernic za proračun za leto 2012, kot so modernizacija sistemov računalniških aplikacij, vključno z digitalno strategijo za orodja Web 2.0 in socialnimi mrežami, računalniški sistem v oblaku in brezžično omrežje, informacijska in komunikacijska politika, sistem za upravljanje znanja, prevajanje in tolmačenje, okoljska politika in EMAS ter aktivna nediskriminacijska politika;

14. meni, da bi bilo treba pri izvrševanju proračuna za leto 2012 ustvariti dodatne prihranke, in sicer z zmanjšanjem porabe vode, elektrike in papirja, prav tako pa bi si bilo treba prizadevati za znižanje stroškov prevoza, povezanih z uradnimi službenimi potmi in potovanji;

15. poudarja potrebo po stalnem in enakomerno razporejenem obveščanju evropskih državljanov ter poziva svojo upravo, naj nenehno spremlja obstoječe in potencialne lokacije za informacijske pisarne Parlamenta, zlasti tam, kjer so prostori brezplačni;

16. zahteva, da se temeljito preiščejo sedanje povezave med Evropskim parlamentom in nacionalnimi parlamenti, da bi ugotovili, kako izboljšati sektorske stike med parlamentarnimi odbori v Evropskem parlamentu in državah članicah, ter vzpostavili celovitejši in ustrežnejši dialog;

Stavbe v gradnji

17. ponovno izraža stališče, v zgoraj navedeni resoluciji z dne 9. marca 2011, ki ga je že izrazil v resoluciji o smernicah za proračunski postopek za leto 2012; meni, da ostajajo zgodnja plačila za zmanjševanje stroškov financiranja ena ključnih prednostnih nalog za prihodnost; v zvezi s tem poziva k optimalni uporabi proračunskih sredstev ter razvoju srednjeročne in dolgoročne strategije, da bi poiskali najboljšo rešitev, ob tem pa upoštevali potrebo po proučitvi različnih možnosti in alternativnih načinov financiranja ter načelo preglednosti in dobrega finančnega poslovanja;

Sreda, 6. april 2011

18. poudarja, da bo Evropski parlament možnost dodatnega financiranja obravnaval le na podlagi potrebnih informacij v zvezi z (1) zneskom in viri pričakovanih načinov financiranja, (2) dodatnimi informacijami o pravnih posledicah in pod pogojem, da (3) bodo vse odločitve glede projekta sprejete v ustreznem postopku za sprejemanje odločitev, ki bo zagotavljal odprto razpravo in preglednost; je seznanjen s predvidenimi skupnimi stroški ustanavljanja Hiše evropske zgodovine, predvidenimi stroški upravljanja in potrebami po osebju; poziva predsedstvo, naj zniža predvidene poslovne odhodke; da bi ohranili pregleden in ploden dialog s sodelujočimi stranmi, zahteva, da se mu predstavi poslovni načrt, v katerem je opredeljena dolgoročna poslovna strategija Hiše evropske zgodovine, želi čim prej prejeti informacije o nepremičninskem projektu v skladu s členom 179(3) finančne uredbe ter predlaga, da se do prejetja tega poslovnega načrta 2 milijona EUR uvrsti v rezervo;

19. v tej fazi ne podpira oblikovanja nove posebne proračunske postavke za Hišo evropske zgodovine; zato zahteva, da se 1 000 000 EUR, dodeljenih novi postavki „3247“ (Hiša evropske zgodovine), prerazporedi v postavko 101 (rezerva za nepredvidene izdatke); meni pa, da bi morale biti oblikovanje takšne vrstice del preglednega postopka in bi ga moral odobriti proračunski organ;

Sklepne ugotovitve

20. sprejema načrt odhodkov za proračunsko leto 2012 in opozarja, da bo Parlament sprejel stališče o predlogu proračuna, kot ga bo spremenil Svet, oktobra 2011, v skladu s postopkom, ki ga določa Pogodba;

*

* *

21. naroči svojemu predsedniku, naj to resolucijo ter načrt prihodkov in odhodkov posreduje Svetu in Komisiji.

Četrtek, 7. april 2011

Cepljenje proti boleznim modrikastega jezika ***I

P7_TA(2011)0147

Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. aprila 2011 o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2000/75/ES glede cepljenja proti boleznim modrikastega jezika (KOM(2010)0666 – 05499/2011 – C7-0032/2011 – 2010/0326(COD))

(2012/C 296 E/40)

(Redni zakonodajni postopek: prva obravnava)

Evropski parlament,

- ob upoštevanju predloga Komisije Svetu (KOM(2010)0666),
 - ob upoštevanju pisma Sveta z dne 26. januarja 2011, v katerem Svet meni, da je treba spremeniti pravno podlago, in poziva Evropski parlament, naj sprejme stališče o predlogu Komisije v skladu s členom 43 (2) Pogodbe o delovanju Evropske unije (05499/2011 - C7-0032/2011),
 - ob upoštevanju členov 294(2) in 43(2) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju člena 294(3) Pogodbe o delovanju Evropske unije,
 - ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora z dne 15. marca 2011 ⁽¹⁾,
 - ob upoštevanju mnenja Odbora za pravne zadeve o predlagani spremembi pravne podlage,
 - ob upoštevanju členov 55 in 37 Poslovnika,
 - ob upoštevanju poročila Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja (A7-0121/2011),
1. sprejme stališče v prvi obravnavi, kakor je določeno v nadaljevanju;
 2. poziva Komisijo, naj zadevo ponovno predloži Parlamentu, če namerava svoj predlog bistveno spremeniti ali nadomestiti z drugim besedilom;
 3. naroči svojemu predsedniku, naj stališče Parlamenta posreduje Svetu in Komisiji ter nacionalnim parlamentom.

⁽¹⁾ Še ni objavljeno v Uradnem listu.

Četrtek, 7. april 2011

P7_TC1-COD(2010)0326**Stališče Evropskega parlamenta sprejeto v prvi obravnavi dne 7. aprila 2011 z namenom sprejetja Direktive 2011/.../EU Evropskega parlamenta in Sveta o spremembah Direktive Sveta 2000/75/ES glede cepljenja proti boleznim modrikastega jezika**

EVROPSKI PARLAMENT IN SVET EVROPSKE UNIJE STA –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije, *zlasti člena 43(2) Pogodbe,***I**

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

po posredovanju osnutka zakonodajnega akta nacionalnim parlamentom,

ob upoštevanju mnenja Evropskega ekonomsko-socialnega odbora ⁽¹⁾,v skladu z rednim zakonodajnim postopkom ⁽²⁾,

ob upoštevanju naslednjega:

- (1) Direktiva Sveta 2000/75/ES z dne 20. novembra 2000 o določitvi posebnih določb za boj zoper in izkoreninjenje bolezni modrikastega jezika ⁽³⁾ določa pravila in ukrepe nadzora za boj zoper bolezen modrikastega jezika in njeno izkoreninjenje, vključno s pravili o vzpostavitvi okuženih in ogroženih območij ter uporabi cepiv proti boleznim modrikastega jezika.
- (2) V preteklosti so bili v Uniji evidentirani le občasni vdori nekaterih serotipov virusa bolezni modrikastega jezika. Ti vdori so se pojavili predvsem v južnih delih Unije. Vendar pa je po sprejetju Direktive 2000/75/ES in zlasti po pojavu serotipov 1 in 8 virusa bolezni modrikastega jezika v letih 2006 in 2007 virus bolezni modrikastega jezika postal bolj široko razširjen v Uniji z možnostjo, da na določenih območjih postane endemičen. Zato je postalo težko nadzirati širitev navedenega virusa.
- (3) Pravila o cepljenju proti boleznim modrikastega jezika, kot so določena v Direktivi 2000/75/ES, temeljijo na izkušnjah z uporabo tako imenovanih „modificiranih živih cepiv“ ali „oslabljenih živih cepiv“, ki so bila v času sprejetja direktive edina razpoložljiva cepiva. Uporaba navedenih cepiv lahko pripelje do nezaželenega lokalnega kroženja cepilnega virusa tudi med necepljenimi živalmi.
- (4) V zadnjih letih so kot posledica nove tehnologije postala na voljo „inaktivirana cepiva“ proti boleznim modrikastega jezika, ki ne pomenijo navedenega tveganja za necepljene živali. S široko uporabo takih cepiv med akcijo cepljenja v letih 2008 in 2009 se je stanje glede bolezni znatno izboljšalo. Splošno sprejeto je, da je cepljenje z inaktiviranimi cepivi najprimernejše orodje za nadzor bolezni modrikastega jezika in preprečevanje klinične bolezni v Uniji.
- (5) Za zagotovitev boljšega nadzora bolezni modrikastega jezika in zmanjšanja bremena, ki ga kmetijskemu sektorju povzroča navedena bolezen, je primerno spremeniti trenutna pravila o cepljenju iz Direktive 2000/75/ES, da se upošteva najnovejši tehnološki razvoj pri proizvodnji cepiv.
- (6) **Da bi novi predpisi veljali za cepljenje v letu 2011, bi morala ta direktiva začeti veljati dan po objavi v Uradnem listu Evropske unije.**
- (7) S spremembami te direktive je treba pravila o cepljenju narediti prožnejša in obenem upoštevati dejstvo, da so zdaj na voljo inaktivirana cepiva, ki se lahko uspešno uporabljajo tudi zunaj območij, za katera veljajo omejitve gibanja živali.

⁽¹⁾ Mnenje z dne 15.3.2011 (še ni objavljeno v Uradnem listu).

⁽²⁾ Stališče Evropskega parlamenta z dne 7. aprila 2011.

⁽³⁾ UL L 327, 22.12.2000, str. 74.

Četrtek, 7. april 2011

- (8) Poleg tega uporaba oslabljenih živih cepiv ne sme biti izvzeta, če se uvedejo ustrezni varnostni ukrepi, saj bi ta lahko bila še vedno potrebna v določenih razmerah, kot na primer po pojavu novega serotipa virusa bolezn modrikastega jezika, proti kateremu inaktivirana cepiva morda še ne bodo na voljo.
- (9) Zato je treba Direktivo 2000/75/ES ustrezno spremeniti –

SPREJELA NASLEDNJO DIREKTIVO:

Člen 1

Direktiva 2000/75/ES se spremeni:

1) v členu 2 se doda naslednja točka:

„(j) ‚oslabljena živa cepiva‘: cepiva, ki so proizvedena s prilagoditvijo v naravi prisotnih izolatov virusa bolezn modrikastega jezika z zaporednimi pasažami na tkivnih kulturah ali na oplojenih kokošjih jajcih.“;

2) člen 5 se nadomesti z naslednjim:

„Člen 5

1. Pristojni organ države članice lahko dovoli uporabo cepiva proti bolezn modrikastega jezika, če:

- (a) taka odločitev temelji na rezultatih posebne ocene tveganja, ki jo je izvedel pristojni organ;
- (b) je Komisija obveščena pred izvajanjem takega cepljenja.

2. Kadar koli se uporabijo oslabljena živa cepiva, države članice zagotovijo, da pristojni organ določi meje:

- (a) okuženega območja, ki vključuje vsaj območje cepljenja;
- (b) ogroženega območja, ki vključuje del ozemlja Unije in sega najmanj 50 kilometrov čez meje okuženega območja.“;

3) v členu 6(1) se besedilo točke (d) nadomesti z naslednjim:

„(d) izvaja ukrepe, sprejete v skladu s postopkom iz člena 20(2), še zlasti v zvezi z uvedbo kakršnega koli programa cepljenja ali drugih alternativnih ukrepov“;

4) v členu 8(2) se besedilo točke (b) nadomesti z naslednjim:

„(b) Ogroženo območje obsega del ozemlja Unije, ki sega najmanj 50 kilometrov čez meje okuženega območja in na katerem ni bilo v preteklih 12 mesecih opravljeno nikakršno cepljenje proti bolezn modrikastega jezika z oslabljenimi živimi cepivi.“;

5) v členu 10 se besedilo točke 2 nadomesti z naslednjim:

„2. je na ogroženem območju prepovedano kakršno koli cepljenje proti bolezn modrikastega jezika z oslabljenimi živimi cepivi.“.

Četrtek, 7. april 2011

Člen 2

1. Države članice sprejmejo in objavijo zakone in druge predpise za uskladitev s to direktivo najpozneje do **30. junija 2011**. Komisiji takoj sporočijo besedilo navedenih predpisov ter korelacijsko tabelo med navedenimi predpisi in to direktivo.

Navedene predpise **začnejo uporabljati najpozneje 1. julija 2011**.

Države članice se v sprejetih predpisih sklicujejo na to direktivo ali pa sklic nanjo navedejo ob njihovi uradni objavi. Način sklicevanja določijo države članice.

2. Države članice Komisiji sporočijo besedila bistvenih določb nacionalnega prava, sprejetih na področju, ki ga ureja ta direktiva.

Člen 3

Ta direktiva začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

Člen 4

Ta direktiva je naslovljena na države članice.

V ...,

Za Evropski parlament
Predsednik

Za Svet
Predsednik

<u>Številka objave</u>	Vsebina (nadaljevanje)	Stran
2012/C 296 E/16	Pregled evropske sosedске politike – vzhodna dimenzija Resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. aprila 2011 o pregledu evropske sosedске politike – vzhodna dimenzija	105
2012/C 296 E/17	Pregled evropske sosedске politike – južna dimenzija Resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. aprila 2011 o pregledu evropske sosedске politike – južna dimenzija	114
2012/C 296 E/18	Uporaba spolnega nasilja v spopadih v severni Afriki in na Bližnjem vzhodu Resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. aprila 2011 o uporabi spolnega nasilja v spopadih v severni Afriki in na Bližnjem vzhodu	126
2012/C 296 E/19	Letno poročilo EIB za leto 2009 Resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. aprila 2011 o letnem poročilu Evropske investicijske banke za leto 2009 (2010/2248(INI))	130
2012/C 296 E/20	Primer Ai Weiweija na Kitajskem Resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. aprila 2011 o primeru Ai Weiweija	137
2012/C 296 E/21	Prepoved volitev za tibetansko vlado v izgnanstvu v Nepal Resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. aprila 2011 o prepovedi organizacije volitev za tibetansko vlado v izgnanstvu v Nepal	138
2012/C 296 E/22	Zimbabve Resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. aprila 2011 o Zimbabveju	140

III Pripravljalni akti

EVROPSKI PARLAMENT

Torek, 5. april 2011

2012/C 296 E/23	Uporaba sredstev Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji: Poljska - Podkarpacie – Proizvodnja strojev Resolucija Evropskega parlamenta z dne 5. aprila 2011 o predlogu sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o uporabi Evropskega sklada za prilagajanje globalizaciji v skladu s točko 28 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 17. maja 2006 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini in dobrem finančnem poslovanju (vloga EGF/2010/013 PL/Podkarpacie – strojništvo, Poljska) (KOM(2011)0062 – C7-0056/2011 – 2011/2045(BUD))	144
	PRILOGA	146
2012/C 296 E/24	Uporaba sredstev Evropskega sklada za prilagoditev globalizaciji: Češka republika - UNILEVER Resolucija Evropskega parlamenta z dne 5. aprila 2011 o predlogu sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o uporabi Evropskega sklada za prilagajanje globalizaciji v skladu s točko 28 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 17. maja 2006 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini in dobrem finančnem poslovanju (vloga EGF/2010/010 CZ/Unilever, Češka republika) (KOM(2011)0061 – C7-0055/2011 – 2011/2044(BUD))	146
	PRILOGA	148

2012/C 296 E/25	Nadzor izvoza blaga in tehnologije z dvojno rabo ***I Spremembe Evropskega parlamenta, sprejete dne 5. aprila 2011, k predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe (ES) št. 1334/2000 o vzpostavitvi režima Skupnosti za nadzor izvoza blaga in tehnologije z dvojno rabo (KOM(2008)0854 – C7-0062/2010 – 2008/0249(COD))	148
2012/C 296 E/26	Uradno podprti izvozni krediti ***I Spremembe Evropskega parlamenta, sprejete dne 5. aprila 2011, k predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o uporabi nekaterih smernic na področju uradno podprtih izvoznih kreditov (KOM(2006)0456 – C7-0050/2010 – 2006/0167(COD))	165
Sreda, 6. april 2011		
2012/C 296 E/27	Predlog spremembe proračuna št. 1/2011 - Oddelek III - Komisija Resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. aprila 2011 o stališču Sveta glede predloga spremembe proračuna št. 1/2011 Evropske unije za proračunsko leto 2011, Oddelek III – Komisija (07704/2011 – C7-0072/2011 – 2011/2022(BUD))	172
2012/C 296 E/28	Uporaba solidarnostnega sklada EU - poplave na Poljskem, Slovaškem, Madžarskem, Češkem, Hrvaškem in v Romuniji v letu 2010 Resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. aprila 2011 o predlogu sklepa Evropskega parlamenta in Sveta o uporabi Solidarnostnega sklada Evropske unije v skladu s točko 26 Medinstitucionalnega sporazuma z dne 17. maja 2006 med Evropskim parlamentom, Svetom in Komisijo o proračunski disciplini in dobrem finančnem poslovanju (KOM(2011)0010 – C7-0023/2011 – 2011/2021(BUD))	173
	PRILOGA	174
2012/C 296 E/29	Ribolovne možnosti in finančni prispevek, predvidene v Sporazumu med Evropsko skupnostjo in Zvezo Komori o partnerstvu v ribiškem sektorju *** Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. aprila 2011 o osnutku sklepa Sveta o sklenitvi Protokola o določitvi možnosti ribolova in finančnega prispevka, predvidenih v Sporazumu med Evropsko skupnostjo in Zvezo Komori o partnerstvu v ribiškem sektorju (15572/2010 – C7-0020/2011 – 2010/0287(NLE))	174
2012/C 296 E/30	Mehanizem za reševanje sporov, ki se uporablja za spore v okviru trgovinskih določb Evro-mediteranskega sporazuma o pridružitvi med Evropskimi skupnostmi ter Jordanijo *** Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. aprila 2011 o osnutku sklepa Sveta o sklenitvi sporazuma v obliki protokola med Evropsko unijo in Hašemitsko kraljevino Jordanijo o vzpostavitvi mehanizma za reševanje sporov, ki se uporablja za spore v okviru trgovinskih določb Evro-mediteranskega sporazuma o pridružitvi med Evropskimi skupnostmi in njihovimi državami članicami na eni strani ter Hašemitsko kraljevino Jordanijo na drugi strani (13758/2010 – C7-0057/2011 – 2010/0173(NLE))	175
2012/C 296 E/31	Sporazum med Evropsko unijo in Kraljevino Maroko o vzpostavitvi mehanizma za reševanje sporov *** Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. aprila 2011 o osnutku sklepa Sveta o sklenitvi sporazuma med Evropsko unijo in Kraljevino Maroko o vzpostavitvi mehanizma za reševanje sporov (13754/2010 – C7-0431/2010 – 2010/0181(NLE))	176
2012/C 296 E/32	Mehanizem za reševanje sporov, ki se uporablja za spore po trgovinskih določbah Evro-mediteranskega sporazuma o pridružitvi med Evropskima skupnostma in Egiptom *** Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. aprila 2011 o osnutku sklepa Sveta o sklenitvi sporazuma v obliki protokola med Evropsko unijo in Arabsko republiko Egipt o mehanizmu za reševanje sporov, ki se uporablja za spore po trgovinskih določbah Evro-mediteranskega sporazuma o pridružitvi med Evropskima skupnostma in njunimi državami članicami na eni strani in Arabsko republiko Egipt na drugi strani (13762/2010 – C7-0372/2010 – 2010/0229(NLE))	176

2012/C 296 E/33	<p>Sodelovanje Ukrajine v programih Unije ***</p> <p>Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. aprila 2011 o osnutku sklepa Sveta o sklenitvi Protokola k Sporazumu o partnerstvu in sodelovanju o vzpostavitvi partnerstva med Evropskimi skupnostmi in njihovimi državami članicami na eni strani ter Ukrajino na drugi strani o Okvirnem sporazumu med Evropsko unijo in Ukrajino o splošnih načelih za sodelovanje Ukrajine v programih Unije (13604/2010 – C7-0401/2010 – 2010/0218(NLE)) 177</p>	177
2012/C 296 E/34	<p>Uvoz ribiških proizvodov, živih školjk, iglokožcev, plaščarjev, morskih polžev in njihovih stranskih proizvodov iz Grenlandije ***I</p> <p>Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. aprila 2011 o predlogu sklepa Sveta o določitvi pravil za uvoz ribiških proizvodov, živih školjk, iglokožcev, plaščarjev, morskih polžev in njihovih stranskih proizvodov iz Grenlandije v Evropsko unijo (KOM(2010)0176 – C7-0136/2010 – 2010/0097(COD)) 178</p> <p>P7_TC1-COD(2010)0097</p> <p>Stališče Evropskega parlamenta sprejeto v prvi obravnavi dne 6. aprila 2011 Uredbe (EU) št. .../2011 Evropskega parlamenta in Sveta o določitvi pravil za uvoz ribiških proizvodov, živih školjk, iglokožcev, plaščarjev, morskih polžev in njihovih stranskih proizvodov iz Grenlandije v Evropsko unijo [Sprememba 1] ⁽¹⁾ 179</p>	178 179
2012/C 296 E/35	<p>Standardi glede postopkov za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite ***I</p> <p>Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. aprila 2011 o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o minimalnih standardih glede postopkov za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite v državah članicah (prenovitev) (KOM(2009)0554 – C7-0248/2009 – 2009/0165(COD)) 184</p> <p>P7_TC1-COD(2009)0165</p> <p>Stališče Evropskega parlamenta sprejeto v prvi obravnavi dne 6. aprila 2011 z namenom sprejetja Direktive 2011/.../EU Evropskega parlamenta in Sveta o minimalnih standardih glede postopkov za priznanje ali odvzem mednarodne zaščite v državah članicah (prenovitev) 185</p>	184 185
	<p>PRILOGA I 216</p> <p>PRILOGA II 216</p> <p>PRILOGA III 217</p>	216 216 217
2012/C 296 E/36	<p>Evropska statistika turizma ***I</p> <p>Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. aprila 2011 o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o evropski statistiki turizma (KOM(2010)0117 – C7-0085/2010 – 2010/0063(COD)) 223</p> <p>P7_TC1-COD(2010)0063</p> <p>Stališče Evropskega parlamenta sprejeto v prvi obravnavi dne 6. aprila 2011 z namenom sprejetja Uredbe (EU) št. .../2011 Evropskega parlamenta in Sveta o evropski statistiki turizma in razveljavitvi Direktive Sveta 95/57/ES 223</p>	223 223
2012/C 296 E/37	<p>Finančni ukrepi Skupnosti za izvajanje skupne ribiške politike in na področju pomorskega prava ***I</p> <p>Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. aprila 2011 o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 861/2006 o vzpostavitvi finančnih ukrepov Skupnosti za izvajanje skupne ribiške politike in na področju pomorskega prava (KOM(2010)0145 – C7-0107/2010 – 2010/0080(COD)) 224</p>	224

⁽¹⁾ Besedilo velja za EGP

	P7_TC1-COD(2010)0080	
	Stališče Evropskega parlamenta sprejeto v prvi obravnavi dne 6. aprila 2011 z namenom sprejetja Uredbe (EU) št. .../2011 Evropskega parlamenta in Sveta o spremembah Uredbe Sveta (ES) št. 861/2006 o vzpostavitvi finančnih ukrepov Skupnosti za izvajanje skupne ribiške politike in na področju pomorskega prava	225
2012/C 296 E/38	Ribištvo - prehodni tehnični ukrepi ***I	
	Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. aprila 2011 o predlogu uredbe Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1288/2009 o uvedbi prehodnih tehničnih ukrepov za obdobje od 1. januarja 2010 do 30. junija 2011 (KOM(2010)0488 – C7-0282/2010 – 2010/0255(COD))	225
	P7_TC1-COD(2010)0255	
	Stališče Evropskega parlamenta sprejeto v prvi obravnavi dne 6. aprila 2011 z namenom sprejetja Uredbe (EU) št. .../2011 Evropskega parlamenta in Sveta o spremembah Uredbe Sveta (ES) št. 850/98 za ohranjanje ribolovnih virov s tehničnimi ukrepi za varovanje nedoraslih morskih organizmov in Uredbe Sveta (ES) št. 1288/2009 o uvedbi prehodnih tehničnih ukrepov za obdobje od 1. januarja 2010 do 30. junija 2011	226
2012/C 296 E/39	Načrt prihodkov in odhodkov za leto 2012 - Oddelek I - Parlament	
	Resolucija Evropskega parlamenta z dne 6. aprila 2011 o načrtu prihodkov in odhodkov Evropskega parlamenta za proračunsko leto 2012 (2011/2018(BUD))	226
	Četrtek, 7. april 2011	
2012/C 296 E/40	Cepljenje proti boleznim modrikastega jezika ***I	
	Zakonodajna resolucija Evropskega parlamenta z dne 7. aprila 2011 o predlogu direktive Evropskega parlamenta in Sveta o spremembi Direktive 2000/75/ES glede cepljenja proti boleznim modrikastega jezika (KOM(2010)0666 – 05499/2011 – C7-0032/2011 – 2010/0326(COD))	230
	P7_TC1-COD(2010)0326	
	Stališče Evropskega parlamenta sprejeto v prvi obravnavi dne 7. aprila 2011 z namenom sprejetja Direktive 2011/.../EU Evropskega parlamenta in Sveta o spremembah Direktive Sveta 2000/75/ES glede cepljenja proti boleznim modrikastega jezika	231

Uporabljeni znaki

- * Posvetovalni postopek
- **I Postopek sodelovanja: prva obravnava
- **II Postopek sodelovanja: druga obravnava
- *** Postopek privolitve
- ***I Postopek soodločanja: prva obravnava
- ***II Postopek soodločanja: druga obravnava
- ***III Postopek soodločanja: tretja obravnava

(Vrsto postopka določa pravna podlaga, ki jo predlaga Komisija)

Politične spremembe: krepki ležeči tisk označuje novo ali spremenjeno besedilo, simbol ■ pa tiste dele besedila, ki so bili črtani.

Popravki in prilagoditve tehničnih služb: navadni ležeči tisk označuje novo ali spremenjeno besedilo, simbol || pa tiste dele besedila, ki so bili črtani.

Cena naročnine 2012 (brez DDV, skupaj s stroški pošiljanja z navadno pošto)

Uradni list EU, seriji L + C, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	1 200 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, papirna različica + letni DVD	22 uradnih jezikov EU	1 310 EUR na leto
Uradni list EU, serija L, samo papirna različica	22 uradnih jezikov EU	840 EUR na leto
Uradni list EU, seriji L + C, mesečni zbirni DVD	22 uradnih jezikov EU	100 EUR na leto
Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila), DVD, ena izdaja na teden	Večjezično: 23 uradnih jezikov EU	200 EUR na leto
Uradni list EU, serija C – natečaj	Jezik(-i) v skladu z natečajem(-i)	50 EUR na leto

Naročilo na *Uradni list Evropske unije*, ki izhaja v uradnih jezikih Evropske unije, je na voljo v 22 jezikovnih različicah. Uradni list je sestavljen iz serije L (Zakonodaja) in serije C (Informacije in objave).

Na vsako jezikovno različico se je treba naročiti posebej.

V skladu z Uredbo Sveta (ES) št. 920/2005, objavljeno v Uradnem listu L 156 z dne 18. junija 2005, institucije Evropske unije začasno niso obvezane sestavljati in objavljati vseh pravnih aktov v irščini, zato se Uradni list v irskem jeziku prodaja posebej.

Naročilo na Dopolnilo k Uradnemu listu (serija S – razpisi za javna naročila) zajema vseh 23 uradnih jezikovnih različic na enem večjezičnem DVD-ju.

Na zahtevo nudi naročilo na *Uradni list Evropske unije* pravico do prejemanja različnih prilog k Uradnemu listu. Naročniki so o objavi prilog obveščeni v „Obvestilu bralcu“, vstavljenem v *Uradni list Evropske unije*.

Prodaja in naročila

Naročilo na razne plačljive periodične publikacije, kot je naročilo na *Uradni list Evropske unije*, je možno pri naših komercialnih distributerjih. Seznam komercialnih distributerjev je na spletnem naslovu:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_sl.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) nudi neposreden in brezplačen dostop do prava Evropske unije. To spletišče omogoča pregled *Uradnega lista Evropske unije*, zajema pa tudi pogodbe, zakonodajo, sodno prakso in pripravljalne akte za zakonodajo.

Za boljše poznavanje Evropske unije preglejte spletišče <http://europa.eu>

